

پەرشەنگی رۆژی کوردەواری لە شەرحی بوخاری

دائەر

مەلا حەسێن شەيخ سەدە

ئامادەکردنی بۆ چاپ

بشیر حەسێن سەدە

جێگری داواکاری گشتی

لە ساڵی ١٩٥٢ داندراوە

بەرگی هەشتەم

منتدی اقرا الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

پر شنگى رۆژى كوردەۋارى لە شەرحى بوخارى

دانەر

مەل! حسين شېخ سەدى

ئامادەكردنى بۇ چاپ

بشیر حسین سەدى

جىگرى داۋاكارى گىشتى

لە سالى ۱۹۵۲ داندراۋە

بەرگى ھەشتەم

ناوای کتیب : پرشنگی رۆژی کوردهواری له شهرحی بوخاری

ئاماده کردنی بۆ چاپ : بشیر حەین سعدی.

بەرگەیی : هه‌شتم

سالی چاپ : ١٤٢٣ ک - ٢٠٠٢ ز

کۆمپیوتەر : نووسینگەى تەفسیر.

ئەرکی چاپ: نووسینگەى **التفسیر**.

چاپ کردنى : نۆفستى هەولێر .

ژمارەى سپاردن : ٢٣٨ له سالى ٢٠٠١ .

وینہی دانہر
۱۸۸۳-۱۹۸۳
۲

مێژووی ژبانی دانەرو داندراوەکانی لەچەند دێرێکدا

١٨٨٣-١٩٨٣

ناوی تمواوی مەلا حسین شیخ سەعدی فەزوللایە نازناوی لەئەدەب (فانی) یە وە لەهەندێ هەلبەستی نازناوی (کاکە) ی هەلبێژاردوو. بەرچە ئەک لەعەشیرەتی بلیاسە لەتیرە (بەرچەم) لەسالی ١٨٨٣ لەشاری هەولێر هاتووە دۆنیاو لەئەمەنی شەش سالییدا لەبەر خۆتندن داندراوە لەمژگەوتی گەورە هەولێر کە ناسراوە بە مژگەوتی بازار پاشان لەزۆر جێگا گەراوە بۆ خۆتندن لای مەلا ناودارەکانی ئەوکات وەک مەلا عبداللە جەلی زاده مەلا صادق لە مژگەوتی شیخ جامی لەشاری کۆیج و لای مەلا ئەحمەدی سەکتان و اجازە مەلایەتیشی لەهەولێر لای مەلا ابو بکر عەمر افندی وەرگرتوو کە ناسراوە بە (مەلا فەندی).

بۆ یەکەم جار لەگوندی قەیلان بووە مەلا پاشان چوو گوندی سیاو و خۆرمەلەو سورێژەو دووگەردکان لەسالی ١٩٤٧ لە دووگەردکانەو هاتە هەولێر بوو بە مەلای مژگەوتی - دارتاشان.

لەماوەی ژبانییدا هەروەکو خۆی دەی فەرموو (٣٠) سی سال هەر خەریکی خۆتندن بوو و (٢٤) بیستو چوار سالی ش دەرسی بە فەقەتیان گوتوو لەو گوندانەو بای کرا و هەر خەریکی دانانی پەرتوکی نایینی و دانانی هەلبەست بوو، ئەوا لەخوارەوێش داندراوەکانتان بۆ باس دەکەین.

١- ژبانی نێسان تەفسیری قورئان کە شەش بەرگە وە هەموو بەرگەکانی بلاوکراوەتەو ئەو پەرتوکی لەسالی ١٩٣٠ داناوە بەیەکەم تەرجەمەو تەفسیری قورئانی پێروز دادەندرێ لە کوردیدا. وە لەلایەن زۆریە مەلایانی کاتی خۆی پەسندکراوە.

٢- پێشنگی پێژی کوردەواری لەشەرحی بوخاری کە ئەوەشیان دەبەرگە ئەوێ پەرسەستان بەرگی هەشتەمە لەم پەرتووکە کە شەرحی حەدیشەکانی بوخاریە بەکوردی.

٣- دیوانی هەلبەست بەناوی (دیوانی فانی) لەسالی ١٩٨٤ بلاوکراوەتەو.

٤- تەرجەمە قەصیدە بوو بەکوردی لەسەر هەمان کێش و سەروا لەسالی ١٩٨٥ بلاوکراوە و ئەو پەرتووکەنەو سەروەم هەموو بەچاپ گەیاندوو ئەو پەرتووکەنەو کە هێشتا بەچاپ نەگەینراون ئەمانەو خوارەوێ:

١- حقائق الخيام: تەرجەمە شیعەرەکانی (خەيام) بە بەزمانی عەرەبی.

٢- شەرحی جامع الصغیر بەکوردی کە سێ بەرگە.

٣- شەرحی ذات الشفا بەکوردی.

٤- شەریعەتی نیسلام لەچوار مەزەهەب.

٥- شەرحی لەمەعات بەعەرەبی.

٦- المنظوم فی العقود کە بریتی یە لە (٧٨٧) دێر هەلبەست بە زمانی عەرەبی کە باسی فقهی شافعی دەکا.

٧- رازەکانی قورئان (اسرار القرآن) بەکوردی

وە لەبەر واری ١٩٨٣/١٢/١١ لەشاری هەولێر ئەو زانایە کۆچی دوایی کرد.

بشیر حسین

هەولێر ٢٠٠١

۸۸۷: عَنْ ابْنِ عَمْرٍو (ض) بَلَّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً. وَحَدَّثَ ثَوَاعْنُ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا حَرَجَ. وَمَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ.

تهرجه مه

۸۸۷: ده گيتړنه وه له عبداللہي کورې عه مری کورې عاص (ره زای خوالی لڼ بی) گوتی پیغه مېهر (د) فرموی له منډه به خه لقی بگه ټپن با نایه ټیکیش بی له قورنان یا بهواتای بښانه کی دیاریش بی. و باسیش له نه خوالی سهیری بهی نیسرائیل بکهن با دهرحهق به نومه تدهش نامکن بی- واتا نهیده ته کردن- لهو شتانه ی که ټیوه زانیارستان بی هه یه به کوو هاتنه خواره وهی ناگر له ناسمان بز قوریانی خواردن هیچ زیانیکي نی یه. (چونکی پیغه مېهر (د) له پیتش چه سپانی پایه کانی ناینی نیسلام و نه حکامه کانی نایین نه هی لڼ کړدن و قه ده غه ی کرد که هیچ لهوان وهر نه گرن وه ته ماشای کتایشیان مه کهن له ترسی تنه و امتحان) وه هدر که سیکیش به قه صدی دروژیک نسبت وه بال من بدا بهم ته رزه بللی پیغه مېهر وای فرمووه یا وای کردووه له سهر پیچه وانه ی راستی با جیگای خوی سازیدا به ناگر یه عنی موسته حقه قی ناگر ده بی.

(ش): به لام نه گهر زانایه ک قسه یه ک له پیغه مېهر بگیتړیته وه به ووشه یه کی تر به لام به عنادا یه ک بن دروسته لای زانایانی لیکوله روه هدر وه کوو له جیگای خوی باسی لڼ کړاوه.

۸۸۸: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) إِنَّ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى لَا يَصُْبُغُونَ فَاخْلِفُوهُمْ.

تهرجه مه

۸۸۸: ده گيتړنه وه له نه بو هورهیره ره زای خودای لڼ بی به راستی پیغه مېهر (د) فرموی جووله که و دیان سهر و ریشی سپی یان رهنک ناکهن. ننجا ټیوه مرخاله فهی نهوان بکهن (واته به پیچه وانه ی نهوان بجولیتنه وه) یه عنی ټیوه رهنک بکهن به غهیری رهنکی بهش چونکی له حه دیشی جابر له مسلم وارد بووه (غیرو وجنبوه السواد) به لام بز مرجاهید -واته شه رکه ر له رتگه ی خودا به رهنکی رهشیش دروسته به اتفاق.

۸۸۹: عَنْ جَنْدُبِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (ض) كَانَ فَيَمَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ رَجُلٌ بِهِ جُرْحٌ فَجَزَعَ فَاخْذَ سَكِينًا فَخَزَّ بِهَا يَدَهُ فَمَارَقَ الدَّمَ حَتَّى مَاتَ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى بَادَرَنِي عَبْدِي نَفْسِهِ حَرَمْتُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ.

تهرجه مه

۸۸۹: ددگیتړنډوه له جوندوبی کورې عبدالله (په زای خودای لږ بی) گوتی پیغه مېهر
(د) فەرمووی پیاوړیک له عالمی پتیش نیوه برینیکې لږ هه بوو له بهر نازاری برینه که
قهراری نه بوو ننجا به گیتړدیک دوستی خوږی بری (بن جوداگردنډوه له خوږی) خوړنی
پانه وهستا هه تا مرد خودای گه وړه فەرمووی به نډه ی من په له ی مردنی کرد به هه شتم لږ
حدرام کرد (چونکی کوشتنی خوږی به حلال دانا).
(ش) نهم حه دیشه بناغه به کی گه وړه به بڼه گه وړه زانینی نه وډی که سیتک که خوږی
بکوړی یا که سیتکی تر بکوړی چونکی نه فسی خوږی ملکې خوږی نی به به هه وډسی خوږی
کاری تی بکا یا له ناوی بیا.

حدیث الأبرص والأعمى

باسی پیسک و که جهل و کویره

۸۹۰: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ ثَلَاثَةً فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ أَبْرَصَ وَأَعْمَى وَأَقْرَعَ: بَدَأَ لِلَّهِ عَزَّ
وَجَلَّ أَنْ يَبْتَلِيَهُمْ فَبَعَثَ إِلَيْهِمْ مَلَكًا فَاتَى الْأَبْرَصَ فَقَالَ أَيُّ شَيْءٍ أَحَبُّ إِلَيْكَ قَالَ لَوْ أَنَّ
حَسَنًا وَجِلْدًا حَسَنًا قَدْ قَدَّرَنِي النَّاسُ قَالَ فَمَسَحَهُ فَذَهَبَ عَنْهُ فَأَعْطَى لَوْنًا حَسَنًا
وَجِلْدًا حَسَنًا فَقَالَ أَيُّ الْمَالِ أَحَبُّ إِلَيْكَ. قَالَ الْأَبْلُ أَوْ قَالَ الْبَقَرُ فَأَعْطَى نَاقَةً عَشْرَاءَ.
فَقَالَ يَبَارِكُ لَكَ فِيهَا. وَاتَى الْأَقْرَعَ فَقَالَ أَيُّ شَيْءٍ أَحَبُّ إِلَيْكَ قَالَ شَعْرٌ حَسَنٌ وَيَذْهَبُ
عَنِّي هَذَا قَدَّرَنِي النَّاسُ قَالَ فَمَسَحَهُ فَذَهَبَ وَأَعْطَى شَعْرًا حَسَنًا قَالَ فَأَيُّ الْمَالِ أَحَبُّ
إِلَيْكَ قَالَ الْبَقَرُ قَالَ فَأَعْطَاهُ بَقَرَةً حَامِلًا. وَاتَى الْأَعْمَى. فَقَالَ أَيُّ شَيْءٍ أَحَبُّ إِلَيْكَ قَالَ
يَرُدُّ اللَّهُ إِلَيَّ بَصَرِي فَأُبْصِرُ بِهِ النَّاسَ قَالَ فَمَسَحَهُ فَرَدَّ اللَّهُ لَهُ بَصَرَهُ. قَالَ فَأَيُّ الْمَالِ
أَحَبُّ إِلَيْكَ قَالَ الْغَنَمُ فَأَعْطَاهُ شَاةً وَالِدًا. فَانْتَبَجَ هَذَانِ وَوَلَدَا هَذَا فَكَانَ لِهَذَا وَادِرٌ مِنَ
الْأَبْلِ وَلِهَذَا وَادِرٌ مِنَ الْبَقَرِ وَلِهَذَا وَادِرٌ مِنَ الْغَنَمِ. ثُمَّ إِنَّهُ أَتَى الْأَبْرَصَ فِي صُورَتِهِ وَهَيْئَتِهِ
فَقَالَ رَجُلٌ مَسْكَنٌ تَقَطَّعَتْ بِهِ الْحَالُ فِي سَفَرِي فَلَا بَلَاغَ الْيَوْمَ إِلَّا بِاللَّهِ ثُمَّ بَكَ أَسْأَلُكَ
بِالَّذِي أَعْطَاكَ اللَّوْنُ الْحَسَنَ وَالْجِلْدَ الْحَسَنَ وَالْمَالَ بَعِيرًا أَتَبْلُغُ عَلَيْهِ فِي سَفَرِي فَقَالَ
لَهُ إِنَّ الْحَقَّ كَثِيرَةٌ فَقَالَ لَهُ كَأَنِّي اعْرِفُكَ أَلَمْ تَكُنْ أَبْرَصَ يَقْذِرُكَ النَّاسُ فَقِيرًا.
فَأَعْطَاكَ اللَّهُ فَقَالَ لَقَدْ وَرِثْتُ لَكَابِرَ عَنْ كَابِرٍ فَقَالَ إِنْ كُنْتُ كَاذِبًا فَصَيِّرْكَ اللَّهُ إِلَى
مَا كُنْتُ وَاتَى الْأَقْرَعَ فِي صُورَتِهِ وَهَيْئَتِهِ فَقَالَ لَهُ مِثَالَمَا قَالَ لِهَذَا فَرَدَّ عَلَيْهِ مِثْلَ مَا رَدَّ
عَلَيْهِ فَقَالَ إِنْ كُنْتُ كَاذِبًا فَصَيِّرْكَ اللَّهُ إِلَى مَا كُنْتُ وَاتَى الْأَعْمَى فِي صُورَتِهِ فَقَالَ رَجُلٌ

مَسْكِينٌ وَابْنُ سَبِيلٍ وَتَقَطَّعَتْ بِهِ الْحِيَالُ فِي سَفَرِي فَلَا بَلَغَ الْيَوْمَ إِلَّا بِاللَّهِ ثُمَّ بَكَ
 سَأَلَكَ بِالَّذِي رَدَّ عَلَيْكَ بَصَرَكَ شَاءَ ابْتِلَافٍ بِهَا فِي سَفَرِي فَقَالَ قَدْ كُنْتُ أَعْمَى فَرَدَّ اللَّهُ
 بَصَرِي وَفَقِيرًا فَقَدْ أَغْنَانِي فَخُذْ مَا شِئْتَ فَوَاللَّهِ لَا أَجْهَدُكَ الْيَوْمَ بِشَيْءٍ أَخَذْتَهُ لِلَّهِ فَقَالَ
 نَسِيبُكَ مَالَكُ فَأَنَّمَا ابْتَلَيْتُمْ فَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنْكَ وَسَخِطَ عَلَى صَاحِبِكَ.

تهرجه مه

۸۹۰: ددگير نه وه له نه بو هوره يره په زای خودای لى بى گوتى بيستم له پينغه مېر (د)
 نه زمووى سى كه س له نه وهى نسرانيل يه كى يان به لك و پيسك بوو يه كى يان كويز بوو
 به كى يان كه چهل بوو. خودای گه وړه نيرادهى كورد تاقي يان بكاته ود. يه كيكي له فرشته
 نه لانه) ناره لا يان پيشيان هاته لای پيسكه كه پى گوت تو چيت له هه موو شتيك
 پى خوشتره گوتى په ننگيكي جوان و بيسته يه كى جوان بى شك خه لكى بيزم لى ده كهن
 نجا ده ستيكي به سهر دا هينا هيچ پيسكى نه ما خودا په ننگيكي جوان و پيسته يه كى
 جوانى پيدا. پاشان پى گوت له مالى دنيا تو چيت له هه موو شتيك پى خوشتره گوتى
 ووشر ووشر يكي اوسى زگ ده مانگى پيدا گوتى خودا خيرو بهر كه تيكى زورى ده خاتى.
 هاته لای كه چهل پى گوت تو چيت له هه موو شتيك پى خوشتره. گوتى پر چيكي جوان
 نه كه چهل يه م بړوا خه لكى بيزم لى ده كهن ده ستيكي به سهر نه ویشدا هينا پر چيكي جوانى
 نه سهرى شين بوو هيچ كه چهل نه ما گوتى له مالى دنيا چيت لا شيرنتره گوتى مانگا.
 مانگايه كى ناوسيشى پيدا گوتى بوژ به خيرو بهر كه ت دې. هاته لای كويزه پى گوت
 چيت له هه موو شتيك پى خوشتره گوتى خودا چاووم پى بداته وه خه لكى پى بيسم
 پينغه مېر نه زمووى ده ستيكي به سهرى نه ویشدا هينا خودا چاوى پيدا وه پى گوت
 نه مالى دنيا چيت له هه موو شتيك پى خوشتره گوتى مه په مريكي به بهر خى پى دا
 كه چهل و پيسك ووشر په شه وولاغيان زور بوو بيتچوويان دا كويزه دى مه په كى ده ستي
 به زان كرد. هه تا وای لى هات پيسك شيو يكي پر له ووشر بوو كه چهل شيو يكي پر له
 په شه وولاغ بوو كويزه دى شيو يكي پر له مه په بوو پاشان قاصد (نيردراو) ده كى خودا كه
 پيشان چو و بووه لا يان له سهر شكلو صوره تى پيشوو چووه لای پيسكه كه گوتى من
 پياويكي هه زارم هوه كانى سه فهرم له ده ست پچراوه پى بگه مه وه نيشتمانى خوم هيچ
 كه ميش شك ناهم خودا نه بى كه بگه مه نامانجى خوم دووم كه س نه تو رجات لى ده كم
 بهو كه سى نه په ننگه جوانه و پيسته جوانه و نهو حاله ي به تو به خشى ووشر يكم پى بدى
 پى بگه مه وه نيشتمانى خوم له سه فهره به لكى له غه ربيايه تيه رزگارم دې. پيسك

گوتی (پن ناوه ستم هەر دەرۆزه که ریک بێ شتیکی پێ بدهم) مه لائکه که گوتی لام وایی من تۆ دهناسمه وه. تۆ نه و پيسکه نه بووی عالهم بيزی لێ ددکردی. ههژاریک بووی پاشان خودا نهم پهنگه جوانه و ماله ی به تۆ بهخشی. گوتی نهم ماله ماله باب و باپیری خۆم بووه به میرات بۆمن ماوه تهوه فریسته گوتی نه گهر تۆ لهم قسه یه درۆزن بی خودا بتخاته وه سه ر حاله تی پیتشووت. هاته لای که چه لیش له سه ر شکل و پینه ی پیتشو و رجاشی له نه و کرد وه کوو پيسک شتیکی پێ بدا که چه لیش وه کوو پيسک وه لامی دایه وه هیچی پێ نه دا. به ویشی گوت نه گهر تۆ درۆزن بی خودا بتخاته وه سه ر حاله تی پیتشووت. هاته لای کویره گوتی من پیاویکم ههژارم رهتیارم هۆیه کانی سه فهرم له ده ست پهچراوه. یه که م جار خودا دووه م نه توو نه تووش نه بی که س نی یه بم که پیتته نامانج. رجات لێ ده که م به و که سه ی چاری به تۆ به خشی یه وه مه ریکم پێ بده پێ بکه مه وه نیشتمانی خۆم. کویره گوتی من کویره بووم خودا چاری به من به خشی یه وه. ههژار بووم خودا منی ده وه له مه ند کرد ننجا هه رچی تۆ ده ی به ی بیبه به حقه ی خودا ده ست ناگه ی مه وه له هه رچی تۆ ده ی به ی. ننجا مه لائکه بێی گوت بۆ خۆت چاوه دپیری ماله ی خۆت بکه به راستی نیوه تاقی کرانه وه بێ گومان خودا له تۆ رازی بوو ره قیشی له ره فیه کانت بۆوه.

٨٩١: عَنْ أَبِي سَعِيدٍ (ض) كَانَ فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ رَجُلٌ قَتَلَ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ إِنْسَانًا ثُمَّ خَرَجَ يَسْتَعْلِفُ رَاهِيًا فَسَالَه فَقَالَ لَهُ هَلْ مِنْ تَوْبَةٍ. قَالَ لَا فَقَتَلَهُ فَجَعَلَ يَسْتَعْلِفُ فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ أَنْتَ قَرِيْبٌ كَذَا وَكَذَا فَادْرِكْهُ الْمَوْتُ فَنَاءَ بَصَدْرٍ نَحْوَهَا فَاخْتَصَمْتُ فِيهِ مَلَائِكَةُ الرَّحْمَةِ وَمَلَائِكَةُ الْعَذَابِ فَأَوْحَى إِلَهُ إِلَى هَذِهِ أَنْ تَقْرُبِي وَأَوْحَى إِلَى هَذِهِ أَنْ تَبَاعَدِي وَقَالَ قِيسُوا مَا بَيْنَهُمَا فَوُجِدَ إِلَى هَذِهِ أَقْرَبُ بِشِيرٍ فَغْفِرَ لَهُ.

ته ره چه مه

٨٩١: ده گه ی نه وه له نه بوو سه عید ره زای خودای لێ بی گوتی پیتغه مبه ر (د) فه رمووی له نه وه ی نیسرانیل پیاویک هه بوو نه وه دو نو که سی کوشتبوو به زو له پاشان چوو ده ره بۆ په رسیار له نه حوالی گونا ه ی زۆری هه تا هاته لای ره به نی دیری (راهب) په رسیاری لێ کرد گوتی من نه وه دو نو که سم کوشتوو نه نایا تۆ به کردن بۆمن هه یه ؟ گوتی (نا) راهبه که شی کوشت. بوو به سه د که س ژماره ی نه و که سانه ی نه و کوشتی. پاشان له غه می نهم سه د کوژراوه هه ر ده گه را بۆ په رسیار هه تا گه ی شته راهبیک په رسیاری لێ کرد گوتی من سه د که سم کوشتوو تۆ به کردن بۆ من هه یه گوتی (به لێ) کێ ده بیته ناوهر له به نی تۆ له به نی

تیره کردن. ته عریفی دپییه کی نیو- نه صرته- ی بۆ کوژهره که کرد گوتی وهره نه وی کوژهره که قاتل) رویشته هه تا نیوهی پینگا مردن گه یشته سه ری سینگی سوراند بۆ نه و گوندهی -وی (نه صرته) بوو که بۆ نه وی ده چوو بۆ تهویه. مه لانه کی ره حمهت و میهره بانی له گه ل مه لانه کی (نازاردان -عه زاب) که وتنه مشتومر هه ره که کیک له م دوولایه نه دهیانگوت عاند به نیمه یه پاشان خودای گه وهره . فره مانی دا گوتی (نه صرته). له م جه نازه یه نزیک به وه. فره مانیشی به و گونده کرد که لی ده رجوو بوو له م جه نازه یه دوور بکه وه. ئنجا خودا فره مانی به مه لانه کرد به یینی هه ردوو گوندان بییون وه کوو دیتی یان له گوندی (نه صرته) نزیکتر بوو به بستیک به هۆی نه مه که له گوندی تۆ به نزیکتر بوو خودا لی خوش بوو که وته بهر مه رحمهت و میهره بانی خودا (خودایه له لی بوردنی خۆت بی به شمان نه که ی).

(ش) به گوتیهی ووشه ی (راهب) نه م رووداوه ده بی له پاش هاتنی جه زه ته ی عیسی بووه. له م جه دیشه وه رگیرا پتویسته نه وهی تۆ به ده کا دوور که ویتته وه له جیگا و زه مانی گونا هه که وه کاریکی وا بکا دوور که ویتته وه له گونا هی پتیشوو.

٨٩٢: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) اشترى رجلٌ من رجلٍ عقاراً له فَوَجَدَ الرجلُ الذي اشترى العقارَ في عقاره جُرَّةً فيها ذهبٌ فقالَ له الذي اشترى العقارَ خذْ ذَهَبَكَ مِنِّي إِنَّمَا اشترَيْتُ مِنْكَ الارضَ وَلَمْ أَبْتَغِ مِنْكَ الذَّهَبَ وَقَالَ الَّذِي لَهُ الارضُ إِنَّمَا بَعْتُكَ الارضَ وَمَا فِيهَا فَتَحَاكَمَا إِلَى رَجُلٍ فَقَالَ الَّذِي تَحَاكَمَا إِلَيْهِ الْكَمَا وَلَكُلَا قَالَ أَحَدُهُمَا لِي غُلَامٌ وَقَالَ الْآخَرُ لِي جَارِيَةٌ قَالَ انكِحَا الْغُلَامَ الْجَارِيَةَ وَانْفِقُوا عَلَى أَنْفُسِهِمَا مِنْهُ وَتَصَدَّقَا.

ته ره مه

٨٩٢: ده گیتیه وه له نه بو هه ره یه ره زای خودای لی بی گوتی پتیه مه بهر (د) فره مووی پیاویک له نه وهی نیسرائیل خانویکی له پیاویک کری کریار جه ره یه که زیری له خانوه که دۆزی یه وه له نیو خاک و خۆل چوو له فرۆشیار (بانع) گوتی بگره زیره کانت من ته نیا خانووم له تۆ کریوه من زێرم له تۆ نه کریوه. فرۆشیاری عه ردو خانوو گوتی من عاردم به تۆ فرۆشتوو به هه رچی له نیو هه یه. ئنجا بۆ موحا که مه و دادوه ری چوونه لای جه زه ته ی داود (سه لامی خوی لی بی) به ره و روو به هه ردوویانی گوت نیوه مندالتان هه یه ؟ کریار گوتی من کوپیکم هه یه فرۆشیاریش گوتی من کچیکم هه یه فره مووی کچه که له کوپه که ماره بکه ن له و زیره ش مه سرف بکه ن له سه ر کوپو کچه که وه نیته ش به خۆتان نه ک (به واسطه ی

که سیکی تر) بیکه نه صدهقه و خترو چاکه .

(ش) له مه زه بی شافعی نه گهر که سیک عاردیکی کړی نه و زتړی له ناوی شاردراو ده و نه نابسته هی کړبار . وه کوو کړینی خانویک نه گهر مال و کوتالی تیابی هر ملکي فروشیاره نه گهر داوا بکا وه نه گهر داواش نه کا نی کړپاره . (دانه ر دهلی) به لام له شرعی حه زره تی داود هه زره کوو لیته وا به دیار ده کوو نه بیته مالی کړپارو فروشیار بو صدهقه و چاکه پی کردن نهک بو خویان .

۸۹۳: عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ (ض) الطَّاعُونَ رَجَسُ أُرْسِلَ عَلَى طَائِفَةٍ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ. أَوْ عَلَى مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ فَإِذَا سَمِعْتُمْ بِهِ بَارِضٍ فَلَا تَقْدَمُوا عَلَيْهِ وَإِذَا وَقَعَ بَارِضٌ وَأَنْتُمْ بِهَا فَلَا تَخْرُجُوا فِرَاراً مِنْهُ.

تهرجه مه

۸۹۳: ددگير نه وه له نوسامه ی کورې زهیدی کورې حارثه گوترا ردهزای خودایان لی بی تو چیت بیستروه له پیغه مبه ر (د) دهرحق به طاعون . نوسامه گوتی پیغه مبه ر (د) فهرمووی طاعون عه زابه ناردرا سر طائفه یک له به نی اسرائیل که قهومی فیرعه ون بوو و دکو زور زولیان کرد یاخو فهرمووی ناردرا سر نه وانی پیش نیوه نجا وه کوو بیستان طاعون له عاردیک هه یه مه چوون بو نه وئ . وه نه گهر طاعون که و ته عاردیکش نیوه ش له وئ بوون به مه به سستی را کردن له وئ مه روئ «به لام به مه به سستی بازرگانی برون قه ی نا کا» .

۸۹۴: عَنْ عَائِشَةَ (ض) سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الطَّاعُونَ فَأَخْبَرَنِي أَنَّهُ عَذَابٌ يُبْعَثُهُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَإِنَّ اللَّهَ جَعَلَهُ رَحْمَةً لِلْمُؤْمِنِينَ لَيْسَ مِنْ أَحَدٍ يَقَعُ الطَّاعُونَ فَيَمُوتُ فِي بَلَدِهِ صَابِرًا مُحْتَسِبًا يَعْلَمُ أَنَّهُ لَا يَصِيبُهُ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لَهُ إِلَّا كَانَ لَهُ مِثْلُ أَجْرِ شَهِيدٍ.

تهرجه مه

۸۹۴: ددگير نه وه له حه زره تی عائشه (ردهزای خودای لی بی) گوتی پرسیم له پیغه مبه ر (د) طاعون چی یه فهرمووی طاعون عه زایکه ده ی نیرته سر هر که سیکی خوی حه زبکا له کافران وه به بی شک خودای گه و ره گتیرایتی به مه رحه مه ت بو نیمانداران (وه به شهید ددژمری نه و ی به م نه خوشی یه بری) هیچ که سیک نی یه که له شاری طاعون دابی وه

تارامیش بگری له‌شاره‌که به‌نارام گرتن له‌پیش قه‌زاو قه‌ده‌ر. وه‌ده‌یزانی موحه‌قه‌ق تووش
نابی نه‌و شته‌نهی که‌خودا له‌سه‌ری نووسی بی نیلا مه‌گه‌ر یو نه‌و که‌سه‌هیه‌پاداشت و
مه‌رته‌به‌ی شه‌هیدیک با به‌طاعونیش نه‌مری یا له‌کاته‌ک وه‌فات بکا که‌نه‌خوشی طاعون
نه‌بی.

(ش) به‌راستی زاندره‌پله‌کانی شه‌هیدان ده‌یارده‌ی پله‌ی شه‌هیدیک و شه‌هیدیکی تر
نه‌لای خودا. نجا نه‌م شه‌هیده‌ی نیره‌وه‌کوو که‌سیکه‌له‌مالی خوی به‌نیه‌تی غه‌زا
ده‌رجو بی له‌پینگای خودا پاشان به‌شتیکی تر وه‌فات بکا نه‌ک له‌شه‌ی چاکه‌ی خودا فره‌وانه
نی‌یه‌تی نماندریش به‌هیتزتره‌له‌کرده‌وی وه‌به‌چاکه‌تره‌.

۸۹۵: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ (ض) قَالَ كَأَنِّي أَنْظَرُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
يَحْكِي نَبِيًّا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ ضَرْبَهُ قَوْمُهُ فَأَدْمُوهُ وَهُوَ يَمْسَحُ الدَّمَ عَنْ وَجْهِهِ وَيَقُولُ اللَّهُمَّ
اغْفِرْ لِقَوْمِي فَإِنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ.

قه‌رجه‌مه

۸۹۵: ده‌گیتنه‌وه‌له‌عبدالله‌کوری مه‌سعود ره‌زای خودای لی بی گوتی گویا ته‌ماشای
پیتغه‌مبه‌رم ده‌کرد حیکایه‌تی نه‌حوالی پیتغه‌مبه‌ریکی ده‌کرد له‌پیتغه‌مبه‌رانی به‌نی اسرانیل
به‌م ته‌رز قه‌ومه‌که‌ی لی‌یان دابو نجا خوینی له‌روی خوی ده‌سری‌یه‌وه‌وه‌دوعاشی بو
قه‌ومه‌که‌ی ده‌کرد ده‌ی گوت یاخودا گونا‌هی قه‌ومه‌که‌م داپوشی چونکی نه‌زانن جاهلن
(له‌غه‌زای نوحود نه‌مه‌بو پیتغه‌مبه‌ریش (د) روی دا له‌روی پیرۆزی و ده‌انی پیرۆزی
خوینی ده‌سری‌یه‌وه‌ده‌شی فره‌موو نه‌ی خودایا له‌قه‌ومم بیورده‌و لی‌یان خوش به‌.

۸۹۶: عَنْ ابْنِ عُمَرَ (ض) بَيْنَمَا رَجُلٌ يَجُرُّ إِزَارَهُ مِنَ الْخِيَلَاءِ خُسْفٍ بِهِ فَهُوَ
يَتَجَلَّجَلُ فِي الْأَرْضِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ.

قه‌رجه‌مه

۸۹۶: ده‌گیتنه‌وه‌له‌عبدالله‌ی کوری حه‌زده‌تی عومه‌ر ره‌زای خودایان لی بی. گوتی
پیتغه‌مبه‌ر (د) فره‌مووی کاتیک پیاویک له‌به‌ر ده‌عیه‌و خۆبه‌گه‌وره‌زانین دامه‌نی شه‌کی
خوی راده‌کیشا عارد به‌پیاوه‌که‌وه‌پووچوو. نجا هه‌ر له‌عارد ده‌چسته‌خواری هه‌تا رۆزی
قیامه‌ت.

(ش) سوهه یلی گوتیتی نهم بیاوه هیتزن بوو پیاویتک بوو له نه عرابی فارس غهیری نهویش گوتوو یانه قارون بووه. «اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا التَّوَضُّعَ وَالتَّخَضُّعَ بِجَاهِ صَاحِبِ هَذَا الْحَدِيثِ الشَّرِيفِ» واتا خودایا پیتمان بیهشی مل کهچی و خو به گهوره نه زانین بو خاتری خاوهنی نهم هدهشه پیروژه.

بحث مناقب^(۱) قریش

باسی نه ریتی چاک و رهوشتی جوانی قووهیش

۸۹۷: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) تَجِدُونَ النَّاسَ مُعَادِنَ خِيَارِهِمْ فِي الْجَاهِلِيَّةِ خِيَارِهِمْ فِي الْإِسْلَامِ إِذَا فَقَّهُوا. وَتَجِدُونَ خَيْرَ النَّاسِ فِي هَذَا الشَّانِ أَشَدَّهُمْ لَهُ كَرَاهِيَةً. وَتَجِدُونَ شَرَّ النَّاسِ ذَا الْوَجْهِينِ الَّذِي يَأْتِي هَؤُلَاءِ بِوَجْهِ وَيَأْتِي هَؤُلَاءِ بِوَجْهِ.

تهرجه مه

۸۹۷: ده گیتنه وه له نه بو هورهیره ره زای خودای لی بی گوتی پیغه مبه ر (د) فهرمووی خه لکان ده بینین وه کوو کان و مه عده نن له چاکه و خراپه بالاترینیان به گه ورهیی و نه ژاد له زه مانی جاهلیهت و کافری بالاترینی نه وانن له دینی اسلامیش به مه رجیتک شاره زاییان پهیدا کردبی له تاین «چونکی گه ورهیی له دین به نه ژاد نی یه واته به ره چه له ک نی یه به لکی به شاره زایی و به زانینه» وه ده شبین باشترینی خه لکان ده باره ی بوونه خه لیفه و سه رکردایه تی پت ناخو شبوو نیشیان بو نه و کارانه له بهر نه وهی نه وه کوو له کارو فهرمانی روژانه به عه دالهت نه جوولیتنه وه. وه ده شبین به دترینی خه لکان دوو رویتکه بیته نهم لایه به رویتک به چیته نه ولایهش به رویتک.

۸۹۸: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) النَّاسُ تَبِعُوا لِقُرْنِشٍ فِي هَذَا الشَّانِ مُسْلِمُهُمْ تَبِعُوا لِمُسْلِمِهِمْ وَكَافِرُهُمْ تَبِعُوا لِكَافِرِهِمْ وَالنَّاسُ مُعَادِنُ خِيَارِهِمْ فِي الْجَاهِلِيَّةِ خِيَارُهُمْ فِي الْإِسْلَامِ إِذَا فَقَّهُوا تَجِدُونَ مِنْ خَيْرِ النَّاسِ أَشَدَّهُمْ كَرَاهِيَةً لِهَذَا الشَّانِ حَتَّى يَقَعَ فِيهِ.

(۱) مناقب: ماعرف به من الخصال الحميدة والاخلاق الجميلة/ المنجد ص ۸۲۹.

واتا نه ریتی چاک و رهوشتی جوان.

تهرجه مه

٨٩٨: دهگێرنهوه له نه بو هورهیره (رهزای خودای لێ بی) گوتی پیتغه مبهه (د) فهرمووی خه لک گوئی رایه لی قوره یشن ده باره ی خه لافه ت و میرایه تی موسولمانی خه لکی گوتی رایه لی موسولمانی قوره یشن. کافریشیان گوئی رایه لی کافری قوره یشن (یه عنی چلۆن له زه مانای کافری و جاهلیه ت خه لکی به گوئی یان ده کردن له زه مانای ئیسلامیش خه لکی به گوئی یان ده کن. خه لکیش وه کوو کانه کانی ژێر عاردن له چاکی و خراپی چلۆن له کان (مه عده ن) هه ندیکیان هه ن به نرخ و به قیمه تن هه ندیکیان بێ قیمه تن خه لکیش وان. باشترینی قوره یش له جاهلیه ت به هۆی نه وه ی ره ووشتی ناشی هه بووه وه کوو به خشین و زانین و سینگ فره وانی (حلم) باشترینی خه لکن له ئیسلامیش. به مه رجیک له زانستی ناین شاره زابن چونکی شه رف و گه وره یی له ئیسلام به باب و باپیر نی یه به لکی به زۆری زانیاری یه - وه کوو نایه ت ده فهرموئی (إِنَّ اکْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ اتْقَى - واته نه وه ی له خراپه خۆی ده پارێزی و له خوا ده ترسی - نه وانیش زانیانی ناین به ده لیلی نایه تی پیروژ (إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ) وه به ده لیلی نه وه قسه ش (رَأْسَ الْحِكْمَةِ مَخَافَةُ اللَّهِ) واتا له سه ره وه ی هه موو بلیمه تی یه ک له خوا ترسانه.

ده بینین که چاترینی خه لکی له هه موو که س زیاتر پکی له خه لیفایه تی و میرایه تی ده بیته وه. هه تا ده که ونه نیتو فهرمان (وه ظیفه) له پاشان پک لێ بوونه وه نامینی. چونکی خودا یارمه تیان ده دا له سه ر جێ به جێ کردنی نه وه فهرمانه ی پێ یان سپێردراوه.

٨٩٩: عَنْ معاويةَ (ض) إِنَّ هَذَا الْأَمْرَ فِي قُرَيْشٍ لَا يُعَادِيهِمْ أَحَدٌ إِلَّا كَبُّهُ عَلَى وَجْهِهِ مَا قَامُوا الدِّينَ.

تهرجه مه

٨٩٩: دهگێرنهوه له مه عاویه (رهزای خودایان لێ بی) گوتی بیستم له پیتغه مبهه (د) فهرمووی به راستی کاروباری خه لیفایه تی ده گه رپته وه بۆ قوره یشی به حقه ی خۆیان. نه وه ی دوژمنایه تیان بکا له سه ر خه لیفایه تی و سه ر کردایه تی موسولمان خودا له سه ر رووی ده خا به مه رجی مافی دین بپارێزن به لام نه گه ر مافی دین نه پارێزن مافی خه لیفایه تی یان نامینی.

(ش): له هه ندێ نوسخه (أَكْبُّهُ) نوو سراوه که چی غه له تیشه چونکی نه م (فعله) له نواده چونکی ثلاثیه که ی متعدی یه وه کوو هه مزه ی بجیته سه ر نه بیته لازم له سه ر

پیتجه‌وانه‌ی نه‌ودی هه‌یه (له‌سه‌ر عه‌کس مه‌عه‌ود) له‌ افع‌ال هه‌روه‌ک‌وو وایه له‌ ایه‌ت (أَفْمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَى وَجْهِهِ... الخ).

۹۰۰: عَنْ ابْنِ عُمَرَ (ض) لَا يَزَالُ هَذَا الْأَمْرُ فِي قُرَيْشٍ مَا بَقِيَ مِنْهُمْ إِنْشَانٍ.

ته‌رجه‌مه

۹۰۰: ده‌گێڕنه‌وه له‌عه‌بدالله ک‌وڕی هه‌زه‌رتی عه‌مه‌ره‌زای خودایان لێ بی گوتی پیتجه‌مبه‌ر (د) فه‌رمووی -کاروباری خه‌لیفایه‌تی موسولمانان به‌استحقاق واته به‌مافی خوێان هه‌رده‌مینێ له‌ق‌وڕه‌یش هه‌تا دووبیاو ما‌بی. (ش) نه‌وه‌وی گوتیتێ ته‌مه به‌لگه‌یه‌که‌ی دیاره که خه‌لیفایه‌تی به‌ استحقاق بۆ ق‌وڕه‌یشه‌ دروست نی‌یه خه‌لیفایه‌تی ئیلا ده‌بی بۆ نه‌وان بی. یارانی پیتجه‌مبه‌ر به‌پرای هه‌موویان واته به‌اجماع له‌سه‌ر ته‌مه بوینه. به‌رده‌وام بوونی ته‌م حوکه‌مه‌ش دیارک‌راوه هه‌تا دونیا ماوه به‌ (ما بقی منهم اثنان) یه‌عنی ته‌گه‌ر بیجگه له‌ق‌وڕه‌یش که‌سانی تر فه‌رمانه‌روایه‌تی ئیسلامیان کرد ته‌مه به‌ استحقاق نی‌یه به‌لکی به‌ استحقاق تایبه‌ته به‌ ق‌وڕه‌یش هه‌تا ر‌وژێ قیامه‌ت.

۹۰۱: عَنْ جُبَيْرِ ابْنِ مُطْعِمٍ (ض) إِنَّمَا بَنُو هَاشِمٍ وَبَنُو الْمُطَّلِبِ شَيْءٌ وَاحِدٌ.

ته‌رجه‌مه

۹۰۱: ده‌گێڕنه‌وه له‌ج‌وبه‌یری ک‌وڕی م‌طعم -ره‌زای خودای لێ بی- گوتی من و هه‌زه‌رتی عوسمان ک‌وڕی عه‌فان چ‌ووینه خ‌دمه‌ت پیتجه‌مبه‌ر (د) هه‌زه‌رتی عوسمان به‌پیتجه‌مبه‌ری گوت ته‌ی پیتجه‌مبه‌ری خودا به‌خشیت به‌ به‌نی م‌وطه‌لبیان ئیمه‌ت ته‌رک کرد و ئیمه‌و نه‌وانیش به‌نسبه‌ت تۆ یه‌ک پایه‌ین یه‌عنی هه‌موومان ک‌وڕی عه‌بدالمنا‌فین که‌ چ‌وار ک‌وڕی هه‌بووه عه‌بدی شمس و نه‌وفه‌ل و هاشم و م‌طلب ئیمه‌ ک‌وڕی عه‌بد شمسین ئیوه‌ش ک‌وڕی هاشم پیتجه‌مبه‌ر (د) فه‌رمووی به‌پراستی ک‌ورانی هاشم و ک‌ورانی م‌وطه‌لب یه‌ک شتن (یه‌عنی تۆ نسبه‌ت له‌من دوورتره نه‌ هاشمی و نه‌مطلبی زه‌کات له‌ک‌ورانی هاشم هه‌رامه‌ چونکی باوکی عه‌بدالمطلبی با‌پیری بووه که‌ ناوی شه‌بییه بو له‌پاش مر‌دنی هاشم مطلبی برای شه‌بییه‌ی برا‌زای خ‌وێ لای خ‌الان له‌مه‌دینه‌ی هیناوه لای خ‌وێ ناوبراو به‌ عه‌بدالمطلب ظاهرا له‌ک‌ورانی مطلبیش ب‌وێی هه‌رامه‌ چونکی وه‌کو هاشم چ‌اوه‌د‌بیری

بـ ریزگاری باپیری پیغهمبه‌ری کرد هه‌تا به‌غایه‌تیک نیری شه‌بیه بوو پی‌یان ده‌گوت
عبدالطلب انجا چونکی تو به‌نی عبدشمسی صده‌قهو زه‌کات له‌ئیتود حه‌رام نی‌یه وه‌کوو
نیمه».

۹۰۲: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) قُرَيْشٌ وَالْأَنْصَارُ وَجُوهَيْنَةُ وَمُرَيْنَةُ وَأَشْجَعُ
وَعِفَارٌ مَوْلَى لَيْسَ لَهُمْ مَوْلَى دُونَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ.

ته‌رجه‌مه

۹۰۲: ده‌گێڕنه‌وه له‌ئەبو هورەیره ره‌زای خودای لی بی گوتی به‌راستی پیغهمبه‌ر (د)
فه‌رمووی قورەیش (واتا کورانی نه‌ضر) و نه‌نصار و اتا نه‌وس و خه‌زرده‌ج که دوو کورپی
خارته‌ی کورپی ته‌عله‌به‌بوون وه‌ تیره‌ی جوهه‌ینه که کورپی له‌یشی کورپی سوید بوون و تیره‌ی
موزینه له‌چینه‌کی له‌ مضر و تیره‌ی نه‌سلم وه‌ تیره‌ی نه‌شجعه که تیره‌یه‌کن له‌ غه‌طفان وه
تیره‌ی غفار که تیره‌یه‌کن له‌کنانه نه‌مانه هه‌موویان یاریده‌ده‌ری منن تایبه‌تن به‌من بو نه‌وانه
نی‌یه هیچ کار گوزاریک و به‌ختیوکه‌ریک خوداو پیغهمبه‌ری خودا نه‌بی.
(ش) له‌م حه‌دیشه پیرۆزه گه‌وره‌یی‌یه‌کی دیار هه‌یه بو نه‌مانه چونکی نه‌مانه پیش
خه‌لکی تر موسولمان بوون.

۹۰۳: عَنْ أَبِي ذَرٍّ (ض) لَيْسَ مِنْ رَجُلٍ ادَّعَى لِغَيْرِ أَبِيهِ وَهُوَ يَعْلَمُهُ إِلَّا كَفَرَ وَمَنْ
ادَّعَى قَوْمًا لَيْسَ لَهُ فِيهِمْ نَسَبٌ فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ.

ته‌رجه‌مه

۹۰۳: ده‌گێڕنه‌وه له‌ئەبو ذەر - جونده‌بی کورپی جه‌ناده‌ی غفاری (ره‌زای خوای لی بی)
گوتی پیغهمبه‌ر (د) فه‌رمووی نی‌یه هیچ پیاویک که خۆی نه‌بته‌ت بدا به‌کورپا‌یه‌تی وه‌بال
غه‌یری باوکی خۆی به‌خۆیشی بزانی نه‌مه باوکی خۆی نی‌یه مه‌گه‌ر نه‌و پیاوه کافر ده‌بی
به‌خودا (نه‌گه‌ر به‌ حه‌لال بزانی) یاخۆ (کفر) له‌کفرانه یه‌عنی نه‌م پیاوه انکاری نیعه‌تی
خودا ده‌کا وه‌ هه‌ر که‌سی‌که‌ش خۆی نه‌بته‌ت بدا به‌ خزمایه‌تی که هیچ خزمی نه‌وانیش نه‌بی
با جیتی‌گای خۆی سازیدا له‌ناگر.

۹۰۴: عَنْ وَائِلَةَ ابْنِ الْأَسْقَعِ (ض) إِنْ مِنْ أَعْظَمَ الْغَيِّرَا أَنْ يَدْعِيَ الرَّجُلُ إِلَى غَيْرِ
أَبِيهِ أَوْ يُرَى عَيْنَهُ مَا لَمْ تَرَهُ أَوْ يَقُولَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا لَمْ يَقُلْ.

تهرجه مه

۹۰۴: ده گپرنه وه له وائله ی کورێ نه سقه عی کورێ که عیبی لی شی (ره زای خودای لی بی) گوتی پیغه مبه ر (د) فه رمووی به راستی له گه وره ترینی بوختان و نفترایانه که پیاو نسه به تی خۆی و دبال غه یری باوکی خۆی بدا یاخۆ نسه به تی دیتنی خه ونیکی و دبال چاوی خۆی بدا که هیچ خه ونیشی نه دیتبی به درۆ بلی خه ونم دیوه یاخۆ به درۆ قسه یه ک نسه به ت و دبال پیغه مبه ر بدا که هیچ قسه ی پیغه مبه ریش نه بێ.

(ش): بۆچی زیاده روویی هه یه له گوناھی گه وره ی نه و که سه ی خه ونی نه دیتبی بلی خه ونم دیتبی یه له و که سه ی له حاله تی هوشیاری درۆیه ک بکا. چونکی درۆ له خه ون بوختانه به زاتی زۆر پیروزی خودا چونکی مه لانه که به فه رمانی خودا خه ونی نیشانی خه لقی ده ده ن. وه چونکه خه ون به شیکه له پیغه مبه رایه تی (نبه وت) پیغه مبه رایه تیش به خه ون نه بێ نابێ نه و که سه ی درۆزنیشه له خه ون: ئیدعا ده کا خودا نیشانی داوه نه و شتی که نه ی دیوه و ئیدعاش ده کا به شیکه له پیغه مبه رایه تی (نبه وت) دیوه که هه یچیشی نه دیوه نه مه یان افتراو بوختانه به خودا کردن که نه وه ش له گه وره ترینی بوختانه.

۹۰۵: عَنْ ابْنِ عُمَرَ (ض) غِفَارٌ غَفَرَ اللَّهُ لَهَا وَاسْلَمَ سَأَلَهَا اللَّهُ وَغُصِيَّةٌ عَصَتْ اللَّهَ وَرَسُولَهُ.

تهرجه مه

۹۰۵: ده گپرنه وه له عبده اللهی کورێ عومه ر په زای خودایان لی بی پیغه مبه ر (د) له سه ر مینه ر فه رمووی تیره ی (غیفار) خودا عه فووی کردن له گوناھی نه و دزیانه ی که له حاجیانیا ن ده کرد له زه مانی پێش ئیسلام تیره ی نه سه له میش خودا سه لامه تی کردن به هۆی نه کردنی کوشتار. تیره ی عوصیه ش که به شیکن له به نی سوله یم له خودا و پیغه مبه ری خودا عاسی بوون به هۆی کوشتنی قورنانه خۆنه کان له بییری مه عونه.

(ش): له م هه دیشه وه رگیراوه کافر گونا هه یه کی له زه مانی کافری کردبێ خودا لی ی خۆش ده بی وه کوو ده لێن (عفی الله عما سلف) نه م عباره ته شیرینه ی پر جناسه که به سه ر لێوی پیروزی دا هات وه کوو دوو گه وه ره (اتفاقاتی لطیفه یه بێ ته که لوف بووه).

۹۰۶: عَنْ أَبِي بَكْرَةَ (ض) أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ اسْلَمُ وَغِفَارُ وَمُرْتَنَةُ وَجُهَيْنَةُ خَيْرًا مِنْ بَنِي تَمِيمٍ وَمِنْ بَنِي عَامِرٍ وَأَسَدٍ وَغُطَفَانَ خَابُوا وَخَسِرُوا. قَالَ نَعَمْ قَالَ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّهُمْ لَخَيْرٌ مِنْهُمْ.

تهرجه مه

۹۰۶: ده‌گێڕنه‌وه له‌ئەبو هەکرە نۆفەیی کۆری حارشی کۆری کەلده (پەزای خویان لی بی) بەراستی ئەقرەعی کۆری حابسی تەمیمی بەپێغه‌مبەری گوت بێ شک ئەوانە ی تابعی تۆبووینە لە تیرە ی ئەسلەم و غفارو موزەینە و جوهرەینە دزو پێ گره‌کانی حاجیانن. پێغه‌مبەر (د) فەرمووی ئەو پێم بلێ ئەگەر تیرە ی ئەسلەم و غفارو موزەینە و جوهرەینە باشتەرن لەبەنی تەمیم وە لەبەنی عامر وە لەتیرە ی ئەسەد و غەطفان چما بەنی تەمیم نائۆمید و خەسارە‌مەند بوون ئەقرەع گوتی بەلێ خەسارە‌مەند بوون ئەگەر ئەوان باشتەرن لەبەنی تەمیم. پێغه‌مبەر (د) فەرمووی بە اثباتی شەرط بۆ حەولی جەزا بەحەقی ئەو زاتە ی کە ئەفسی منی بەدەستە ئەسلەم و غفارو موزەینە و جوهرەینە باشتەرن لەبەنی تەمیم و ئەسەد و غەطفان و بەنی عامر.

۹۰۷: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) اسْتَلَمَ وَغِفَارٌ وَشَيْءٌ مِنْ مُرَيِّنَةٍ وَجُهَيْنَةٍ أَوْ قَالَ شَيْءٌ مِنْ جُهَيْنَةٍ أَوْ مُرَيِّنَةٍ خَيْرٌ عِنْدَ اللَّهِ أَوْ قَالَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ أَسَدٍ وَتَمِيمٍ وَهَازِنٍ وَغَطَفَانَ.

تهرجه مه

۹۰۷: ده‌گێڕنه‌وه له‌ئەبو هورەیره (پەزای خودای لی بی) گوتی پێغه‌مبەر (د) فەرمووی تیرە ی ئەسلەم و غفارو هەندیکیش لەموزەینە و جوهرەینە یاخۆ فەرمووی هەندیک لەجوهرەینە یا موزەینە شک لە تەرەف ئەوێه گێڕایتی یەو بەشتەرن لای خودا یاخۆ فەرمووی باشتەرن پۆژی قیامەت لەئەسەد و تەمیم و هەوازن و غەطفان. (ش) غیفار کۆری موله‌یلی کۆری ضەمرە ی کۆری بەگری کۆری عەبدی منافی کۆری کەنانە ئەبو ذەری غفاری لەوانە. موزەینەش ناوی ژنی عەمری کۆری ئەدبوه کچی کەلبی کۆری وەبرە بوو. عبدالله کۆری موغەفەلی موزنی لەوان بوو. غەطفانیش کۆری سەعدی کۆری قەیس ی کۆری عیلالنی کۆری مۆضەر بوو.

۹۰۸: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَخْرُجَ رَجُلٌ مِنْ قَحْطَانَ يَسْوقُ النَّاسَ بِعَصَا.

تهرجه مه

۹۰۸: ده‌گێڕنه‌وه له‌ئەبو هورەیره (پەزای خودای لی بی) گوتی پێغه‌مبەر (د) فەرمووی

قیامت نایی هتا دهردهچی پیاویک له قهحطان خه لک داژوا به داری خوی وه کوو شوان و مه ر لای نه بو نه عیم که ده گیتته وه دهرچوونی نه م پیاوه له پاش مه هدیوه له سه ر په ووشتی نه ویش په فتار ده کا .

۹۰۹: عَنْ جَابِرٍ (ض) مَابَالُ دَعْوَى أَهْلِ الْجَاهِلِيَّةِ. ثُمَّ قَالَ مَا شَأْنُهُمْ فَأَخْبِرْ بِكَسْعَةِ الْمَهَاجِرِيِّ الْأَنْصَارِيِّ فَقَالَ دَعْوَاهَا فَانْهَاجَتْ حَبِيبَةً. وَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي بَن سَكُولٍ. أَقْدُ تَدَاعَوْا عَلَيْنَا لَنَنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَنَا الْأَعْرَابُ مِنَّا الْأَذَلُّ فَقَالَ عُمَرُ أَلَا نَقْتُلُ يَانَبِيَّ اللَّهِ هَذَا الْخَبِيثُ لِعَبْرِ اللَّهِ فَقَالَ لَا يَتَحَدَّثُ النَّاسُ أَنَّكَ كَانَ يَقْتُلُ أَصْحَابَهُ.

تهرجه مه

۹۰۹: ده گیتته وه له جابر (په زای خودای لئی بی) گوته له سالی شه شه می کوچی له غه زای موهره یسع له گهل عالهمیکی زور له موهاجران له خدمت پیغه مبه ر بووین. له موهاجیره کان پیاویکی گالته که ره بوو نیوی جه هجاهی کوچی قه یسی غیفاری بوو به ده ست یا باقاج شه قیتیکی له لای پشته وهی پیاویکی نه نصاری دا نیوی سه نانی کوچی و دهره بوو. سنان زور رقی بۆوه قسه یان به یه کتری گوت هتا وای لئی هات سنان هاواری کرده نه نصاریان چونکی به خوی خه زه جی بوو جه هجاهش هاواری کرده موهاجیران. پیغه مبه ر (د) ته شریفی هاته دهری فهرمووی چی یه نه وه ده عوایه ی نه هلی جاهلیه ت. پاشان پرساری کرد نه مه چی یه بۆچی واده که نه پئیان گوت که موهاجیری شه قیتیکی له لای پشته وهی نه نصاری به کدا. فهرمووی وازیئن له نه فسانیه ت و ده عوای جاهلیه ت. چونکی زور پیسه. سه رده کیشی بۆ سه ر پک لئی بوونه وه دوژمنایه تی عبدالله ی کوچی نویه کوچی سه لول سه روکی دوو رووه کان (منافقان) بوو گوته وای نه ری نه وا خو بۆ سه ر ئیمه (مه به سستی نه نصاری بوو) هاوار ده که نه موهاجیران. سوئندیی ده بی وه کوو چوینه وه مه دینه. نه وهی که به هیزتره پئی هیزه کان دهر که نه - مه به سستی له بی هیزه کان - موهاجیره کان بوو - هه زه تی عومه ر گوته نه ری نه ی کوژین نه ی پیغه مبه ری خودا نه م پیسو منافقه (مه به سستی عبدالله ی کوچی نویه بوو) پیغه مبه ر (د) فهرمووی (نا) مه ی کوژن خه لکی ده لئین محمد یارانی خوی ده کوژی.

۹۱۰: عَنْ أَبِي ذَرٍّ الْغِفَارِيِّ (ض) يَا أَبَا ذَرٍّ أَكُنْتُمْ هَذَا الْأَمْرَ وَارْجِعْ إِلَى بَلَدِكَ. فَإِذَا بَلَغَكَ ظَهْرُنَا فاقْبَلْ.

تهرجه مه

٩١٠: ده گیتی نه وه له نه بو ذهر (په زای خودای لئ بی) من پیاوێک بووم له تیره ی
 اغیارا) خه بهرمان زانی پیاوێک ده رچوو له مه کهکه وا داوا دهکا که پیغه مبه ره. خه بهری
 نه ناسمان بو دی منیش به نه نیسی برای خۆم گۆت بچۆ لای ئەم پیاوه قسه ی له گه ل بکه وه
 خه بهری نه ویشم بو یینه وه. نه نیسی برام روشت هه تا چوو نه ناو مه کهکه به خدمه ت
 پیغه مبه ر گه یشت له پاشان گه راوه پیم گوت چی هه والت لا هه یه گوتی والله ئەم پیاوهم
 وادیت فەرمان به چاکه ده کاو داوا له خه لک دهکا خه را په نه کهن وه په ووشتی زۆر باشی
 هه یه قسه یه کیشی هه یه شیعر نی یه. منیش گوتم خه به رێکی وات بو نه هیتا مه وه دلم پێ
 نارام بگری. هه مبهانه یه کم له نان و ناو هه لگرت و به داری که وه رووم کرده لای مه کهکه.
 به راستی نه گه رچی چوو مه ناو مه کهکه. به لام ئەم پیاو ه ی که دهم و بست نه مد نه ناسی پێشم
 ناخۆش بوو پرسیار له قه وه ییش بکه کم که نیشانم بدن نه وه ک نازارم بدن. هه ر ناوی
 زه مزه م ده خوارد وه جیگام که عبه بوو. پاشان عه لی کوری نه بو طالب به لام په ت بوو
 گوتی وا پێ ده چی تو پیاوێکی بێگانه و غه ریب بی. گوتم به لێ گوتی وه ره له گه ل من بو
 عه لی نیمه گوتی له گه لی چووم به لام نه نه و قسه یه کی کرد نه منیش قسه ی خۆم بو نه و
 کرد. سه به نه داها ت هاته وه (که عبه) پرسیاریش نا که م له نه حوالی پیغه مبه ر (د) هه یچ
 که سیش نه بوو خه به رێکم له نه حوالی نه و پێ بدا. پاشان دووباره دیتم عه لی به لام دا په ت
 بوو رووی له من کرد گوتی هیتا قوتا غی تکت بوخۆت نه دۆزیت وه که جیگایه کی تایبه تیت
 هه بێ گوتم (نه خیر) گوتی وه ره له گه ل من پێ ی گوتم نیش ت چی یه؟ وه بۆچی هاتی یه ئەم
 شاره؟ منیش گوتم نه گه ر سړم لێ ناشکرا نه که ی خه به رت پێ ده دهم. عه لی گوتی به گۆت به ی
 خواستی تو ده جوولیمه وه گوتی پیم گوت پیمان گه یشتوو ه پیاوێک لیتره په یدا بووه
 داوا دهکا که پیغه مبه ره. برای خۆم له پێش ناره لای قسه ی له گه ل بکا پاشان گه راوه
 خه به رێکی وای بو نه هیتا مه وه دلم نارامی پێ بگری ئنجا هه زده که م خۆم قسه ی له گه لدا
 بکه م. عه لی پێ ی گوتم. مه به ست پێکا وه نه وا من بۆلای نه و ده چم تو له دوا ی من برۆ.
 بو هه ر جیگایه ک چووم تو ش وه ره نه گه ر هات و له پێگا تووشی یه کیکی وا هاتین که
 ده ر حه ق به تو لێ ی بترسیم من له ته نیش ت دیوار تیک را ده وه ستم به به هانه ی چاک کردنی
 نه عه له که م تو هه ر برۆ را مه وه سته. ئنجا عه لی رو یی منیش له گه لی رو یشتم هه تا چوینه
 خدمه ت پیغه مبه ر. پیم گوت نایینی ئیسلام فیر بکه نه ویش نایینی فیر کردم. له جیگای
 خۆم موسولمان بووم ئنجا پیغه مبه ر (د) فەرمو ی (ئه ی نه بو ذهر ئەم ئیسلام بوونه ی خۆت
 بشیره وه بگه پێ یه وه شوینی خۆت نیشتمانی خۆت وه کوو ده نگوای سی سه رکه وتنی نیمه ت

پن گه‌یشت ودره‌وه) منیش گوتم: به‌حق‌ی نه‌و زاته‌ی توی ناردوود به‌حق و به‌پیغه‌مبه‌ر. له‌نیو کۆمه‌لی قورپه‌یش به‌ده‌نگیتی به‌رز هاوارده‌که‌م به‌ووشه‌ی خوا به‌یه‌ک زانین (واتا کلمه‌ی ته‌وحید) نجا چوومه‌ که‌عبه‌ قورپه‌یش جه‌ماعه‌تیان له‌وئ بوو گوتم نه‌ی جه‌ماعه‌تی قورپه‌یش (إِنِّي أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ).

گوتیان لئی هه‌لستن نه‌مه -صانبه- واتا له‌دینتیک چووته‌ سه‌ر دینتیک تر. هه‌لستان له‌هه‌ر لا منیان داگرت به‌لیدانیتکی وا که‌ بزم له‌پاشان -عه‌باسم پی گه‌یشت خوی به‌سه‌ردادام پرووی له‌وان کرد. گوتی نه‌ی هاوار بۆ حالی ئیوه. ئیوه ته‌ماتانه‌ پی‌او‌یک بکوژن له‌ (غیفار) که‌ جیگای تجاره‌ت و بازرگانی ئیوه‌ن وه‌ جیگای تی په‌ربوونی ئیوه‌ن نجا به‌ره‌للایان کردم. دووباره‌ وه‌کوو که‌وتمه‌وه‌ سه‌بینه‌ وه‌کوو دویتنی به‌ناشکرا ووشه‌ی (شه‌هاده‌م) هیتا له‌نیو جه‌ماعه‌تی قورپه‌یش به‌ده‌نگیتی به‌رز. دووباره‌ قورپه‌یش لیم بلندبوون. دهردی دویتنی یان دامی دیسان عه‌باسم پی گه‌یشت خوی به‌سه‌ردا داهیتام پرزگارم بوو نه‌مه‌بوو سه‌ره‌تای نیسلام بوونی نه‌بوو ذه‌ر.

٩١١: عَنْ عَائِشَةَ (ض) كَيْفَ بَنَسْبِي فَقَالَ حَسَّانٌ لَأَسْكُنَنَّ مِنْهُمْ كَمَا تُسَلُّ الشَّعْرَةُ مِنَ الْعَجِينِ.

ته‌رجه‌مه

٩١١: ده‌گێرنه‌وه له‌حه‌زهره‌تی عائشه -په‌زای خودای لی بی حه‌سان کوری ثابت نیزنی له‌ پیغه‌مبه‌ر وه‌رگرت بۆ نه‌وه‌ی جوین به‌ کافره‌کانی مه‌که‌که‌ بدا له‌قورپه‌یش. پیغه‌مبه‌ر (فه‌رمووی چلۆن هه‌جوبان ده‌که‌ی نه‌سه‌به‌ی منیش قورپه‌یشه‌ حه‌سان گوتی له‌هه‌جو نه‌سه‌بی تۆ له‌ قورپه‌یش به‌ سافی و خالص دهرده‌کیشم وه‌کوو دهرکیشانی موو له‌ناو هه‌وی.

٩١٢: عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ (ض) لِي خَمْسَةُ أَسْمَاءَ أَنَا مُحَمَّدٌ وَأَحْمَدُ وَأَنَا الْمَاحِي الَّذِي يَمْحُو اللَّهُ بِي الْكُفْرَ وَأَنَا الْحَاشِرُ الَّذِي يَحْشُرُ النَّاسُ عَلَى قَدَمِي وَأَنَا الْعَاقِبُ.

ته‌رجه‌مه

٩١٢: ده‌گێرنه‌وه له‌ جوبه‌یری کوری موطعم -په‌زای خودای لی بی- فه‌رمووی بۆ من هه‌یه‌ پێنج نیوی تایبه‌تی له‌گه‌ل ناوبراو واته‌ خۆی به‌ته‌واوی رێتیک ده‌که‌وی -له‌گه‌ل خه‌لکی تر رێتیک ناکه‌وئ من محمدم واتا زۆر به‌ دووباره‌کردنه‌وه‌ سه‌ریاس ده‌کرتیم وه‌

احمد) م (به اسم التفضيل بنّ نهو دی مفضل علیه باس بکری) یه عنی انا احمد جمیع الحامدین ومن ماحییکم - واتا سوپاس کراوی هه موو نه وانم که سوپاسم ده کهن. خودا کوفر به من ناهیلی واتا هیئزو ده سه لاتی کافری به هوئی منه وه ناهیلی مه حوی ده کاته وه. وه من کۆکه ره وه یه کم خودا له پاش هه شری من خه لکی له ده شتی مه حشر کۆده کاته وه وه من (عاقبیشم) واتا من له دوای هه موو پیغه مبه ران هاتوم هیچ پیغه مبه ر له پاش من نایین. (بو هاتنی خۆم - قه ریحه): ئنجا به راستی هیچ ناویراویکی وا رێک بکهوئ له گه ل واتای ناوه که. وه ک ناوه کانی پیغه مبه ر له هیچ که سیکی تر نه هاته وه جی. له به ر نهو هی که ئم تاییه ت مه ندی یه هه ر بو پیغه مبه ر بن. له سه ره تای هه دیث جا رو مه ج رو ر پیش خراوه.

۹۱۳: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) أَلَا تَعْجَبُونَ كَيْفَ يَصْرِفُ اللَّهُ عَنِّي شَتْمَ قُرَيْشٍ وَلَغْهَمَ يَشْتُمُونَ مُذَمَّمًا وَيَلْعَنُونَ مُذَمَّمًا. وانا محمد.

قه رجه مه

۹۱۳: ده گێڕنه وه له نه بو هو په ریه (په زای خودای لی بی) گوئی پیغه مبه ر (د) فه رمووی نه رێ ئیوه سه رتان له وه سوپا مینێ خودا چلۆن جوین و له عنه تی قو په یش له من لاده دا چونکی نه وان جوین به (مذم) ده دن واتا جوین پێ دراو من ناوم (مذم) نی یه من ناوم (محمد) ه. من (محمد) م. (ش): هو ی هاتنی ئم هه دیشه به سه ر زمانی پیغه مبه ر (د) نه وه بوو کافره کانی قو په یش له رقان ناوی محمدیان به نا شکرا نه ده هینا چونکی ناوی محمد واتای سوپاس و ستایش لی کراوه ئنجا نه گه ر ناویان به یتنا یه به پلار له جیاتنی محمد ده یانگوت (مذم) ئنجا پیغه مبه ر (د) فه رمووی جوینی قو په یش بو من ناگه رپیتته وه جوینکه به من نی یه به ئیلهامی خودا ناوم محمه به لکی ده گه رپیتته وه بو یه کتیک نه می لی بوه شیتته وه وه په ووشتی خراپی هه بن.

۹۱۴: عَنْ جَابِرٍ (ض) مَثَلِي وَمَثَلُ الْأَنْبِيَاءِ كَرَجُلٍ بَنَى دَارًا فَأَتَمَّهَا وَأَحْسَنَهَا إِلَّا مَوْضِعَ لَبَنَةٍ فَجَعَلَ النَّاسُ يَدْخُلُونَهَا وَيَتَعْجَبُونَ وَيَقُولُونَ لَوْلَا مَوْضِعُ اللَّبَنَةِ وَأَنَا مَوْضِعُ اللَّبَنَةِ جِئْتُ فَخُتِمَتِ الْأَنْبِيَاءُ.

تهرجه مه

٩١٤: دهگيرنه وه له جابري كورى عبداللهى نه نصارى رەزای خودای لى بى گوتى پيغه مبه ر (د) فهرمووى ويتهى من و ويتهى پيغه مبه رانى پيشوو وه كوو پياويكه خانوويكى دروست كردى نجا ته و اويشى كردى زۆر باشيش رازاندييتى يه وه مه گهر جيتگاي خشتيك نه بى چۆل بى و كه له ن بى پاشان خه لكى بين بوئاو خانوه كه وه سهريان سوپيى نه چاكى و جوانى خانوه كه وه بلتين كاشكى نه م كه له نه نه بويايه نه گهر له بهر نه م كه له نه نه بويايه كه جيتگاي يه ك خسته خانوويكى بى قصوربوو. منيش هاته جيتگاي نه و خسته هاتى پيغه مبه ران به من ته و او بوو. نجا منم خسته كه وه منم خاته مى نه نبيا.

٩١٥: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) بُعِثْتُ مِنْ خَيْرِ قُرُونِ بَنِي آدَمَ قَرْنًا فَقَرْنًا حَتَّى كُنْتُ مِنَ الْقَرْنِ الَّذِي كُنْتُ فِيهِ.

تهرجه مه

٩١٥: دهگيرنه وه له نه بو هوپه ريد (رەزای خودای لى بى) گوتى پيغه مبه ر (د) فهرمووى من ناردراوم بۆ پيغه مبه رايه تى له باشترينى (سه ده كان) ي كوراني ناده م سه ده له پاش سه ده هه تا داخلى نه م سه ده يه بووم كه تيامه يه عني سه ده كانى من باشترين سه ده ن له هه ر كايتىك.

(ش): چونكى له سه ره تاوه له پشتى اسماعيل و سه ده ي نه و گوزرامه وه بۆ سه ده ي (كنانه) پاشان بۆ سه ده ي (قوره يش) پاشان بۆ سه ده ي به نى هاشم و اتا باب و باپيرانم هه موو له هه لپژاردراوان بوونه.

٩١٦: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا إِنَّ مِنْ خِيَارِكُمْ أَحْسَنَكُمْ أَخْلَاقًا.

تهرجه مه

٩١٦: دهگيرنه وه له عبداللهى كورى عومه ر (رەزای خودايان لى بى) گوتى پيغه مبه ر (د) فهرمووى به راستى كه باشترينى ئيه وه به باشترينتان به ره و وشت يه عني نه و كه سه يه له كاره كانى كاري چاك هه لپيژي. له خراپه خو ي لايدا نجا نه وه ش غه ريزه بى يان له فتيه ركه نه وه هاتى.

استدلالی کرد و او قائلی اول به حدیثی ابن مسعود - وانا بیژدری یه کهم بهو حدیثی
 ه کوری مهسعود گیردراوده کردیتی به به لگه له لای بوخاری که ده لی (ان الله تعالی
 قَسَمَ بَيْنَكُمْ اخلاقکم كما قَسَمَ بَيْنَكُمْ اَرْزاقکم). دیاره نو دابهش کردنی که لای خوداوه
 دندراوه به هیچ شتیک ناگوری چه جایی به فیرکردن.

۹۱۷: عَنْ عَائِشَةَ (ض) تَنَامُ عَيْنِي وَلَا يَنَامُ قَلْبِي.

تەرجەمە

۹۱۷: ده گیرنده له هه زهه تی عائشه (په زای خودای لی بی). پیغه مبهه (د) فەرمووی
 من چاوم نه خهوی به لام به هیچ جوژیک دلم ناخهوی.

باب علامات التَّوْبَةِ

(باسی نیشانه کانی پیغه مبهه رایه تی)

۹۱۸: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ مَسْعُودٍ (ض) أَطْلَبُوا فَضْلَةً مِنْ مَاءٍ فَجَاءُوا بِأَناءٍ فِيهِ مَاءٌ
 قَلِيلٌ فَأَنْخَلُ يَدَهُ فِي الْأَناءِ ثُمَّ قَالَ حَيُّ عَلَى الطَّهْرِ الْمُبَارَكِ وَالْبَرَكَةُ مِنَ اللَّهِ.

تەرجەمە

۹۱۸: ده گیرنده له عبداللهی کوری مهسعود (په زای خودای لی بی) گوتی
 له سه فەرێک له خدمهت پیغه مبهه بووین (د) ئاویشمان کهم بوو فەرمووی له جیگایه ک
 نه ختی ئاو مابیتته وه بۆم بیتن قاپیکیان بۆ هیتنا نه ختی ئاوی تیاوو دهستی پیروزی له ناو
 قاپه که دانا پاشان فەرمووی وه رنه سه ر ئاویکی که پیروزه (مویاره که) چونکی زیادبوونی
 له لایه ن خودایه. وه بهر ه که ت و زیاد کردنیش له خوداوه یه. کوری مهسعود گوتی دیتم
 به چاوی خۆم ئاو له گۆشتی ناوه ندی نه گۆسته کانی ده رده چوو وه گوتیشی ئیمه جه ماعه تی
 نه صحاب - یارانای پیغه مبهه - له خدمهت پیغه مبهه بووین (د) خواردنمان ده خوارد گوتمان
 له ده نگی ته سبیحاتی خواردنه که ده بوو.

۹۱۹: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَقَاتِلُوا قَوْمًا نِعَالُهُمُ الشَّعْرُ وَحَتَّى
 تَقَاتِلُوا التَّرْكَ صِفَارَ الْعَيْنِ.

تەرجەمە

۹۱۹: ئەم ھەدىشە لەمە پېتىش ڤەت بوو بەلام لەدوایی ئەم گێترانەودە ڤەرمووتېشى (وَلَيَاتَيْنُ عَلَى أَحَدِكُمْ زَمَانٌ لَّأَنْ يَرَانِي أَحَبُّ إِلَيْهِ مِنْ أَنْ يَكُونَ لَهُ مِثْلُ أَهْلِهِ وَمَالِهِ) يەعنى لەپاش مەن دیتە سەر یەكێكتان بەبێ شكو گومان زەمانێك دیتنى منتان لاخۆشەوبست تر دەبى لەسێ ئەوئەندەى مالى و مندالى خۆتان. يەعنى دیتنى مەن زیاتر پەسند دەكەن لەسەر مندالتان. (ش) ئەمە يەكێكە لە موعجیزەكانى پێغەمبەر (د) چونكى لەزەمانى یارانى پێغەمبەر (صەحابە) تا ئەم تەنرێخە (مێژوو) كەسالى ۱۳۷۱ ھەزارە سێ سەد و ھەفتاویەكى ھىجرى يە ھىچ يەكێك لەنێمانداران تەصوور ناكړئ كە دیتنى پێغەمبەر (د) بەپېتىش نەخا لەسەر ھەبوونى مالى و مندالى.

۹۲۰: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَقَاتِلُوا خَوْزًا وَكِرْمَانًا مِنْ الْأَعَاجِمِ حُمَرَ الْوَجُوهِ قُطُسَ الْأَنْوَفِ صَفَارَ الْأَعْيُنِ كَانَ وَجُوهُهُمُ الْجَانُ الْمُطْرَقَةُ نِعَالُهُمُ الشُّعْرُ.

تەرجەمە

۹۲۰: دەگێرنەووە لەئەبو ھورەیرە ڤەزای خودای لى بى گوتى پێغەمبەر (د) ڤەرمووى قیامت داناين ھەتا كوشتار دەكەن لەگەڵ خەلكى خوزو كرمان (خوز: لەوولاتى ئەھوازە داخلى عێراقى عەجەمە) كرمانیش ھەر لە عەجەمە. بۆیت ڤەرمووى لەعەجەمانى ڤووبان سۆرە لووتیان پانە چاویان بچوون ڤووبان گۆیا مەتالێكە پێستەى بەسەر داگیراوە (یەعنى ڤوومەتیاں خړو ڤرە) كەوشیان موو. (ش): ئەم كوشتارە لەخەلافەتى ھەزرەتى عومەر كرا وەكوو سەعدى كۆڤى ئەبى وەقاص ھاتە سەر عێراق و عەجەم گرتى ئەم ڤاگەیاندنەش لەلایەن پێغەمبەر (د) موعجیزە یە.

۹۲۱: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ يَهْلِكُ النَّاسَ هَذَا الْحَيُّ مِنْ قُرَيْشٍ قَالُوا فَمَا تَأْمُرُنَا. قَالَ لَوْ أَنَّ النَّاسَ اعْتَرَلُوهُمْ.

تەرجەمە

۹۲۱: دەگێرنەووە لەئەبو ھورەیرە (ڤەزای خودای لى بى) پێغەمبەر (د) ڤەرمووى.

هه ندى له تيرهى قورهيش خه لك به هيلاك ده دهن چونكى داواى پاشايه تى ده كن. يارانى پيغه مبه ر گوتيان ئنجا چه فرماغان بين ده كى و ده كو كه وتينه نو زه مانه فرموى نه گه ر خه لكى لى يان دوور كه ونه وه به م ته رزه تيكه ليان نه بن كوشتاريان له گه ل نه كن باشتره بو نه وان.

۹۲۲: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) هَلَاكُ أُمَّتِي عَلَى يَدَيِ غِلْمَةٍ مِنْ قُرَيْشٍ.

ته رجه مه

۹۲۲: ده گيتر نه وه له نه بو هوره يره ره زاي خوداي لى بى گوتى پيغه مبه ر (د) فرموى -هيلاكى نومه تى من- واتا له نا وچوونى نه ته وهى من له سه رده ستى چه ند هه تى سو و تاليك ده بى له قوره يش.

۹۲۳: عَنْ حُذَيْفَةَ (ض) فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَهَلْ بَعْدَ هَذَا الْخَيْرِ مِنْ شَرِّ قَالَ نَعَمْ قُلْتُ وَهَلْ بَعْدَ الشَّرِّ مِنْ خَيْرٍ قَالَ نَعَمْ وَفِيهِ دَخْنٌ. قُلْتُ وَمَا دَخْنُهُ قَالَ قَوْمٌ يَهْدُونَ بِغَيْرِ هُدًى يَعْرِفُ مِنْهُمْ وَتُنَكَّرُ قُلْتُ فَهَلْ بَعْدَ ذَلِكَ الْخَيْرِ مِنْ شَرِّ قَالَ نَعَمْ دُعَاءُ إِلَى أَبْوَابِ جَهَنَّمَ مَنْ أَجَابَهُمْ إِلَيْهَا قَذَفُوهُ فِيهَا قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ صِفْهُمْ لَنَا فَقَالَ هُمْ مِنْ جَلْدَتِنَا وَيَتَكَلَّمُونَ بِالسِّنْتِنَا قُلْتُ فَمَا تَأْمُرُنِي إِنْ أَدْرَكَنِي ذَلِكَ قَالَ تَلَزَمُ جَمَاعَةَ الْمُسْلِمِينَ وَإِمَامَهُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ جَمَاعَةٌ وَلَا إِمَامٌ قَالَ فَاعْتَزِلْ تِلْكَ الْفِرْقَ كُلَّهَا وَلَوْ أَنْ تَعْصُ بِأَصْلٍ شَجَرَةٍ حَتَّى يَدْرِكَكَ الْمَوْتُ وَأَنْتَ عَلَى ذَلِكَ.

ته رجه مه

۹۲۳: ده گيتر نه وه له حوذه يفهى كورى يه مان ره زاي خوداي لى بى گوتى جه ماعه تى يارانى پيغه مبه ر (ئه صاحب) له زه مانى پيغه مبه ر پرسيا رى شتى چا كه يان لى ده كرد. منيش پرسيا رى شتى شه رم ده كرد نه وه ك تووش بيم. ئنجا پيتم گوت نهى پيغه مبه رى خودا ئيمه له كافرى و رى بزر كردن دا بووين نه وا خودا به نار دنى تو خودا ئيمه ي پيرو ز كرد به دينى پاكي نيسلام و به م چا كه گه وره يه ئنجا له پاش نه م خيتره گه وره يه تووشى هيچ شه ريك ده بين؟. فرموى به لى پيتم گوت له پاش شه ركه تووشى هيچ خيترى كى تر ده بين فرموى (به لى) له نا وىشى هه يه لى لى يه ك ناخوشى يه ك پيتم كوت ناخوشيه كه چى يه فرموى قه وميكي ريگاي راست به خه لكى ده لين خوشيان له سه ر پيگانين و له دوو سونه تى من

نارۆن چاکه له‌وان ده‌بینی انکاری چاکه‌کش ده‌که‌ن چونکی خۆیان کاری پێ ناکه‌ن. یاخۆ مه‌عنا چه‌ند کاره‌کی موافقی شه‌رع له‌وان ده‌بینی وه‌ چه‌ند کاری پێچه‌وانه‌ی شه‌رعیش له‌وان ده‌بینی. پێم گوت له‌پاش ئەم خێره‌ی فه‌رمووت هیچ شه‌ری تر هه‌یه‌ فه‌رمووی به‌لێ چه‌ند ده‌عوته‌ که‌ریکێ بۆ ده‌رگه‌کانی جه‌هه‌نم ده‌عوته‌تی خه‌لکی ده‌که‌ن بۆ ڕێ بزرکردن وه‌ خه‌لکی قه‌ده‌غه‌ ده‌که‌ن له‌گرتنی ڕێگای راست هه‌رکه‌سیک تابعی ده‌عوته‌تیان بی فره‌ی ده‌ده‌نه‌ ناو جه‌هه‌نم پێم گوت ئەم پێغه‌مبه‌ری خودا وه‌صفی ئەم ده‌عوته‌ که‌رانه‌مان بۆ بکه‌ فه‌رمووی هه‌ر له‌خۆمان (واتا له‌عه‌ره‌بانن یا له‌میه‌له‌تی ئیسلامن وه‌ قسه‌ به‌زمانی ئێمه‌ ده‌که‌ن (واتا به‌عه‌ره‌بی قسه‌ ده‌که‌ن یاخۆ مه‌عنا وه‌کوو ئێمه‌ به‌زمان ده‌لێن خودا وای گوت پێغه‌مبه‌ر وای گوت کرداریشیان غه‌یری گوشتاریان) پێم گوت ئەگه‌ر توشی ئەم قه‌ومه‌ هاتین ئێمه‌ چی بکه‌ین فه‌رمووی تابعی جه‌ماعه‌ت و زۆریه‌ی موسولمانان به‌ تابعی نه‌میریان به‌. با زوڵیشت لێ بکا پێم گوت ئەدی نه‌گه‌ر جه‌ماعه‌تی موسولمان و ئیمام اجته‌ماعیان نه‌بوو له‌سه‌ر طاعه‌ت فه‌رمووی له‌هه‌موو فیرقه‌کان جودابه‌وه‌ نه‌گه‌ر به‌ددانان خۆت به‌بنی دارێکه‌وه‌ گرتبی هه‌تا مردنت پێ ده‌گا. یه‌عنی به‌ته‌نهایی هه‌موو ناخۆشیه‌ک هه‌لبه‌گه‌رد هه‌تا ده‌میری ئەمه‌ باشته‌ نه‌وه‌ک بچی یه‌ ناو قه‌له‌بالغی و نیزدحام.

(ش) دانه‌ری ئەم په‌رتوکه‌ش ده‌لێ (منیش ده‌لێم ئەوا له‌ته‌نریخی نووسینی ئەم دێرانه‌ له‌ عه‌ینی بی اجته‌ماعی ئیمام و موسولمانانین که‌ میژووی ۱۳۷۱ هه‌جری ۱۹۵۱ هه‌زارو نۆسه‌ دو په‌نجاو یه‌کی میلادی یه‌.

۹۲۴: عَنْ عَلِيٍّ (ض) يَأْتِي فِي آخِرِ الزَّمَانِ قَوْمٌ حَدَّثَاءُ الْأَسْنَانِ سَفَهَاءُ الْإِحْلَامِ يَقُولُونَ مِنْ قَوْلِ خَيْرِ الْبَرِيَّةِ يَمْرُقُونَ مِنَ الْإِسْلَامِ كَمَا يَمْرُقُ السُّنْهُمُ مِنَ الرُّمْيَةِ لَا يَجَاوِزُ إِيْمَانَهُمْ حَنَاجِرَهُمْ فَاِنْ قَتَلْتَهُمْ فَأَنْ جَزَاءُ قَتْلِهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.

ته‌رجه‌مه

۹۲۴: ده‌گه‌یینه‌وه‌ له‌ هه‌زه‌ره‌تی عه‌لی په‌زای خودای لێ بی گوته‌ی وه‌کوو هه‌دیشه‌ی پێغه‌مبه‌رتان بۆ بخه‌یینه‌وه‌ وه‌پێم خۆشته‌ له‌ئاسمان بکه‌ومه‌ خواره‌وه‌ به‌هیلاک به‌چم نه‌وه‌ک درۆیه‌ک له‌ هه‌دیشه‌که‌ بکه‌م به‌لام نه‌گه‌ر له‌به‌ینی خۆمان قسه‌یه‌کتان له‌گه‌ڵ بکه‌م له‌وانه‌یه‌ به‌ته‌وریه‌و ته‌نریل (واته‌ به‌لیکدانه‌وه‌ی خۆمان) قسه‌یه‌کی پێچه‌وانه‌ی ئەوه‌ی پرووی داوه‌ بیه‌که‌م بۆ مه‌صلحه‌تیکی شه‌رعی وه‌کوو درۆکردن له‌کوشتاری دوژمن چونکی هه‌دیشه‌ ده‌لێ - الحرب خدعة - واتا شه‌ر فیله‌ با به‌درۆشبی بیستم له‌پێغه‌مبه‌ر (د) ده‌یفه‌رمو

له ناخري زه مان قه وميک دين له ته مه ن بچو وکن له عه قل زه عيفن له مه سته له ی ته حکيم
 :د ليتن (لاحکم الا لله) که قسه ی چاترينی خه لکه . نه گهرچی قسه که يشيان راسته و حقه
 به لام مه به ستیان خراپه يه . نه مانه به تيژي دهرده چن له تايینی نيسلام وه کوو دهرچوونی تير
 نه جه سته ی نيچير له لايه ن تيره ندازی به هيز نيمانيان و باوهری يان له گه روويان تي ناپه ري
 اوتا نيمان ناچيته ناو دلتيان چونکی جیگای باوه دل (نجا له هر جیگایه ک تووشيان
 هاتن بيانکوژن چونکی به راستی کوشتنيان پاداشته رۆژی قيامه ت. چونکی نه مانه بو
 خراپه هه ولده دهن ناته بایی و جياوازی ده خه نه نيو عالمی نيسلام بو نه وه ی حکومه تی
 نيسلام خه ريک بکه ن ناگای له جيهادی کافران نه مينی .

(ش) نه م هه ديشه پيروزه به لگه يه بو نه وکه سه ی خه وارج به کافر داده نين له سه ر قسه ی
 (سبکی) .

حه زه تی علی له به ر نه م هه ديشه پيروزه کوشتاری خه وارجی کرد .

٩٢٥: عَنْ خَبَّابِ ابْنِ الْأَرْتِ (ض) كَانَ الرَّجُلُ فِيمَنْ قَبْلَكُمْ يُحْفَرُ لَهُ فِي الْأَرْضِ
 فَيَجْعَلُ فِيهِ فُجَاءً بِالْمِشَارِ فَيُوضَعُ عَلَى رَأْسِهِ فَيُشَقُّ بِاثْنَتَيْنِ وَمَا يَصُدُّهُ ذَلِكَ عَنْ دِينِهِ
 وَيُمَشِّطُ بِأَمْشَاطٍ الْحَدِيدِ مَادُونَ لَحْمِهِ مِنْ عَظْمٍ وَعَصَبٍ وَمَا يَصُدُّهُ ذَلِكَ عَنْ دِينِهِ. وَاللَّهِ
 لَيُتِمَّنَّ هَذَا الْأَمْرَ حَتَّى يَسِيرَ الرَّكِابُ مِنْ صَنْعَاءَ إِلَى حَضْرَمَوْتَ لَا يَخَافُ إِلَّا اللَّهَ
 عَزَّوَجَلَّ أَوِ الذَّنْبَ عَلَى غَنَمِهِ وَلَكِنْ كُمْ تَسْتَعْجِلُونَ.

ته ره مه

٩٢٥: ده گير نه وه له خه بابی کوری نه ره تی (ره زای خودای لی بی) گوتی پتغه مبه ر (د)
 له سته به ری که عبه پالی به دوو گردی خویدا بوو چووبنه خدمه تی به شکایه ت له ده ست جه ورو
 جه فای کافره کانی قوره يش پیمان گوت نه ري پچایه ک نا که ی له خودا سه رمان بخا له سه ر
 نه م کافرا نه به لکی پرگارمان ده ی له م عه زابه یان فه رمووی له عالمی پتش نيوه پیاوی
 واهه بوو قورتي بو هه لده که ندرا له عارد نجا ده خرا نيو قورته که پاشان مشار ده هيترا
 ده خرايه سه ر سه رکی (چونکی سه ری به ده ره وه بوو) سه رکیان ده کرده دوو که رت نه م عه زابه
 گه و ره ی نه وی قه ده غه نه کرد له تايینی خۆی وه شه یی ناسنيان ده هينا به بن گوشتی
 جه سته یان ده خست گوشته که یان له ره گ و نيسقان جودا ده کرده وه . نه و نازاره رۆزه نه وی
 قه ده غه نه ده کرد له تايینی خۆی. قه سه م به خودا (اوتا سوتيندم به خودا) ی گه و ره خودا نه و
 کاره ی نيسلام ته و او ده کا هه تا به نه نجاميک سوار له سه نه اوه ده روا بو حه زره موت

به ته‌واوی ئاسایش له کافرو دوژمنان له‌خودا نه‌بی له‌هیچ که‌سیک ناترسی یاخۆ له‌گورگیش نه‌بی له‌سه‌ر مه‌ری به‌لام ئیوه په‌له ده‌گهن (واتا په‌له‌مه‌گهن چونکی بۆ ته‌وابوونی نه‌و کاره کاتیکی دیارکراو و داندراو هه‌یه .

(ش) ئه‌مه یه‌کێکه له‌موعجیزه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (د) که له‌پاش کۆچ کردن بۆ مه‌دینه چۆنی فهرموو وابوو .

۹۲۶: عَنْ أَنَسٍ (ض). اِذْهَبَ إِلَيْهِ فَقُلْ لَهُ إِنَّكَ لَسْتَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ وَلَكِنْ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ.

ته‌رجه‌مه

۹۲۶: ده‌گێڕنه‌وه له‌ئه‌نه‌سی کۆری مالک په‌زای خودای لی بی گوتی پیغه‌مبه‌ر (د) له‌هه‌والی ثابت کۆری قه‌یسی خوطه‌به‌ خۆینی پیغه‌مبه‌رو نه‌نصاران پرسى فهرمووی بۆچی دیار نه‌یه ؟ . سعیدی کۆری عوباده‌ گۆتی من ده‌چم هه‌والی نه‌ووت بۆ دێنم ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا . سه‌عید وه‌کوو چوه‌ لای دیتی له‌خانه‌که‌ی خۆی به‌کزو مه‌لولی دانیشتوه . سه‌ری دانه‌واندوه . به‌غه‌مناکی گوتی ئه‌ی ثابت چیت به‌سه‌ر هاتوه‌ و پهرتشانته‌ ده‌بینم گوتی خراپم به‌سه‌ر هاتوه‌ (ننجا به‌شتیه‌که‌ی وا قسه‌ی کرد هه‌روه‌کو نه‌و له‌وێ نه‌بن) . گوتی ئه‌م پیاوه - ثابت - حالی وابوو ده‌نگی خۆی به‌سه‌ر ده‌نگی پیغه‌مبه‌ر ده‌خست ئه‌م نایه‌ته‌ پیرۆزه‌ش (لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ) . هاته‌ خوارێ لام وابێ ده‌رحق به‌و بووه‌ وه‌هیچ چاکه‌شی نه‌ماوه‌ وه‌بووته‌ ئه‌هلی ناگه‌ر سه‌عید به‌هه‌والی (ثابت) ده‌و ده‌گه‌راوه‌ لای پیغه‌مبه‌ر (د) قسه‌کانی ثابتی بۆ گێڕاوه‌ فهرمووی ئه‌م جاره‌ش به‌چۆه‌ لای پێی بلی به‌موژده‌ تو ئه‌هلی ناگه‌ر ئه‌هلی به‌هه‌شتی .

(ش) : به‌راستی فهرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر که‌ موژده‌ی به‌به‌هه‌شت پێدا هاته‌جێ له‌غه‌زای -یه‌مامه‌ - شه‌هید کرا . پێچه‌وانه‌یش نه‌یه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌و هه‌دیه‌ی که‌ ده‌لی (ابو بکر فیه‌ الجَنَّةِ وَعَمْرٌ فِي الْجَنَّةِ) چونکی که‌ باسی ئه‌و دوانه‌ی کرد واته‌ی ئه‌وه‌ نه‌یه‌ که‌ زیاتریش له‌وان ناچنه‌ به‌هه‌شت .

۹۲۷: عَنْ الْبَرَاءِ (ض) اِقْرَأْ فَلَانُ فَإِنَّهَا السَّكِينَةُ نَزَلَتْ لِلْقُرْآنِ.

تهرجه مه

٩٢٧: دهگێرنهوه له بهرائی کۆری عازب پرهزای خودای لی بی گوتی ئوسهیدی کۆری
 ڕوخه یضیر له نوێژ سورهی - الکھف- ی دهخوێند به شوو له خانووی خۆی وولاغه کهشی لهوێ
 ڕو دهپهوی یهوه دیتی ته میکی سپی هات ژووری خانه کهمی داپۆشی ئوسهیدیش سهلامی
 : وه له نوێژ ده رجوو پاشان ئه مهی به پیغه مبه ر گوت. پیغه مبه ر (د) فره مووی ده بوایه
 ڕه دهوام بی له سه ر خوێندنی قورئان له نوێژ ده رنه چووبای ئه م ته مه تو دیتت نه مه سه کینه یه
 هه وایه کی نه رمه پرووی وه کوو پروی انسانه له به ر قورئان هاتبووه خواری.
 (ش): له هه ندێ گێرانه وهی تر له م هه دیشه له نیو ته مه سپیه که چه ند قن دیلی به شه وق
 هه بوو ئه م ته رزه دیار دانه ئه گه رچی بو پیغه مبه ر (د) مو عجیزه نه به لام بو یارانی پیروزی
 نه و که راماتن.

٩٢٨: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (ض) لَابَّاسَ طَهْرُ انْشَاءِ اللَّهِ فَقَالَ فَتَعَمَّ إِذَا.

تهرجه مه

٩٢٨: دهگێرنهوه له عبداللهی کۆری عباس پرهزای خودایان لی بی پیغه مبه ر (د) بو
 سه ر لی دانی نه خۆش چوه لای عه ره بیکی بادیه نشین به روا له ت موسو لمان بوو. عاده تی
 پیغه مبه ریش وابوو وه کوو بچوایه سه ر نه ساغان دهی فره موو (لابَّاسَ طَهْرُ انْشَاءِ اللَّهِ)
 یه عنی قه ینا کا ئه م نه ساغیه پاک که ره وهی تو به له گونا ده که فاره ی گونا هانه. لای
 عه ره به کهش (که قه یسی کۆری ابو حازم بوو) وای فره موو له سه ر عاده تی خۆی عه ره به که
 گوتی تو گوتت - طه ور انشاء الله - به لام وانی یه به لکی تاییکه گه رمایه یه که ی
 جو شیداو هه سه ته ی پی ره می ردیک ی گه وره ی به ته مه ن. زیاره تی قه برانی پێ ده کا.
 پیغه مبه ریش (د) فره مووی مادام به دو عایه که ی من پازی نی بابه قسه ی تو بێ. ئنجا
 عه ره به که نه گه یشته سه بینه مرد.

٩٢٩: عَنْ جَابِرٍ (ض) هَلْ لَكُمْ مِنْ أَنْمَاطٍ قُلْتُ وَأَنْتَ يَكُونُ لَنَا الْأَنْمَاطُ قَالَ أَمَا إِنَّهُ
 سَيَكُونُ لَكُمْ الْأَنْمَاطُ.

تهرجه مه

٩٢٩: دهگێرنهوه له جابری کۆری عبداللهی نه نصاری پرهزای خودایان لی بی گوتی

وهكوى ژنم هېنا پټغه مېهر (د) فهرمووى نه رڼى خاليچه كاني به پشوهو جوانتان نى به منيش پټم گوت خاليچه مان له كوږى بوو. فهرمووى باش ناگداريه له مه پاش خاليچه كاني به پشوهو په ننگا وره ننگتان ده بى. (ش): ننجا به پراستى فهرموودى پټغه مېهر (د) هاته جى خاليچه ي پرازوهو به پشوهو مان نه مهنده بوو به نافرته كهى خوږم ده گوت نهم خاليچانه ي خوږ لهن دوور بخه وه زور مه يللم له گه ليان نايى.

نافرته كه شم له وه لامي من ده يگوت واى له بهر نهم موعجيزه گه ورديه نه دى پټغه مېهر (د) به بتوى نه گوت به پراستى بو نټوه خاليچه زور ده بى مادام نهو واى فهرمووه من هليان ناگرم ده بى هه موو كات رابخرين وهكوى نهم وه لامه ي دامه وه - قسم نه كړد نټر هه موو كات پاخرا.

٩٣٠: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ عُمَرَ (ض) رَأَيْتُ النَّاسَ مُجْتَمِعِينَ فِي صَعِيدٍ فَقَامَ أَبُو بَكْرٍ فَنَزَعَ ذَنْوِبًا أَوْ ذَنْوِبَيْنِ وَفِي بَعْضِ نَزْعِهِ ضَعْفٌ وَاللَّهُ يَغْفِرُ لَهُ. ثُمَّ أَخَذَهَا عُمَرُ فَاسْتَحَالَتْ بِيَدِهِ غَرْبًا فَلَمْ أَرَ عَبْقَرِيًّا فِي النَّاسِ يَفْرِي فَرِيَّهُ حَتَّى ضَرَبَ النَّاسُ بِعَطَنٍ.

تهرجه مه

٩٣٠: ده گټير نه وه له عبداللهى كورى چه زړه تى عومهر په زای خودايان لى بى گوتى پټغه مېهر (د) فهرمووى له خو و چاووم به خه لك كهوت به گرده وارى له ده شتيك پاشان نه بو به كر هه لستا ده ولكتيك يا دوو ده ولك ناوى له بير هه لټنجا وه له هه ندى هه لټنجانى ده ولكه كهى زه عيفيكتيك هه بوو خودا لى خوش ده بى. پاشان عومهر ده وله كه كهى لى وه رگرت نهم ده ولكه كهى كه بو يه ك پياو ده شا گه را به ده ده ولكيكتيك زور گه ورده كه له وده دا نه بوو به پياويكت هه لېگيرى ننجا نهم ديت هيچ هټزداريكت و گه وره پياويكت له وكارى عومهر كړدى بيكا هه تا خه لك هه موو تير ناوبوون ووشره كاني خوښيان تير ناو كړدو هه موويان يخ كړدن و مولگه شيان له دهورى ناو بو سازدان هه تا هه ركاتيكت ناره زووى ناويان كړد ناو بخونه وه تينو نه بى.

(ش): نهمه ش يه كتيكه له موعجيزه كاني پټغه مېهر (د) چونكى به پراستى خه لافه تى چه زړه تى نه بوو به كر ته نيا دوو سال و شتيك بوو له بهر نهمه ش كه ماوه خه ليفايه تى كه م بوو خه ريك به نى صلاحى نه هلى په ده بوو نهى توانى وولاتى نى سلام فره وان بكا به لام ده ولكى خه ليفايه تى كه كه وته ده ست چه زړه تى عومهر په زای خوداى لى بى وولاته كاني كيسرى و مصرو شام و عيراق و عه جهم به تهرزيكى واى فه تح كړد له و كاته وه تاوه كوى نټستا عالم تيا سه رى سوړ ده مينى.

۹۳۱: عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (ض) مَنْ هَذَا قَالَتْ هَذَا نَحْيَةُ وَكَانَ جَبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ.

تهرجه مه

۹۳۱: دهگيرنه وه له نوسامه ی کوری زهید رهزای خودایان لی بی گوتی بهراستی
حه زره تی جویرانیل سهلامی خوی لی بی هاته خدمت پیغه مبه ر (د) نومی سه له مه ی
:یکی نیساندارانی له لایو ناوی هیند بوو کچی نه بو نومه یه بوو رهزای خودای لی بی
پیغه مبه ریش (د) یه کسه ر به نومی سه له مه ی گوت نم پیاوه کتی بوو گوتی نه مه ده حیه ی
کزی خه لیه ی که لی بوو پیغه مبه ر (د) فهرمووی نه مه جبرانیل بوو نومی سه له مه گوتی
'سوتندم به خودا لام وابوو نه مه ده حیه یه.

۹۳۲: عَنْ ابْنِ عُمَرَ (ض) مَا تَجِدُونَ فِي الثُّرَدَاتِ فِي شَأْنِ الرَّجُمِ.

تهرجه مه

۹۳۲: دهگيرنه وه له عبدالله ی کوری هه زره تی عومه ر رهزای خودایان لی بی گوتی
جوله که هاته خدمت پیغه مبه ر (د) گوتیان پیاویک و ژنییک له نیتمه زینایان کردووه
پیغه مبه ر فهرمووی ده رحه ق به ره جم له ته ورات چیتان لی دیاره مه به ستی پیغه مبه ر (د)
به ته ورات بیان به ستیته وه که نه وان باوه ری یان پی هیه گوتیان نابروویان ده به یین له ناو
خه لک به مه شه ورکردنی عه بیبه کانیا ن وه سه د داریشیان لی دهری. عبدالله کوری
سه لامی خه زره جی که له نه ولادی هه زره تی یوسف بوو سه لامی خوی لی بی گوتی دروتان
کرد گوتی حوکی زینا له ته ورات (ره جمه). پاشان ته وراتیان هینا پانیا ن کرده وه یه کتیک
له جوله که ده ستی له سه ر نایه تی ره جم دانا. پاش و پیش نایه ته که ی خوینده وه عبدالله
فهرمووی ده ستت هه لگره ده ستی هه لگرت دیتی یان نایه تی ره جم له وی بوو. گوتیان
پاستی گوت عبدالله نایه تی ره جمی تیا بوو پیغه مبه ر (د) فهرمووی نه پی ره جم بکرتین.
ننجا بانگی چوار شاهیدیان کرد که ناله تی زانیا ن له نیو فهرجی زانیه دا دیتبوو له پاش
شاهیدی دان به فهرمانی پیغه مبه ر (د) ره جم کران.
(موتهرجم): له مه زاندره که کافیش موکه له فن به فروعی شرع.

۹۳۳: عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ (ض) إِشْهَدُوا إِشْشَقَ الْقَمَرُ شَقِئِينَ.

تهرجه مه

۹۳۳: ده گێڕنوه له عبداللهی کوری مه سعود رهزای خوی لئ بی له زه مانی هه بوونی پیتغه مبه‌ر (د) به موعجیزه یه‌ک بۆ پیتغه مبه‌ر مانگ شق بوو گه‌را به‌دوولت. ننجنا پیتغه مبه‌ر (د) به‌و جه‌ماعه‌ ته‌ی گوت که له‌وئ بوون شاهیتدن.

(ش): بۆچی فه‌رمووی شاهید بن چونکی نه‌مه موعجیزه‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌یه‌ هه‌یج مناسبه‌ی له‌گه‌ڵ موعجیزه‌و نیشانه‌ی پیتغه مبه‌ره‌کانی تر نی‌یه‌. وه‌کوو نه‌بو جه‌هل نه‌مه‌ی چاو پئ که‌وت گوتی نه‌مه سیحری محمده بۆئ نهم نایه‌ ته‌ هاته‌ خواری (وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ) له‌پاشانیش وه‌کوو خه‌ڵک له‌هه‌موو نه‌ترافیک هاتن خه‌به‌ری له‌ت بوونی مانگیان به‌خه‌ڵکی مه‌که‌ گه‌یاند. به‌م ته‌رزه‌ گوتیان نهمه‌ دیتمان مانگ بووه‌ دوو پارچه‌.

باب فضائل اصحاب رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم
باسی صفه‌ته‌ باشه‌کانی یارانی پیتغه مبه‌ر دروودی خویان له‌سه‌ر بی

۹۳۴: عَنْ جُبَيْرٍ (ض) إِنَّ لَمْ تَجِدْنِي فَاتِ ابَا بَكْرٍ.

تهرجه مه

۹۳۴: ده‌گێڕنوه له‌جوبه‌یری کوری موطعیم ره‌زای خودای لئ بی. گوتی ژنی‌ک هاته‌ خدمه‌ت پیتغه مبه‌ر (د) نیشتیکی هه‌بوو پئ ی بلئ. پاشان وه‌کوو هه‌لستا به‌روا پیتغه مبه‌ر (د) فه‌رمووی بگه‌رتوه‌. ژنه‌که‌یش گوتی تو پیتم بلئ نه‌گه‌ر من بۆ خدمه‌ت تو پیتم و تۆش نه‌بینم (یه‌عنی له‌پاش وه‌فاتی تو من چی بکه‌م) پیتغه مبه‌ر (د) فه‌رمووی نه‌گه‌ر منت نه‌دیت وه‌ره‌ لای نه‌بو به‌کر ره‌زای خودای لئ بی. (ش): له‌م هه‌دیشه‌ نیشاره‌ هه‌یه‌ که‌ له‌پاش پیتغه مبه‌ر (د) نه‌بو به‌کر خه‌لیفه‌یه‌. نه‌وه‌ وه‌نه‌بی یه‌ک نه‌گه‌رتوه‌ له‌گه‌ڵ قسه‌ی هه‌زره‌تی عومه‌ر ره‌زای خودای لئ بی که‌ پیتغه مبه‌ر (د) هه‌یج فه‌رمانی‌کی نه‌فه‌رمووه‌ به‌وه‌ی که‌ یه‌کی‌ک له‌دوای خۆی دانئ وه‌ له‌هه‌موو یارانی پیتغه مبه‌ریش گه‌وره‌تره‌. وه‌ نه‌وه‌ش ده‌گه‌یه‌نی که‌ موعجیزه‌ی پیتغه مبه‌ر پئ. چونکی له‌پاش پیتغه مبه‌ر (د) خه‌لیفایه‌تی بۆ هه‌زره‌تی نه‌بو به‌کر بوو- که‌ نازناوی (صدیق) بوو ره‌زای خودای لئ بی.

۹۳۵: عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ (ض) أَمَا صَاحِبُكُمْ فَقَدْ غَاوَرَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكَ يَا أَبَا بَكْرٍ ثَلَاثًا.

أَنَّ اللَّهَ بَعَثَنِي إِلَيْكُمْ فَقُلْتُمْ كَذَبْتَ. وَقَالَ. أَوْيَكِرُ. صَدَقَ. وَوَأَسَانِي بِنَفْسِهِ وَمَالِهِ فَهَلْ أَنْتُمْ تَارِكُوا لِي صَاحِبِي مَرَّتَيْنِ فَمَا أُوذِيَ بَعْدَهَا.

تهرجه مه

۹۳۵: دهگيرنه ده له نه بو دردراي نه نصاري ره زاي خوداي لي بي گوتي دانيشتجوم نه خدمت پيغه مبه ر (د) له ناكاو چه زرده تي نه بو به كر هات خوي هه لكر دبوو هه تا به شيويه كه چوكي دياربوو. پيغه مبه ر (د) فهرمووي نه ما رديقه كه تان موخاصه مدي كردوو (واتا ناخوشي يه كي بووه له گه ل يه كيكي تر) نه بو به كر پي ي گوت من و كو ي خه طاب گفتوگو به كمان بوو منيش قسه ي توندم له گه ل كرد. له پاشان په شي مان بوومدوه داوام لي كرد عه فووم بكا له قسه كه ي توندم عه فووي نه كردم ننجا هاتوومد خدمت تز. پيغه مبه ر (د) فهرمووي سي جار خودا له تو خوش ده ي عه فووت ده كا. پاشان چه زرده تي عومهر ره زاي خوداي لي بي له عه فوو نه كردنه كه ي په شي مان بژوه چووه قوناغي چه زرده تي نه بو به كر ره زاي خوداي لي بي پرسي نه ري نه بو به كر له ماله وه لاميان داوه له مال ني يه ننجا چووه خدمت پيغه مبه ر (د) سه لام ي كرد ديتي پيغه مبه ر (د) رووي پيروزي زور گرژبووه له ركان هه تا چه زرده تي نه بو به كر ترسا كه چه زرده تي عومهر له لايه ن پيغه مبه رده وه دل شكانيكي پي بگا. له بهر مه رحه مه ت به حالي چه زرده تي عومهر ره زاي خوداي لي بي هه لتسا چووه خدمت پيغه مبه ر (د) له سه ر چوك دانيشت دوو جار پي ي گوت من سته م له عومهر كرد. پاشان پيغه مبه ر فهرمووي به راستي خودا مني نارد بو لاي نيوه به پيغه مبه رايه تي. نيوه ش پيشدان به منتان گوت درو ده كه ي. نه بو به كر پيش گوتي راست ده كه ي پاشان مني لاوانده وه واتا دلي دامدوه به رووحي خوي به مالي خوي. نه ري ننجا نيوه واز له هه واله كه ي من ناين دوو جار نه م قسه يه له لي يري دور نشاري جاري بوو نيتر پاش نه م جاره جاريكي تر دلي چه زرده تي نه بو به كر عاجز نه كرا له بهر نه م ته عظيمه ي پيغه مبه ر.

(ته ماشا كه مه رحه مه تي ني مان داران به يه كتر يان وا ده بي بزانه له سه ر عه فوو كر دنيك چه كاره ساتيكيان كرد).

۹۳۶: عَنْ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ (ض) قُلْتُ أَيُّ النَّاسِ أَحَبُّ إِلَيْكَ قَالَ عَائِشَةُ فَقُلْتُ مِنَ الرِّجَالِ فَقَالَ أَبُوهَا فَقُلْتُ ثُمَّ مَنْ قَالَ ثُمَّ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ فَعَدَّ رَجُلًا.

تەرجەمە

۹۳۶: دەگىرنەۋە لە عەمرى كۆرى عاص گوتى پىتغەمبەر (د) منى گىرا بەسەر كۆردى لەشكر لەغەزاي ذات السلال حەزرىتى نەبو بىر كۆمەرىش لەناو لەشكرەكە دابوون منىش بەدەلەم دا هات مەككە پىتغەمبەر (د) منى لە نەبو بىر كۆمەرىش خۆشتر بوى بۆيى منى كۆردە سەر كۆردە لەسەر لەشكر كە نەوانىش لەگەڵ دانە. ئىنجا ۋەكۆرە تىنەۋە لەغەزا چۆرەمە خەمەتى پىتم گوت كەيت لە هەموو كەس خۆشتر دەۋى فەرموۋى عاتشە. پىتم گوت لە پىاوان فەرموۋى باۋكى عاتشە كە نەبو بىر كۆمەرىش گوت لە پاش ۋە فەرموۋى عومەرى كۆرى خەتاب. چەند پىاۋىكى تىشى فەرموۋ. منىش هېچ قەسەم نەكرد ترسام نەۋەك بىخاتە ناخىرى هەموۋىان نەمە لەسالى حەوتەمى كۆچى بوو. (ئىنجا بەمە بزانە كاروبارى پىتغەمبەر هەموۋى لەزىر فەرمان و وىستى خودا بوو. لەخۆرا نەبوو).

۹۳۷: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ عُمَرَ (ض) مَنْ جَرَّ ثَوْبَهُ خِيَلًا لَمْ يَنْظُرِ اللَّهُ إِلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. فَقَالَ ابُوبَكْرٍ إِنَّ أَحَدَ شِقَئِي تَوْبِي يَسْتَرْخِي إِلَّا أَنْ أَتَعَاهَدَ ذَلِكَ مِنْهُ. فَقَالَ إِنَّكَ لَسْتَ تَصْنَعُ ذَلِكَ خِيَلًا.

تەرجەمە

۹۳۷: دەگىرنەۋە لەعبداللەى كۆرى حەزرىتى عومەر رەزاي خودايان لى بى گوتى پىتغەمبەر (د) فەرموۋى هەركەسى دامەنى شەمكى خۆى بەشانازى و افتخار رابكىشى لەسەر عاردا خودا بەچاۋى رەحمەت تەماشاي ناكا رۆژى قىامەت. حەزرىتى نەبو بەكر فەرموۋى. منىش لەشەمكى خۆم لا دامەنىكم لەسەر عاردا دەخستى نەگەر هەلى نەكەم فەرموۋى وانىيە تۆ لەبەر شانازى بەخۆكردن شەمكى خۆت لەسەر عاردا رابكىشى. (ش): بەبى مەبەستى شانازى بەخۆكردن نەگەر كەسىك شەمكى نەۋى لەبەرى دەكا دىرژى بىكەۋىتە سەر عاردا عەببى تىدا نىيە بەلام پەسەند نىيە و مەكروھە. هەندى دەلىن حەرامە هەندىكىش بەحەرامى نازان.

۹۳۸: عَنْ أَبِي سَعِيدٍ (ض) لَا تَسْبُو أَصْحَابِي فَلَوْ أَنْ أَحَدَكُمْ أَنْفَقَ مِثْلَ أُحُدٍ ذَهَبًا مَابَلَغَ مُدَّ أَحَدِهِمْ وَلَا نَصِيفُهُ.

تهرجه مه

۹۳۸: دهگێرنهوه له نهبو سه عیدی خودری رهزای خودای لی بی پیغه مبهه (د) نه رموی جینو به یاران و نهصحابی من مه دهن. چونکی نه گهر یه کێک له نیهوه له رێگای خودا ههندهی کێوی ئو خود زێر بکاته خێر ناکاته یهک مستی یارانی من له پاداشت.

۹۳۹: عَنْ أَبِي مُوسَى (ض) قَالَ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذَا أَبُو بَكْرٍ يَسْتَأْذِنُ فَقَالَ إِنَّهُ لَهُ وَيَبْشُرُهُ بِالْجَنَّةِ. فَقُلْتُ هَذَا عُمَرُ. فَقَالَ إِنَّهُ لَهُ وَيَبْشُرُهُ بِالْجَنَّةِ. فَجَاءَ عَثْمَانُ فَأَخْبَرْتُهُ فَقَالَ إِنَّهُ لَهُ وَيَبْشُرُهُ بِالْجَنَّةِ عَلَى بَلْوَى تَصِيبُهُ وَهُوَ جَالِسٌ عَلَى بَنْرِ أَرِيسٍ وَتَوَسَّطَ قُفَّهَا.

تهرجه مه

۹۳۹: دهگێرنهوه له نهبو موسی عبداللهی کۆری قه یسی نه شعهری رهزای خودایان لی بی. گرتی له مالی خۆم دهست نوێژم شوشت ها ته ده ری بهم نیه ته که نیسرو به ته واوی له خدمهت پیغه مبهه (د) جودا نه بهوه. منیش چوومه مزگهوت پسارم کرد له پیغه مبهه (د) گوتیان ده رچوه واو رو یی منیش که و ته شوینی ههه پسارم ده کرد هه تا له باغی نه ریس له نزیک قوبا دوزیمه وه. فه رمانی به من کرد نه ی نه با موسی له ده رگای باغ دانیش ده منیش له ده رگای باغ دانیشتم ده رگا که شی له خورما بوو. هه تا نیشی خوی پێک هینا وه دهست نوێژی شوشت چوومه خدمهتی دیتم له سهه لێوی بیر دانیشتوو ده قاچهکانی پیروزی خوی هه لکه ده وه شوژی کردوو ته وه نیو بیر چونکی گه رمابوو سه لام لی کرد پاشان گه رامه وه له ده رگای باغ دانیشتم له دلی خۆم گوتم نیسرو من ده به ده رگه وانی پیغه مبهه (د). دیتم نه بو به کر هات بو ئیزن وه رگرتن له ده رگای دا منیش گوتم نه مه کێ یه گوتی نه بو به کر گوتم را وه سه ته. نه ختێک چوومه خدمهت پیغه مبهه (د) پێم گوت نه بو به کر ئیزن ده خواز ته وه بی ته ژو ری فه رمووی ئیزنی بده موژ ده شی پێ بده به چوونه ناو به هه شه. گه رامه وه لای نه بو به کر گوتم وه ره ژو ری موژ ده شه پێ ددها به به هه شه هاته ژو وری له لای راستی پیغه مبهه دانیشتم له سهه لێوی بیر قاچیشی شوژ کرد وه له بهر رێک که و تن بدلام قاچهکانی زیاتر هه لکه ده وه ک پیغه مبهه شه رمێک بکاو سه سه نه وه دی تێک بچی. پاشان گه رامه وه ده رگای باغ دانیشتم. منیش پێشتر برایهکانی خۆم عامری نه بو بورده وه نه بو ره ده مم جێ هیش بوون بو دهست نوێژ شووشتیان پاشان به من بگهن هه ره له دلی خۆم دم گوت نه گه ره خودا ویستی چاکه ی له گه ل برایهکانم هه بی ده یان هینی دیتم یه کێک

دەرگایه که دهجولیتنی گوتم کئی به گوتی عومهری کوری خه طابه گوتم نهختی راودهسته بهنازایی چوممه خدمت پیغهمبه (د) سهلام کرد پیم گوت عومهری کوری خه طاب داوای نیزن ودرگرتن دهکات. فهرمووی نیزنی بده موژدهشی پی بده بهبههشت هاتمهوه لای عومهر گوتم ودره ژووری موژدهی بههشتیشی پی دای هاته ژووری چوو له لای چهپی پیغهمبه (د) دانیشت نهویش قاچی شوژکردهوه نیوییر منیش گهرامده دەرگا ده مگوت نه گهر خودا نیرادهی خیری بهبرایه کانم هه بوايه دهی هینان دیتم مرؤفتیک دەرگا دهجولیتنی گوتم کئی به گوتی عثمانه گوتم نهختی راودهسته. چوممه خدمت پیغهمبه (د) پیم گوت عثمان داوای نیزن ودرگرتن دهکات که بیته ژوورهوه فهرمووی نیزنی بده موژدهشی پی بده بهبههشت له گهل بهلاو کاره سات. هاتمهوه لای عثمان گوتم ودره ژووری موژدهشت لی بی بهبههشت له گهل بهلاو کاره سات که تووشت دهپی. هاته ژووری نهویش ودهکوو نهوان له سهر لیوی بیر قاچی شوژکردهوه بهههر چواریان دهوردی لیوی بیر پریژه عثمان کهوته لای بهرامبه پیغهمبه (د) دانیشت.

(ش): هندی له زانایان کژیوونهودی نه بو به کورو عومهر رهزای خویان لی بی و هه لکه وتنی عثمان له بهرامبه پیغهمبه (د) وایان لیک داودهته و به کژیوونهوده بهرامبه ری یه که له شوتنه پیروژهکان نهوا قهبرهکانیان هه لکه وتوه چونکی قهبری نه بو به کورو عومهر له ژووری پیغهمبه رن. قهبری هه زردهتی عثمان له بهقیعه بهرامبه ری حوجرهی روناکی قهبری روناکی قهبری پیغهمبه (د). نیسامی نهوهویش گوتیتی نم خه یاله له زیرهکی یه کی راسته وهیه.

۹۴۰: عَنْ أَنَسٍ (ض) اثْبُتُ أَحَدُ فَأَمَّا عَلَيْكَ نَبِيٌّ وَصَدِيقٌ وَشَهِيدَانِ.

تهرجه مه

۹۴۰: ده گیسر نهوه له نه نهسی کوری مالک رهزای خودای لی بی پیغهمبه (د) به سهر کیتی نوحود کهوت هه زردهتی نه بو به کورو عومهر و عوسمانی له لایبو کیتو له ژیریان له رزی پیغهمبه (د) فهرمووی مهجولتی نهی نوحود به راستی نه مانه ی له سهر تۆن پیغهمبه ریکه و راست گوتیک و دوو شهیدن.

(ش): ابن منیر گوتیتی حیکمه تی نه م قسه له گهل کردنه ی پیغهمبه (د) له گهل

نوحود پۆن کردنه و دی نه مه بووه که ئهم ههژانه ی نوحود وه کوو ههژانی کیتی قهومی موسی نی یه که له بهر پک لێ بوونه و ده بوو به لکی نه مه یان ههژانی کیتی نوحود له که یفانه . له بهر هه بوونی نه و پیاوه گه و رانه له سه ر نه و . هه ژانه که ی له بهر که یف خوشی و به زم بوو بۆ یی باسی پیغه مه رایه تی و راست گویی و شه هید بوونی فه رموه تا دلی خوشتر بی و هیمن بی . نجا هیمن بوو . چهند شیرینی گوتوه نه و که سه ی به عه ره بی گوتویه :

(وَمَالٌ حِرَاءٌ تَحْتَهُ فَرَحَاءٌ بِهِ
فَلَوْلَا مَقَالُ اسْكَنْ تَضَعُ ضَعَّ وَانْقَضَا).

واتاکه ی : کێو له ژیر پی ی ده هات و ده چوو له که یفان نه گه ر و وشه ی - اسکن - واته هیمن به نه بوایه له بال یه ک دهر ده هات و له ناو ده چوو .

٩٤١: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (ض) عَنْ عَلِيٍّ (ض) كُنْتُ وَابِئُكِرْ وَعُمَرُ وَقَعَلْتُ وَابِئُكِرْ
وَعُمَرُ. وَإِنِّي كَثِيرًا مَا كُنْتُ اسْمَعُ يَقُولُهُ.

تهرجه مه

٩٤١: ده گێر نه وه له عبدا لله ی کۆری عه باس په زای خودایان لێ بی گوتی له کاتی شه هید بوونی چه زه ته ی عومه ر په زای خودای لێ بی له ناو کۆمه لێک خه لک را وه ستا بوم دوعا و پا رانه و دیان بۆ چه زه ته ی عومه ر ده کرد که له نێو دا ره مه یت دان درابوو . دیتم پیا وێک له لای پشته وه م هه نیشکی له سه ر شانی من دانا : ده یگوت په حمه تی خودات لێ بی به راستی من ئومید و رچام هه ر هه بوو که کۆبی یه وه له گه ل هه ردوو په فیه کانت . چونکی زۆر جار گویم لێ ده بوو پیغه مه به ر (د) له کاتی ژیا نی خۆی ده ی فه رموو . من و نه بو به کړو عومه ر بووین فلان نیشم کرد وه نه بو به کړو عومه ر بش کردیان وه من و نه بو به کړو عومه ر چوینه فلان جیگا وه من له بهر نه م ته رزه قسا نه ئومیدم هه بوو له پاش وه فاتی ش خدا له گه ل نه و انت کۆیکاته وه پاشان وه کوو نا و ورم دایه وه دیتم عه لی کۆری نه بو طالب نه م قسا نه ده کا .

باب فضائل الاصحاح المهاجرين (باسی چاکه کانی یارانی کوچ کردوو)

باب فضائل عمر رضي الله عنه
(باسی چاکه کانی عومەر ره زای خودای لئی بی)

۹۴۲: عَنْ جَابِرٍ (ض) رَأَيْتُنِي دَخَلْتُ الْجَنَّةَ فَإِذَا أَنَا بِالرُّمَيْصَاءِ إِمْرَأَةٍ أَبِي طَلْحَةَ وَسَمِعْتُ خَشْفَةً فَقُلْتُ مَنْ هَذَا. فَقَالَ هَذَا بِلَالٌ وَرَأَيْتُ قَصْرًا بِفَنَائِهِ جَارِيَةٌ فَقُلْتُ لِمَنْ هَذَا فَقَالَ لِعُمَرَ فَأَزِدْتُ أَنْ ادْخُلُهُ فَاَنْظُرَ إِلَيْهِ فَذَكَرْتُ غَيْرَكَ فَقَالَ عُمَرُ بَأْبِي وَأُمِّي يَا رَسُولَ اللَّهِ أَعَلَيْكَ أَغَارُ.

تهرجه مه

۹۴۲: ده گیتی نه وه له جابر کوپی عبداللہی نه نصاری ره زای خودای لئی بی گوتی پیغهمبهر (د) فہرمووی خوژم دیت له خدمو چوموہ ناو بهدشت له ناکاو دیتم چاو به جیقہ کھی ژنی نه بو طہلجہ که ناوی (سہه لهی کچی مدحانی نه نصاریه بوو) له وی بوو و گوتم له دہنگی قاچیشی بوو له شه قاو هاویشتن گوتم نه مه کتی به جویرانیل گوتی نه مه بلالہو قہ صریکیشم دیت له دہرہ وهی قہ سرہ که جاریہ یه ک راوہ ستاود. گوتم نه مه قہ سرہ ئی کتی به جویرانیل گوتی نه مه قہ سری عومہرہ ویستم بچمہ ناو قہ سرہ که ته ماشایه کی بکہه پاشان غیردتی تو دہرحق به ناموس و نافرہ تان کہ وتہ وه یادم نهی عومہر نه چوم. حہر زہرتی عومہر گوتی باوک و دایکم به فیدات بی نهی پیغهمبهری خودا چما دہی له سر تویش غیرت بنوینم.

۹۴۳: عَنْ أَنَسٍ (ض) وَمَا أَعْدَدْتَ لَهَا. قَالَ لِأَنْتِ إِلَّا أَنِّي أَحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. فَقَالَ أَنْتَ مَعَ مَنْ أَحْبَبْتَ.

تهرجه مه

۹۴۳: ده گیتی نه وه له نه نهس ره زای خودای لئی بی گوتی نه بو الخویصره هاته خدمت پیغهمبهر (د) پنی گوت قیامت کھی دادی پیغهمبهر (د) فہرمووی چیت بو قیامت

حازر کردووه گوتی هیچم حازر نه کردووه نه مه‌نده نه بی خوداو پیغه‌مبه‌ری خودام خوش‌ده‌وی. پیغه‌مبه‌ریش (د) فەرمووی تۆ له‌گه‌ڵ ئه‌و که‌سه‌ی که خۆشت ویستی‌یه له‌به‌هه‌شت به له‌گه‌ڵ یه‌ک‌دابه‌ونه‌کی واکه هه‌رکات یه‌ک‌تر بیه‌ن و گوێتان له‌قه‌سه‌ی یه‌ک‌تر بیتان بیه‌ن با جی‌گاشتان له‌یه‌ک‌تر زۆر دوور بی. چونکی وه‌کوو هیچ په‌رده‌و کۆسپه‌یه‌کی شوێنی و کاتی نه‌ما دیتن و بیستن ده‌بی هه‌روه‌کوو نمونه‌یه‌کی ئه‌م هه‌دیه‌ پیرۆزه نیستا له‌ئوروپا هه‌یه یه‌عنی له‌سالی ۱۳۷۱ کۆچی که ده‌کاته سالی ۱۹۵۱ زاینی کاتی نووسینه‌ودی نه‌م کتیه‌به‌ به‌هۆی ته‌له‌فۆن له‌مه‌سافه‌یه‌کی دوورده‌و که‌چی باش گوێ‌یان له‌قه‌سه‌ی یه‌ک‌تری ده‌بی و باشیش یه‌ک‌تری ده‌بین ئنجا به‌گوێرده‌ی ئه‌و قسه‌ی که ده‌لی (الدنيا مرآة الاخرة) واتا دونه‌یا ئاوینه‌ی پۆژی قیامه‌ته‌. بۆ که‌سی‌ک خاوه‌نی هۆش و په‌ند وه‌رگرتن بی له‌ئاوینه‌ی دونه‌یا هه‌موو کاروباری پۆژی دوا‌یی ده‌بینی.

۹۴۴: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) لَقَدْ كَانَ فِيما قَبْلَكُمْ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ رِجَالٌ يَكْلُمُونَ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَكُونُوا أَنْبِيَاءَ. فَإِنْ يَكُ مِنْ أُمَّتِي أَحَدٌ مِنْهُمْ فَعُمِّرَ.

ته‌رجه‌مه

۹۴۴: ده‌گێڕنه‌وه له‌نه‌بو هه‌ره‌یه‌ره‌ په‌زای خودای لی بی. گوتی پیغه‌مبه‌ر (د) فەرمووی به‌پراستی له‌عالمی پیش ئیوه له‌به‌نی ئیسرائیل چه‌ند پیاوی‌ک هه‌بوون قسه‌یان له‌گه‌ڵ ده‌کرا له‌لایه‌ن مه‌لانکه که پیغه‌مبه‌ریش نه‌بوون نه‌گه‌ر له‌ئومه‌تی من یه‌کی‌ک هه‌بی له‌وان بی عومه‌ر له‌وانه‌.

مناقب عثمان رضي الله عنه

(چاکه‌کانی عوسمان په‌زای خودای لی بی)

۹۴۵: عَنْ ابْنِ عُمَرَ (ض) إِنَّ لَكَ أَجْرَ رَجُلٍ مِمَّنْ شَهِدَ بَدْرًا وَسَهْمُهُ هَذِهِ عِثْمَانُ. فَضَرَبَ بِهَا عَلَى يَدِهِ فَقَالَ هَذَا لِعِثْمَانَ.

ته‌رجه‌مه

۹۴۵: ده‌گێڕنه‌وه له‌عبدالله‌ی کوری هه‌زهره‌تی عومه‌ر په‌زای خودایان لی بی گوتی پیاوی‌کی خه‌لکی مصر بۆ چه‌ج هاتیر گوتراوه (یه‌زیدی کوری بشری سه‌که‌سه‌کی بو).

به منی گوت نه ری ده زانی عوسمان له غه زای نوحود فیراری کرد گوت. (نا) گوتی ده زانی
 له غه زای به دریش خوی بزرکرد گوت. (نا) گوتی ده زانی له (بیعه الرضوان) یش له خوده بیه
 خوی بزرکرد حازنه بوو گوت. (نا). پیاهه که ی مصری له دلخویشان چونکی عبدالله همو
 قسه کانی ته صدیق کردو گوتی نا راسته کابرا گوتی «الله اکبر». عبدالله بانگی کرد گوتی
 ودره هتا نم سنی مادده دیت به درپژئی بۆ باس بکه م. (یه کی یان) فیراری نیمامی عوسمان
 له غه زای نوحود به راستی خودا عه فووی کردو لئی خوش بوو نایه تی (وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ
 ان الله غفور رحيم) دهرحق بهو هاته خواری (دووم): بزیبون له غه زای به در: له بهر
 نه مه بوو رو قیه ی کچی پیغه مبه ر (د) فهرمانی پی کرد پی فهرموو له گهل نوسامه ی
 زهیدی کوپی حارثه بمنتینه وه بۆ به در نه چن (ننجا لهو نه ساغی یه وه فاتی کرد هتا نه و
 پاده یی وه کوو زهیدی کوپی حارثه له پاش سهرکه وتنی یارانی پیغه مبه ر له م شهره که
 شهر ی به دربوو بۆ موژده به شاره ت هاته وه مه دینه رو قیه له ته مه نی بیست سالی وه فاتی
 کرد). به راستی پیغه مبه ر (د) به ره و پو به عوسمانی گوت (بی شک بۆتو پاداشتی
 پیایو یتک هه یه له وان هه یه له تالانی کافران). (سنیهم): دیارنه بوونی عوسمان
 له (بیعه الرضوان) نه مه بوو: پیغه مبه ر (د) نه وی هه لبارد که بینیری بۆ مه که که پی یان
 بلتی نیمه بۆ عومره هاتووینه بۆ شهر نه هاتووینه موحه قه ق - واته بی گومان - نه گهر
 که سیککی تری له عوسمان خو شه ویست تر هه بوایه نه وی ده نارد به لام ددریاردی خوی نه وی
 هه لبارد که بینیری. ننجا له کاتی دیارنه بوونی عوسمان. خه به ری نه وی که کافره کانی
 قورده یی ده یانه وی شهر له گهل موسولمانان بکه ن بلا بووه پیش هاتنه وه ی عوسمان
 له مه که که. موسولمانیش خو یان بۆ کوشتار ناماده کرد. پیغه مبه ریش به یعه تی له گهل
 نه صاحب کرد. به م تهرزه په یانی له هه موویان وه رگرت که فیرار نه که ن نم به یعه ته له ژیر
 داربوو وه کوو ده لی (بایعوا نبینا تحت الشجرة). ننجا چونکی عوسمان له م به یعه ته حازر
 نه بوو پیغه مبه ر (د) دهستی راستی پیروزی خوی بلند کرد فهرمووی (نه مه دهستی
 عوسمانه له دهسته که ی چه پی دا فهرمووی نه مه ییش مو یایه عه ی عوسمانه). ننجا له بهر نه م
 صفاته باشانه ی که له عوسمان هه بوو له پاش وه فاتی (روقه یه) پیغه مبه ر (د) کچی
 دوو ده می خوی (ام کلثومی) پتدا. بۆیت ناسرابوو به ذوالنورین. ننجا عبدالله به پیاهه که ی
 مصری گوت به وه لامی ههرستی پرسیاره کانی خو ته وه برۆ شوپه وه گومان ت له گه وره یی
 حه زره تی عوسمان نه بی: به نه بوونی گومان به دل یتکی پاک لیتره برۆ.

فضائل الاصحاب المهاجرين (باسی چاکه کانی یارانی کوچ کردوو)

مناقب علي رضي الله عنه
(چاکه کانی علی رهزای خودای لی بی)

۹۴۶: عَنْ عَلِيٍّ (ض) عَلَى مَكَانِكُمَا أَلَا أَعْلَمُكُمَا خَيْرًا مِّمَّا سَأَلْتُمَانِي إِذَا أَخَذْتُمَا مُضَاجِعَكُمَا تُكْبِرَا أَرْبَعًا وَثَلَاثِينَ وَتُسَبِّحَا ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ تَحْمَدَا ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمَا مِنْ خَادِمٍ.

تهرجه مه

۹۴۶: دهگیرنه وه له حه زره تی علی (رهزای خودای لی بی) گوتی حه زره تی فاطمه ه لای خوی لی بی له بهر ده ستار لی کردن دهسته کانی پیروزی تووشی نازارو پزرگ هات به شکایهت له حالی خوی بو خدمهت پیغه مبه ر (د) چوو. به نومیدی نه مه چهند نه سیرتیکیش هه بوون به لکی نه سیرتیکي پی دبه خشری ده ستاری پی بهاری به لام پیغه مبه ر (د) له مال نه بوو قسه ی خوی لای حه زره تی عائشه کرد. پیغه مبه ر (د) وه کوو ته شریفی هاته وه مالتی حه زره تی عائشه. خه بهری پیدا که فاطمه داوای خدمه تکار یک دهکا. حه زره تی علی گوتی پیغه مبه ر (د) ته شریفی هاته ماله که مان من و فاطمه ش نه سر عارد پال که وتیوین و پاکشابوین. من ویستم هه لستم پیغه مبه ر (د) فهرمووی شیوه ی پاکشان تان تیک مه دهن هات له به یینی هه ردوومان دانیشته هتا به رادیه ک ساردایی قاچی پیروزم له سر سنگی خوم هه ست پی کرد. فهرمووی ناگادارین شتیکی باشرتاتان فیرده کهم لهو شتی لیم داوا ده کهن که حه زره تی جبرئیل فیری کردوومه. وه کوو شهو هاتنه سر جیگای بو پاکشان سی و چوار جار بلین (الله اکبر) وه سیوسئ جار بلین (سبحان الله) وه سیوسئ جار بلین (الحمد لله) نه مه باشتره بوئیته وه له خدمه تکار یک.

(ش): واو نه مه ناگه یینی له دوو یه ک بن که وایه مخالف نی یه نه م گیترا نه وه یه که ته سبیح به پیش ته حمید دهخاو (ته کبیر) دوا دهخا له هه ردوویانیا ن تیا هیه وه گیترا نی ته کبیریش به سیوچوار بهو شیوه ی زیاد کردنی (لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملك وله الحمد وهو علی کل شیئ قدیر) نه کهر نا هه ر سی و سی یه. له وانه شه نه م ویرده (سکالایه) تاییه تبی به کاتی خه و.

مناقب قرابة النبي صلى الله تعالى عليه وسلم
باسی گهرهویی خرمی پیغهمبر درودی خوی لهسهر بی

۹۴۷: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ الزُّبَيْرِ (ض) مَنْ يَأْتِ بَنِي قُرَيْظَةَ فَيَأْتِينِي بِخَبَرِهِمْ فَأُطْلَقْتُ فَلَمَّا رَجَعْتُ جَمَعَ لِي بَيْنَ أَبِيهِ فَقَالَ فِدَاكَ أَبِي وَأُمِّي.

تهرجهمه

۹۴۷: دهگپرنهوه له عبدالله کوری زوبیر په زای خودایان لی بی گوتی لهخه ندهق وه کوو قوره یش و عه شیرته کانی جوزاوجوری عه رب مه دینه یان دهوره دابوو من و عومهری کوری سه له مه ی که پیغهمبر خوی به خیتیو کردبوو چونکه دایکی ماره کردبووه که نه ویش (نومی سه له مه ی) دایکی نیماندارانه. نیمه ههردوو کمان داندرا بووین که پارترگاری له ژنه پاکه کانی پیغهمبر بکه یین ده مدیت زوبیری باوکم به سواری دوو یا سی جار بو ناو به نی قوره یظه ده چووه ده گه راوه. وه کوو گه پامه وه لای باوکم پیتم گوت من تو م دیت بو نیو به نی قوره یظه ده چووی و ده گه رایه وه نه مه چی بوو گوتی تو من دیت گوتم (به لئی) گوتی پیغهمبر (د) فهرمووی کئی هیه به دیار خستنی نه حوالات به چیتته نیو به نی قوره یظه خه به ری نه وانم بو بینی منیش هه لستام. چووم خه به ری نه وانم بو هیناوه پیغهمبر فهرمووی باوک و دایکم به قوریانت بی نجا له مه دا گهره یی به کی زور هیه به زوبه یر.

(ش): زوبیر کوری عه وام کوری خوبلد کوری نه سه د کوری عبدالعزی کوری قوصه ی کوری کلاب کوری موړه کوری که عب کوری لونه ی. له قوصه ی ره چه له کی له گه ل پیغهمبر ده گه نه وه یه ک. له ناو خو یا نسبه ت وه بال نه سه د ده درا به م ته رزه پی یان ده گوت (القریش الاسدی) دایکی شی صه فیه ی کچی عبدالمطلب بوو پووری پیغهمبر بوو موسولمان بوو هیجره تیشی کرد. زوبه یریش له ته مه نی پازده سالی موسولمان بوو له غه زای یه رمووک به شداربوو له گه ل عه مر ی کوری عاص له فه تحی مصر به شداربوو له شه ری (جه مه ل) له گه ل هه زره تی عائشه دابوو. له گه رانه وه ی. له وادی سباع شه هید کرا له سالی (۳۶) کوچی.

۹۴۸: عَنْ الْمُسَوَّرِ ابْنِ مَخْرَمَةَ (ض) أَمَا بَعْدُ فإني انكحْتُ ابا العاص ابنَ الزُّبَيْرِ مُحَدِّثِي وَصَدَّقْنِي وَإِنْ فَاطِمَةُ بَضْعَةٌ مِنِّي وَإِنِّي أَكْرَهُ أَنْ يَسُومَهَا وَاللَّهُ لَا تَجْتَمِعُ بَنَتُ رَسُولِ اللَّهِ (ص) وَبَنَتُ عَدُوِّ اللَّهِ عِنْدَ رَجُلٍ وَاحِدٍ.

تهرجه مه

٩٤٨: دهگێڕنهوه له مسۆردی کۆری مه خرده مه. گوتی چه زرده تی عه لی جویری یه ی کچی مه بو جه هلی داخوازی کرد. چه زرده تی فاطمه پی ی زانی چوو ده خدمت پیغه مه به (د) گوتی قهومی تو وا بیر ده که نه وه که تو له سه ر که چه کانی خۆت رقی خۆت له که سه ناکه یه وه با نه زیه تیش بدرێن. نه وا عه لی ده یه وی کچی نه بو جه هل مار ده بکا. ئنجا پیغه مه به (د) هه ئستا به دو اندر (خطیب) له پاش سوپاس و ستایشی خودا. فه رمووی من کچی گه و ره ی خۆم زه نه به له نه بو العاص کۆری ر ده بیع مار کرد له پیتش پیغه مه به رایه تی به م مه رجه ه یچ ئنی به سه ر نه ینی به راستی قسه ی راستی له گه ل من بری یه وه وه عده ی خۆشی به جی گه یاند وه نه م وه عده یه م له عه لیش وه رگرتوه به لام مکنه له بیر ی نه ماوه. وه فاطمه یش پ. رجه یه که له من. وه به پی شک من پیتم ناخۆشه که سییک دلی بشکیتنی - سویتندم به خودا کچی پیغه مه به ری خودا و کچی دو ژمنی خودا لای یه ک پیوا کوئانه وه. ئنجا چه زرده تی عه لی وازی له داخوازیه که هینا.

(ش): لای هه ندی زانیان گوتوویه نه خودا له چه زرده تی عه لی حه رام کرد ژن به سه ر فاضه ی کچی پیغه مه به بیی له به ر نه م نایه ته (وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُم عَنْهُ فَانْتَهُوا). نه بو عه لی سه نجی گوتیتی له شه رحی ته لخیص حه رامه ژن مار ده کردن له سه ر کچانی پیغه مه به (د).

٩٤٩: إِنَّ تَطَعْنَا فِي أَمَارَتِهِ فَقَدْ كُنْتُمْ تَطَعُونَ فِي أَمَارَةِ أَبِيهِ مِنْ قَبْلُ وَآيَمُ اللَّهِ إِنَّ كَانَ لَخَلِيقًا لِلْأَمَارَةِ وَإِنْ كَانَ لِمَنْ أَحَبَّ النَّاسِ إِلَيَّ. وَإِنْ هَذَا لَمِنْ أَحَبِّ النَّاسِ إِلَيَّ بَعْدَهُ.

تهرجه مه

٩٤٩: دهگێڕنهوه له عبده للهی کۆری چه زرده تی عومه ر په زای خودایان لی بی گوتی پیغه مه به (د) له دوا رۆژانی ژبانی له شکر بکی ریکخست بو نه ترافی رۆم له ژیر به داغ و سه ر کردایه تی ئوسامه ی کۆری زهیدی کۆری حارثه له پاش شه هید بوونی باوکی له غه زای موته که له گه ل جه عفهری نه بو طالب و عبده للهی کۆری په واحة هه رسیان شه هید کران له مه یدان به یه ک سه عات له ته مه نی هه ژده سالی که له گه وره کانی یارانی پیغه مه به ریش زۆر له گه لدا بوون وه کوو چه زرده تی نه بو بکرو چه زرده تی عومه رو نه وانی تریش وه کوو نه بو عوبه یده و سه عده و سه عیده قه تاده ی کۆری نه عمان و سه له مه ی کۆری نه سه له م.

(عه یاشی کورې نه بره بیعه ی مه خزومی) به طه عن گوتی چلۆن ددبی منالیکې وه کوو
 نوسامه هه لیبیردری به سه رکرده له سه ر پیاوه گه وره کانی موهاجران به شیکیش له م طه عنه
 لای عه یاشیان گرت. قسه یان لای کرد. حه زره تی عومه ر له قسه کان هه ندیکې بیست
 فه رمووی ووس بن قسه مه کهن. چوو خد مه ت پیغه مبه ر (د) خه به ری قسه ی ناره زایی و
 طه عنی پیتدا. پیغه مبه ر (د) زۆر رقی بۆوه هه لستا به دوانده ر (خطیب) فه رمووی نه
 طه عنه تان ده ر حق به باوکی نوسامه یش هه بوو. وه کوو کرا به سه روکی له شکری غه زای مۆته
 له مه پتیش که زهیدی باوکی نوسامه یش والله به راستی لایق بوو بۆ سه روکایه تی. وه
 له خو شه و بست ترینی خه لکیش بوو لای من. وه به راستی نه و نوسامه یش خو شه و بست
 ترینی خه لکه لای من له پاش باوکی.

(ش): نجا به راستی نه گهرچی پیغه مبه ر (د) له ژبانی خویدا له شکری له ژیر بهیداغی
 نوسامه ریکخست. به لام پیغه مبه ر (د) له وان رۆژاندا نه خو ش که وت. له شکر له ده ره وه دی
 مه دینه. ر چاوهری چاکبونه وه دی پیغه مبه ر (د) نه رۆشت به داخه وه له م ناساغی به
 له داری دونیا باری کرد بۆ به هه شتی به رین. حه زره تی نه بو به کر له شکری نوسامه ی ره وان
 کرد به راستی به سه رکه و تنیکې زۆر له تالان و کوشتاری زۆر له کافران گه راوه.

۹۵۰: عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ هَذِهِ الْأَقْوَامَ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ.

ته ره چه مه

۹۵۰: ده گیتړه وه له حه زره تی عائشه ره زای خودای لای بی گوتی قانفیک (واتا:
 پسپوژیک) هاته لام پیغه مبه ر (د) خو ی له وئ بوو. نوسامه ی کورې زهیدو زهیدی کورې
 حاره یش له ژیر لیفیک پاکسبون. قاچیان دیار بوو پسپوژه که گوتی نه م قاچانه
 له یه کترین. پیغه مبه ر (د) بی عائشه نه م پسپوژه ده لی نه م قاچانه له یه کترین
 واته به یه کتری ده چن.

(ش): واتا به قسه ی به هه لکه زۆر دلخو ش بوو چونکی نوسامه له ره نگدا ره ش بوو
 زهید سپی بوو. نجا هه ندی خه لک ده یانگوت نوسامه کورې زهید نی یه. زاندره له م
 حه دیشه عه مه ل ده کړی به قیافه ت له کاتی اشتباه لای نیمامی شافعی چونکی پیغه مبه ر
 (د) زۆر پتی که یف خو ش بوو. پتی خو شبوونی پیغه مبه ر یش له خو را نی یه نه بو حه نیفه و
 یاران ی موخالفن - واته پیچه وانه ی نه وان قسه ده کهن - له به ر نایه تی (وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ
 بِهِ عِلْمٌ) له نیمامی مالیکیش وا ده گیتړه وه له به نه ده و جاره له حور - نا - واتا مروقی نازاد
 به عنی له حور له گه ل حه نه فی موافقه.

۹۵۱: عَنْ عَائِشَةَ (ض) أَنَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَانَ إِذَا سَرَقَ فِيهِمُ الشَّرِيفُ تَرَكَوهُ. وَإِذَا سَرَقَ فِيهِمُ الضَّعِيفُ قَطَعُوهُ. لَوْ كَانَتْ فَاطِمَةُ لَقَطَعْتُ يَدَهَا.

تەرجەمە

۹۵۱: دەگێڕنەوه لەحه زەرەتی عایشە پەزای خودای لێ بی گوتی فاطمەی کچی مەسودەی مەخزومیە لەغەزای فەخ خشیکی دزی. یارانی پیتغەمبەر لەبەینی خۆیان کەوتنە ئشت و گۆ گوتیان کێ هەیە بە پیتغەمبەر بلێ کە نەم ژنە ی بەجێ و پێ یە دزی کردوو دەستی دەبێ. هیچ کەستیک لەخۆی پانەدیت. ئوسامەی کۆری زەید قسە ی لێ کرد کە دەستی دەبێ. پیتغەمبەر (د) بەئوسامەی فەرموو لەگەڵ ئوسامە و حازرانی مەجلیس. بەراستی مەنی ئیسرائیل نەگەر پیاویکی بەرێ و جێ و بەنەسب دزی بەکردایە دەستیان نەدەبێ. و زیان لێ دەهینا. وە نەگەر پیاویکی زەعیفیش دزی بەکردایە دەستیان دەبێ. منیش نەگەر فاطمەی کچم بواوە دەستم دەبێ.

(ش): ئەو ئوسامە تۆ لەسنووری شەرع و خودایی حەق نی یە قسە بەکە ی بەگوتیری - یە تی (السارق والسارقة فاقطعوا أيديهما). فەرقی شەریف و زەعیف لەشەرع ی خودا ی یە نەبێ دەستی بیری. نەمە گەورەیی یەکی زۆر بوو بۆ ئوسامە.

عَنْ أَسَمَةَ (ض) اللَّهُمَّ أَحْبَبْهُمَا فَأَنِّي أَحْبَبُهُمَا.

دەگێڕنەوه لەئوسامەی کۆری زەید پەزای خودایان لێ بی گوتی پیتغەمبەر (د) مەن و حەسەنی لەباوەش دەگرت بەمنالی دە ی فەرموو یاخودا تۆ نەمانەت خۆشبۆی چونکی نەم دوانەم خۆشەدەوی (ش): نەمەش گەورەیی یەکی زۆر بوو بۆ حەسەن و ئوسامە.

۹۵۲: عَنْ حَفْصَةَ (ض) إِنَّ عَبْدِ اللَّهِ رَجُلٌ صَالِحٌ.

تەرجەمە

۹۵۲: دەگێڕنەوه لەحفە فەصە ی دایکی ئیمانداران. گوتی عبدالله کۆری عومەری بڕام خەونیکی دیتبوو بۆ منی گیتراوە منیش خەونەکەم بۆ پیتغەمبەر (د) گیتراوە. فەرمووی بەراستی عبدالله پیاویکی صالحە (باشە). لەگیتراوە یەکی تیش فەرمووی عبدالله پیاویکی باشە نەگەر شەونووتی بەکردایە. لەپاش نەم فەرموودە یە تا تەمەنی گەشتە هەشتاو شەش سالی شەونووتی واز لێ نەهینا نەم حەدیشە بەدریتی رەت بوو - فِي فَضْلِ مَنْ تَعَارَ مِنَ اللَّيْلِ - نەم پەسندکردنە لەلایەن پیتغەمبەر (د) بۆ عبدالله ی کۆری عومەر گەورەیی یەکی زۆرد.

۹۵۳: عَنْ أَنَسٍ (ض) لِكُلِّ أُمَةٍ أَمِينٌ أَمِينَا ابْنُ أَبِي عُبَيْدَةَ ابْنِ الْجَرَّاحِ.

تەرجەمە

۹۵۳: دەگێڕنەووە لە ئەنەس پەزای خودای لێ بی گوتی پێغه مبه‌ر (د) فەرمووی بۆهه‌ر نومه‌تیک نه‌مینیک و خاوه‌ن باوێر متمانە پێ کراوێک هه‌یه‌. متمانە پێ کراوی ئێمه‌یش نه‌ی نومه‌تی محمد نه‌بو عوبه‌یده‌ی کورێ عبده‌لله‌ی جه‌راحه‌ (ناوی عامر بوو- جه‌راخی باپیری له‌غه‌زای نوحود به‌کافری کوژرا. گوتراوه‌ کورێ خۆی که‌ ناوی عبده‌لله‌ بوو نه‌و کوشتی. خۆشی نه‌بو عوبه‌یده‌ له‌سالی هه‌ژده‌می کۆچی له‌شام وه‌فاتی کرد به‌طاعون. چونکی له‌لایه‌ن هه‌زرده‌تی عومه‌ر له‌سه‌ر شام داندرابوو به‌ (نه‌میر). نه‌ودش گه‌وردیی یه‌کی زۆر بوو بۆ نه‌بو عوبه‌یده‌ پەزای خۆی لێ بی.

۹۵۴: عَنْ الْبَرَاءِ (ض) اللَّهُمَّ إِنِّي أَحْيِيهِ فَأَحْيِهِ.

تەرجەمە

۹۵۴: ده‌گێڕنەووە له‌به‌رانی کورێ عازب پەزای خودای لێ بی گوتی دیتم هه‌سه‌نی کورێ هه‌زرده‌تی عه‌لی له‌سه‌ر پێلی خۆی دانابوو (واتا له‌به‌ینی شان و ملی) ده‌ی فەرموو نه‌ی خودایا من نه‌مه‌م خۆش ده‌وی تۆبش خۆشت بوو.

۹۵۵: عَنْ ابْنِ عُمَرَ (ض) هُمَا رِيحَانَتَايَ مِنَ الدُّنْيَا.

تەرجەمە

۹۵۵: ده‌گێڕنەووە له‌عبده‌لله‌ی کورێ عومه‌ر پەزای خودایان لێ بی پیاوێکی خه‌لکی عێراق پرسیاوی لێ کرد نه‌گه‌ر که‌ستیک له‌ئیه‌حرامی هه‌ج دابوو مێشیکێ کوشت چی لازم دی.

عبده‌لله‌ گوتی خه‌لکی عێراق پرسیاو له‌مێش ده‌که‌ن و کورێ کچی پێغه‌مبه‌ریش یان کوشت که‌ به‌راستی پێغه‌مبه‌ر (د) فەرمووی حسن و حسین په‌یحانی من له‌دunia (من بێنیان ده‌که‌م له‌دunia).

۹۵۶: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (ض) اللَّهُمَّ عَلِّمَهُ الْحِكْمَةَ وَفِي رِوَايَةِ الْكِتَابِ.

تهرجه مه

۹۵۶: دهگيرنه وه له عبدالله كورپي حهزره تي عهباس رهزاي خودايان لي بي گوتي پيغه مبه ر (د) مني به سينگي خو به وه راگوشي فهرمووي نه ي خودايا نه مه فيري حيكمت بكي له گيرانه وه يكي تر فهرمووي فيري مه عناية كاني قورنان و راستيه كاني بكي.

۹۵۷: عَنْ أَنَسٍ (ض) أَخَذَ الرَّايَةَ زَيْدٌ فَأُصِيبَ ثُمَّ أَخَذَ جَعْفَرٌ فَأُصِيبَ ثُمَّ أَخَذَ ابْنُ رَوَاحَةَ فَأُصِيبَ. وَعَيْنَاهُ تَذْرِفَانِ حَتَّى أَخَذَ سَيْفٌ مِنْ سَيُوفِ اللَّهِ حَتَّى فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ.

تهرجه مه

(نهم حه ديشه به دريژي له باسي «جنانز» رته بووه)

۹۵۷: دهگيرنه وه له نه نه س - گوتي پيغه مبه ر (د) خه به ري شه هيد بووني زه يدي كورپي حارثه و جه عفه ري كورپي نه بو طالب و عبدالله كورپي ره و احمدي به خه لكي گوت بن جواب هاتن به م ته رزه فهرمووي پيشان به يداغ به ده ست زه يده وه بوو شه هيد كرا پاشان كه وته وه ده ست جه عفه ر نه ويش شه هيد كرا. پاشان كه وته ده ست عبدالله نه ويش شه هيد كرا. نه نه س گوتي نه م قسانه ي ده فهرمووي چاوي پيروزي شي فرمي سكي هه لده رشت (هه تا نه پاش شه هيد بووني نه م س س ره كرده دليره) شيريك كه خالدي كورپي وه ليده له شيره كاني خودا به يداغي هه لگرت (بن نه مه كه من فهرمانم پي كردين) يوويدا له گه ل عه سكه ري كافران (له نيرو پروه نوشيري له كه لاكي كافران پساند) به سه ركه وتروبي و فه تح گه رانه وه. (ش): لاي ابن حيان و حاكم به گيرانه وه له نه بي نه وفي گوتي پيغه مبه ر (د) فهرمووي (لا تُؤْذُوا خَالِدًا فَإِنَّهُ سَيْفٌ مِنْ سَيُوفِ اللَّهِ صَبَّهَ عَلَى الْكُفَّارِ). به عني خالد نه زه ت و نازار مه دهن چونكي خالد شمشيريكه له شمشيراني خودا داي پرانده ته سه ر كافران.

۹۵۸: عَنْ ابْنِ عُمَرَ (ض) اسْتَقْرِعُوا الْقُرْآنَ مِنْ أَرْبَعَةٍ مِنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ مَسْعُودٍ. وَسَلَامُ مَوْلَى أَبِي حَنْظَلَةَ. وَأَبِيهِ ابْنِ كَعْبٍ وَمَعَاذُ ابْنِ جَبَلٍ. قَالَ لَا أُدْرِي بَدَأَ بَابِي أَوْ بِمَعَاذٍ.

تهرجه مه

۹۵۸: دهگيرنه وه له عبدالله ي كورپي عومه ر - رهزاي خودايان لي بي پيغه مبه ر (د)

فهرمووی داوای فیتربوونی خوتیندنی قورئان بکهن له چوارکهس. یه کهم: له عبداللهی کوپی مهسعود وه له سالم بهندهی ژنی نهبو حوذهیفه (چونکی سالم بهندهی ژنهکهی بوو نهبو حوذهیفه ته بهنی کردبوو یه عنی کردیه کوری خوئی ئنجا ههر نسبت وه بال نهبو حوذهیفه درا. نهبو حوذهیفه نیتوی موهه شه بو). له نویه کوپی که عب و له مه عاذی کوپی جه بهل. راوی ددلی له یادم نه ماوه له نویه و مه عاذ کامه یانی پیش خست.

(ش): تاییه ت کردنی نه م چواره نه گهرچی له نیتو نه صحابی کرام (واتا یاره کانی به ریزی پیغه مبه ر) له مانه گه وره ترو زانتر زۆر بوون به تاییه تی ههر چوار یاری گه وره زیادیش له وان عه لی په زای خودای له هه مرویان بی. له بهر نه مه بوو چونکی نه م چواره له لیتوی پیروزی پیغه مبه ریان وه رگرتبوو. نه وانی تر واده بوو له یه کتریان وه رده گرت نه مانه بو ته واو به جی گه یاندنی له فظی قورئان و خوتیندنی به چاکی بالاتر بوون. نه گهرچی به اعتباری علم به مه عتاو تی گه یشتنی راستی یه کان له مانه بالاتر زۆر هه بوو.

مناقب الانصار وه صفی باشی نه نصار

۹۵۹: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) لَوْ أَنَّ الْأَنْصَارَ سَلَكَوا وادياً أو شِعْباً لَسَلَّطْتُ فِي وادِ الْأَنْصَارِ وَلَوْلَا الْهَجْرَةُ لَكُنْتُ أَمْرَأً مِنَ الْأَنْصَارِ.

ته ره مه

۹۵۹: ده گهر نه وه له نه بو هوره یه په زای خودای لی بی گوتی پیغه مبه ر (د) فهرمووی نه گهر نه و یارانه ی من که خه لکی مه دینه له شیتوبک یا له دۆلیک. بچه ژوری من بی شک داخلی نه م شیوه ده م که نه نصار چوینه نه وئ. وه نه گهر کۆچ کردنی پیروژ فهرمانیکی تاینی یه و خوا په رستی یه کی گه وره یه نه بویه من خۆم نسبت وه بال خه لکی مه دینه ددا به لام له بهر نه ودی له مه که وه کۆچم کردوه بو مه دینه نابی. نه ویه یان گه وره یی یه کی زۆره بو خه لکی مه دینه.

۹۶۰: عَنْ الْبَرَاءِ (ض) الْأَنْصَارُ لَا يَحِبُّهُمْ إِلَّا مُؤْمِنٌ وَلَا يَبْغِضُهُمْ إِلَّا مُنَافِقٌ فَمَنْ أَحَبَّهُمْ أَحَبَّهُ اللَّهُ وَمَنْ أَبْغَضَهُمْ أَبْغَضَهُ اللَّهُ.

تەرجەمە

۹۶۰: دەگىرنەۋە لەبەرائى كۆپى غازب پەزاي خوداي لى بى پىغەمبەر (د) فەرموى خەلكى مەدينەى كە يارانى پىغەمبەرن. هېچ كەسىك ئەوانى خوشناۋى خاۋەنى باۋەپى نەبى. كەسىش پقى لەوان نابىستەۋە منافق و دوروۋ نەبى. ئىجا ھەركەسىك ئەوانى خوشبۆى خوداش ئەوكەسەى خوش دەۋى. ھەركەسىكىش پقى لەوان بىستەۋە خوداش پقى ئەركەسە دەبىستەۋە.

۹۶۱: عَنْ أَنَسٍ (ض) اللَّهُمَّ أَنْتُمْ مِنْ أَحَبِّ النَّاسِ إِلَيَّ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ.

تەرجەمە

۹۶۱: دەگىرنەۋە لەنەنەسى كۆپى مال ك پەزاي خوداي لى بى گوتى كۆمەلىكى زۆر نەژن و مندال لەخەلكى مەدينە لەسەر شىۋى (بوك) دەھاتنەۋە چاۋيان بە پىغەمبەر (د) كەوت پىغەمبەر (د) ۋەكوۋ چاۋى بەوان كەوت بەتايىبەتى بۆ خوششاندان ھەلستا پادەستا سى جار فەرموى خودا خۆى دەزانى. ئىۋە نەى خەلكى مەدينە خوشەويست ترىنى خەلكن لاي من (ش): پىش خستنى (لەفظى) يا ۋوشەى (اللهم) بۆ پىروزی ياخۆ بۆ (استشەادە) بەخودا يەعنى خودا شاھىدە لەسەر راستىم.

۹۶۲: عَنْ أَنَسٍ (ض) وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ. إِنَّكُمْ أَحَبُّ النَّاسِ إِلَيَّ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ.

تەرجەمە

۹۶۲: دەگىرنەۋە لەنەنەس پەزاي خوداي لى بى گوتى ژنىكى مەدينەى ھاتە خەمەت پىغەمبەر (د) كۆپىكى شىرخۆرى پى بوو سى جار لەپاش گەفت و گۆيەك فەرموى سۆندەم بەو زاتەى كە پوۋخى منى بەدەستە ئىۋە خوشەويست ترىنى ھەموو خەلكىكن لاي من. (ش): لەم ھەدىشە پىروزدە بۆ (تەبەيىض) واتا جيا كەرنەۋەى ھەندىك مىن (مقدەرە) بەقەرنەى دەلالەتى ھەدىشى پىشۋو چونكى لەۋى (مىن) ھەيە. ئىجا پىچەۋانە پەيدا نابى لەگەل ھەدىشى پابردوۋ كە فەرموى ئەبو بكرم لە ھەموو كەس خوشتر دەۋى ۋەكوۋ لىيان پىرسى كىت لەھەموو كەس خوشتر دەۋى.

۹۶۳: عَنْ زَيْدِ ابْنِ الْأَرْقَمِ (ض) اللَّهُمَّ اجْعَلْ أَتْبَاعَهُمْ مِنْهُمْ.

تهرجه مه

۹۶۳: ده گیتی نه وه له زیددی کوپی نه رقه م په زای خودای لی بی گوتی خه لکی مه دینه به پیغه مبه ریان گوت نه ی پیغه مبه ری خودا. بز هه ر پیغه مبه ریک که سانیک هه بوینه شوتنی یان که وتوون نیمه ش شوتن تو که وتوین و له گه ل تو داین دوعا له خودا بکه نه وانی شوتن پی تی نیمه ده که ون هه ر له خومان بن. یه عنی پی یان بگوتی نه نصار هه تا وه کوو نیمه بگینه گه وره یی و شه رف.

(ش): له م هه دیشه پیروزه ته ماشا بکه کارکردنی هه والیه تی و په فاقه ت له هه مرو شتیک هه یه. بزانه تهیره کانی راو. چهند به نرخ و به قیسه تن له خوشی دانه چونکی له هه والی یه تی پاشایان: دار له بهر نه وه ی له گه ل دارتاشدایه رزگاری ده بی له سووتان. هه دیشی راست (المرء مع من احب) واتا مروژ له گه ل نه وه که سه دایه که خوشی ده وی ننجا پیغه مبه ر (د) دوعای بز نه تبعای نه وانیش کرد گوتی نه ی خودایه نه تبعای نه نصارش هه ر له خویان بن) واتا هه روه کوو نه وان خاودن گه وره یی و شه رف بن.

۹۶۴: عَنْ أَبِي حُمَيْدٍ (ض). إِنَّ خَيْرَ دُورِ الْأَنْصَارِ دَارُ بَنِي النَّجَارِ. ثُمَّ بَنِي عَبْدِ الْأَشْهَلِ ثُمَّ دَارُ بَنِي الْحَارِثِ ثُمَّ بَنِي سَاعِدَةَ وَفِي كُلِّ دُورِ الْأَنْصَارِ خَيْرٌ. فَقَالَ سَعْدُ بْنُ مَرْثَدَةَ يَارَسُولَ اللَّهِ خَيْرَ دُورِ الْأَنْصَارِ فَجَعَلْنَا آخِرًا. فَقَالَ أَوْ لَيْسَ بِحَسْبِكُمْ أَنْ تَكُونُوا مِنَ الْخِيَارِ.

تییینی

نم هه دیشه له باسی زه کات په ت بوو گفتوگوتی سعدی کوپی عباد هه بی له گه ل وه لامی پیغه مبه ر (د) که وایه دووباره نی یه زیاده هه یه.

تهرجه مه

۹۶۴: ده گیتی نه وه له نه بی حومه یدی ساعدی په زای خودای لی بی نه ویش له پیغه مبه ر (د) گوتی فه رمووی باشتی نی گه په که کانی نه نصار گه په کی به نی نه جارن. له پاشان گه په کی به نی عبد الاشهلن له پاشان گه په کی به نی حارثن. له پاشان گه په کی به نی ساعدن له خه لکی هه موو گه په که کانی نه نصار چاکه هه یه. هه ندی له به نی ساعده به سه عدی کوپی عوایده ی ساعدیان گوت ته ماشا ناکه ی پیغه مبه ر (د) یه که یه که گه په که کانی نه نصاری هه لپژارد نیمه ی خسته پاش هه موویان. سه عد روو به روو به پیغه مبه ری گوت. هه موو گه په که کانی نه نصار به هه لپژاردن باس کران. گه په کی نیمه خرایه پاش هه موویان پیغه مبه ر (د) له وه لامی سه عد فه رمووی نه ری به س نی یه بو نیوه که له باشتی نی هه موو گه په کان بن.

۹۶۵: عَنْ أَنَسٍ (ض) إِنَّكُمْ سَتَلْقَوْنَ بَعْدِي أُثْرَةً فَاصْبِرُوا حَتَّى تَأْتُونِي وَمَوْعِدُكُمْ الْحَوْضُ.

تەرجەمە

۹۶۵: دەگێرنەوه لە ئەنەس پەزای خودای لێ بێ. گوتی نوسەیدی کوری حوضەیری ئەنصاری هاته خدمەت پێغه مەبەر (د) گوتی هاتومە تەعینم بکە لەسەر شارێک یا ئەسەر صدەهقات وەکوو عەمری کوری عاص پێغه مەبەر (د) فەرمووی لەپاش من تووشی (أُثْرَهُ) دەبن و اتا تووشی ئەو دەبن کە خەڵکی تر پەسند دەکەن لەسەر خۆتان بۆ دامەزراندنیان لە کاروباری میری. ئنجا خۆتان راگرن هەتا ئێوە دینە لام زەمانی بەیەک گەشتنیشمان لەسەر حەوزی کەوتەر دەبێ.

(ش): لای هەندێکان حەوز لەپیش - پردی صراطە لای هەندێکانیش حەوزێک هەیە نەپیش صراط حەوزێکیش هەیە لەپاش صراط. تێبینی دانەر: لەم حەدێشە وادەزاندرێ کە فەرمانبەرانی میری گەورە لە ئەنصار هەڵناکەوێ.

۹۶۶: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) مَنْ يَضُمُّ أَوْ يُضَيِّفُ هَذَا فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ أَنَا فَاَنْطَلَقَ بِهِ. فَلَكَمَا أَصْبَحَ غَدَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. فَقَالَ ضَحِكَ اللَّهُ اللَّيْلَةَ. أَوْ عَجَبَ مِنْ فَعَالِكُمَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ (وَيُؤَثِّرُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوَقِّ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ).

تەرجەمە

۹۶۶: دەگێرنەوه لە ئەبو ھویرە پەزای خودای لێ بێ گوتی پیاویەک هاته خدمەت پێغه مەبەر (د) پێی گوت زۆرم برسییە (ش: پیاوێکە ئەبو ھویرە خۆی بوو) پێغه مەبەریش نارەیی لای دایکی ئیمانداران خێزانە پاکەکانی خۆی بۆ خواردەمەنییەک وەڵامیانداوە ناو ئەبێ لەخواردەمەنی هیچمان لانییە. پاشان پێغه مەبەر (د) فەرمووی کێ ئەم پیاو بە میتوانداری ئەباتە لای خۆی، پیاویەک لە ئەنصار گوتی من میتوانداری دەکەم وە ئەبێمە لای خۆم. میتوانەکی بردە مالتی خۆیان بە نافرەتەکی خۆی گوت، پێزی میتوانی پێغه مەبەر بگرە. نافرەتەکی گوتی هیچمان نییە بەشی خواردنی منداڵەکانمان نەبێ. ئەنصارێکە گوتی خواردنی خۆت دروست بکە چرایەکت هەل بکە، منداڵەکانت بنۆتە

نه گهر ده يانه وي خواردن بخون. نافرته كه خوار دني دروست كرد. چراي هه لكرد. مندا له كانى به برسيه تى نواند. پاشان نافرته كه هه لستا. گوتيا چرايه كه ي چاك ده كا. چرايه كه ي كوژانده وه. نه نصاريه كه خوى و نافرته كه ي و ايان پيشاندا له پيش ميتوانه كه كه نه وانيش ده خون كه چي نه شيانده خوارد نه گهر چي پتريستيشيان به خواردن هه بوو. نه وشه وه به برسيه تى مانده وه. سبه ينه نه نصاريه كه هاته خدمت پيغه مبه ر (د) فهرمووى - واتا به نه نصاريه كه ي فهرموو. نيمشه و لهوكارى باشي نيوه كردتان خوداي گه وره پي كه ني. ياخو فهرمووى - پي خوشبوو. شك له وديه كه گيترايتي يه وه. وه له وه صفي نيوشه نه نم نايه ته هاته خوراي (وَيُؤْثِرُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ). يه عني: غه يري خويان پيش ده خه ن له سه ر خويان با له زور برسيه تيش دابن. (ش): له حديث وشه ي (فعال) له (فعالكما) هاتوه كه ناوه بو كاري باش واتا (اسم الفعله) مه صدرى (مفاعله) ني يه.

٩٦٧: عَنْ أَنَسٍ (ض) أَوْصِيَكُمْ بِالْأَنْصَارِ. فَإِنَّهُمْ كَرِشِي. وَعَبَّيْتِي. وَقَدْ قَضَوَا الَّذِي عَلَيْهِمْ وَبَقِيَ الَّذِي لَهُمْ. فَاقْبَلُوا مِنْ مُحْسِنِهِمْ وَتَجَاوَزُوا عَنْ مُسِيئِهِمْ.

ته رجه مه

٩٦٧: ده گيتريه وه له نه نه س په زاي خوداي لي بي گوتي چه زره تي نه بو به كرو عه باس به لاي مه جليسيكي نه نصاردا ره ت بوون له ناساغي وه فاتي پيغه مبه ر (د) ديتيان خه لكى مه جليس ده گريتن. عه باس گوتي بوچي ده گريتن گوتيان يادي مه جلسي پيغه مبه ر ده كه ين. زور ده ترسين نه مه جليسه مان له ده ست بچي و وه فات بكا عه باس و نه بو به كرش چوونه خدمت پيغه مبه ر (د) نه م قسه يان بو گيترايه وه. نه نه س گوتي پيغه مبه ر (د) ته شريفى هه لستا چووه ده ري چووه سه ر مينبه ر له به ر ناساغي سه ري پيروزيشي توند پيچرا بوو چووه سه ر مينبه ر دوا جارش بوو كه چووه سه ر مينبه ر له پاشي سوياس و ستايشي خودا فه رمانتان پي ده كه م به پاراستني مافه كانى نه نصار. چونكي نه نصار جه ماعه تي من. وه جيتگاي سرو مه حره مي رازي من. هه رچي له سه ريان هه بوو نه وان به جتيان گه ياند (واتا له شه وي عه قبه هه ر وه عه دييكي به منياندا له يارمه تي و حه واندنه وه باوه رهيان و شتي تريش هه مرويان جتي به جتي كرد. جه زاي چاكه كانى نه وانيش كه چوونه ناوه به هه شته من به لتيتم پيدا ون ماوه. له پياوي باشيان چاكه قبول بكه ن. له پياوه كانى خرابيشيان بيورن. (ش): له وشه نه بي كه شهرع دايناوه چونكي نه وه حه ده ي شهرع دايناوه حقوقي شهرعه.

۹۶۸: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (ض) أَمَا بَعْدُ أَيُّهَا النَّاسُ فَإِنَّ النَّاسَ يَكْثُرُونَ وَيَقْلُ الْأَنْصَارُ حَتَّى يَكُونُوا كَالْمِلْحِ فِي الْأَطْعَامِ فَمَنْ وَلِيَ مِنْكُمْ أَمْرًا يَضُرُّ فِيهِ أَحَدًا أَوْ يَنْفَعُهُ فَلْيَقْبَلْ مِنْ مُحْسِنِهِمْ وَيَتَجَاوَزْ عَنْ مُسِيئِهِمْ.

تهرجه مه

۹۶۸: ده‌گیتړنه وه له عبداللہی کورې حه‌زرتی عباس په‌زای خودای لټی بی گوتی پیغهمبر (د) تشریفی هاته ده‌ری لټیفیکی له‌سر شانی بوو به‌تی وه‌رگیرای. په‌رویه‌کی په‌دشی له‌سر پی‌چرا‌بوو چووه‌ سر مینبر سوپاس و ستایشی خودای کرد. پاشان فهرمووی. نه‌ی خه‌لکینه به‌بی شک خه‌لک زور دهن وه نه‌نصاریش که‌م دهن (چونکی سخته‌تی یارمه‌تی دانی و هواندنه‌وی پیغهمبری خودایان تیدايد وه نه‌وانیش هه‌ر که‌م دهن هه‌تا دوايي‌یان دی). ننجاً له‌به‌ر نه‌مه نه‌گه‌ر په‌کیک له‌نیسه نه‌ی کو‌مه‌لی (موهاجیره‌کان) فهرمانیکی میری که‌وته ده‌ست که له‌فهرمانه‌که بتوانی زه‌ره‌ر به‌یه‌کیک بگه‌یه‌نی یا که‌لکیتکی پټ بگه‌یه‌نی. باقبول بکا چاکه‌ی پیاوه‌ باشه‌کانی نه‌نصار وه بشبوروی له‌به‌دی پیاوه‌کانی به‌دکاریان (دانه‌ر: له‌مه‌ وا ده‌زاندري کاربه‌دستانی حکومت میری) له‌خه‌لکی مه‌که‌که دهن).

۹۶۹: عَنْ أَنَسٍ (ض) إِنَّ اللَّهَ أَمَرَنِي أَنْ أَقْرَأَ عَلَيْكَ لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا. قَالَ وَسَمَانِي. قَالَ نَعَمْ. فَبَكِي.

۹۶۹: ده‌گیتړنه وه له‌نه‌نس (په‌زای خودای لټی بی) گوتی پیغهمبر (د) پوو به‌پوو به‌ نوی‌ی گوت (نویه‌ی کورې که‌عبی کورې قه‌یسی کورې عوبه‌یدی کورې زه‌یدی کورې معاوبه‌ کورې عه‌مری کورې مالکی کورې نه‌جار که‌ ناوی تیم اللات بوو کورې ته‌عله‌به‌ی کورې عه‌مری کورې خه‌زه‌جی گه‌وره‌و عامری. واتا خه‌زه‌ج له‌ تیره‌ی عامری بووه. له‌عه‌قه‌به‌و به‌در حازربوو. هه‌رجاره حه‌زرتی عومهر ده‌ی فهرموو نوی‌ی گه‌وره‌ی موسولمانانه له‌سالی ۳۰ هيجری وه‌فاتی کرد). به‌راستی خودای گه‌وره‌ فهرمانی به‌من کرد بو‌تو به‌راگه‌یاندنیکي تاييه‌تی سووره‌تی (لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا) بخو‌بنمه‌وه. نوی‌ی گوتی نه‌ی پیغهمبري خودا. خودای گه‌وره‌ به‌م هه‌موو گه‌وره‌یی‌یه‌ی خو‌ی ناویشی هیتام پیغهمبر (د) فهرمووی به‌لټی. فهرمووی له‌به‌ر که‌یف خو‌شی له‌ترسی نه‌توانینی سوپاس کردن له‌سر نه‌م چاکه‌ گه‌وره‌یه‌ گریا.

(ش): دهرباره‌ی خویندنه‌وه‌ی نهم سوورده‌ته بۆ ئوبه‌ی هه‌روه‌ک قرطبی گوتیتی چونکی نهم سوورده‌ته نه‌گهرچی کورته به‌لام له‌به‌ر نه‌وه‌ی هه‌موو باسه‌کانی خوا به‌یه‌ک زانیینی و ناردنی پیغه‌مبه‌ر به‌ پیغه‌مبه‌رایه‌تی و دلسۆزی و باس کردنی نهم سوورده‌ته بۆ نهم لاپه‌رده کتیبانه‌ی ناردراو له‌لایه‌ن خودا بۆ سه‌ر پیغه‌مبه‌رانی و باسی نوێژو زه‌کات و هه‌لستانه‌وه‌ی پۆژی قیامه‌ت و باس کردنی نه‌وانه‌ی له‌به‌هه‌شتن و نه‌وانه‌ی له‌ئاگرن. که‌لکیتیکی زۆری هه‌یه. گوتراویشه‌ حیکمه‌تی تایبه‌تمه‌ند (تخصیص) کردنی ئوبه‌ی بۆ فیبریونی ووشه‌کانی قورئان و چۆنیه‌تی خویندنی و جیگایانی راوه‌ستان له‌کاتی خویندنی قورئان. وه بۆ فیبریونی نه‌غاماتی (ئاوازی) قورئان که‌ شهرع بۆی قه‌رار داوه. چونکی بۆ هه‌ر ئاوازیکی له‌مانه‌ کبارتیکردنیکی هه‌یه له‌نفوسی خه‌لک چونکی ئوبه‌ی کیری که‌عب یه‌کیکی بوو له‌و چوار قورئان خوینانه‌ی که‌ پیغه‌مبه‌ر (د) فهرمووی بۆخۆتان... حواریه‌ فیبری قورئان خویندن بن له‌مه‌پیش ڤه‌ت بوو نهم حه‌دیشه‌ی دهرباره‌ی نه‌و که‌... قورئان خویندن له‌عبدالله کۆری عومه‌ر گێڤدراوه‌ته‌وه.

۹۷۰: عَنْ أَنَسٍ (ض) قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِمَنْ يُمْرُوا مَعَهُ الْجُعْبَةُ مِنَ النَّبْلِ يَوْمَ أَحُدٍ (اثره‌ها) أَي لَأَبِي طَلْحَةَ لَأَنَّهُ كَانَ رَجُلًا رَامِيًا.

ته‌رجه‌مه

۹۷۰: ده‌گێڕنه‌وه له‌نه‌نه‌س ڤه‌زای خودای لێ بی گوتی له‌عه‌زای ئوحود به‌ناماده‌بوونی پیغه‌مبه‌ر (د) هه‌ندئ خه‌لک شکان. مه‌تال بازی باش و تیردندازی به‌تینیش که‌ نه‌بوو طه‌لحه‌ی کۆری زه‌یدی کۆری سه‌هلی کۆری نه‌سه‌وه‌دی کۆری حه‌رامی نه‌نصاری خه‌زره‌جی بوو به‌خۆی و شیرو مه‌تالی نه‌و مه‌تاله‌ی له‌چه‌رمی پوخته‌ دروست کرابوو. وه به‌تیرو ژئی که‌له‌سیرمه‌ی ده‌باغ نه‌کراو دروست کرابوو. بۆ پارێزگاری گه‌وره‌ترینی کائنات پیغه‌مبه‌ر (د) وه‌کوو سوپه‌ر. وه به‌هێزتیکی زۆر وه‌کوو کێو له‌به‌ر ڤه‌رچ دانوه‌ی کافران بوو.

نه‌بوو طه‌لحه‌ ڤه‌زای خودای لێ بی. چونکی تیراندازی باش بوو نه‌و ڤۆژه‌ دوو یا سێ ژئی که‌وانی له‌به‌ر توند ڤاکیشانی له‌ده‌ست پسا. هه‌رکه‌سی به‌لای دا ڤه‌ت بووبایه‌ پیغه‌مبه‌ر (د) فهرمانی پێ ده‌کرد (تیردانه‌که‌ت بۆ نه‌بوو طه‌لحه‌ هه‌ل‌ئێژه). له‌کاتی تیره‌هاویشتنی هه‌ردوو له‌شکر نه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ر بۆ زانیینی ده‌روپشت خۆی به‌دیار بخستایه‌ نه‌بوو طه‌لحه‌ بانگی ده‌کرد نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا. باوک و دایکم به‌قوربانت پێ خۆت به‌دیار مه‌خه‌ نه‌وه‌ک له‌ لایه‌ن کافران تیرتیکت پێ بکه‌وی. سنگم له‌پیش سنگته‌ نه‌نه‌س گوتی

جوم به حه زرتی عائشی کچی حه زرتی نه بو به کر کهوت له گهل ئومی سوله می خیزانی نه بو طه له ناویان بو نه صحابه کانی به ریز ده کیشا هه تا به راده یک وه کوو ناویان به تال ده کرد. وا خویان هه لکرد بوو جیگانی خلخالیان به دیار ده کهوت نیر کارو پیشه یان هه ر ناو هینان بوو.

(ش): نه مه له پیش هاتنه خواره وهی ئایه تی حه رام کردنی ته ماشا کردنی ژنان بوو.

۹۷۱: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ (ض) تِلْكَ الرُّوضَةُ الْإِسْلَامُ وَذَلِكَ الْعَمُودُ عَمُودُ الْإِسْلَامِ. وَتِلْكَ الْعُرْوَةُ الْوُثْقَى. فَانْتَ عَلَى الْإِسْلَامِ حَتَّى تَمُوتَ.

ته رجه مه

۹۷۱: ده گێرنه وه له عبداللهی کورپی سه لامی کورپی حارثی ئیسرا ئیلی یوسفی له به نی قهینه قاع بوو. له پاشان بووه حه لیف و سوتیند خۆری نه نصار له پیش ئیسلام ناوی (الحصین) بوو باشان پیغه مبه ر نیتوی نا (عبدالله) ره زای خودای لی بی که له سالی چل و سئ کۆچی وه فاتای کرد. گوتی له زه مانای پیغه مبه ر (د) خه ونیتکم دیت بۆم گێرایه وه. له خه و دیتم لام وابوو له نیتو باغی کددام. باسی فره وانی و سه بزای نه م باغه ناکرئ به ته وای نه گه رچی هه ندیکیشی پین گوت. کۆله گه ییکی له ئاسنیش له ناوه ندی باغه که بوو بنی له عاردبوو. سه ری له ئاسمان بوو. له سه ره وهی قولپیک هه بوو. پیم گوترا سه رکه وه. گوتم پیم ناکرئ سه رکه وم خزمه تکار یک هات له لای پشته وه م شمه کی گرتم سه رکه وتم هه تا چووومه سه ره وه. قولپه که م گرت. پیم گوترا توند بیگره به خه به ر هاتم. قولپه که شم هه ر له ده ستدا بوو. نجا نه م خه ونه م بۆ پیغه مبه ر (د) گێرایه وه. فره مووی نه م باغه دینی نیسلامه. نه م کۆله گه یه ش کۆله گه ی نیسلامه که هه ر پینچ پایه کانی به تی. نه م قولپه ش عروه الوثقی ی نیسلامه که نیمان و باوه ره. خودای گه وره فره موویه تی (فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنَ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى). وه توش له سه ر نیمان و باوه ر ده وام ده که ی هه تا ده مرئ.

(ش) بۆینی یارانی پیغه مبه ر وه کوو چاویان به عبدالله بکه و تبا یه ده یانگوت نه مه نه هلی به هه شته واته به هه شتی به. عبداللهش له به ر تواضع (خۆ به گه وره نه زانین) ده ی گوت وامه لێن چونکی لایق نی به شتی بگوترئ که مسۆگه ر نه بین. واتا نه م قسه ی نه صحابی پین ناخۆش بوو.

۹۷۲: عَنْ عَائِشَةَ (ض) إِنَّهَا كَانَتْ وَكَانَتْ وَكَانَ لِي مِنْهَا وَلَدٌ.

تەرجەمە

۹۷۲: دەگێڕنەوه لەحهزەرەتی عائشە پەزای خودای لێ بی. ئەمەندەوی دەرەق بەحهزەرەتی خەدیجە غیرەتم دەبزووت دەرەق بەهیچ یەکیەک لە ژنە پاکەکانی پێغەمبەر غیرەتم نەدەبزووت کەچی نەشم دیتبوو. بەلام پێغەمبەر (د) زۆر باسی دەکرد زۆر جار مەرئیکی دەکوشتەوه بەدەستی پیروزی پارچە پارچە دەکرد بۆ ئەو ئافەرەتە بیوژنانەوی دەنارد کە دۆست و خوشەوێستی خەدیجە بوون بەتیری. منیش زۆرجار پێم دەگوت. کاشکی بێ لەخەدیجە هیچ ژن لەدوینا نەبواوە. پێغەمبەریش (د) لە بەدیارخستنی ئەوصافی باشی دەوی فەرموو خەدیجە ژنیکی وابوو (واتا ژنیکی عاقل و بەرپزەو باش بوو بەم تەرزە درێژە بەقسەکانی دەداو دەوی فەرموو من منداڵم لەو هەیه کە لەهیچ ئافەرەتەکانی تر منداڵم نەبوو ابراهیم نەبێ کە لەماریەوی قەبلی بوو.

۹۷۳: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) قَالَ أَتَى جَبْرِيلُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذِهِ خَدِيجَةُ قَدْ أَتَتْ مَعَهَا إِنَاءٌ فِيهِ إِدَامٌ. أَوْ طَعَامٌ أَوْ شَرَابٌ فَاذَا هِيَ أَتَتْكَ فَاقْرَأْ عَلَيْهَا السَّلَامَ مِنْ رَبِّهَا وَمِنِّي وَبَشِّرْهَا بِبَيْتٍ فِي الْجَنَّةِ مِنْ قَصَبٍ لاصْخَبٍ فِيهِ وَلَا نَصَبٍ.

تەرجەمە

۹۷۳: دەگێڕنەوه لەنەبوو هورەیرە پەزای خودای لێ بی گوتی حەزەرەتی جەبریل سەلامی خۆی لێ بی لەغاری حەرەتە خەدیجە پێغەمبەر (د) گوتی ئەوی پێغەمبەری خودا نەمە خەدیجەیه بۆلای تۆ هات قاپتیکیشی پێیە. ئنجای ئەوی گێڕایەوه دەلی لەشکدامە یا گوتی پێخۆزێکی تیاپە یا گوتی خواردنێکی تیاپە یاخۆ گوتی خواردنەوهیهکی تیاپە. ئنجای وەکوو هاتەلات سەلامی پێ بگەینە لەلایەن خودای خۆیەوه وە لەلایەن منیشەوه. وە مۆژدەشی پێدە بەخانۆیک لەبەهەشت لەقەمیشی لؤلوی کلۆر وە پێک و پزایەوه بەدور و یاقوت کە لەو خانەشدا هیچ دەنگە دەنگ و گالەگال نییە وە هیچ ماندوووونیش نییە بۆ چاک کردنی کۆن و کەلەنی. وەکوو خانەکانی دنیا.

(ش): سۆهەیلی گوتیتی حیکمەت لەنەبوونی ئەم دوو وەصفە لەخانۆی خەدیجە نەبوونی ئەم دوو وەصفەتە بوو لەخەدیجە وەکوو دەوێتی کرد بۆ باوەڕهێنان وانهبوو

کیشه یه ک دروست بکا. یان گالنه گالتیک بکا یان شتیکی واکا ماندوو بوونیکی
تیدایی. به لکی خه ریکی لابر دنی هه موو ماندوو بوونیک بوو له سه ر پیغه مبه ر (د)
ناخوشتی له سه ر سووک ده کرد هیمنی ده کرده وه وده خسته تی له سه ر دلی لاده برد. له پیش
هه موو که س باوه ری پی هینا به بی قسه و ده نگه ده نگ. نجا مونا سه به په یدابوو که خودا
خانویکی پیدا له گه ل صفه ته کانی خوژی بگونجی:

طه به رانی زیادی کردوه له سه ر نهم حه دیشه. حه زره تی خه دیجه له وه لامی سه لامی
خوداو جبریل گوتی هو السلام و منه السلام و علی جبریل السلام) واتا خوژی سه لامه و
سه لام نه وه وه سه لام له سه ر جبریل بی). نسائیش زیادی کردوه له سه ر حه دیشی نه نه س.
(وَعَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ). بزانه له به ر نهم تن گه یشت و عه قله
چلون وده لامی سه لامی خودای داوه ته وه. به ته رزیکی واکه له گه وره یی نه و به دشیته وه
وه کوو وده لام دانه وی سه لامی عالم نی به. چونکی له جیاتی وده لام دانه وی سه لام سوپاس
و ستایشی کرد. دوعای نه کرد وه کوو سه لام کردنی نیمه له یه کتریمان.

۹۷۴: عَنْ عَائِشَةَ (ض) قَالَتْ اسْتَأْذَنْتُ هَالَهُ بِنْتُ خُوَيْلِدٍ أَخْتُ خَدِيجَةَ عَلَى رَسُولِ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَعَرَفَ اسْتِئْذَانَ خَدِيجَةَ فَأَرْتَا عَ لَذَلِكَ فَقَالَ اللَّهُمَّ
هَالَهُ.

ته ره جه مه

۹۷۴: ده گیتړ نه وه له حه زره تی عائشه په زای خودای لی بی گوتی هاله کچی خویلد
کچی روبه یعی کوپی عبدالعزی کوپی عه بدی شه مس بوو. باوکی ابو العاص میتردی
زهینه بی کچی پیغه مبه ر (د). که خوشکی خه دیجه ی گه وره بوو نیزنی خواسته وه که بیته
خدمت پیغه مبه ر (د) له مه دینه چونکی له وانه بوو که کوچی کردبوو.
وه ده نگیشتی زور به ده نگی خه دیجه ده چوو له به ر نه وه ی خوشک بوون. پیغه مبه ر
له ده نگی راجفلی فهرموی نهم هاله یه عائشه گوتی غیره تم که وته جووله پیتم گوت چی به
تو نه مه نده باسی نهم پیرژنه قوره یشتی به ده کی سپیاتی له لغاوه نه مابوو سوراتی نه بی.
له پیریان مرد پیغه مبه ر (د) به ده ره جه ییکی - واته به پرا ده یکی واکه رقی بووه هه تا گوتم
به حه قی نه و زاته ی که به راست توئی ناردوه به پیغه مبه ر یه تی. جار یکی تر باسی خه دیجه
ناکه م به مه دح و چاکه نه بی.

۹۷۵: عَنْ ابْنِ عُمَرَ (ض) أَلَا مَنْ كَانَ حَالِفًا فَلَا يَحْلِفُ إِلَّا بِاللَّهِ.

تهرجه مه

۹۷۵: ده گيتړنه وه له عبداللہی کورې چه زړه تی عومهر ره زای خودای لی بی گوتی پیغه مبه (د) فہرموی. ناگادارین. هہرکه سیک بی یه وی سوتند بخوا باسوتند به ناوی خودا با به صفه تی خودا بخوا (چونکی سوتند له بؤ گه وره یی نه وه یه سوتندی پت ده خوری. راستی گه وره ییش تاییه ته به خودای گه وره).

۹۷۶: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) أَتَانِي وَقَدْ جَنَ نَصِيبَيْنِ وَنَعِمَ الْجَنُّ فَسَأَلُونِي الزَّادَ فَدَعَوْتُ اللَّهَ لَهُمْ أَنْ لَا يَمُرُوا بِعَظْمٍ وَلَا رَوْثَةٍ إِلَّا وَجَدُوا عَلَيْهَا طَعَامًا.

تهرجه مه

۹۷۶: ده گيتړنه وه له نبو هوره يره ره زای خودای لی بی هر جاره ديمکه ناوتيکي بچووکي له خدمت پیغه مبه (د) بوو بؤ دست نوټټیک بؤ پتړستی يه ک هلم ده گرت. جاريک ته شريفی هه لستا. منيش که وټه شوتنی کاتيک فہرموی نه مه کټي يه. گوتم من نه بو هوره يره فہرموی (اَتَتْنِي أَحْجَارًا اسْتَنْفِضُ بِهَا وَلَا تَاتِنِي بِعَظْمٍ وَلَا بِرَوْثَةٍ) لهم چه ديشه نه منده له کتاب الطہارہ - واته باسی پاک و خاوتنی رت بوو ته واوی چه ديشه نه مه يه که ليړديه بهم ته رزه فہرموی بؤی نيسقان و ته رسم بؤ مه يه چونکی وه فديک له جنی نصيبين هاته لام جنی باش بوون دواوی خواردين لی کردم منيش دوعام کرد له خودا بؤيان که رت نه بن به لای هيچ نيسقان و ريخیک ئيلا مه گهر خوارديکي له سهر بيین.

(ش): وه فدی جن بؤ خدمت پیغه مبه (د) زورجار وابوه. جاريک له بطن النخله که قورناني ده خوتند (فَلَمَّا سَمِعُوهُ قَالُوا انْصَبُوا). حوت کهس بوون جاريک له (حجون). جاريک له (بقع الفرقد) کورې مه سعودی له گه لدابو جاريک له دهره وهی مه دینه زوبه يری کورې عوامی له گه لدابو جاريک له سه فريک بلال کورې حارثی له خدمت بوو.

۹۷۷: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) أَصْدَقُ كَلِمَةٍ قَالَهَا الشَّاعِرُ كَلِمَةً لِبَيْدٍ: (إِلَّا كُلُّ شَيْءٍ مَخْلَا اللَّهُ بِاطِلٍ) وَكَانَ أُمَيَّةُ ابْنُ أَبِي الصَّلْتِ أَنْ يُسَلِّمَ.

تهرجه مه

۹۷۷: ده‌گیتړنه‌وه له‌نه‌بو هوره‌یره په‌زای خودای لټی بی پی‌تغه‌مبه‌ر (د) فهرمووی راست
ترین قسه‌یه‌ک که شاعر گوتیتی قسه‌ی لبیده که گوتی (اگاداریه پی‌جگه له‌خودا
هرشتیک نی‌یو هیچه) نزیك بوو نومیه‌ی کورې ابو الصلت موسولمان بی.

۹۷۸: عَنْ أُمِّ خَالِدٍ بِنْتِ خَالِدٍ (ض) سَنَاءُ سَنَاءُ.

تهرجه مه

۹۷۸: ده‌گیتړنه‌وه له‌نه‌مه‌ته‌ی دایکی خالدی کورې زوبه‌یری کورې عه‌وام کچی خالدی
کورې سه‌عیدی کوری عاص په‌زای خودای لټی بی. گوتی له‌حه‌به‌شه هاتمه مه‌دینه منیش
منال بووم پی‌تغه‌مبه‌ر (د) جلکیتی له‌به‌رکردم له‌ناورېشم و په‌نگاوپه‌نگ پی‌یان ده‌گوت
(خمیسه) ده‌ستی پی‌روزی له‌په‌نگه‌کان ده‌خشانده دووچار فهرمووی سناه واتا: جوانه
جوانه.

۹۷۹: عَنْ عَبَّاسٍ هُوَ فِي ضَحْضَاحٍ مِنْ نَارٍ وَلَوْ لَأَنَا لَكَانَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ
النَّارِ.

تهرجه مه

۹۷۹: ده‌گیتړنه‌وه له‌عباسی کوری عبدالمطلب په‌زای خودای لټی بی. به‌پی‌تغه‌مبه‌ری گوت
گوتی نه‌ی پی‌تغه‌مبه‌ری خودا. عه‌زابیتک له‌سهر نه‌بو طالبی مامت هه‌لگرت چونکی نه‌و
زوریاش توی ده‌پاراست له‌ده‌ست دوژمنان له‌به‌ر توژور ده‌که‌ته نه‌حوالی ړک لټی بوونه‌وه
پی‌تغه‌مبه‌ر (د) فهرمووی نه‌بو طالب له‌ته‌نکاییتکی ناگردایه هه‌تا قاپی دی (واتا هه‌تا
گوزینگی). وه نه‌گهر من نه‌بوومایه و شه‌فاعه‌تم بو نه‌کردایه له‌نشیوترینی چینه‌کانی ناگردا
ده‌بوو.

۹۸۰: عَنْ أَبِي سَعِيدٍ (ض) لَعَلُّهُ تَنْفَعُهُ شِفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيُجْعَلُ فِي ضَحْضَاحٍ
مِنَ النَّارِ يَبْلُغُ كَعْبِيَّةٍ يَغْلِي مِنْهُ دِمَاعُهُ.

تهرجه مه

۹۸۰: دهگیر نه وه له ئه بو سه عیدی خودری په زای خودای لڼ بی. گوتی بیست له پیغه مبه (د) وه کو باسی نه بو طالبی مامی له خدمت کرا. فهرمووی رجاوایه شه فاعه تی من که لکی بگری رژی قیامت بخړیته گومتیک له ناگر بگاته هه ردوو قاپی میشکی سهری له بهر ده کولی.

(ش): سوهیلی گوتیستی حکمت له تایبته کردنی ناگر به قاچه کانی ابو طالب. چه قاندنی قاچه کانی له سهر میله تی عبدالمطلب بوو له کاتی روح کیشان. چونکی له کاتی مردن گوتی من له سهر دینی عبدالمطلب و باوکه کانی خوّم - موسولمان نه بوو - له بهر حرصیش له سهر پاریزگاری پیغه مبه (د) به شه کانی تری له شی پاریزراو بوو له ناگر. نجا ته ماشای حکمه تی خودا بکه چلون جهزای له سهر چونی به تی کاروکرده وه داناه (کلّ یعمل علی شاکلتیه).

حدیث الأسراء والمعراج

(باسی شه ورژو میعراج)

۹۸۱: عَنْ جَابِرٍ (ض) لَمَّا كَذَّبَنِي قُرَيْشٌ قُمْتُ فِي الْحِجْرِ فَجَلَا اللَّهُ لِي بَيْتِ الْمَقْدِسِ فَطَفَّقْتُ أَخْبَرَهُمْ عَنْ آيَاتِهِ وَأَنَا أَنْظَرُ النَّبِيَّ.

تهرجه مه

۹۸۱: دهگیر نه وه له جابر په زای خودای لڼ بی گوتی پیغه مبه (د) فهرمووی وه کوو قوره یش قسه کانی میان به راست نه زانی هه لستام راوه ستام خودا به بیت المقدسی هینا پیش چاوم منیش دهستم پی کرد به خه بهردانی له حجری اسماعیل نیشانه کانی بیت المقدس به قوره یش و ته ماشای به یتیشم ده کرد.

۹۸۲: عَنْ مَالِكِ ابْنِ صَعَصَعَةَ (ض) بَيْنَمَا أَنَا فِي الْحَاطِمْ وَرُبَّمَا قَالَ فِي الْحِجْرِ مُضْطَجِعاً إِذْ أَتَانِي أَتٍ. فَشَقُّ مَا بَيْنَ هَذِهِ إِلَى هَذِهِ قَالَ الرَّايِي مِنْ ثَغْرَةٍ نَحَرِهِ إِلَى شَعْرَتِهِ... فَاسْتَخْرَجَ قَلْبِي ثُمَّ أُتِيتُ بِطَسْتٍ مِنْ ذَهَبٍ مَمْلُوءَةٍ إِيْمَاناً فَعَسَلِ قَلْبِي ثُمَّ حُسِّي ثُمَّ أُعِيدَ ثُمَّ أُتِيتُ بِدَابَّةٍ دُونَ الْبَقْلِ وَفَوْقَ الْحِمَارِ أَبْيَضَ يَضَعُ خَطْوُهُ عِنْدَ أَقْصَى طَرَفِهِ فَحَمَلْتُ عَلَيْهِ فَاَنْطَلَقَ بِي جَبْرِيلُ حَتَّى أَتَى السَّمَاءَ الدُّنْيَا فَاسْتَفْتَحَ. فَقِيلَ مَنْ هَذَا

قَالَ جَبْرِيلُ. قِيلَ وَمَنْ مَعَكَ. قَالَ مُحَمَّدٌ. قِيلَ وَقَدْ أُرْسِلَ إِلَيْهِ قَالَ نَعَمْ. قِيلَ مَرْحَباً بِهِ
 فَنِعْمَ الْمَجِيءُ جَاءَ فَفَتَحَ. فَلَمَّا خَلَصْتُ فَأَذَا فِيهَا آدَمُ. فَقَالَ هَذَا ابْنُكَ آدَمُ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ
 فَسَلِّمْتُ عَلَيْهِ فَرَدَّ السَّلَامَ. ثُمَّ قَالَ مَرْحَباً بِالْأَبْنِ الصَّالِحِ وَالنَّبِيِّ الصَّالِحِ ثُمَّ صَعِدَ
 حَتَّى أَتَى السَّمَاءَ الثَّانِيَةَ فَاسْتَفْتَحَ. قِيلَ مَنْ هَذَا قَالَ جَبْرِيلُ. قِيلَ وَمَنْ مَعَكَ قَالَ
 مُحَمَّدٌ. قِيلَ وَقَدْ أُرْسِلَ إِلَيْهِ قَالَ نَعَمْ. قِيلَ مَرْحَباً بِهِ فَنِعْمَ الْمَجِيءُ جَاءَ فَفَتَحَ فَلَمَّا
 خَلَصْتُ إِذَا بِحَيٍّ وَعَيْسَى وَهُمَا ابْنَا الْخَالَةِ. قَالَ هَذَا بَحْيٌ وَعَيْسَى فَسَلِّمْ عَلَيْهِمَا
 فَسَلِّمْتُ فَرَدَّا ثُمَّ قَالَ مَرْحَباً بِالْأَخِ الصَّالِحِ وَالنَّبِيِّ الصَّالِحِ ثُمَّ صَعِدَ بِي إِلَى السَّمَاءِ
 الثَّالِثَةِ فَاسْتَفْتَحَ. قِيلَ مَنْ هَذَا. قَالَ جَبْرِيلُ قِيلَ وَمَنْ مَعَكَ قَالَ مُحَمَّدٌ. قِيلَ وَقَدْ أُرْسِلَ
 إِلَيْهِ. قَالَ نَعَمْ. قِيلَ مَرْحَباً بِهِ فَنِعْمَ الْمَجِيءُ وَجَاءَ فَفَتَحَ فَلَمَّا خَلَصْتُ إِذَا بِيُوسُفَ. قَالَ
 هَذَا يُوسُفُ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ. فَسَلِّمْتُ عَلَيْهِ فَرَدَّ. ثُمَّ قَالَ مَرْحَباً بِالْأَخِ الصَّالِحِ وَالنَّبِيِّ
 الصَّالِحِ ثُمَّ صَعِدَ بِي حَتَّى أَتَى السَّمَاءَ الرَّابِعَةَ فَاسْتَفْتَحَ قِيلَ مَنْ هَذَا قَالَ جَبْرِيلُ.
 قِيلَ وَمَنْ مَعَكَ قَالَ مُحَمَّدٌ. قِيلَ وَقَدْ أُرْسِلَ إِلَيْهِ قَالَ نَعَمْ. قِيلَ مَرْحَباً بِهِ فَنِعْمَ الْمَجِيءُ
 جَاءَ فَفَتَحَ فَلَمَّا خَلَصْتُ إِذَا إِدْرِيسُ قَالَ هَذَا إِدْرِيسُ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ فَسَلِّمْتُ عَلَيْهِ فَرَدَّ. ثُمَّ
 قَالَ مَرْحَباً بِالْأَخِ الصَّالِحِ وَالنَّبِيِّ الصَّالِحِ. ثُمَّ صَعِدَ بِي حَتَّى أَتَى السَّمَاءَ الْخَامِسَةَ.
 فَاسْتَفْتَحَ قِيلَ مَنْ هَذَا قَالَ جَبْرِيلُ قِيلَ وَمَنْ مَعَكَ. قَالَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ قِيلَ وَقَدْ أُرْسِلَ إِلَيْهِ قَالَ نَعَمْ قِيلَ مَرْحَباً بِهِ فَنِعْمَ الْمَجِيءُ جَاءَ فَأَذَا خَلَصْتُ فَأَذَا
 هَارُونَ. قَالَ هَذَا هَارُونَ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ فَسَلِّمْتُ عَلَيْهِ فَرَدَّ. ثُمَّ قَالَ مَرْحَباً بِالْأَخِ الصَّالِحِ
 وَالنَّبِيِّ الصَّالِحِ ثُمَّ صَعِدَ بِي حَتَّى أَتَى السَّادِسَةَ فَاسْتَفْتَحَ قِيلَ مَنْ هَذَا. قَالَ جَبْرِيلُ
 قِيلَ وَمَنْ مَعَكَ. قَالَ مُحَمَّدٌ قِيلَ وَقَدْ أُرْسِلَ إِلَيْهِ قَالَ نَعَمْ. قَالَ مَرْحَباً بِهِ فَنِعْمَ الْمَجِيءُ
 جَاءَ فَلَمَّا خَلَصْتُ فَأَذَا مُوسَى. قَالَ هَذَا مُوسَى فَسَلِّمْ عَلَيْهِ فَسَلِّمْتُ عَلَيْهِ فَرَدَّ. ثُمَّ قَالَ
 مَرْحَباً بِالْأَخِ الصَّالِحِ وَالنَّبِيِّ الصَّالِحِ فَلَمَّا تَجَاوَزْتُ بِكِي. قِيلَ وَمَا بِبِكِيكَ. قَالَ أَبْكِي
 لِأَنْ غَلَاماً بَعِثَ بَعْدِي يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مِنْ أُمِّيهِ أَكْثَرُ مِمَّنْ يَدْخُلُهَا مِنْ أُمِّي. ثُمَّ صَعِدَ بِي
 إِلَى السَّمَاءِ السَّابِعَةِ. فَاسْتَفْتَحَ جَبْرِيلُ. قِيلَ مَنْ هَذَا قَالَ جَبْرِيلُ. قِيلَ وَمَنْ مَعَكَ قَالَ
 مُحَمَّدٌ. قِيلَ وَقَدْ بَعِثَ إِلَيْهِ. قَالَ نَعَمْ. قَالَ مَرْحَباً بِهِ فَنِعْمَ الْمَجِيءُ جَاءَ فَلَمَّا خَلَصْتُ فَأَذَا
 إِبْرَاهِيمَ. قَالَ هَذَا إِبْرَاهِيمُ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ فَسَلِّمْتُ عَلَيْهِ فَرَدَّ السَّلَامَ. فَقَالَ مَرْحَباً بِالْأَبْنِ
 الصَّالِحِ وَالنَّبِيِّ الصَّالِحِ. ثُمَّ رَفِيعْتُ إِلَى سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى فَأَذَا شَقِيقَهَا مِثْلُ قِلَالٍ هَجَرٍ.
 وَإِذَا وَرَقُهَا مِثْلُ أَذَانِ الْفِيلَةِ. قَالَ هَذِهِ سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى. إِذَا أَرَبَعَةُ أَنْهَارٍ نَهْرَانِ بِاطْنَانِ
 وَنَهْرَانِ ظَاهِرَانِ. فَقُلْتُ مَا هَذَانِ يَا جَبْرِيلُ. قَالَ أَمَّا الْبَاطِنَانِ فَنَهْرَانِ فِي الْجَنَّةِ وَأَمَّا
 الظَّاهِرَانِ فَالنَّيْلُ وَالْفَرَاتُ. ثُمَّ رَفَعُ لِي الْبَيْتُ الْمَعْمُورُ فَأَذَا هُوَ يَدْخُلُهُ كُلُّ يَوْمٍ سَبْعُونَ

الفَ مَلَكٍ. ثُمَّ أَتَيْتُ بَانَاءَ مِنْ صَخْرٍ وَانَاءَ مِنْ لَبَنٍ وَانَاءَ مِنْ عَسَلٍ فَأَخَذْتُ اللَّبَنَ. فَقَالَ هِيَ الْفِطْرَةُ الَّتِي أَنْتَ عَلَيْهَا وَأَمْتُكَ ثُمَّ فَرَضْتُ عَلَى الصَّلَوَاتِ خَمْسِينَ صَلَاةً كُلُّ يَوْمٍ فَرَجَعْتُ فَمَرَرْتُ عَلَى مُوسَى فَقَالَ بِمِ أُمِرْتُ. قُلْتُ أُمِرْتُ خَمْسِينَ صَلَاةً كُلُّ يَوْمٍ. قَالَ إِنَّ أَمْتُكَ لَا تَسْتَطِيعُ خَمْسِينَ صَلَاةً كُلُّ يَوْمٍ. وَإِنِّي وَاللَّهِ قَدْ جَرَّبْتُ النَّاسَ قَبْلَكَ وَعَالَجْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَشَدَّ الْمَعَالِجَةِ فَارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَاسْأَلْهُ التَّخْفِيفَ لِأَمْتُكَ. فَرَجَعْتُ فَوَضَعَ عَنِّي عَشْرًا فَرَجَعْتُ إِلَى مُوسَى فَقَالَ مِثْلُهُ. فَرَجَعْتُ فَوَضَعَ عَنِّي عَشْرًا. فَرَجَعْتُ إِلَى مُوسَى فَقَالَ مِثْلُهُ فَرَجَعْتُ فَوَضَعَ عَنِّي عَشْرًا. فَأَمَرْتُ بِعَشْرِ صَلَوَاتٍ كُلُّ يَوْمٍ فَرَجَعْتُ. فَقَالَ مِثْلُهُ فَرَجَعْتُ. فَأَمَرْتُ بِخَمْسِ صَلَوَاتٍ كُلُّ يَوْمٍ فَرَجَعْتُ إِلَى مُوسَى. فَقَالَ بِمِ أُمِرْتُ قُلْتُ أُمِرْتُ بِخَمْسِ صَلَوَاتٍ كُلُّ يَوْمٍ. قَالَ أَنْ أَمْتُكَ لَا تَسْتَطِيعُ خَمْسَ صَلَوَاتٍ كُلُّ يَوْمٍ. وَإِنِّي قَدْ جَرَّبْتُ النَّاسَ قَبْلَكَ وَعَالَجْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَشَدَّ الْمَعَالِجَةِ فَارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَاسْأَلْهُ التَّخْفِيفَ لِأَمْتُكَ قَالَ سَأَلْتُ رَبِّي حَتَّى اسْتَحْيَيْتُ. وَلَكِنْ أَرْضَى وَأُسَلِّمُ. قَالَ فَلَمَّا جَاوَزْتُ نَادَانِي مُنَادٍ أَمْضِيْتُ فَرَضْتَنِي وَخَفَّفْتُ عَنْ عِبَادِي.

تهرجه مه

۹۸۲: ده گيڙ نه وه له مالکي کوري صهعه صهه نه نصاري په زای خودای لى بى. نه ه
 حه ديشه لى نه سرا لای جمهور نه سراو ميعراج له يهک شه وړوى دا. به روح و جهسته
 روښتووه لای به شى زورى زانايان له مانگى ربيع الاول به يهک سال له پيش هيجره ت بووه
 گوتراو يشه له په جهب بووه. لای نه بو شه ييه له حه ديشى جابرو کوږى عه باس گوتوويانه
 پيغه مېهر (د) له وړوژى دوو شه له دايک بووه. وه له دوو شه کرايه پيغه مېهر (د) وه له وړوژى
 دوو شه برايه ميعراج وه له وړوژى دوو شه مېش کوچى دوايى کرد. ننجا مالک په زای خودای
 لى بى گوتى پيغه مېهر (د) حياکايه تى شه وى نه سراو ميعراجى بو نه صاحب گيږايه وه.
 فه رموى کاتيک له حيجرى اسماعيل پال که وتېروم له ناکا و يه کيک هات له قورتي
 هه وکمه وه تا مونه هاى دلى هينامه ده رى زگمى شق کرد. پاشان ته شتيکى زتري پر له
 نيمان هيترا دلم شورا پاشان پرکرا له نيمان. پاشان دلم له جيگای خوږ داندرايه وه.

(ش): شق کرانى سېنه پيړوژى پيغه مېهر (د) چوارجار وړوى دا. جارتيک لای
 حه ليمه بو ده رهيانې نه ختى خوښى په يت که پى گوترا نه مه به شى شه يتانه له توږه
 درا. دوو ده له ته مه نى بيست ساليده هه وده کوو شتيخ ابن الحجرى هيشمى وه شتيخ عه لى
 امهورى گوتويانه له حياکايه تى نيسرا. سى يه له غاري حه را وده کوو جبريل وه حى بو هينا.

بۆدەرگرتنى وه حى به دلتىكى پاكو به هيتز له سهر ته واوترىنى نه حوال له ته قدیس چواره م
شوى ميعراج.

(واتای حەدێث): پاشان حەيوانێكم بۆ هيترا له هيتستر بچووكترو ه له گوێ درێژ
به رزتر و پەنگ سپى دايدەنا شەقاوى خۆى له و جىگايه كه مونته هەي ديتنى خۆيه تى.
(ش): به مه ده زاندرێ كه له سهر عارد رۆيشتووه (گوتراوه ئەمه بوراقه). نىجا له و
حەيوانه سوار كرام به منوه رۆيشت جبريل هەتا ئاسمانى دونيا. ليره حەذف هەيه - واتا
شتىك هەيه كه نه نووسراوه. به يههقى ته صرىحى پى كردووه. له حەدېث ئەبو سه عىد به م
ته رزه گوتى پىغه مبه ر (د) فه رموى وه كوو حەيوانه كه ي بۆ هينام كه مه ركه بى
پىغه مبه رانى پيشووه ناوى بوراقه من سوار بووم له گەل جبريل چوومه ناو (بيت المقدس)
زۆر پى نه چوو عاله مېكى زۆر له پىغه مبه ران له وى كۆيوونه وه. پاشان بانگدرا وه
قامه تيشكرا جبريل پى گوتم پيش كه وه. يه عنى له پاش ئەوى هه ر پىغه مبه رىك ده ي
ويست خۆى پيش كه وى جبريل منى پيش خست. پاشان په يژه يه كى زۆر جوان داندره هه ر
پى بلكه يه كى له زى يه كى له زيو بوو لؤلؤيان تى گىرابوو له هه ر دوولايى راست و چه پى
فرىشته راوه ستابوون له هه وه سى جوانى نه م په يژه يه مردوو له كاتى روح كيشان هه ردوو
چاوى راوه گرى. نىجا به منوه جبريل رۆيشت هەتا ئاسمانى دونيا به له ده رگادان داوى
كردنه وه ي ده رگاي كرد نه ك به قسه. پى گوترا كى يه ئەمه گوتى جبريله. گوترا كى ت
له گەلدايه. گوتى محمد. گوترا له داوى ناردراوه. گوتى به لى. گوترا مه رحه باى لى بى
به خىرى چەند باشه ئەم هاتنه ي كه پى هاتوو. ده رگه كرايه وه. وه كوو گەيشته ئاسمانى
دونيا ديتى هه زره تى ئادەم له وى بوو. جبريل گوتى ئەمه ئادەمى باوكتە سه لامى لى بكه.
منيش سه لامم لى كرد. وه لامى سه لامى دامه وه وه گوتيشى مه رحه با له و كۆدى صالح و
باش له و پىغه مبه رى صالح. پاشان جبريل به منوه هه راز چوو هەتا ئاسمانى دووه م.
جبريل له ده رگه ي دا كه ده رگه ي لى بكه نه وه. گوترا ئەمه كى يه. گوتى جبريلم. گوترا كى ت
له گەلدايه گوتم محمد. گوترا فه رمان ناردراوه كه بى: گوتم به لى. گوترا مه رحه باى لى بى
به خىرى چەند باشه ئەم هاتنه كه پى هاتوو. ده رگه كرايه وه. وه كوو گەيشتم به ئاسمانى
دووه م. دىتم عيسى و يه حيا له وى بوون. هه ردوويان پلك زاي يه كترين. به م ته رزه حەنه و
ايشاع خوشكبوون كچى نا قوذ بوون. نىجا زه كه رىا نيشاعى هينى يه حياى لى بوو
عمرانىش حەنه ي هينا مه ريه مى لى بوو. به م اعتباره پلكزابوون. نىجا جبريل گوتى ئەمانه
يه حيا و عيسان سه لامى يان لى بكه. نىجا سه لامم لى يان كرد وه لامى سه لاميان داوه.
پاشان گوتيان مه رحه با له م برايه باشه وه پىغه مبه ره باشه. پاشان جبريل به منوه

سهرکوت بۆ ناسمانی سئیم. جبریل له ده‌رگه‌ی دا گوترا کئیه. گوتی جبریل. گوترا کیت له‌گه‌لدایه گوتی محمد. گوترا نارداروه ته شوینی. گوتی به‌لئی. گوترا مهره‌بای لئی بی. به‌راستی باشه نهم هاتنه‌ی که پین هاتوه. ده‌رگه کرایه‌وه. وه‌کو له‌ده‌رگه نه‌جاتم بوو دیتم یوسف له‌وئ بوو. جبریل گوتی نهمه یوسف پیغه‌مبه‌ره سه‌لامی لئی بکه. سه‌لام لئی کرد. وه‌لامی سه‌لامی دامه‌وه گوتی مهره‌بای له‌م برا باشه و پیغه‌مبه‌ره باشه. پاشان به‌منه‌وه هه‌وراز چو هه‌تا ناسمانی چواره‌م. له‌ده‌رگه‌ی دا گوترا کئیه گوتی جبریل. گوترا کیت له‌گه‌لدایه گوتی محمد. گوترا له‌دوای نارداروه. گوتی به‌لئی گوترا مهره‌بای لئی بی باشه نه‌و هاتنه‌ی که پین هاتوه ننج ده‌رگه کرایه‌وه وه‌کو نه‌جاتم له‌ده‌رگه بوو دیتم ادیس له‌وئ بوو جبریل گوتی نهمه ادیس سه‌لامی لئی بکه سه‌لام لئی کرد وه‌لامی سه‌لامی دایه‌وه گوتی مهره‌بای له‌م براهیه باشه و پیغه‌مبه‌ره باشه. پاشان به‌منه‌وه هه‌وراز چو تا ناسمانی شه‌شم. له‌ده‌رگه‌ی دا. گوترا کئیه: گوتی جبریل گوترا کیت له‌گه‌له گوتی محمد. گوترا له‌دوای نارداروه. گوتی به‌لئی. گوتی مهره‌بای لئی بی باشه نهم هاتنه‌ی که هات وه‌کو له‌ده‌رگه خه‌لاس بووم دیتم موسی له‌وئ بوو گوتی نهمه موسی یه سه‌لامی لئی بکه. سه‌لام لئی کرد له‌پاش وه‌لام گوتی مهره‌بای له‌م برا باشه و پیغه‌مبه‌ره باشه. وه‌کو له‌و جودا بوومه‌وه گریا پینی گوترا بۆ ده‌گریی گوتی بۆیی ده‌گرم منالیک له‌پاش من کرا پیغه‌مبه‌ر نه‌وانه‌ی ده‌چه به‌هشت له‌ئه‌تباعی نه‌و زیاترن له‌ئه‌تباعی من.

(ش): حاشا نهم گریانای موسی له‌بهر خه‌سوودی نه‌بو له‌بهر که‌می نه‌جرو پاداشتی خۆی بوو. چونکی ههر پیغه‌مبه‌ریک هه‌نده پاداشتی نه‌تباعی خۆی پاداشتی هه‌یه. پاشان به‌منه‌وه بۆ سه‌روهه رویش هه‌تا ناسمانی هه‌فتم له‌ده‌رگه‌ی دا. گوترا کئیه گوتی جبریل. گوترا کیت له‌گه‌له. گوتی محمد گوترا به‌تایه‌تی نارداروه بی؟ گوتی به‌لئی. گوترا مهره‌بای لئی بی باشه نهم هاتنه‌ی که هات. وه‌کو له‌ده‌روازه‌ی حه‌وته‌میش خه‌لاس بووم. دیتم ابراهیم له‌وئ بوو. گوتی نهمه ابراهیمی باوکه سه‌لامی لئی بکه. سه‌لام لئی کرد. له‌پاش وه‌لام دانه‌وه‌ی سه‌لام گوتی مهره‌بای له‌م کوره باشه و له‌م پیغه‌مبه‌ره باشه.

پاشان (سدره‌ المنتهی) که سنووریکه له‌به‌ینی عه‌المی هه‌وراز و نشیو. به‌م ته‌رزوی له‌عه‌المی سه‌روه‌ی پین ده‌کری له‌وئ زیاتر برۆا بۆ خواره‌وه‌ی. نه‌ عه‌المی خواره‌وه‌ی پین ده‌کری بۆ سه‌روه‌ی برۆا. بۆمن به‌دیار خرا زۆرپاش له‌ناکا و دیتم داری مۆزی نه‌وئ مۆزی وای پیوه‌بوو له‌ ته‌رو برۆی و گه‌وره‌یی وه‌کو جه‌رگه‌وره‌کانی که له‌شاری هجر دروستی ده‌که‌ن بۆ ناو و ابوون. په‌لکی داره‌کانی مۆزیش وه‌کو گۆنچکی فیل و ابوون جبریل پینی گوتم نهمه سدره‌ المنتهایه وه‌کو دیتم چوار پووبار له‌بن سدره‌ المنتها ده‌رده‌چوون. دوو

یووبار ناشکرا بون د یاربون دویشیان ناشکرا نه بون له باطن بون. له بن سدره المنقها
 ددرده چوون به جسه بره نیلم گوت نهم چوار رووبارانه چین. گوتی نهم دوانه ی باطن دوو
 یووبارن له به هه شت. وه نهم دوانه ی دیاریش نیلی مصرو ناوی فوراته که شاری که ره لا
 به واسطه ی جوگه ی حوسه ی نیه ناوی نه وی د خواته وه. (طه یی گوتیتی واجبه دهرحق به
 نیل و فورات اعتماد به ظاهری حه دیت که سه رچاوه یان سدره المنتهایه پاشان به ویستی
 خودا بو نو و جیتگیایانه ده چن که خودا خو ی ده زانی پاشان ددرده چن له عارد ده پون له و
 جیتگیایانه ی مورادی خالقی خو بیتیان). پاشان به بیت المعموریشم باش بو دیاری کرا. وه کوو
 دیتم هه موو پوژتیک هه فتا هه زار مه لانه ده چونه نیتو (بیت المعمور) ددریش نه ده چوون
 پاشان قاپتیک له شیر قاپتیک له شه راب قاپتیک له هه نگوین یان بو هیتنام. منیش شیر که م
 ودرگرت جبریل گوتی نهم شیر په وشت و نه خالقی نیسلامیه که تو به نومه تی خو ته وه
 له سه ر نهم په وشت و راهاتنه ن نافه رین باش بوو نه مه ت وهرگرت. پاشان په نجا نوژم
 له سه ر فه رزکرا هه موو پوژتیک پاشان گه رامه وه به لای موسی په ت بووم گوتی به چیت
 فه رمان پین کرا گوتم به په نجا نوژم فه رمانم پین کرا هه موو پوژتیک گوتی به راستی نومه تی
 تو ناتوانی په نجا نوژم بکا هه موو پوژتیک. چونکی والله من خه لکم ته جره به کردوونه
 له پیتش تو. زور هه ولتم له گه ل به نی نیسرائیل دا هیچ فائده ی نه دا وانا که لکی نه بوو.
 ننجا بگه رپوه بو لای خودای خو ت داوای سووک کردنی لی بکه بو نومه تی خو ت منیش
 گه رامه وه دهنوژمی له سه ر فه ردام. گه رامه وه لای موسی گوتم دهنوژمی له سه ر لابر دم موسی
 گوتی بگه رپوه پین یان ناکری گه رامه وه ده ی تریشی فه ردا. گه رامه وه لای موسی گوتی
 بگه رپوه تاقه تی نه مه نده یان نی به گه رامه وه ده ی تریشی فه ردا. گه رامه وه لای موسی گوتی
 بگه رپوه گه رامه وه ده ی تریشی لابر د. گه رامه وه لای موسی گوتم دهنوژمی تریشی فه ردا.
 فه رمانی پین کردم دهنوژم بکه م هه موو پوژمی موسی گوتی بگه رپوه نه مه نده شیان پین ناکری
 گه رامه وه. فه رمانم پین کرا به پینچ نوژم هه موو پوژتیک هه موو لای موسی گوتی بگه رپوه.
 به بی شک و گومان نومه تی تو نهم پینجه شیان پین ناکری. من له پیتش تو خه لکم ته جره به
 کردوونه. زور خو م به به نی نیسرائیل هه ماندوو کرد سوودی نه بوو. گوتم له پرسیارو داوا کردن
 نه مه نده درپه م پیندا شهرم ده که م بگه رپوه جار تکی تر به لکی رازی ده بم. نیتر به دوعا
 سه لامت لی ده که م پاشان وه کوو له موسی جودا بوومه وه یه کتیک بانگی کردم گوتی فه رزی
 خو م نیمزا کرد وه سوو کیشم کرد له به نده کانی خو م.

(ش): حه دیتی میعراج که له نه نه سی ده گپنه وه په ت بوو له سه رده تای کتابی (الصلاه)

ته رز تکی تره له گه ل نیره.

۹۸۳: عَنْ عَائِشَةَ (ض) أَرْتِيكَ فِي الْمَنَامِ مَرَّتَيْنِ أَرَى أَنَّكَ فِي سَرَقَةٍ مِنْ حَرِيرٍ وَيُقَالُ هَذِهِ أَمْرَاتُكَ فَاكْشِفْ عَنْهَا. فَإِذَا هِيَ أَنْتِ. فَأَقُولُ إِنَّ يَكُ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ يُمَضِّهِ.

تهرجه مه

۹۸۳: دهگيرنه وه لهحه زرهه تی عائشه ره زای خودای لی بی گوتی پیغه مبه ر (د) فه رموی پرو به پرو به منی گوت صوره تی توّم دوو جار لهخه و نیشان دراوه. له پارچه یه ک له نارموش و گوتراویشه نه مه خیزانی توّبه له سه ری لابه ده تماشاکه. منیش ته ماشاء کردووه نیستا وه کوو ده بینم نه م صوره ته توّ بووی. نجا ده مگوت نه گهر نه م خه ونه ی من له لایه ن خودایی خودا به جی ده گیه نی.

(ش): نه گهر بگوتری خه ونی پیغه مبه ران هه رموی به بی شک له لایه ن خودایه. نه و شهرته ش له م حه دیشه پیروژه ده لاله ت له سه ر شک و دوو دلی ده کات. ده لیین نه م جومله شرطیه یه صوغرای قیاسیکی استثنائی یه کو برای مطویه که اثباتی مقده مه بوّ ثبوتی تالی که امضایه. ته وای قیاس وایه. (إِنْ يَكُ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ يُمَضِّهِ. لَكِنَّهُ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ. فَيَمُضِّهِ) نجا له به ر ازدیادی ته حه قوقی نه تیجه که امضایه ته رکی کبری کراوه. مه ته لن وه کوو که سیک له نیوه روّ بلتی (إِنْ كَانَتْ الشَّمْسُ طَالِعَةً) بوّ اثباتی وجودی روّ (نهار) دیاره پیغه مبه ر (د) هیچ شکی نه بووه که خه ونه که ی له لایه ن خوداوه بووه هیچ شکیشی نه بووه که جی به جیشی ده کا.

نه م جوابه به راستی قبولی احتمال ناکا له شهرع. به لام وه لامه کانی زانایان له شهره کان نوو سراوده وه هه رموی له سه ر نه ساسی احتمال بناکراوه. به احتمالی ش یه قین حاصل نابی.

باب الهجّرة والمهاجرین (باسی کوّچ کردن و کوّچکهران)

۹۸۴: عَنْ عَائِشَةَ (ض) إِنِّي أُرِيتُ دَارَ هِجْرَتِكُمْ ذَاتَ نَخْلٍ بَيْنَ لَابَتَيْنِ وَهُمَا الْحِرْتَانِ. عَلَى رَسْلِكَ فَأَنِي أَرْجُو أَنْ يُؤْذَنَ لِي. فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ وَهَلْ تَرْجُو ذَلِكَ بَأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي قَالَ نَعَمْ. أَخْرَجَ مِنْ عِنْدِكَ. فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ إِنَّمَا هُمْ أَهْلُكَ بِأَبِي أَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ فَأَنِّي قُلْتُ أَذِنَ لِي فِي الْخُرُوجِ فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ الصَّحَابَةُ بِأَبِي أَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ نَعَمْ. قَالَ أَبُو بَكْرٍ فَخُذْ بِأَبِي أَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِحْدَى رَاحِلَتَي هَاتَيْنِ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ

صلى الله تعالى عليه وسلم بالثَّمَنَ وَقَالَ لِسُرَاقَةَ أَخْفِ عَنَّا فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
 اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ بَرَكْتَ بِهِ رَاحِلَتُهُ هَذَا إِنِشَاءُ اللَّهِ الْمَنْزِلُ ثُمَّ بَنَاهُ مَسْجِدًا
 وَطَفِقَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَنْقُلُ مَعَهُمُ اللَّبَنَ فِي بُتْيَانِهِ وَيَقُولُ هَذَا
 الْحِمَالُ لِحِمَالِ خَيْبَرَ. هَذَا أَبْرُؤُ رَبَّنَا وَأَطْهَرُ. وَيَقُولُ. اللَّهُمَّ إِنَّ الْأَجْرَ أَجْرُ الْآخِرَةِ.
 فَارْحِمِ الْانصَارَ وَالْمُهَاجِرَةَ.

تهرجه مه

۹۸۴: دهگيرنه وه لهحه زهه تى عائشه په زای خودای لى بى گوتى له مه که که پرو به پرو به
 نه صحابه به پزده کانی خوى گوت به پراستی من نشانم دراوه نو جیگایه ی که نیوه بو نه وی
 دهچن. جیگایه کی به دارخورمایه که وتووته به ینى دوو پارچه عاردی چه قین. به رده کانی
 په شه ننجا له بهر تاییه تمه ندی نو صفه تانه ی که له فه رمووده ی پیغه مبه ر (د) هاتووه
 به شارى مه دینه. یارو هاوړپکانه ی پیغه مبه ر (د) دهستی یان کرد به کوچ کردن بولای
 مه دینه. وه نه وانده ی که بو حه به شیش کوچیان کردبوو بو مه دینه گه رانه وه به ته واوی.
 جه عفهره هاوړپکانه ی نه بی له حه به شه مابوونه وه. نه بو به کریش خوى ناماده کرد که بو
 مه دینه کوچ بکات پیغه مبه ر (د) فهرمووی په له مه که من رجام وایه نیزن بدریم بو کوچ
 کردن نه بو به کر گوتی نایا توش رجاده که ی کوچ بکه ی؟ باوکم و دایکم به قوربانیت بین:
 فهرمووی به لى منیش رجام وهایه. نه بو به کریش له سه ر نه م فهرمووده ی پیغه مبه ر (د) بو
 خاتری دهست که وتنى شهره ف و گه وره یی هاوړپکانه ی پیغه مبه ر له کوچ کردن خوى
 هیشتوه له دهه رچوونی مه که. بو سواری دوو ووشتري زورباشی دابه ست به نالیکو خدمت
 چوار مانگ عایشه گوتی روتیک له خانووی نه بو به کر دانیشتبوون له گهرمای نیوه ر که
 زور گهرم بوو. عامری کوری فه هیره ی عه بدی نه بو به کر به نه بو به کری گوت نه مه
 پیغه مبه ر (د) سه ری خوى داپوشیوه له کاتیتکی وا که قهت له م کاته نه هاتوته لامان. نه بو
 به کر پرو به پرو به پیغه مبه ری گوت باوک و دایکم به فیدات بین والل له بهر پرودانی
 کاریتک نه بی تو له م کاته نه هاتیه درى. پیغه مبه ر (د) فهرمووی هه رکه سی له لاته
 ددریانکه دهره وه. نه بو به کر گوتی هیچ که سی بیتگانه لیته نه ی به هه ر عائشه و دایکیه تی
 باوک و دایکم به فیدات بین نه ی پیغه مبه ری خودا. فهرمووی به پراستی من نیزن دراه
 له مه که که دهرچم. نه بو به کر گوتی له ناره زووی نه ودهام که بیمه هاوړپکانه ی فیدات بین
 پیغه مبه ر (د) فهرمووی نه م ناره زووه ی تو نه گهر خودا حه ز بکا پتکدی. نه بو به کر گوتی
 که وایه یه کیتک له م دوو ووشرانه ی که دابه ستراون بوخوت لیم قبول بکه ن. فهرمووی

به فروشتن لیت قبول ده کم (ننجا به ههشت سهد درههه قه صوای لی کری) قه صوا ناوی
 ووشره که بوو. ننجا ههردوو ووشره کاغان زۆر به چوستی له گهل پیتیستی یه کانی سه فهر
 ناماده کرد زادو زه خیره ی پتگامان بۆ له نیتو جه رابیتک دانا نه سمائی کچی نه بو به کر
 پارچه یه کی له ته که به ندی خۆی پچری ده رکی جه رابه که یان پین به ست بۆتی ناویرا به (ذات
 النطاقین) وله پۆژی پینج شهه نه بو به کرو پینغه مبهه (د) گه یشتنه نه شکه وتی چیا ی
 (ئه ور) له خوارووی مه که.

سێ شهو له غاره که مانه وه. عبدالله کوری نه بو به کر که لاویتیکی نه و جه وانی تازه پین
 گه یشتوو بوو به شهو له غاره که له لایان بوو. له سه ره تای شهو که تاریکی داده هات له پاش
 داکه وتنی تاریکی ده چوو له لایان. له ناخیری شهو ییش له پیتش رۆنکی ده هاته وه ناو
 کافره کانی قورده ییش گوایا وه کوو نه وان شهو له مه که که خه وتوو. به هه موو تی گه یشتن و
 زیره کی خۆی بۆ وه رگرنتی قسه یه که که په یه ندی به فیتل و حیله یه که پین له پینغه مبهه (د)
 به رۆژ له مه که که رای ده بوارد. به شهو ده نگوباسی قورده ییشی پین راده گه یاندن. عامری کوری
 فوهه یه ره ش پارچه مه پیتیکی به دۆی له ده ور و پیتی غاره که دله وه پاند. شهو ییش مه په که ی
 له سه ره غاره که ده نواند. هه موو سه به ینه و هیتوارده ییش جامه شیریتیکی بۆ ده دۆشین و ده یان
 خوارده وه. بۆ نه یشتنی تام خاوی شیره که ی به به ردی گهرم ده کولاند. له سه ره تای به یانیش
 دهنگی له مه په که ده دا به شیه یه کی وا نه بو به کرو پینغه مبهه گوئی یان لی پین.

سێ شهو بهم ته رزه رایان بوارد. پینغه مبهه (د) و نه بو به کر پیاویتیکی یان به کرئی گرت
 له تیره ی (به نی د بل) بۆ شاره زایی پتگا له پیتش ده رچوونیان له مه که که. پیاوه که ش
 نه گه رچی کافریو به لام به په یمانیتیکی زۆر قایم لی نه مین بوون. ههردوو ووشره کانی
 سواریان دابه نهو که له پاش سێ شهو بۆیان بیاته غاری ئه ور ننجا له پاش سێ شهو
 ووشره کانی بۆ بردن له سه به ینه ی شهو ی سێ بهم که ده کاته پۆژی دوو شهه عامری کوری
 فوهه یه ره ده لیله که که ناوی (عبداللهی کوری نوره یقط) بوو به گه لیان که وتن. ده لیل (ری
 پیشاندرا) که پتگای پۆخی ده ربای پین گرتن (واتا بۆ نه وه ی رزگاریان پین پین گۆزی پین
 کردن). سوراقه ی کوری مالکی کوری جوعشوم گوتی چه ند نیردراویتیکی قورده ییش هاتنه
 لای نیتمه گوتیان هه ره که سیتک به گرتن یا به کوشتن محمده نه بو به کرمان بخاته ده ست
 له لایه ن قورده ییش دوو سه د ووشره ورده گری هه ره لهو سه عاته نیتمه دانیشتیبوین له نیتو به نی
 مه ده لجی قهومی خۆم یه کیتیکیان گوتی نه ی سوراقه نیستا هه ندی که سامه چاوپتی که وت
 له پتگای پۆخی ده ربای لام وایه محمده هاو پتکانی بوون (سوراقه گوتی له دلی خۆم زانیم
 نه وان. به لام گوتم نه وانه ی تۆ دیوته نه وان نه بوون به لکی فلان و فلان بوون. له پیتش

جوى نيمه سواربون. ووشترىان بزر بويو. مه به ستيشم له هه ل خه له تاندين و فەريب دانى
بياوه كه نه وه بوو خۆم ته عقيبي نه بو به كرو محمد بكه له پيش كه سانى تر. بۆ نه وه
دووسه ووشتره كه ي قوردهيش ته نيا بۆمن بى). سوراقه گوتى نه ختيكى تر له نه نجومه نده كه
خۆم راگرت پاشان هه ستام چوومه وه به جاريه كى خۆم گوت وولاغه كه م راكيشه ده رى له فلان
جنگا له په ناي ته پۆلكه يه ك راى گره خۆم ديم. جاريه كه م به پشت خانوودا وولاغه كه ي برد.
منيش قوونكى په كه م له عارده ده خشانده نه وه كه ستيك بم بينى كه وقه شويى هه تا هاته
لاى وولاغه كه م سواري بووم. جه له وم لى بلند كردو ناوۆتم به نازايى هه تا لى يان به نزىك
كه وتم. وولاغه كه م هه لنگۆت من به ريوومه وه. هه لستامه وه. ده ستم بۆ تيردان برد فاليكهم
به باسكه تيرگرته وه. باشى نه هيتا دووباره سواري وولاغه كه م بوومه وه له سه ر پيچه وانهى
فال و نه زلام. كه وقه شويى يان هه تا گوتم له خويندنى پيغه مبه ر (د). پيغه مبه ر (د)
ناوړى نه ده داوه به لام نه بو به كر زۆر ناوړى ده داويه وه. هه ردو دده ستي وولاغه كه م تاكو
نه ژۆم روو چوه عارده من به ريوومه وه عارده. به راوه ستاوى تيم راخوړى به هه ر حال
به ته كانيتكى زۆر به هيت زده سته كانى هاته ده رى كه نزىكيش بوو نيسته ده رى وه كوو
ولاغه كه م له سه ر چواريه لى راوه ستا ديم له جيتى دده سته كانى كه رووچوو بوو به بى ناگر
دووكه لى لى ده رده هات بۆ ناسمان بلند ده بوو نه م جاريه ش فاليكهم گرته وه نه م جاريه ش
باشى بۆ نه هيتام به ده نكيكى به رز هاوارم كرد (الامان) نجا راوه ستان منيش سواري
ولاغه كه م بوومه وه هه تا هاته لاى ان له م نه حوالى كه به سه رم هات زانيم سه ركه وتن هه ر بۆ
پيغه مبه ر (د) پيم گوت قوردهيش دووسه ووشترىان بۆ نه وكه سه داناهه كه به گرتن يا
به كوشتن نيوه ته سليمي نه وان بكا. وه هه موو نه يتي يه كانى قوردهيش و ده نگوياى يان كه
ده رياره ي زه رهرى نه وان بى پيم گوت. وه هه ر خواردن و كه ل و په ليكى هه شم بوو پيم
گوتن بۆ نه وان بى بۆخريان بييه ن قبوليان نه كرد. پرسپاري هيچيشيان لى نه كردم نه مه نده
نه بى پى يان گوتم ناشكرامان مه كه (منيش بۆ نه مين بوونم له پاشه پۆژ و سه ركه وتن
پيغه مبه ر (د) پيم گوت نامه يه كم بۆ بنووسه. نجا پيغه مبه ر (د) فه رماني به عامري كوړى
مالكى كوړى فوه يره كرد له پارچه چه رمييك نه منيه ت نامه يه كى بۆ نووسيم پاشان
پيغه مبه ر (د) ته شريفى كه وته رى. له پيگا توشى زوبه يري كوړى عه وام هاتن له نيو
كاروانيتكى موسولمانان كه به بازرگاني و تجاره ت له شام ده هاته وه. به زوبه يرو به طه لحه ي
كوړى عبىدالله دوو قه ده جلكى سپى يان له به ر پيغه مبه رو نه بو به كر كرد. موسولمانانى
مه دينه ش. خه به ريان زانى بوو كه پيغه مبه ر (ته شريفى) له مه كه كه ده رچوه. هه موو
سبه ينه يه ك. بۆ پيشوازي هه تا عارده چه قينه كه ي ده روه ي مه دينه ده هاتن را ده ده ستان

ههتا گهرمایى نيسره پۆ بۆ مهدينه دهگه پانهوه. پۆژتيك له پاش چاودرێ کردن چووبوونهوه. مالی خۆيان جووله که بهک دهچيته سهر قه لاتتيك له قه لاته کانيان بۆ ئيشيکی خۆی. چاوی به پيغه مبهرو جه ماعه تی دهکهوی. له گهرمای به هيزی هاوین له ناو سهراب و رمل سپی دهچن. جووه که خۆی پانه گرت ههتا به دهنگيکی بهرز بانگی کرد. نهی عه شيره تی عه رهب نه مه خاوهن بهخت و دهوله ته که تانه که چاوه پستان دهکرد بچ نهوا هات. ههر موسولمانه چهکی له خۆی قاييم کردو له عارده چه قينه کهی ناسراو به (حه په) له دهروهی مهدينه به خدمهت پيغه مبهرو (د) گهيشتن، نجا پيغه مبهرو (د) له رويشتن لای دهسته چهپی گرت له پيگای مهدينه بۆ جهه تی (قبا) له گه ل نهو که سانهی که له گه لی دابوون. به ميوانداری له تيرهی بهنی عامری کورپی عه وفی کورپی مالکی کورپی نهوسی دابهزی له روژی دوو شه می به که م روژی مانگی (ربيع الاول). پاشان نه بو به کمر بۆ به چن گه ياندنی هه لستان به پيوسهت به رامبهرو به خه لکی مهدينه له به رامبهرو چاک و خوشی و به خيهرهاتن له گه ل خه لکی مهدينه به کاری خۆی هه ستا پيغه مبهريش به کپی دانيشتبوو. نجا به شيک له نه نصار که پيغه مبهريان نه ديتبوو سه لام و به خيهرهاتنيان له نه بو به کمر دهکرد لایان وابوو پيغه مبهرو. ههتا کاتيک پيغه مبهرو (د) ههتاوی گهيشتن. نه بو به کمر چوو به کورته کی خۆی سيبهری لێ کرد. نهجا عاله مه که به ته وای پيغه مبهريان ناسی. نجا پيغه مبهرو (د) چوارده شهو له (قوبا) له نيو تيرهی بهنی عامری کورپی عه و ف مایه وه نهو مزگه وتهی له وئ دروست کرد که ئايه تی (المسجدُ اُسسَ على التقوى) ده رحه ق به نهو هاته خوارێ. پاشان پيغه مبهرو (د) سواری ووشتري خۆی بوو نه نصار يش له گه لی ده رويشتن ههتا گه يشتنه جێ - مزگه وتی ئيسته ای پيغه مبهرو: له جێی ميبهري حازر: ووشتري پيغه مبهرو خۆی خسته عارده که چهند له نه نصار يش نهو جيگايه يان کردبووه مزگه وت نوێژيان لێ دهکرد. له وکاته له پيشتريش جێ مشتاغی خورما بوو ملکی سه و هیل و سه هل بوو هه تيپوون. سه عدی کورپی زواره به خيتوی دهکردن. وهکوو ووشتري پيغه مبهرو له وئ چوکی دا. پيغه مبهرو (د) فهرمووی نه مه انشا الله قونا غمانه. پاشان داوای هه تيپه کانی کرد. مو عامه لهی عارده که ی له گه ل کردن که مزگه وتی لێ دروست بکات. هه تيپه کان گوتيان ئيمه به فروشتن نايد هينه تۆ به لکی بۆ خودا به هبه به تۆی دهدين. پيغه مبهرو (د) نه م هبه يه ی قبول نه کرد ههتا لێی کرين.

پاشان دهستی يان کرد به دروست کردنی مزگه وت پيغه مبهرو (د) به زاتی پيروزی خۆی له گه ل نه صاحب خشتی ده کيشا دهشی فهرموو (هذا الجمالَ لاحمالَ خيبر). هذا ابرُ ربنا وأطهر) يه عنی نه م خسته که ئيمه هه لی ده گرین لای خودا به خيترهرو پاکتره نهک نهو

ستی که نه‌هلی خه‌ییه ره‌لیده‌گرن له‌خورماو میتر به‌زه‌خیره. (ش): نهم به‌یته نه‌گهرچی
 به‌حری ره‌جه‌زه و شیعره. به‌لام به‌گویره‌ی پیغه‌مبه‌ر شیعر دانان قه‌ده‌غه‌یه و نابین نه‌ک
 کۆتته‌وه‌ی شیعر. وه‌ده‌یشی فهرموو (إِنَّ الْأَجْرَ أَجْرُ الْآخِرَةِ * فَارْحَمَ الْأَنْصَارَ
 وَالْمُهَاجِرَةَ). نه‌مه شیعر نی‌یه: واتاکه‌ی به‌راستی پاداشت ههر پاداشتی قیامه‌ته * نه‌ی
 خودایا ره‌حم به‌نه‌صحابی مه‌دینه‌و مه‌ککه‌ بکه‌ی.

۹۸۵: عَنْ أَبِي بَكْرٍ (ض) أَسْكَتَ يَا أَبَا بَكْرٍ. إِنْثَانِ اللَّهُ تَالُثُهُمَا.

قه‌رجه‌مه

۹۸۵: ده‌گیت‌ر نه‌وه له‌حه‌زهرتی نه‌بو به‌کری صدیق ره‌زای خودای لی بی له‌خدمه‌ت
 پیغه‌مبه‌ر بووم (د) سه‌رم بلندکرد دیتم دوژمنه‌کانی قوره‌یش قاچیان دیاربوو. پیتم گوت
 نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا نه‌گهر هه‌ندێ له‌م کافرانه. چاویان شوپ بکه‌نه‌وه ئیمه‌ ده‌بین
 پیغه‌مبه‌ر (د) فهرمووی بی ده‌نگبه‌ قسه‌ مه‌که ئیمه‌ دوانین خودا سنی‌یه‌میننی ئیمه‌یه
 (بۆجی به‌جێ کردنی پیتیستی مان). هه‌روه‌کوو له‌نایه‌تی پیروژیش فهرموویتی: (إِذْ يَقُولُ
 لِصَاحِبِهِ لَا تُحْزِنُنِي إِنَّ اللَّهَ مَعَنا).

۹۸۶: عَنْ الْعَلَاءِ ابْنِ الْحَضَرَمِيِّ (ض) ثَلَاثٌ لِلْمُهَاجِرِ بَعْدَ الصُّدْرِ.

قه‌رجه‌مه

۹۸۶: ده‌گیت‌ر نه‌وه له‌عه‌لای کوری حه‌ضره‌می ره‌زای خودای لی بی. پیغه‌مبه‌ر (د)
 فهرمووی بو نه‌صحابه‌کانی کۆچ کردوو (موهاجیر). که له‌مه‌دینه‌ ده‌ژیان له‌پاش (طواف
 الصدر) وانا له‌پاش طه‌وافی نیفاضة‌و (طواف الركن) که له‌پاش گه‌رانه‌وه له‌ (منی)
 ده‌یکه‌ن له‌ ۳ سنی رۆژ زیاتر له‌مه‌ککه‌ گیربوون دروست نی‌یه.
 (ش): نهم حوکمه له‌پیش فه‌تخی مه‌ککه‌ بوو له‌پاش فه‌تح نهم حوکمه هه‌لگیرا.

۹۸۷: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) لَوْ أَمَنَ بِي عَشْرَةٌ مِنَ الْيَهُودِ لَأَمَنَ بِي الْيَهُودُ.

قه‌رجه‌مه

۹۸۷: ده‌گیت‌ر نه‌وه له‌نه‌بو هوره‌یره ره‌زای خودای لی بی پیغه‌مبه‌ر (د) فهرمووی نه‌گهر

ده له سه رو که کانی جووله که باو ده یریان به من بهیتنا به جووله که کانی که سه ره به وان بوون باو ده یریان به من دهینا.

(ش): سه رو که کانی مه شهورو ناسراو له زه مانای هاتنی پیغه مبه ره بو شاری (مه دینه). له (به نی نه ضیر) نه بو یاسری کوپی نه خطه ب وه براشی حی نه خطه ب و که عب وه که عبی کوپی نه شرف وه رافعی کوپی نه بو حقیق له (به نی قهینه قاعیش) عبداللهی کوپی حنیف و فنه خاص وه رفاهعی کوپی به زید وه (له به نی قوره یظهش) زوبه یری کوپی باطیا وه که عبی کوپی نه سه د وه شمویلی کوپی به زید. نه مانه یش هیچیان موسولمان بوونیان ثابت و دیار نه بووه.

(کتاب المغازی)

باسی کوشتاری کافران

۹۸۸: عَنْ أَنَسٍ (ض) مَنْ يَنْظُرُ مَا صَنَعَ ابُوجَهْلٍ فَاَنْطَلَقَ ابْنُ مَسْعُودٍ فَوَجَدَهُ قَدْ ضَرَبَهُ ابْنَا عِفْرَادَ حَتَّى بَرَكَا.

ته ره جه مه

۹۸۸: ده گینه نه وه له نه نه سه کوپی مالک ره زای خودای لی بی گوتی پیغه مبه ره (د) فهرمووی کتی بی ته ماشا بکا بزانی (نه بو جههل) چی به سه ره هات کوپی مه سهود چوو دیتی هه ردوو کوپی عه فراء (مه عاذو مه عوذ) لی یاندا بووه هه تا باریکه روحیکی مابوو. (ش): نه م دوو برابه کوپی حارث بوون عه فرای دایکی یان کچی عوبهیدی کوپی ته عله بهی نه جاریه بوو: له پاش ته و او بوونی سه رکه وتن له پاش کوشتاری شه پی (به در) پیغه مبه ره (د) نه م هه دیشه پیرو زهی فهرمووه. (یه کیکی تریش): نه گه رچی (مه عاذو مه عوذ) دوو کوپی عه فرا خاتوون نه بو جه هلیان کوشت. به لاء چونکی له پیش نه وان مه عاذی کوپی عه مری کوپی جه موح به شیر قاچی بریوو وه فره یدا بووه سه ره عه رد چه کو شمه که کانی نه بو جه هلی به مه عاذی کوپی عه مر به خشرا له لایه ن پیغه مبه ره (د).

۹۸۹: عَنْ أَبِي طَلْحَةَ (ض) يَا قُلَانُ ابْنَ قُلَانٍ. وَيَا قُلَانُ ابْنَ قُلَانٍ. أَيْسُرُكُمْ أَنْتُمْ أَطَعْتُمُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَا قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا. وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ مَا أَنْتُمْ بِأَسْمَعَ لِمَا أَقُولُ مِنْهُمْ.

تهرجه مه

٩٨٩: دهگیر نه وه له نه بو طه لحه (زهیدی کوری طه لحه ی نه نصاری) په زای خودای لئ
 ی. گوتی به پراستی پیغه مبهری خودا (د) نه مری فرموو بیستو چوار کهس له گه وړه
 گه وړه کانی قورپه شی یان فردها نیتو بیرتکی هه لئراو به بهرد له بیره کانی به در. عاده تیش
 و بو و ده کوو غالب بویه له سهر قه و میتک سی شه و له عاردیکی فره وان له و جیگایه
 ده مایه وه ئنجا له پوژی سی یه م له به در. فرمانی کرد که باریکن نه مری فرموو و وشتی
 خو م بو بیئن. شمه که کانی خو ی لئ قایم کردو رویش. نه صاحب که و تنه شوینی به لام
 و اتی نه گه یشتن ده روا به لکی خه یا لمان و ابوو نیشیکی خو ی هیه هه تا پاره ستا له سهر
 نیتو بیرتک ئیر دست ی کرد به بانگ کردنی گه وړه گه وړه کانی قورپه یش به ناوی خو بان و
 بو کیان به م ته رزه ده ی فرموو نه ی فلانی کوری فلان نه ری پستان خوش بوو نه گهر گو ی
 پاره لی خوداو پیغه مبهری خوداتان بکردایه به پراستی نیمه گه یشتن به و و دعددی که
 خودای نیمه به ئیمه ی داوه له پاداشت به پراستی. نایا نیوهش گه یشتنه نه و و دعددی که
 خودای ئیوه به ئیوه ی دا له عه زاب به پراستی و ثابت. ابو طلحه گوتی هه زه تی عومه ر پی ی
 گوت قسه یان نه کردو وه نه و که لاکانه ی که روو حیان تیا نه بی پیغه مبه ر (د) فرمووی
 به حقه ی نه و زاته ی که روحی محمدی به ده سته بو نه و قسانه ی که من به وان ده لیم نیوه
 باشتر گوتان لئ نی یه له وان.

(ش): بو ته ئیدی نه م هه دیشه پیروژه. که مردوو چی باو ده داری یان کافر. ده بیسنی
 و ده بینی وه خاوه نی هه موو هه سستیکه له خوشی و ناخوشی. چونکی به لگه کانی قورنان
 نه مه ده لئین. پیویست ناکا نه م هه دیشه پیروژه به جوړتکی تر ته نوبل بکری و مه عنای لئ
 بدریته وه. له وانه ی که شیخی شه رقاوی ره حمه تی خودای لئ بی پونی کردو و ته وه هفتا
 کهس له گه وړه کانی قورپه یش کوژان. بیست و چوار بان فره درانه یه ک بیر. نه وانی تر فرد
 درانه بیر ی جیا جیا.

٩٩٠: عَنْ رِفَاعَةَ ابْنِ رَافِعٍ (ض) قَالَ جَاءَ جَبْرِيلُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ. فَقَالَ مَا تَعْدُونَ أَهْلَ بَدْرٍ فَيَكُفُّ. قَالَ مِنْ أَفْضَلِ الْمُسْلِمِينَ قَالَ وَكَذَلِكَ مَنْ شَهِدَ
 مِنَ الْمَلَائِكَةِ.

تهرجه مه

٩٩٠: دهگیر نه وه له رفاعة ی کوری رافعی زرقی انصاری په زای خودایان لئ بی

یه کییک بوو له حازرانی غه زای به در گوتی جبریل هاته خدمت پیغه مبه (د) پی ی گوت
 نیوه له نیو خوتان نه وانه ی له شه ری به در به شدار بوینه به چیان ده زانن فهرمووی
 به گه وره ترینی موسولمانانیا ن ده زانن. جبریل گوتی ئیمه یش نه و مه لائکانه ی ناماده ی
 غه زای به در بوونه به گه وره ترینی مه لائکانیان ده زانن.

۹۹۱: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (ض) هَذَا جَبْرِيلُ اخَذَ بِرَأْسِ فَرَسِهِ عَلَيْهِ اُدَاةُ الْحَرْبِ.

تهرجه مه

۹۹۱: ده گیتړ نه وه له عبدالله ی کور ی غه باس په زای خودایان لی بی گوتی پیغه مبه
 (د) پوژی به در فهرمووی نه مه جبریل هاته سهری وولاغی خوی گرتووه شمه کی کوشتاریشی
 له بهر کردووه. (ش): لای کوری ئیسحاق پیغه مبه (د) نه وغه بیخودیه کی به سهر داهات
 له پیش نه وه ی کوشتار ده ست پی بکا پاشان وه کوو به هوش هاته وه فهرمووی مروده ت لی بی
 نه بو به کر سهر که وتتی خودات بو هات نه مه جبریل ه. هتد.

۹۹۲: عَنْ الرُّبَيْعِ بِنْتِ مُعَوِّذٍ (ض) لَا تَقُولِي هَكَذَا وَقُولِي مَا كُنْتَ تَقُولِينَ.

تهرجه مه

۹۹۲: ده گیتړ نه وه له روبه یعی کچی موعه ویدی کور ی غه فرای نه نصاری. په زای خودای
 لی بی گوتی سبه ی نه وه شوی که تیا به بووک چووم بو نه یاسی کور ی به کیر په زای
 خودای لی بی. پیغه مبه (د) ته شریفی هاته لای من هندی له کچه کانی به چووکیش
 ده فیان لی دده له گه ل باس کردنی چاکه کانی باوکم و مامم که له غه زای به در به ده ست
 غه کره مه ی کور ی نه بو جه هل شهید کرابوون هتا له کاتی به دیارخستنی چاکه کان یه کییک
 له کچه کان گوتی: (له ئیمه پیغه مبه ریک هیه ده زانی چه رووده دا سبه ی نه - یه غنی پوژی
 قیامت). پیغه مبه (د) له بهر نه وه ی پی ی خوش نه بوو بلین غه یب ده زانی چونکه
 نسبت دانی زانی غه یب بو مه خلق نابی فهرمووی واهلن. وه ههر له سهر نه وه ی که
 دت گوت به رده وامبه.

(ش): پیغه مبه (د) له فهرمووده ی ههر مه به ستی نه مه بوو واز له مه دحی نه و بیتی.
 نه گه رنا مه به ستی دوام کردن نه بوو له به دیارخستنی چاکه کان. چونکی به دیارخستنی
 چاکه کانی مردوان په سند نی یه (مه کروه) یا حرامه (واتا پی هه لگوتنی دنیایی نه ک

چاکه‌کانی نایینی و قیامت چونکه باس کردنی چاکه‌کانی نایینی و رۆژی دواپی لهو کارانه‌یه که زۆر خێره).

۹۹۳: عَنْ أَبِي طَلْحَةَ الْبَدْرِيِّ (ض) لَا تَدْخُلُ الْمَلَائِكَةُ بَيْتًا فِيهِ كَلْبٌ وَلَا صُورَةٌ.

ته‌رجه‌مه

۹۹۳: ده‌گێڕنه‌وه له‌نه‌بو‌طه‌لحه که له‌خدمه‌ت پێغه‌مبه‌ر (د) ناماده‌ی غه‌زای به‌در بووه. گوتی پێغه‌مبه‌ر (د) فه‌رمووی مه‌لانکه. بێجگه له‌و مه‌لانکه‌نه‌ی که پارێزگاری ده‌که‌ن نه‌مروۆت که نایه‌تی (لَهُ مَعْقَبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ) ناماژه‌ی بو‌ده‌کات (واتا نیشاره‌تی بو‌ده‌کا) وه بێجگه له‌و مه‌لانکه‌نه‌ی پێ‌یان ده‌لێن (کرام الکاتبین) که کرده‌وه‌کانی به‌نده ده‌نوسنه‌وه (ناچه خانووتیک که سه‌گیتی تیا‌بی یا وینه‌ی حه‌یوانی‌کی زیندووی تیا‌بی.

(ش): به‌لام وینه‌یه‌ک که وینه‌ی زیندوو نه‌بی وه‌کوو. قه‌سرو خانوو باغ و دارو‌بار زه‌ره‌ری نی‌یه. موعه‌قباتیش ده‌مه‌لانکه‌ن به‌شه‌و وه ده‌مه‌لانکه‌ن به‌رۆژ به‌فه‌رمانی خودا بو‌پارێزگاری کردن نۆیه‌تی له‌مروۆت ده‌گرن له‌موصیبه‌ته‌کانی که خودا ته‌قدیری کرد‌بی. له‌نێسان دوور ده‌که‌ونه‌وه هه‌روه‌کوو (به‌یضاوی) وای فه‌رموو له‌ته‌فسیری نه‌م نایه‌ته. ننجا نه‌موعه‌قیبات نه‌کرام الکاتبین به‌هیچ کاتیک له‌نێسان خودا نابنه‌وه نه‌م هه‌دیشه‌ش هیچ په‌یوه‌ندی نه‌بوو له‌گه‌ڵ باسی جه‌هادو غه‌زا. به‌لام چونکی نه‌وی گیرایتی‌یه‌وه که نه‌بو طه‌لحه‌یه بزانی له‌رێزی به‌دریانه. به‌م ته‌رزه چلۆن ده‌گوتری ابو‌مسعود البدری مق‌داد البدری بیه‌شگوتری - ابو طه‌ البدری - چونکی دوو هه‌دیث له‌مه‌پیش را‌بو‌ردرا. له‌حه‌دیشی رفاعة‌ی که نه‌هلی به‌در له‌باشترینی موسولمانان.

۹۹۴: عَنْ أَبِي مسعود البدريّ (ض) الْآيَاتَانِ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ مَنْ قَرَأَهُمَا فِي لَيْلَةٍ كَفَتَا.

ته‌رجه‌مه

۹۹۴: ده‌گێڕنه‌وه له‌نه‌بو‌مه‌سعودی به‌دری ره‌زای خودای لی بی گوتی پێغه‌مبه‌ر (د) فه‌رمووی هه‌ر که‌ستیک نه‌م دوو نایه‌تانه‌ی له‌دواپی سو‌ره‌تی (بقره) بخو‌ینی له‌شه‌وی‌ک: واتا له‌نایه‌تی (أَمَّنَ الرَّسُولُ) هه‌تا دواپی سو‌ره‌ت به‌سه بو‌نه‌و که له‌خراپی انسان و

نه‌جنه دوور که ویتسه‌ود وه بی نیازی له‌هه‌ستانه‌ودی شه‌و (به‌هۆی نه‌ودی که قورنر بخوتنی).

۹۹۵: عَنْ الْمَقْدَارِ ابْنِ عَمْرِو الْكَنْدِيِّ الْبَدْرِيِّ (ض) أَنَّهُ قَالَ يَارَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ إِنْ لَقِيتُ رَجُلًا مِنَ الْكُفَّارِ فَافْتَتَلْنَا فَضَرْبَ إِحْدَى يَدَيَّ بِالسَّيْفِ فَقَطَّعَهَا ثُمَّ لَأَذَ مِنِّي بِشَجَرَةٍ فَقَالَ اسْلَمْتُ لِلَّهِ. أَقْتَلُهُ يَارَسُولَ اللَّهِ بَعْدَ أَنْ قَالَهَا. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا تَقْتُلْهُ. فَقَالَ يَارَسُولَ اللَّهِ إِنَّهُ قَطَعَ إِحْدَى يَدَيَّ ثُمَّ قَالَ ذَلِكَ بَعْدَ مَا قَطَّعَهَا فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ لَا تَقْتُلْهُ. فَإِنْ قَتَلْتَهُ. فَإِنَّهُ بِمَنْزِلَتِكَ قَبْلَ أَنْ تَقْتُلَهُ وَإِنَّكَ بِمَنْزِلَتِهِ قَبْلَ أَنْ يَقُولَ كَلِمَتُهُ الَّتِي قَالَ.

ته‌رجه‌مه

۹۹۵: ده‌گێڕنه‌وه له‌مقدادی کۆری عه‌مری کندی و به‌دری ره‌زای خودای لی بی به‌ ته‌رزه به‌پێغه‌مبه‌ری گوت گوتی نه‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا. ناگادارم بکه نه‌گهر تووشی پیاویک هاتم له‌کافران که‌وتینه کوشتار له‌گه‌ڵ یه‌کتریمان پاشان نه‌و شیریکی له‌ده‌ستیکی من دا ده‌ستی بریم. پاشان گوتی من بو‌خودا چوومه ناو نایینی نیسلام. گوتی لا اله الا الله نایا بیکۆژم له‌پاش نه‌ودی که هاته ناو نایینی نیسلام پێغه‌مبه‌ر (د) فه‌رمووی مه‌یکۆژه. مقدار گوتی نه‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا چلۆن نه‌مه نه‌کۆژم ده‌ستیکی منی به‌شیر بری پاشان گوتی هاته ناو نایینی نیسلام پێغه‌مبه‌ر (د) فه‌رمووی مه‌یکۆژه چونکی نه‌گهر بیکۆژی له‌پیش کۆژرانی وه‌کو تووی لی هات له‌دین چونکی موسولمان بوو وه‌ تووش ده‌که‌وی به‌ مه‌رته‌به‌ی نه‌و که هیتشتا هاته ناو دینی نیسلامی به‌سه‌رزاری دا نه‌هاتین. یه‌عنی چلۆن نه‌و له‌به‌ر کفر ده‌کۆژی. تووش له‌به‌ر قصاص ده‌کۆژی یه‌عنی له‌حوکمی حه‌لال بوونی خوێستان شریکن با هۆی حوکمیشتان جیاواز بی به‌م ته‌رزه له‌تو (قصاصه) له‌ویشدا کفره‌.

۹۹۶: عَنْ جُبَيْرِ ابْنِ مُطْعَمٍ (ض) لَوْ كَانَ الْمُطْعَمُ بْنُ عَدِي حَيًّا ثُمَّ كَلَّمَنِي فِي هَؤُلَاءِ النَّتْنَى لَتَرَكْتُهُمْ لَهُ.

ته‌رجه‌مه

۹۹۶: ده‌گێڕنه‌وه له‌ جویه‌یری کۆری مو‌طیعه‌ی کۆری عوده‌ی ره‌زای خودای لی بی

نندوو بوايه چونكى موطعيم له پيش غه زاي به در وه فاتی كرد) به داوای لى بوردن (شه فاعت) له منى بوستايه و قسه ی له گه ل من بگردايه ده رحق به كه لاكه بو گه نيه كانى گه و ره گه و ره كانى قوره يش كه له غه زاي به در فره درانه نيتو بيران نهم ده كوشتن بو خاترى نهم. به لكى به بى وه رگرتنى تو له (فديه) به زىندووى و ازم لى ده هينان. (ش): له بهر چاكه ی ده رحق به پيغه مبه ر (د) چونكى پيغه مبه ر (د) وه كو ته شريفى به غه مناكى وه به دلشكاوى له طايف گه پراوه له تهك نه و داو بو پاريزگارى له نه و فه رمانى به چوار كورى خوى كرد كه به چه كوو سيلاحى خويانه وه هه ر يه كيتك له گوشه يه كى به ديت رابوه ستان. پاشان بو هه لوه شانده وه ی نه و لاپه رى كه قوره يش نوو سيويويان له سه ر زيانى به نى هاشم كه له شيعبى نه بو طالب هه ر له نابلو قه (موحاصه ره) دا بمينين. توند تربنى نه و كه سانه بوو كه راپه رين بو هه لوه شانده وه ی لاپه ره كه.

(قتل كعب ابن الأشرف)

(كوژرانى كه عى كورى نه شه رفى جوله كه)

٩٩٧: عَنْ جَابِرٍ (ض) مَنْ لِكَعْبِ ابْنِ الْأَشْرَفِ فَأَنَّهُ قَدْ أَذَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ. فَقَامَ مُحَمَّدٌ ابْنُ مَسْلَمَةَ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ اتَّحِبُّ أَنْ أَقْتُلَهُ. قَالَ نَعَمْ قَالَ فَاذَنْ لِي أَنْ أَقُولَ شَيْئًا. قَالَ قُلْ. فَلَمَّا اسْتَمَعَنَّ مِنْهُ قَالَ دُونَكُمْ فَقَتَلُوهُ.

ته رجه مه

٩٩٧: ده گير نه وه له جابرى كورى عبداللهى نه نصارى په زاي خودای لى بى گوتى پيغه مبه ر (د) فه رموى كى بى خوى سازيدا بو كوشتنى كه عى كورى نه شه رفى چونكى به هه لبه سه پيسه كانى زور قسه ی به خوداو پيغه مبه رى خودا گوتوه وه قوره يشى يه كانى هانداه له سه ر موسولمانان. محمدى كورى مه سلمه ی نه نصارى (به نى عبدالشه لى) هه لستا رابوه ستا. گوتى نه ی پيغه مبه رى خودا چه زده كه ی من بيكوژم فه رموى به لى چه زده كه م. محمد گوتى كه وايه نيزنم بده نه گه ر قسه يه كى واشى لا بكه م پى كه يف خوش بى پيغه مبه ر (د) فه رموى ماوه ت دراوه هه رچى ده لى محمد كورى سه لمه چه و له لای كه عب گوتى به راستى نهم پياوه داوای مال و زه كات و سه ده قه مان لى ددكات به راستى نيمه ی موكه له ف كرووه بو پيش هاتومه ته لای تو قه رد يكم له گه ل بكه ی كه عب گوتى واللّه زياتر يش تووشى مه لولى و زه بونى ده بن. محمدى كورى مه سلمه گوتى چى بكه ين نه و

تابعی بووینه. هه زناکه یین ئیستا وازی لئ بیهن هه تا دوایی کار بزانینی چی به سه ردئ. نیستاش به راستی بۆی هاتووینه لات لهزه خیره باریک یا دووبار ووشرمان پئ بدی بهقه رد. کهعب گوتی باشه به رههه محمد گوتی رههه چیت دهوئ. کهعب گوتی ژنه کانتان به رههه دانئ. محمد گوتی چلۆن ژنان له رههه دانئین تو خۆت له لاو چاکترینی عه رههه ژنه کانتان هه زت لئ ده کهن کهعب گوتی کوړو مناله کانتان له رههه دانئ. محمد گوتی چلۆن منالانان له رههه دانئین وا دههه جنیو به منالی کهمان ده درئ پئ ده گوتی تو هه نه وه بووی له رههه باره گه ئیک دانرای نه مهش بو ئیمه سووکی یه عه ییه. به لام زرئ و سلاحمان له رههه داده ئین «بۆی محمد کوړی مه سلهمه بو رههه چهک و سیلاحی دان هه تا به چهک و سیلاحه وه له کاتی خۆی وه کوو هاتنه لای کهعب له دهر وونی خۆی ترسی لئ یان نه بی). وه عده شمان ئیمشه و بی دئین. ئنجا محمد کوړی مه سلهمه له گه ل برای له شیر ی که نه بو نالنه بوو ناویشی سه لکانی کوړی سه لامه ی کوړی وه قش بوو. بۆلای کهعب چوون به شهو. بانگی کردن بو قه لات له قاتی سه ره وه بۆیان هاته خواری. ژنی گوتی له م سه عاته بو کوړی ده رۆی کهعب گوتی قه ی ناکا محمد کوړی مه سلهمه و برایه که ی له شیریه. ژنه که گوتی من ده نگیک ده بینم خوتنی لئ ده تکی. گوتی قه ی ناکا هیچ کهس نی یه محمد کوړی مه سلهمه و برای له شیریم نه بو نالنه یه پیسای به شه رف و به پزیش به شه و با بو کوشنیش ده عودت بکری ناگه پته وه.

ئنجا سی که ستر له گه ل محمدی کوړی مه سلهمه و نه بو نالنه چوونه نیو قه لات. یه کی یان نه بو عه بس بوو. ناوی عبدالرحمن کوړی جه بری نه نصاری نه شه له ی بوو. دووه حارثی کوړی نه وی کوړی مه عاذ بوو سی یه عه بادی کوړی بیشری کوړی وه قشی رابوردو بوو. پاشان محمد کوړی مه سلهمه به هه ر چواربانی گوت وه کوو کهعب هاته لامان من به به هانه ی بین کردن پرچی سه ری ده گرم بین ده کهم. وه کوتی گه یشتن ده ستم باش له پرچی سه ری گیر بووه. ئیوهش بیده نه بهر شیران ئنجا کهعب له کۆشک و بالاخانه بۆلایان هاته خواری. به شمه کی جوانی پر له بیننی خویش. محمد کوړی مه سلهمه گوتی ئیمرز بینیکی وام بو دئ قه ت بیننی وا خویش نه دیوه. کهعب گوتی نه م بیننه لای منه. تازه ژنیکم هیناوه له کهچه گه وره کانی عه ره ب بو خاتری نه و به بۆنی خویش خویش بۆندار کردووه محمد گوتی نیزنه سه رت بۆن بکه م گوتی به لئ: پرچی سه رم گرت و بینم کرد پاشان به هه واله کانیشم گوت ئیوهش بین بکهن. محمد وه کوو زانی دهستی باش له پرچی سه ری گیر بووه گوتی ده ی دایگرن به شیران له وی کوشتی یان و هاتنه و خدمهت پیغه مبه ر (د) هه والی کوشتیان پئ گه یاند (کوژرانی کهعب له سالی سی یه می کۆچی له مانگی ربیع

اول بر و چند به سردا هلدانیکى به هله به ست به سر گه وره گه وره کانی قوریش دا
هنگوتبو که له شیری به در کورابورن).

قتل عبدالله ابن ابی الحقیق و یقال ابی رافع سلام کورانی نه بو رافع سه للامی کوری ابو الحقیق

۹۹۸: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ عَتِيكَ قَالَ لَمَّا انْكَسَرَتْ سَاقِي بَعْدَمَا قَتَلْتُ ابا رافع
اليهودي. قَالَ رسول الله ابسط رجليك فبسطت رجلي فمسحها فكانها لم اشدتها
قط.

تهرجه مه

۹۹۸: دهگیرنه وه له به رانی کوری عازب ره زای خودای لی بی پیغه مبه ر (د) فه رمانی
دا به عبدالله کوری عه تیکه ی زه کوانی وه به مه سعودی کوری سه نانی نه سله می و به
عبداللهی کوری ئونه یسی جوهنی. وه به نه بو قه تاده ی نه نصاری له ژیر سه رکردایه تی
عبداللهی کوری عه تیک بو سه ر نه بو رافع برۆن. چونکی ژۆر پیغه مبه ری نه زیه ت دده ا.
له خاکی حیجاز قه لاتیکى هه بوو. وه کوو. له قه لاته که ی به نزیک که وتن پوژیش تا و ابوو.
شوان و گاوایش به مالاتی خویان گه رانه وه له ده شت عبدالله کوری عه تیک به هه وانه کانی
گوت. ئیوه لیتره دانیشن. من ده چم به قسه ی خویش و به فیلیتیک له ده رگه وانه که به لکی
ده چمه ژووری قه لاته که. عبدالله پوئی تا نزیک ده رگه. خویشی داپویشی بوو به جلکی خویشی
هه تا نه ناسرئ گویا ئیشیکى هه یه خویشی دواخست. ده رگه وانه که بانگی کرد نه ی به نده ی
خودا نه گه ر بیر له وه ده که یه وه بی یه ژۆرئ. وه ره نه گه ر نا ده رگا که کلیل دده م. منیش
چوومه ژووری له ته ویله یه کی که ران له نزیک ده رگه ی قه لات خویش شارده وه. و دکوو عالم
هه موو چونه ژوورئ. ده رگای کلیل دا وه کليلة کانی به سنگیتیک وه کرد منیش کليلة کانم
هینا ده رگه ی قه لاتم کرده وه. نه بو رافعیش عاده تی و ابوو حیکایه تی یان بو ده کرد. چاوه ریم
کرد هه تا قسه که رو حیکایه ت بیژ پوژیشن. له چه ند نه ژم له سه ر یه کتری له هۆده ی هه ره
سه ره وه دابوو منیش بوئی هه وراز چووم هه ر ده رگه ییکى دهم کرده وه له ژویش کليلم
ده دایه وه. به م فکره دم گوت نه گه ر خه لک پییش بزنان به من ناگه ن هه تا من نه بو رافع
ده کوژم. خولاصه له هه موو هۆده کان سه رکه وتم تا گه یشته هۆده ی نه بو رافع له نیتو مال و
خیزانی درێژبوو. چرایش نه بو له به ر تاریکی نه م ده زانی کامه هه وه وه له کوئی خه وتوو.

منیش بانگم کرد - نهی نه با رافع - گوتی نه مه کئی به شیریکم راوده شانده بۆلای دهنگه که .
 لیدانه کهم بن سوود بوو . سهر سورمانیک گرتی . هاواری کرد . منیش له هۆده که هاته
 ده رده نه ختی بنی ددنگ بووم پاشان چوممه وه ژورئ گوتم نه ددنگه چی بوو نهی نه بو
 رافع . گوتی هاوار بۆ دایکت پیایوتیک له ژورئ به شیریکیشی بۆمن راوده شانده لئی دا .
 منیش له کاتی قسه کانی شیریککی ترم راوده شانده نه گهرچی لیدانی نه د جارم به فیرو نه چو
 جیگای خۆی گرت به لام به مه ندهش وازم نه هینا تیژایی ده می شیرم له سهر وورگی دانا ت
 له پستی ده رچوو . تنی گه یشتیم کوشتم ننجا ده رگه کانم یه که یه که کرده وه هه تا گه یشتیم
 جیگایه که لام وابوو عه رده که چی نارداوایش بوو (قادر مه) چونکی چاوه کانیشی کزبوو .
 منیش به مه به سستی عه رد هه ناگوم هاویشته له چهند قادرمه ییک به ربوممه وه سهر عارد
 قاچیکم شکا . به میزه ره کهم به ستمه وه . له سهر ده رگه ی قه لات که دانیشتم گوتم نارۆم هه ت
 یه قین نه کهم نه د کافروم کوشتوه . پاشان وه کوو که له شیر ده ستیان به خوتندن کرد . خه لکی
 له خه وه هستان . له سهر شووره ی قه لات بانگی یان کرد . بازرگانی خه لکی حیجاز نه بو رافع
 کوژرا منیش به هه واله کاغه وه هاتینه وه خدمه ت پیغه مبه ر (د) حیکایه تم به ته واوی بن
 گوت فرمووی قاچت راکیشه منیش قاچه شکاوه کهم راکیشا ده ستیکی پیروزی به سه ردا
 هینا . گۆیا له حه یاتی خۆم من نه د قاچه م هه ر نه شکاوه و بیری بیری نیشی نه بوو .

(غزوة اُحُد)

باسی شه ری نوحو د

۹۹۹: عَنْ جَابِرٍ (ض) قَالَ رَجُلٌ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ أُحُدٍ أَرَأَيْتَ
 إِن قُتِلْتُ فَأَيْنَ أَنَا. قَالَ فِي الْجَنَّةِ فَالْقَى ثَمَرَاتَ فِي يَدِهِ فَمُ قَاتِلٌ حَتَّى قُتِلَ.

ته رجه مه

۹۹۹: ده گهر نه وه له جابری کوری عبداللهی نه نصاری ره زای خودای لئی بی . گوتی
 پیایوتیک هه ندی قه سه پی له ده ست دا بوو ده ی خوارد . له غه زای نوحو د هاته خدمه ت
 پیغه مبه ر (د) پی گوت پیتم بلن نه گهر من بکوژیم له کویم پیغه مبه ر (د) فرمووی
 له به هه شت . پیاو که گوتی من نه گهر مینیم تا نه د قه سه به ده خۆم ژیانیککی دریم هه به .
 قه سه کانی فره دا . خۆی به له شکری کافران دادا کوشتاری کرد هه تا شه هید کرا . (ش):
 نه و رووداوه خۆی له غه زای به دریش رووی دا . به د ته رزه عومه یری کوری حومام خورمای

به دهسته و ده بوو. پاشان وه کور پټغه مبهړ (د) له پاش پرسپار خه بهری به هه شتی پټ دا. خورمای فره دا خوی به دورژمن دادا هه تا شه هید کرا. به لام له لایه ن زانایانی حدیث نوری نعو پیاو دی نوحود دیاری نه کراوه.

۱۰۰۰: عَنْ سَعْدِ ابْنِ أَبِي وَقَّاصٍ (ض) إِرْمِ فِدَاكَ أَبِي وَأُمِّي.

تهرجه مه

۱۰۰۰: ده گټړ نه وه له سه عدی کورې ته بی وه قاص رهزای خودای لی بی گوتی له غه زای نوحود پټغه مبهړ (د) کیسه ی تیرانی بو من هه لریزت فهرمووی باوی باوک و دایکم به قوریانت بی.

۱۰۰۱: عَنْ أَنَسٍ (ض) كَيْفَ يُفْلِحُ قَوْمٌ شَجَّوْا نَبِيَّهُمْ.

تهرجه مه

۱۰۰۱: ده گټړ نه وه له نه نه سی کورې مالک رهزای خودای لی بی گوتی له غه زای نوحود پټغه مبهړ (د) سه ری پیروزی شکا. ددانی پټشه وهی شه هید کرا. ده شی فهرموو چلون پرزگاری ده بی قه ومیک سه ری پټغه مبهړی خو یان بشکیتن بانگیشیان بکا بو خوا په رستی به ده ستی پیروزی شی خوینی له پرووی پیروزی ده ستړی یوه له م کاته ته م نایه ته هاته خواری (لَیْسَ لَکَ مِنَ الْأَمْرِ شَیْءٌ) واتا هه ر خودا خوا ونی کاروباری نه وانه ټینجا یا له ناویان ده بات یان ده یان شکینی یا له پاش نیسلام تویه یان لی قبول ده کات. یان عه زابیان ده دا له پاش سوورپوونیان له سه ر کافری. هیچ له ده ست تو نی یه. تو هه ر ناردرای ناموژگاریان بکه ی و شهریان له گه ل بکه ی- یه عنی ته سلیم به. واتا خودا هیچی له ده ست که س نه ناوه دهرمانی هه موو شتیک ته سلیم بوونه بو فهرمانی خودا.

۱۰۰۲: عَنْ ابْنِ عُمَرَ (ض) سَمِعَ اللَّهَ لِمَنْ حَمِدَهُ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ. اللَّهُمَّ الْعَنُ فُلَانًا وَفُلَانًا قَالَهُ فِي قَنْوَتِ الْفَجْرِ.

تهرجه مه

۱۰۰۲: ده گټړ نه وه له عبد الله کورې عومهر رهزای خودایان لی بی. به راستی

بیستوبوی له پیغه مبه‌ر (د) وه‌کوو سه‌ری له رکوع راست ده‌کرده‌وه له‌رکعه‌تی دوايي نوټیږی سبه‌ینه له‌پاش (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ) ده‌ی فهرموو یاخودا له‌عنه‌ت له‌صفه‌وانی کوږی ئومیه‌ی کوږی خه‌له‌فی جه‌م‌حی وه‌ له‌سه‌هلی کوږی عه‌مری قوره‌یشی و عامری وه‌ نه‌ حارثی کوږی هشام کوږی موغیره‌ی قوره‌شی مه‌خزومی بکه‌ی خودای گه‌ورده‌ش نهم نایه‌ته‌ی نارده‌ خواره‌وه (لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبُهُمْ فَأَنْتُمْ الظَّالِمُونَ). له‌سه‌ر پای زانایان هاتنه‌ خواره‌وه‌ی نهم نایه‌ته‌ پیروژه‌ نه‌گه‌رچی له‌به‌ر چنده‌ هویه‌ک بووه. به‌لاه هر له‌غه‌زای ئوحود بووه چونکی چنده‌ شتیک ږووی دا له‌کافران پیوستی ده‌کرد نه‌ دوعایه‌ بکړی (یه‌کی‌یان) پیغه‌مبه‌ر (د) ددان و سه‌ری پیروزی شکا وه‌کوو حه‌دیشی نه‌نس‌گوټرا (دووم) حه‌مزه‌ی مامی شه‌هید کړا. جه‌سته‌ی پیروزیان ناشیرین کرد به‌برینی هه‌ندئ له‌نه‌ندامانی له‌شی نه‌مه‌ زور‌کاری لی‌ کرد خودای گه‌ورده‌ش زانابوو به‌وه‌ی نه‌مانه‌ی دوعایان لی‌ ده‌کړی زوریان موسولمان ده‌بن. هه‌تا نهم سئ که‌سانه‌ی که‌ به‌تایبه‌تی دوعای له‌عنه‌تی لی‌ کردن له‌فه‌ت‌حی مه‌که‌که‌ موسولمان بوون و موسولمان بوونه‌کی باشیان ږاگرت. ننجا نهم نایه‌ته‌ هاته‌ خوارئ که‌ دوعا به‌ له‌ناوېردنی کافران نه‌کا. له‌به‌ر نه‌وه‌ی که‌ خودای گه‌وره‌ ده‌زانی نه‌مانه‌ له‌پاشه‌ ږوژ موسولمان ده‌بن که‌ زوریش له‌نا‌زاردانی موسولمانه‌کانی که‌ له‌سه‌رده‌تای نیس‌لام موسولمان بوون به‌شداربوینه.

قتل حمزة ابن عبدالمطلب

شه‌هید کرانی نیمامی حه‌مزه‌ی مامی پیغه‌مبه‌ر (د)

۱۰۰۳: عَنْ وَحْشِيِّ (ض) أَنْتَ وَحْشِيٌّ. قُلْتُ نَعَمْ قَالَ أَنْتَ قَتَلْتَ حَمْزَةً. قُلْتُ قَدْ كَانَ مِنَ الْأَمْرِ مَا قَدْ بَلَغَكَ. قَالَ فَهَلْ تَسْتَطِيعُ أَنْ تَغِيبَ وَجْهَكَ عَنِّي فَخَرَجْتُ.

ته‌رجه‌مه

۱۰۰۳: ده‌گټړنه‌وه له‌عبیدالله‌ی کوږی عوده‌ی کوږی خیار کوږی عوده‌ی کوږی نه‌وفه‌ل کوږی عه‌بدی مه‌ناف. به‌وه‌حشی گوت نه‌ری تو خه‌به‌رمان پی‌ ناده‌ی به‌کوشتنی حه‌مزه. گوتی به‌پراستی له‌غه‌زای به‌در حه‌مزه طوعه‌یمه‌ی کوږی عوده‌ی کوږی نه‌وفه‌ل کوږی عه‌بدی منافی کوشت. گه‌وره‌که‌م (سید) که‌ جویه‌یری کوږی مه‌طعم‌م بوو. برازای طوعه‌یمه‌ی کوژراویشبوو. گوتی نه‌گه‌ر تو حه‌مزه بکوژی. نازاد ده‌بی. له‌جیاتی خوټنی مام طوعه‌یمه. گوتی ننجا له‌شکری قوره‌یش ده‌رچوون له‌عینه‌بن (عینه‌بن کټیوکه‌ له‌کیوه‌کانی ئوحود

به یمنی له گه‌ل ئوحوود شیوێکه) منیش به گه‌ل له شکر که و تم بو کوشتار وه کوو له شکر بو کوشتار پێزی به ست. سباعی کوری عبدالعزی ی خوزاعی له نیتو له شکر هاته ده‌ری گوتی کئی هیه به یمن بێته مه‌یدان. حه‌مه‌دی کوری عبدالمطلب بوی ده‌رچوو. گوتی ئه‌ی سباعی کوری داک ئه‌غاری گیلکه‌بر (چونکی ئه‌غاری دایکی) کچی سونه‌ت ده‌کرد. تو به‌ربه‌ره‌کانی خوداو پێغه‌مبه‌ری خودا ده‌که‌ی لنگی دایه سه‌ر به‌ی پراوه‌ستان کوشتی. گۆیا زه‌مانی دوینی بوو روژی هه‌تا هه‌تایه. منیش له‌په‌نای به‌ردێک له‌حه‌مه‌زه‌ خۆم له‌بو‌سه نابوو وه‌کوو لێم به‌نزیک که‌وت. دیتم خوار ناوکی زرئی له‌سه‌ر لاچوو‌بوو به‌نیشانه زه‌رگی‌کم بو پراوه‌شاند له‌پشته‌وه له‌به‌یمنی دووسمی هاته ده‌ری. بابته‌ی شه‌هید بوونه‌که‌ی وابوو پاشان له‌شکر گه‌راوه منیش له‌گه‌ل له‌شکر گه‌رامه‌وه. له‌مه‌که‌که دانیشتم هه‌تا نیه‌لامه‌تی سه‌رکه‌وت. پاشان بو (طایف) رویشتم خه‌نکی طایف له‌سالی هه‌شته‌می کۆچی چهند نێردراویکیان په‌وانه‌کرد له‌پاش فه‌تخی مه‌که‌که بو خدمه‌ت پێغه‌مبه‌ر (د) هه‌تا موسولمان بێن. عاردم له‌سه‌ر ته‌نگ‌بوو. هه‌ندێ جار فکرم ده‌کرد بو شام بروم. هه‌ندێ جار خه‌یالی یه‌مه‌نم ده‌کرد. من له‌م بیرانه (فکرانه) دا بووم. پیاویک له‌ناکا و پنی گۆتم وای بو‌حالی تو. به‌پاستی والله پێغه‌مبه‌ر (د) هه‌یج که‌سیک ناکوژی که‌ بێته سه‌ر ئایینی ئه‌و. منیش به‌گه‌ل نێردراوه‌کانی طایف که‌وتم. هه‌تا هاتمه‌ خدمه‌ت پێغه‌مبه‌ر (د) وه‌کوو چاوی به‌من که‌وت. فه‌رموی نه‌ری تو (وه‌حشی). وه‌لامم داوه: به‌ئێ. دووجار له‌سه‌ریه‌ک. فه‌رموی نه‌ری تو یووی حه‌مه‌زه‌ت کوشت تو بووی حه‌مه‌زه‌ت کوشت. گۆتم هه‌ر چلۆنێکی بیه‌ستووته له‌ده‌ستم قه‌وما. فه‌رموی پیت ده‌کری خۆت نیشانی من نه‌ده‌ی. منیش جیه‌جێ له‌خدمه‌تی هه‌لستام رویشتم پاشان خاوه‌نی یه‌مامه (موسه‌یله‌مه‌ی کذاب) به‌که‌می‌ک له‌پاش وه‌فاتی پێغه‌مبه‌ر (د) به‌ داواکردنی پێغه‌مبه‌رایه‌تی له‌شکرێکی زۆری بو سه‌ر هاو‌ده‌له‌کانی پێغه‌مبه‌ر (ئه‌صحاب) کو‌کردبووه. حه‌زه‌رتی ئه‌بو به‌کریش له‌ژێر سه‌رکردایه‌تی خالدی کوری وه‌لید له‌شکری ئاماده‌کرد. منیش گۆتم واباشه له‌گه‌ل له‌شکری ئه‌صحاب بچم. به‌لکی سه‌رکه‌وتوو ده‌بم له‌به‌رامبه‌ر ئیمامی حه‌مه‌زه‌ موسه‌یله‌مه‌ی که‌ذاب بکوژم چاوم له‌موسه‌یلمه ده‌گی‌را. دیتم پیاویک له‌که‌له‌نی دیواریک وه‌کوو ووشتی‌کی په‌نگ ئه‌سمه‌ری په‌مادی (بۆر) پراوه‌ستاوه پرچی سه‌ریشی به‌پرووتی بلاو‌کردوو ته‌وه.

به‌نیشانه بو به‌یمنی هه‌ردوو گۆی مه‌مکی زه‌رگی‌کم بو هاویشته له‌به‌یمنی هه‌ردوو شانی چووه ده‌ری. عبدالله کوری زه‌یدی کوری عاصمی مازنی ئه‌نصاری غاریدا سه‌ری سه‌رکی دابه‌ر شیران هه‌تا ته‌واوی کرد.

۱۰۰۴: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) اشْتَدُّ غَضَبُ اللَّهِ عَلَى قَوْمٍ فَعَلُوا بِنَبِيِّهِ. يَشِيرُ إِلَى رِبَاعِيَّتِهِ. اشْتَدُّ غَضَبُ اللَّهِ عَلَى رَجُلٍ يَقْتُلُهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ.

تەرجەمە

۱۰۰۴: دەگێڕنەوه لەندبو هورەبەرە ڕەزای خودای لێ بی گوتی پێغه مبه‌ر (د) (وه‌کوو شاددانی لای خواره‌ودی لای راستی شکا له‌غه‌زای ئو‌خود. له‌ده‌ست عوتبه‌ی کوری ئەبی وه‌قاص برای سه‌عد. لێوی پیروزی خواره‌وه‌شی زامدار بوو). توندو به‌هێزبوو تووریدی خودا له‌سه‌ر قه‌ومتیک. وا له‌پێغه‌مبه‌ری ئه‌و بکه‌ن. توندو به‌هێزبوو ڕک و تووریدی خودا. له‌سه‌ر پیاوێکی‌ش که پێغه‌مبه‌ری خودا بیکوژی له‌ڕیگای خودا. هه‌روه‌کوو له‌غه‌زای ئو‌خود (نویه‌ی کوری خه‌له‌فی هه‌جمی) کوژرا له‌ده‌ست پێغه‌مبه‌ر (د).

(بۆچوونی دانەر): چونکی خودای گه‌وره‌ بۆ میه‌ره‌بانی به‌خه‌لک پێغه‌مبه‌ران ده‌نێری بۆ نازاردان نانێری ئنجا دهره‌ق به‌خودا تا یه‌که‌جار بی تامی نه‌که‌ن له‌ڕێ بزرکردن له‌گه‌وره‌یی پێغه‌مبه‌ران ناوه‌شێته‌وه‌ به‌بی پێرس‌ت ده‌ستی پیروزی خویان به‌کوشتنی جه‌سته‌ پێسه‌کانی گاوران پێس بکه‌ن.

۱۰۰۵: عَنْ عَائِشَةَ (ض) مَنْ يَذْهَبُ فِي أَثَرِهِمْ.

تەرجەمە

۱۰۰۵: دەگێڕنەوه له‌حه‌زه‌رتی عائشه‌ ڕەزای خودای لێ بی وه‌کوو پێغه‌مبه‌ر (د) ڕوویی پیروزی برێندار بوو ددانی پیروزی شه‌هید کرا کافره‌کانیش ڕۆشتن گه‌یشته‌ جێگایه‌ک پێی ده‌لێن (حه‌راء الاسد). که‌ سێ میل له‌مه‌دینه‌ دوورده‌. بۆ ترساندنی دوژمن پێغه‌مبه‌ر (د) فهرمووی کێ بۆ به‌دواداچوونی دوژمن ئه‌که‌وێته‌ شوێنی‌یان. هه‌فتا که‌س له‌و مو‌جاهیدانه‌ی به‌شداری شه‌ری ئو‌خودی‌یان کرد ده‌که‌ونه‌ شوێنی‌یان هه‌فتا که‌سی له‌ مو‌جاهیدانی شه‌ری ئو‌خود وه‌لامیان داوه‌ وه‌کوو نه‌بو به‌کرو غومه‌رو عوسمان و عه‌لی و زوبه‌یرو عه‌ماری کوری یاسرو طه‌لحه‌و سه‌عدی کوری ئەبی وه‌قاص و عبدالرحمن ی کوری عه‌وف و نه‌بو حو‌ذه‌یفه‌و کوری مه‌سه‌عود. ڕەزای خودایان لێ بی. چونکی لای کوری ئیسحاق و ئەوانی تریش نه‌بو سفیان به‌له‌شکروه‌ وه‌کوو گه‌یشته‌ نه‌و شوێنه‌ی پێی ده‌لێن (حه‌راء الاسد). ترسیکیان که‌وته‌ نێو دڵ ئنجا ئه‌صحابه‌کانی به‌ریز هه‌رچه‌نده‌ که‌وته‌

شرنیشیان. به لّام کافره کان له ترسان روښتن خوږان پانه گرت. ننجا ده رحه ق به وانه ی به شدارۍ شهړۍ نوحودیان کرد که به دوو کافره کان دا چوون نایه تی (الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا صَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ) هاته خوارۍ.

(غزوة الخندق)

غزه زای خه نده ق یان نه حزب

۱۰۰۶: عَنْ جَابِرٍ (ض) أَنَا نَازِلٌ. فَأَخَذَ الْمُعَوَّلَ فَضْرَبَ فَعَادَ كَثِيبًا أَهْبَلًا.

ته رجه مه

۱۰۰۶: ده گټړنه وه له جابري کورۍ عبداللهۍ نه نصاري په زای خودایان لږ بی گوتی له سالی چواره می کړجی له غه زای نه حزب. که ده هه زار که س له قورده یش و غه طفان و جووله که و تیره جوړ به جوړه کانی عه رب هاته سر مه دینه ی پیروز. به ناماژه ی (نشاره) ی سه لماني فارسی، پیغه مبه ر (د) فهرمانی دا له ده وړه ی شاری مه دینه خه نده ک لږ بدرۍ. خوښی نیښی تیا ده کرد- تووښی پارچه عه ردیک هاتین له بهر توندو ردقی کولینگ کاری لږ نه کرد هاته خدمت پیغه مبه ر (د) پښیان گوت (هذه كُذِّبَتْ عَرْضَتْ فِي الْخَنْدَقِ) په معنی نه مه پارچه عه ردیکۍ زور سه خته به دیار که وت له خه نده ق. پیغه مبه ر (د) فهرمووی من شوړ ده بده وه نیو خه نده ک. زگی پیروزیښی به به رد پیچا بوو له برسان چونکی سی شه وو روژ بوو هیچ شتی کمان تام نه کرد بوو. ننجا کولنگی وهرگرت وده کوو له عارده سه خته کدی دا. بوو به زیخیکی شل.

۱۰۰۷: عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ صُرَدٍ (ض) نَغَزَوْهُمْ وَلَا يَغْزُونَنَا قَالَهُ يَوْمَ الْحَزَابِ.

ته رجه مه

۱۰۰۷: ده گټړنه وه له سوله یمانی کورۍ صه ردی کورۍ جهونی خوزاعی که په کییک بوو له نه صاحب و یارانۍ ناسراوی پیغه مبه ر. گوتی وده کوو قورده یش روښتن روژۍ نه حزب پیغه مبه ر (د) فهرمووی نیښه غه زای نه وان ده که ین. نه وان غه زای نیښه ناکه ن (واتا نیښه جیگای نه وان ده گرین نه وان جیگا و شونۍ نیښه ناگرین.

(ش): ئەم ھەدىثە يەككىك بوو لە نیشانەكانى پىتغەمبەر ايه تى چونكى بەپراستى سالى نايىندە بەنى يە تى عومرە ھەتا ھودەيىبە چوو قورەيشىش قەدەغەيان کردو ھودنەيان کرد. پاشان قورەيش ھودنەيان شکاند. شکاندنى ھودنەو شەر پراگرتن بوو بەھۆى ئەودى کہ مەککە فەتھ بکەن.

۱۰۰۸: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ وَاعَزُّ جُنْدَهُ. وَتَصَرَ عَبْدُهُ. وَغَلَبَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ فَلَاشِيَ بَعْدَهُ.

تەرجەمە

۱۰۰۸: دەگىيەنەو لەئەبو ھورەيرە پەزاي خوداي لى بى گوتى پىتغەمبەر (د) ددى فەرموو لەپوژى ئەحزاب. ھىچ پەرستراوى بەپراست نى يە تەنيا خودا نەبى. سەرى خست لەشكرى خوى کہ لەشكرى باوەدارانە. وە يارىدەى بەندەى خوى دا کہ محمەد (د) وە سەرىش كەوت بەسەر تيرە جوړە بەجوړەكانى كافران بەتەنيا. ئنجا ھىچ شتىك مەوجود نى يە لەپاش ئەو. يەعنى مەوجود ھەر ئەو. ئەشيا ھەمووى نەبوو (مەعدوو مە).

(غُرُوةُ قَرِيظَةَ)

شەپى - بەنى قورەيظە

۱۰۰۹: عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (ض) قَوْمُوا إِلَى سَيْدِكُمْ أَوْ خَيْرِكُمْ فَقَالَ هَؤُلَاءِ نَزَلُوا عَلَى حُكْمِكَ. فَقَالَ تَقْتُلُ مُقَاتِلَتَهُمْ وَتَسْبِي ذُرَارِيَهُمْ. قَالَ قَضَيْتَ بِحُكْمِ اللَّهِ أَوْ بِحُكْمِ الْمَلِكِ.

تەرجەمە

۱۰۰۹: دەگىيەنەو لەئەبو سەعيدى خودرى پەزاي خوداي لى بى. گوتى بەنو قورەيظە کہ لە كوۆشك و قەلات و شوپنە قايەكانى شەر ھاتتە خوارى. بۆ تەسليم بوون لەسەر ھوكمى سەعدى كورى مەعاذى سەروكى ئەنصار لەپاش نابلو قەدرانيان واتە موھاصەرە كران بۆ ماوەى پازدە شەوو پوژ. پىتغەمبەر (د) نارديە شوپن سەعد. بەناساغي بەسواری گوێ دريژىك ھىنايان. وەكوو لەو مژگەوتەى کہ لەبەنى قورەيظە كرابوو بۆ نوێژ لەماوەى نابلو قەدرانيان بەنزىك كەوت. پىتغەمبەر (د) فەرمانى بەئەنصارى كرد بچۆن سەروكى

خۆتان دابه‌زێن. پاشان فەرمووی ئەو سەعد. قەومی بەنی قورەیظە تەسلیم بووینە لەسەر
 ھەر ھۆکمیکی کە تۆ دەرھەق بەوان پەوا ببینی. سەعد گوتی ھۆکمی من ئەمە
 شەڕکەرەکانیان بکوژن ئافەرەت و منالیشیان ئەسیر بکەن پێغەمبەر (د) فەرمووی
 بەراستی بەھۆکمی خودا دەرھەق بەوان تۆ ھۆکمت کرد. یا فەرمووی بەھۆکمی ملیک.
 مەبەستیش لە اللہ و ملیک ھەر خودای گەورە یە.

لە (عینی) دەلی: ئنجای پیاوھەکانی شەڕکەریان شەش سەد کەس بوون ھەموویان لەدوو
 خانوان کۆکردووە چەند خەندەکیان ھەلکەند بۆ ئەوێ خۆینی ئەوانی بچیتە ناوی بۆ
 خەندەکەکان. ئافەرەت و منالیشیان لەسەر موسولمانان دابەش کرد (ئەم غەزای بەنی
 قورەیظە لەڕۆژی دوایی ئەحزاب بوو).

غُرُوة ذات الرِّقَاع

(غەزای ذات الرقاع)

١٠١٠: عَنْ جَابِرٍ (ض) إِنَّ هَذَا اخْتَرَطَ سِيفِي وَأَنَا نَائِمٌ. فَاسْتَيْقَظْتُ وَهُوَ فِي يَدِي
 صَلَاتًا فَقَالَ لِي مَنْ يَمْنَعُكَ مِنِّي قُلْتُ لَهُ اللَّهُ فَهَا هُوَذَا جَالِسٌ.

قەرەمە

١٠١٠: دەگێڕنەو لەجابری کورێ عبداللەو ئەنصاری پەزای خودایان لێ بی
 لەخەمەت پێغەمبەر (د) چوو بوو غەزا بۆلای نەجد. گوتی وەکوو لەغەزای نەجد
 گەڕاینەو. لەشیوکی پەر لەدارو درەخت گەرماییەکی سەختمان تووشبوو. پێغەمبەر (د)
 لەوێ دابەزی لەژێر سێبەری دارێکی نیو (سومەرە) واتا دارقەزوان. حەسایەو
 شمشیری بەلقی دارێکەو ئەوێ. ئێمەش بڵاوەمان کرد بەناو دارو درەختەکاندا ھەر
 یەکیەک چووە ژێر سێبەریک. کەمێک خەوتنی. لەناکاو پێغەمبەر (د) بانگی ئێمە کرد.
 ھاتینە خەمەتی وەکوو دێتمان عەرەبیکی بیابان نشین (بدوی) لەخەمەتی دانیشتبوو.
 فەرمووی ئەم بەدەویە شیرەکەو منی لەکالان دەرھینا من لەخەودابووم بەخەبەر ھاتم دێتم
 شمشیری بەرووتی بەدەستەو یە. بەمنی گوت کێ تۆ نەجات دەدا لەدەست من. گوتم
 خودا. ئێستاش ئەو دەی بینن لێرە دانیشتوو.

(ش): لای کورێ ئیسحاق سەلمێندراو کە جبریل ھات پالیتیکی بەسینگێ وەنا. شیرێ
 لەدەست بەرپۆو پێغەمبەر (د) شیرەکەو ھەلگرتەو فەرمووی کێ تۆ نەجات دەدا لەدەست

من. عه‌ره‌که گوتی هیچ که‌سیک نی‌یه نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا ده‌خاله‌ت. ننجا پیغه‌مبه‌ر سزای نه‌دا بۆ راکیشانی دلی کافران به‌لکی موسولمان ددین. پاشان عه‌ره‌به‌که وه‌کرو که‌راوه نییو قه‌ومه‌که‌ی خه‌لک‌یک‌ی زۆری به‌هۆی نه‌و موسولمان بوون.

(غزوة بني مصطلق و مریسيع)

غەزای به‌نی موصطه‌له‌ق و موره‌یسيع

١٠١١: عَنْ أَبِي سَعِيدٍ (ض) مَا عَلَيْكُمْ أَنْ لَا تَفْعَلُوا. مِمَّنْ نَسَمَةَ كَائِنَةً إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ إِلَّا وَهْيَ كَائِنَةٌ قَالَهُ لَمَّا سُئِلَ عَنِ الْعَزْلِ مِنْ سَبِي بَنِي الْمِصْطَلِقِ.

ته‌رجه‌مه

١٠١١: (مُصْطَلِقُ): له‌قه‌به - واتا نازناوه: بۆ جو‌زه‌یه‌ی کوری عه‌مری کوری ره‌بیعه‌ی کوری حارثه. تیره‌یه‌کن له‌به‌نی خوزاغه‌ی که به‌شیکن له‌تیره‌ی نه‌سه‌د. بۆ‌یی خوزاغه‌یان پێ ده‌لێن چونکی - ته‌خه‌زو‌عیان کرد واتا پاش که‌وتن له‌قه‌ومه‌ی خۆیان و له‌مه‌که‌که دانیشتن. بۆ‌یه‌ش جو‌زه‌یه‌ نازناوی نرا به‌م‌صطه‌له‌ق - له -صلقه‌- به‌واتای به‌رزکردنی ده‌نگ و چونکه ده‌نگی خۆش‌بووه له‌گۆرانی ووتن. غه‌زای موره‌یسيعیشی پێ ده‌لێن چونکی له‌بچووک کردنه‌ودی (مرسوع)د. که به‌یری‌که له‌خوزاغه. به‌ینی له‌گه‌ل (فرع) نه‌ویش شو‌تینی‌که یه‌ک رۆژه‌ی‌یه. له‌وێ خه‌ناو‌که‌ی چه‌زهره‌تی عائشه‌ پسا. وه‌ ئایه‌تی (ته‌یه‌مومیش) هاته‌ خوارێ. له‌مانگی شه‌عبان له‌سالی شه‌شه‌می کۆچی.

له‌م غه‌زایه‌ دوو وولاغی خۆی پێ بوو یه‌کی‌یان (لزاز) نه‌وێتر (ظراب). ده‌که‌شیش له‌موهاجیران سارابوون و بیست که‌شیش له‌نه‌نصار ئه‌وانی تر پێ وولاغ بوون. وه‌کوو به‌سه‌ریان‌دان هیچ یه‌کی‌یان قورتار نه‌بوون. ده‌که‌سیان کوژران جه‌وت سه‌د که‌شیشیان به‌ نه‌سیر (دیل) هێنا. له‌نیو دیله‌کان ئافره‌ت زۆریو ئیمه‌ش بیست و هه‌شت شه‌و بوو له‌ئافره‌ته‌کانی خۆمان جودا بپو‌ینه‌وه. ننجا بابێ‌ینه‌ سه‌ر واتای (حه‌دیث).

ده‌گێڕنه‌وه له‌ئهبو سه‌عیدی خودری ره‌زای خودای لی بی گوتی وه‌کوو بیست و هه‌شت شه‌و دوا‌مان کرد له‌غه‌زای به‌نی موصطه‌له‌ق. له‌ئافره‌تانیش نه‌سری زۆریو هه‌وه‌سی ئافره‌تا‌مان که‌وته‌ جووله. وێستمان له‌گه‌ل نه‌سیره‌کان - عه‌زل بکه‌ین: مه‌به‌ست له‌عه‌زل نه‌وه‌یه له‌پیش نه‌وه‌ی ئاو‌دکا‌مان برێژینه‌ ناو ئه‌ندامی مێ‌ینه‌ی ئافره‌ته‌کان - نه‌ندامی نێ‌ینه‌ی خۆمان له‌ناو ده‌رده‌هینا نه‌وه‌کوو بیه‌ته‌ مندال یه‌عنی له‌ده‌رده‌وه ئاوه‌که‌مان ده‌رپشت.

وه ههتا به مندال بوون نرخيان كهه نه بئ.

پاشان گوتمان پيغه مبهه (د) له نيتو نيمه دايه. با پرسياړی لئ بکهين نه وه ک دروست نه بئ نهم (عه زله) واتا نه ريشتنی ناوی - شه هوت- له ناو هيني نافرته کان. ننجاً ليمان پرسى فهرمووی نه کردنی عهزل واجب نی یه له سهه ر نيوه - واتا دروسته بيکهين چونکی نی یه هيچ نه فسيتک که له عيلمی خودا ته قدیر کرابی که بيته وجود ههتا روژی قیامهت ههه پيدا ده بئ. یه عنی ههه چي داندرابی و موقه دهه بئ که بیی ههه ده بی نيوه عه زلیان له گهل بکهين یا نه کهين.

(غزوة حودیبه)

غه زای حوده بیبه

۱۰۱۲: عَنْ عُمَرَ (ض) لَقَدْ أُنْزِلَتْ عَلَيَّ الْمَلِيَّةُ سُورَةً لَهَاي أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ ثُمَّ قَرَأَ إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا.

تهه رجه هه

۱۰۱۲: ده گير نه وه له حه زره تهی عومهه - په زای خودای لئ بی - بهم ته رزه له سهه فهری حوده بیبه شهو له روشتن له گهل پيغه مبهه را بووین (د) دهه باره ی شتيک پرسياړی لئ کرد. وه لامی نه داوه. جاريکی تریش پرسياړی لئ کرد وه لامی نه داوه. جاريکی تریش لئ پرسى وه لامی نه داوه. چونکی به وه حی خهه ریک بوو. به لام عومهه دوو باره کردنه وه که ی له بهه نه مه بوو لای و ابو گوئی لئ نی یه. پاشان وه کوو حه زره تهی عومهه هيچ وه لامی نه دراوه. یه که سهه به خوئی گوت هیه له دایکت بزری بوئ بگريئ عومهه - تو نه مه سی جار بو پرسياړی دوو باره ت کرده وه وه لامی نه دايد وه پيغه مبهه (د) نه لبه ت پرسياړه که ی تو ی پئ خوش نه بووه. ننجاً حه زره تهی عومهه گوتی منیش وو شتره که ی خوّم زور لئ خوړی که وقه پيش له شکری موسولمانان ترسام که قورئانم دهه حق بيته خواری. بوئ خوّم رانه گرت رویشتم پاشان نه مه ندهی پئ نه چوو. بیستم یه کيتک بانگی من دهه کا له دلای خوّم گوتم من ههه ده ترسام که قورئان دهه باره ی من بيته خواری. هاتم بو خدمه ت پيغه مبهه (د) فهرمووی بهه راستی ئيمشه و سووره تیکم بو هاتوته خواری بی شک نهم سووره ته لای من خوشه وریست و شیرینتره له ههه چي خوړی له سهه هه لدی. پاشان خویندیه وه (إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا) واتا نيمه توّمان گيړا به سهه که ورتوو له مه که که و توّمان غالب کرد له سهه خه لکی مه که که. وه له بهه نه وه ی که فه تحی مه که که زور راست بوو له هاتنه دی به شيوه ی رابردو نه دا که راه وه لهم جوّزه باس کردنه ش ده لاله ت له سهه گه وری نه وه یه که خه بهری پندراوه. چونکی له کاری بی نرخ نهم جوّزه نه دا کردنه نا کړی هه ووه کوو بز نی یه.

۱۰۱۳: عَنْ جَابِرٍ (ض) أَنْتُمْ خَيْرُ أَهْلِ الْأَرْضِ. قَالَهُ يَوْمَ الْحُدَيْبَةِ وَكُنَّا الْفَأْ وَارْبَعَمِائَةٍ.

تەرجەمە

۱۰۱۳: دەگێڕێنەوێه لە جابری کۆری عەبدوللەهی ئەنصاری پەزای خودایان لێ بی. پێغه مەبر (د) فەرمووی بەوانەهی کە موبایە عەیان کرد لە ژێر دارە کە ناسراوە بە (بیعة الرضوان). راستەوخۆ فەرمووی ئەهی ئەصحابی من ئێوە باشتەری ئەهلی عەردن وە ئێمەش هەزارو چوار سەد کەس بووین. (ش): دارە کە ی بە یەتێ لە ژێر کرا داری (سومره) بوو. واتا داریکی پەلک و ووردو دێک کورته لە هەندێ جێی تەعبیر دراوه بە داری بنیشت لە هەندێ جیگایانیش بە دار قەزوان. بە یەتە تە کە شیان لە سەر مردن بووه. واتا هەل نەهاتن لە شەر هەتا مردن.

۱۰۱۴: عَنْ الْمِسْوَرِ (ض) أَشِيرُوا أَيُّهَا النَّاسُ عَلَيَّ أَتَرَوْنَ أَنْ أَمِيلَ إِلَى عِيَالِهِمْ وَذُرَارِي هَؤُلَاءِ الَّذِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَصَدُّوا عَنِ الْبَيْتِ. فَإِنْ يَأْتُونَا كَانَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ قَدْ قَطَعَ عَيْنًا مِنَ الْمُشْرِكِينَ. وَالْأَتْرَكَنَاهُمْ مُحْرَمِينَ. قَالَ أَبُو بَكْرٍ رَسُولُ اللَّهِ خَرَجْتَ عَامِدًا لِهَذَا الْبَيْتِ لَا تُرِيدُ قَتْلَ أَحَدٍ وَلَا حَرْبَ أَحَدٍ. فَتَوَجَّهَ لَهُ فَمَنْ صَدَّنَا عَنْهُ قَاتَلْنَاهُ قَالَ امْضُوا عَلَى اسْمِ اللَّهِ.

تەرجەمە

۱۰۱۴: دەگێڕێنەوێه لە مسووری کۆری مەخرەمە پەزای خودای لێ بی. گوتی وەکوو پێغه مەبر (د) تەشریفی لە مەدینە هاتە دەرێ بۆ مە کە لە جیگایە کە پێی دەلێن (ذو الحلیفة) نی یەتی بە عومرە هینا و کەوتە ئیحرام. بسوری کۆری سفیانی خوزاعی بە جاسوسی بۆلای قوڕەیش پەوانە کرد. بە ئەصحابەو تەشریفی فەرموو هەتا (غدير الاضطاط) جیگایە کە بەرامبەر مەدینە جاسوس (شوفاار) هاتەوێ گوتی بە راستی قوڕەیش لەشکرێکی زۆریان لە تیرەو هۆزەکانی پەراگەندە ی عەرەب کۆکردووتەوێ بۆ شەرکردن لە گەل تۆ. هیچ گومانی تیا نی یە کوشتارت لە گەل دە کەن. وە ناهیلن بچی یە بەیت و مە کە ئنجا پێغه مەبر (د) بۆ پرس و پا کردن رووی لە ئەصحاب کرد. فەرمووی ئەری ئێوە بە چاکی دەزانن واتا خەبەرەم پێی بەدن من مەیل بە کەم بۆلای مالت و منالت و خەیزانی ئەوانە ی دەیانەوێ ئێمە قەدەغە بەکن لە زیارەتی (بەیت) ئە گەر شەریان لە گەل کردین.

و ده نه گهر شهریشیان له گه‌ل نيمه پي نه کراو ژيرکوتن پرووت و بي به شيان بکهين له مال و مندال و خيزانيان. (لهم فهرمووده‌ی پيغه مبه‌ر جو‌شی توورپه‌ی هه‌ست پي ده‌کري بوي نه‌زه‌تی نه‌بو به‌کر به‌قسه‌یه‌کی سه‌ربه‌ستانه که‌وته وه‌لام). گوتی نه‌ی پيغه مبه‌ری خودا تو بۆمه به‌ستی نه‌م به‌يته هاتوويه ده‌ري ناتوه‌ی که‌سيک بکوزی. وه ناتوه‌ی شه‌ر له‌گه‌ل که‌سدا بکه‌ی. تنجا فهرموو پرووت له به‌يت بکه پاشان نه‌گهر که‌سيک ريمان لي بگري کوشتاری له‌گه‌ل ده‌که‌ين. پيغه مبه‌ر (د) فهرمووی به‌داوا کردنی یاریده له‌نيتوی خودای گه‌وره برون به‌ره مه‌ککه.

(غزوة خيبر)

شه‌ری خه‌بيه‌ر

١٠١٥: عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ (ض) مَنْ هَذَا السَّائِقُ قَالُوا عَامِرُ ابْنُ الْأَكْوَعِ. قَالَ يَرْحَمُهُ اللَّهُ. مَا هَذِهِ النَّيْرَانُ. عَلَى أَيِّ شَيْءٍ تَوْقِدُونَ. قَالُوا عَلَى لَحْمٍ. قَالَ عَلَى أَيِّ لَحْمٍ. قَالُوا لَحْمُ حُمُرِ الْأَنْسِيَةِ قَالَ أَهْرِيقُوهَا وَأَكْسِرُوهَا. فَقَالَ رَجُلٌ أَوْ تُهْرِيقُهَا وَتَنْغَسِلُهَا. قَالَ أَوْ ذَاكَ. مَالِكٌ. قُلْتُ لَهُ فِذَاكَ أَبِي وَأُمِّي. رَعِمُوا أَنْ حُبِطَ عَمَلُهُ قَالَ كَذَبَ مَنْ قَالَهُ إِنَّ لَهُ لَأَجْرَيْنِ وَجَمَعَ بَيْنَ أَصْبَعَيْهِ إِنَّهُ لَجَاهِدٌ مُجَاهِدٌ قُلْتُ عَرَبِيٌّ مَشِي بِهَا مِثْلُهُ. وَفِي رِوَايَةٍ نَشَأَ بِهَا.

ته‌رجه‌مه

١٠١٥: ده‌گيرنه‌وه له سه‌له‌مه‌ی کوپی نه‌کوه‌ر په‌زای خودای لي بی. گوتی شه‌و بوو وه‌کوو بۆسه‌ر خيه‌ر چووين له‌خدمه‌ت پيغه مبه‌ر (د) نۆسه‌یدی کوپی حۆسه‌ر به‌عامری کوپی نه‌کوه‌عی گوت بۆچ شتيکمان ناخه‌یه گوی له‌ره‌جه‌زو شيعره‌کانت. عامريش له‌ووشتر دابه‌زی شاعيريکی باش بوو گوتی:

اللَّهُمَّ لَوْلَا أَنْتَ مَا اهْتَدَيْنَا * وَلَا تَصَدَّقْنَا وَلَا صَلَيْنَا
فَاغْفِرْ فِدَاءَ لَكَ مَا أَبْقَيْنَا * وَالسَّقَيْنَ سَكِينَةً عَلَيْنَا
وَبَتَّ الْأَقْدَامَ إِنْ لَاقَيْنَا * إِنَّا إِذَا صَبَحَ بَنَا أَبِينَا

واتاکه‌ی: نه‌ی خودایا گهر تۆ نه‌بوای (مه‌به‌ستی محمده (د)) نه‌ده‌هاتینه سهر پرتیگای
 راست. وه خیریشمان نه‌ده‌کردو نو‌ئیشمان نه‌ده‌کرد. به‌فیدأ بۆتۆ نه‌ی محمد وه به
 حورمه‌تی تۆ وه صه‌برو نارامی تۆ صه‌برو نارامیش بخه ناو دل و رامان بگره وه‌کورو
 تووشی دوژمن بووین وه‌کورو ده‌عوته بکرتیین بۆ ناحه‌ق نی‌مه نای که‌ین وه له‌کاتی
 به‌یانیش.

به‌ده‌نگی بلند قه‌صدی ئی‌مه‌یان کرد روو له‌سهر زیانی ئی‌مه یاری‌ده‌یان خواست
 له‌دوژمنانی ئی‌مه.

پاشان پی‌غه‌مبه‌ر فهرمووی کتی‌یه نهم هه‌ژوه‌ری ووش‌تاره‌کافان گوتیان عامری کوری
 نه‌که‌وه‌هه فهرمووی ره‌حه‌تی خودای لی بی یاخۆ فهرمووی خوا لیت خوش‌بوو. هه‌زهره‌تی
 عومهر فهرمووی بۆ عامر شه‌هید بوون واجب بوو (چونکی نیمامی نه‌حمده گوتیتی
 هه‌رکه‌سی پی‌غه‌مبه‌ر (د) دوعای لی بوردنی بۆ کردبی گه‌یشتوه‌ته پله‌ی شه‌هیدبوون واتا/
 شه‌هید بووه. نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا بۆچی وات نه‌کرد که‌لک له‌عومری درێژی عامر
 وه‌رگرین.

ئنجاهاتینه سهر خه‌بهر. ده‌وه‌ره‌مان لی دا. هه‌تا برسی بوونیتیکی زۆری سه‌ختمان
 توش بوو. پاشان خودای گه‌وره. یه‌که قه‌لاته‌کانی بۆ فه‌تح کردین. یه‌که‌م قه‌لات که‌ بۆمان
 کراوه قه‌لاتی (ناعم) بوو. وه‌کوو فه‌تحيان کرد. نی‌واره ناگریکی زۆریان کرده‌وه. پی‌غه‌مبه‌ر
 (د) فهرمووی چی‌یه نهم هه‌موو ناگرانه له‌سهر چیان کردووته‌وه گوتیان له‌سهر گوشت دا
 ده‌گیرسین. فهرمووی له‌سهر چی گوشتیک. گوتیان گوشتی نه‌و که‌ره مالیانه‌یه که‌ بۆ
 باره‌ل‌گرتن به‌کاریان ده‌نین. پی‌غه‌مبه‌ر (د) فهرمووی گوشته‌کان برێژن. مه‌نجه‌له‌کانیش
 بشکینن هه‌زهره‌تی عومهر فهرمووی باشه گوشته‌کان ده‌پێژین به‌لام بۆچی مه‌نجه‌له‌کان
 بشکینین. ده‌یان شۆین فهرمووی باشه یاخۆ بیان شۆن. ئنجا وه‌کوو بۆ کوشتار له‌شکر
 ریزی به‌ست. شیره‌که‌ی عامری کوری نه‌که‌وه‌ع کورت بوو بۆ جووله‌که‌یه‌کی پاره‌شاند که
 له‌قاچی بدا. ده‌می شیره‌که‌ی بۆلای خۆی گه‌راپه‌وه به‌عه‌ینی نه‌ژنۆی خۆی که‌وت به‌مه
 وه‌فاتێ کرد. (ئنجاهه‌مه که‌ نهم هه‌دی‌شێ لی ده‌گیرنه‌وه گوتی نه‌صحاب له‌نی‌و خۆیان
 گوتیان عامر نه‌گه‌یشته پله‌ی شه‌هیدبوون به‌لکی خۆی کوشت چونکی به‌شیری خۆی خۆی
 کوشت. منیش له‌م قسه‌ی نه‌صحاب زۆر غه‌مناک بووم. به‌گریان هاتمه خدمه‌ت پی‌غه‌مبه‌ر
 (د) وه‌کوو چاوی پی‌روزی به‌من که‌وت. ده‌ستی گرتم فهرمووی چیه‌ته بۆ غه‌مناکی. منیش
 گوتم باوکو دایکم به‌قوربانت بی نه‌صحاب له‌نی‌و خۆیان ده‌لین عامر شه‌هید نه‌بووه وه
 هه‌موو خێرو چاکه‌شی به‌فیرو چوو چونکی خۆی کوشت پی‌غه‌مبه‌ر (د) فهرمووی: درۆی

کردوده نهوی نهم قسهی کردوده. له گه‌ل ناماژده‌کردن به‌دوو نه‌نگوستی فهرمووی: به‌راستی عامر. پاداشت و خیری دوو چهندانه‌ی هه‌یه‌و به‌بێ گومان. عامر له‌پێگای خودا تووشی هه‌ول و ماندوو‌بوون بوو موحاهیدیش بوو که‌مه‌ پیاوێک عه‌رده‌ب بێ وه‌کو نه‌و له‌م عازدانه‌ پوشتیبی (واتا: وینه‌و نه‌مثالی عامر که‌م بوو).

١٠١٦: عَنْ أَبِي مُوسَى (ض) اِرْبَعُوا عَلَى انْفُسِكُمْ اِنْكُمْ لَا تَدْعُونَ. اَصَمُّ وَلَا غَائِبًا. اِنْكُمْ تَدْعُونَ سَمِيعًا قَرِيبًا وَهُوَ مَعَكُمْ. يَا عَبْدَ اللَّهِ اِبْنُ قَيْسٍ اَلَا اَدُلُّكَ عَلَى كَلِمَةٍ مِنْ كُنْزٍ مِنْ كُنُوزِ الْجَنَّةِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللَّهِ.

ته‌رجه‌مه

١٠١٦: ده‌گێڕنه‌وه له‌نه‌بو موسی نه‌شعه‌ری عبداللهی کوری قه‌یسی نه‌شعه‌ری په‌زای خودای ئێ بێ گوتی وه‌کوو پێغه‌مبه‌ر غه‌زای خه‌یبه‌ری کرد به‌له‌شکروه‌و وه‌کوو به‌سه‌ر جێگا‌ییکی به‌رز بکه‌وتنا‌یه به‌ده‌نگیکی به‌رز. نه‌وانی له‌خه‌مه‌تی دابوو ده‌یانگوت الله اکبر - الله اکبر لا اله الا الله. پێغه‌مبه‌ر (د) فهرمووی مه‌رحمه‌ت به‌خۆتان بکه‌ن. به‌ده‌نگی به‌رز یادی خودا مه‌که‌ن. خۆتان قه‌ده‌غه‌ بکه‌ن له‌ده‌نگ به‌لندکردن بۆ یادی خودا. چونکی نیه‌و له‌یه‌کیکی وا ناپا‌ڕینه‌وه که‌پێی و گوتی له‌هیچ نه‌بی. وه‌ بانگی یه‌کیکی وا ناکه‌ن لی‌ره‌ ناماده‌ نه‌بێ. به‌راستی نیه‌و بانگی یه‌کیک ده‌که‌ن نزیکه‌ لی‌تان ددیبێ هه‌موو قسه‌ی به‌دزی و به‌ناشکراتان. ناگاداره‌ به‌هه‌موو نه‌سه‌رار (نه‌ینی) و به‌زتر له‌نه‌سه‌رار. وه‌ نهم زاته‌ی که‌ نیه‌و بانگی ده‌که‌ن به‌ذات و صفاتی خۆی له‌گه‌ل نیه‌و دایه‌. منیش له‌پاش پێغه‌مبه‌ر ده‌رویشتم که‌ به‌سواری له‌پیشم ده‌رویشتم. دهم گوت (لاحول ولا قوه‌ الا بالله) ڕاسته‌وخۆ پێی گوتم نه‌ی عبدالله کوری قه‌یس گوتم (البیک) واته‌ له‌خه‌مه‌ت ڕاوه‌ستاوه‌ نه‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا. ناگاداره‌ کله‌یه‌تکت پێده‌لێم که‌ گه‌نجیکه‌ له‌گه‌نجه‌کانی به‌هه‌شت گوتم فهرموو پێم بلێ نه‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا دایک و باوکم به‌قوربانت بێ فهرمووی (لاحول ولا قوه‌ الا بالله) یه‌عنی هیچ ڕوو و ده‌رگێ‌ڕان و ڕوو سوو‌ڕاندن نه‌ی به‌ له‌گونا‌ه. وه‌ هێ‌زو تاقه‌تیش له‌سه‌ر خودا په‌رستی نه‌ی به‌خودا نه‌بێ.

(عه‌ینی) نهم خه‌دیشه‌ ڕه‌ت بوو له‌باسی کاره‌کانی نا‌په‌سند (مکروهات) ده‌نگ به‌رزکردن به‌گوتنی ووشه‌ی -الله اکبر-.

۱۰۱۷: عَنْ سَهْلٍ (ض) أَمَّا إِنَّهُ مِنْ أَهْلِ النَّارِ. قَالَهُ فِي رَجُلٍ قَتَلَ نَفْسَهُ. فَقَالَ رَجُلٌ أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ فَقَالَ وَمَا ذَاكَ. فَأُخْبِرُهُ. فَقَالَ إِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ عَمَلَ أَهْلِ الْجَنَّةِ فِيمَا يَبْدُو لِلنَّاسِ وَهُوَ مِنَ أَهْلِ النَّارِ وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ عَمَلَ أَهْلِ النَّارِ فِيمَا يَبْدُو لِلنَّاسِ وَهُوَ مِنَ أَهْلِ الْجَنَّةِ. وَفِي رَوَايَةٍ قُمْ يَافِلَانِ فَإِنَّهُ أَنَّهُ لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ إِلَّا مُؤْمِنٌ إِنَّ اللَّهَ يُؤَيِّدُ الدِّينَ بِالرَّجُلِ الْفَاجِرِ.

تهرجه مه

۱۰۱۷: ده گیتی نه وه له سه هلی کورې سه عدی ساعدی په زای خودای لڼی بی. گوتی به پراستی له غه زای خه بیهه پیتغه مبهه (د) له گهل کافران توشی یه کتری هاتن بووه کوشتار. پاشان وه کوو له دوایی کوشتاری نه و پوژوه پیتغه مبهه (د) گه راوه. نه هلی خه بیهه ریش کشانه وه نیتو عه سکه ری خو بان. ته ماشاشیان کرد له نیتو عه سکه ری نیسلام پیا ویک هه یه به قه طعی یه کتیک له جووله که چی له گهل جه ماعت بی چی به ته نیا بوبی قورتار ناک مه گهر به شیري خو ی نه که و ته شو پنی نهیدا به رشیان (پیاوه کهیش قوزمانی به نی ظوفری نه نصاری بوو- که نازناوی (ابو الغیراق بوو). نجا نازی و قاره مانیه تی قوزمانیان به پیتغه مبهه گوت. فهرمووی ناگادارین نه مه له بهر منافقی نیتو دهروونی نه هلی ناگهر. نه کته می کورې ابو الجونی خوزاعی گوتی من یه قه می قوزمان بهرنا ده م. بزائم ناخری کاری چی به سه ر دی. نجا که و ته شو پنی. نه گهر قوزمان پرویشته یه نه کته می ش نه پویش. نه گهر رابوه ستایه نه ویش راده وه ستا. نه گهر چوستی بکر دایه له پوشتن نه ویش چوستی ده کرد. هه تا کاتیک قوزمان به زامیتی سخته زامدار کرا. له مردنی خو ی پله ی کرد نووکی شیري له بهینی دوو مه کی خو ی دانا به راوه ستاوی خو ی کوش. نه کته م وه کوو نه مه ی لڼی دیت چووه خدمت پیتغه مبهه (د) گوتی (اشهد انک رسول الله) پیتغه مبهه (د) فهرمووی چی قه و ماوه له م کاته نه م شاهدیه ده دی نه کته م حیکایه تی قزمانی بو گیتی ریه وه له سه ر فهرمووده ی تو خو ی کوشت بوو به نه هلی ناگر. چونکی عالم نه م قسه یان لا گه وره بوو له گهل نه م هه موو هه ول و تن کوشانه ی له جیهاد نه هلی ناگر بی. منیش یه قه م بهر نه دا هه تا نه م حاله م لڼی دیت قسه ی پیتغه مبهه (د) هاته جڼ.

پیتغه مبهه فهرمووی پیاو هه یه کاری نه هلی به هه شت ده کا له پیتش چاوی خه لک که چی نه هلی ناگری شه. پیاویش هه یه کاری نه هلی ناگر ده کا که چی نه هلی به هه شتیش ه. له گیرانه وه یه کی تریش پیتغه مبهه (د) فهرمووی نه ی فلان (واتا نه ی بلال لای بخاری یان نه ی عومه ر لای موسلم یان نه ی عبدالرحمن کورې عه وف) هه لسته بانگ بده لیت

مسوگه رسی ناچیت به ههشت نه گهر نیماندار نه بی. به بی گومان خودا نهم دینی نیسلامه به هیز ده خا به پیاوی بی دین و کافر به شیوه یک له شیوه کان. نهم حیکایه تهی خۆ کوشتنی قوزمان نه گهرچی لای هنده کانیش له غه زای نوحود بووه به لام راستی به که ی لای (نه جاریه) که له غه زای خه بیهر بووه. (ش): لهم گیترا نه و دی پاشرو هه لبه ست هه دیه که قوزمان بی نیمان جوو.

١٠١٨: عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ عُمَيْسٍ (ض) قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَمَا قُلْتِ لَهُ قَالَتْ قُلْتُ كَذَا وَكَذَا. قَالَ لَيْسَ بِأَحَقَّ بِي مِنْكُمْ وَلَهُ وَلِأَصْحَابِهِ هِجْرَةٌ وَاحِدَةٌ وَلَكُمْ أَنْتُمْ أَهْلُ السَّفِينَةِ هِجْرَتَانِ قَالَهُ حِينَ قَالَتْ يَا نَبِيَّ اللَّهِ إِنَّ عَمَرَ قَالَ نَحْنُ أَحَقُّ بِرَسُولِ اللَّهِ مِنْكُمْ.

تہ رحمة

۱۰۱۸: ده گپړنه وه له نېبو موسی عبدالله کورې قه یسی نه شعری په زای خودای لڼ بی گوتی وه کوو زانیمان پټغه مېر (د) کڅی کردوه بۆ مه دینه. نټمه ش له یه مېن بووین. بۆلای پټغه مېر (د) درچووین به موهاجیر من و دوو برای له خۆم گوره تر (نېبو بورده و نېبو رهم) له گډل په نجواو سچ که سی له نه شعری قهومی خۆمان سواری که شتی بووین نټمه ی گه یانده لای نه جاشی له حه به شه له وئ له گډل جه عفهری کورې نېبو طالب رټک که و تین. دانیش تین هه تا هه موومان به یه که وه هاتینه وه. نه وانیش به ژن و پیاو شازده که س بوون یک له وان ژنی خۆی نه سمانه کچی عومه یس بوو وا رټک که وت له کاتی داگیر کردنی خه ییر به خدمت پټغه مېر گه یشتین. پټغه مېریش (د) له تالانی به شی هیچ که سټکی نه دا که ناماده ی جیهادی خه ییر نه بوون به لām بۆ نټمه که موهاجیره کانی حه به شه بووین. پرسى کرد به شه رکه ره کانی خه ییر که بمان که ن به شریک له تالانی خه ییر موسلمانیش نه وانیان به شدار کرد. هه ندیک له خه لکان نټما می عومه ریش له وان بوو. گوتیان نټمه له وان له پټش ترین له هیجره ت که له ناو سه فینه (که شتی) بوون. نه سمانه کچی عومه یس که له گډل میتردی خۆی له گډل نټمه له که شتی دا بوون به زیاره ت بۆلای دایکی نټمانداران حه فسه ی کچی حه زره تی عومه ر چوو. حه زره تی عومه ریش هاته لای حه فسه ی کچی نه سمانه ش لای بوو. حه زره تی عومه ر چاوی به نه سمانه که وت گوتی نه مه کټی به ؟. حه فسه گوتی نه سمانه ی کچی عومه یسه. حه زره تی عومه ر فهرمووی نه سمانه ی حه به شه نه مه یه. نه سمانه ی به حریه نه مه یه. نه سمانه فهرمووی (به لڼ). حه زره تی عومه ر گوتی نټمه به هیجره ت له نټوه له پټش ترین. نټمه لڼ وه شاهه ترین بۆ پټغه مېر له نټوه. نه سمانه

پقی بۆه گوتی نا وانیه والله من له خدمت پیغه مبهر بووم که برسیه کانی نیوهی نه ده دا. نه زانه کانی نیوهی نامۆزگاری ده کرد. ئیمهش له وولاتی غه ربیاتی له عهردیکی ناخوشبووین. مهبهستیشمان ههر خوداو پازی بوونی خوداو پیغه مبهری خودا بوو (د). سویتند به خوا هیچ ناخۆم هیچ ناخۆمهوه ههتا ئهم قسهی تۆ به پیغه مبهر نه لیتیم. ئیمه ترسان دراوین نه زیهت دراوین له پتگای ئهم نایینه نجا ئه چم ئهم قسه به پیغه مبهر ده لیتیم وه پرسیار لهو ده کهم. والله درۆنا کهم. لانا دهه زیادیش به سههر وه نایتم نجا وه کوو هاته خدمت پیغه مبهر (د) گوتی ئهی پیغه مبهری خودا عومهر وای گوت وای گوت. پیغه مبهریش (د) فهرمووی تۆ چیت به نه و گوت. گوتم واو وا (یه عنی هه دوو قسه کانی له به نییان کرابوو بۆی گتیا به وه). پیغه مبهر (د) فهرمووی وانیه عومهر ده رحه ق به من لی وه شاهه تر بی له نیوه. بۆ عومهر وه وه اله کانی یهک هیج رته ثابت بوو بۆ نیوه نه هلی که شتی دوو هیج رته (کوچ کردن) هه یه. هیج رته تیکتاکان بۆ حه به شه هیج رته تیکشکان بۆ لای من.

(ش): نه سمانه گوتی چاوم به نه بو موسی نه شعهری و نه هلی که شتی کهوت پۆل پۆل ده هاته نه لام بۆ بیستی ئهم قسه خو شهی پیغه مبهر (د) هیچ شتی که له دنیا له قسه یه بۆ نه وان خو شتر نه بوو که مایه ی که یف خو ش بوون بوو.

١٠١٩: عَنْ أَبِي مُوسَى (ض) إِنِّي لَأَعْرِفُ أَصْوَاتَ رَفَقَةِ الْأَشْعَرِينَ بِالْقُرْآنِ حِينَ يَدْخُلُونَ بِاللَّيْلِ وَأَعْرِفُ مَنَازِلَهُمْ مِنْ أَصْوَاتِهِمْ بِالْقُرْآنِ. بِاللَّيْلِ وَإِنْ كُنْتُ لَمْ أَرَ مَنَازِلَهُمْ حِينَ نَزَلُوا بِالنَّهَارِ وَمِنْهُمْ حَكِيمٌ إِذَا لَقِيَ الْخَيْلَ - أَوْ قَالَ الْعَدُوَّ. قَالَ لَهُمْ إِنَّ أَصْحَابِي يَأْمُرُونَكُمْ أَنْ تَنْظُرُوهُمْ.

ته ره ده

١٠١٩: ده گتیه نه وه له نه بو موسی نه شعهری په زای خودای لی بی گوتی پیغه مبهر (د) فهرمووی بی گومان من ده ناسم دهنگی هه وه اله کانی نه شعهری به خویتندی قورنان له شه و دا. وه به ناوازی خویتنده وهی قورنانیشیان به شه و قوتاخ و جیگیان ده ناسم نه گهرچی به پۆرش نه مدیون وه کوو دابه زیون له چی جیگیاییکن. وه له وانیشدا هه یه هوشمه ندو مهردازی وا وه کوو تووشی له شکری دوژمن بی پتیان ده لی به راستی ره فیه کانی من فره مانسان پت ده کهن که چاودری یان بکهن. (واتا ئهی له شکری دوژمن نه گهر نیوه فکران وایه له پیش تاقه سواریکی وه کوو من رابکهن نه ری چی نه کهن له بهرام بهر هه وه اله کانم که

هیشتا نه هاتوونه به لّام به زمانی نه وهی که هه وهسیان به کوشتاری نیوه دی پیتان ده لیتن چاوه ریمان بکه ن ئه ی کافرینه هه تا پیتان ده گه ی (له برگه ی دوا یی زۆر مه عنا لی دراو ده توه له لایه ن نه وان ه ی شه رح ی هه دیشیان کردو وه . به لّام نه وه مه عنا ی نو سه ری نه م دیرانه نه وه بوو که نو سه را له مه عنا ی نه م هه دیشه . ئاره زووش هه یه ته ماشای شه رقاوی بکه .

غه زای مۆته

۱۰۲۰: عَنْ ابْنِ عُمَرَ (ض) إِنْ قُتِلَ زَيْدٌ فَجَعْفَرٌ وَإِنْ قُتِلَ جَعْفَرٌ فَعَبْدُ اللَّهِ ابْنُ رَوَاحَةَ.

ته رجه مه

۱۰۲۰: له بهر نه وه ی ته رجه مه ی نه م هه دیشه له باسی (جه نازه) ږهت بوو به درتږه پیدانیکی زۆرباش لیره دووباره ی ناکه ی نه وه .

۱۰۲۱: عَنْ أُسَامَةَ (ض) يَا أُسَامَةُ أَقَتَلْتَهُ بَعْدَمَا قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ قُلْتُ كَانَ مُتَعَوِّذًا. فَمَا زَالَ يَكْرُرُهَا حَتَّى تَمْنَيْتُ إِنِّي لَمْ أَكُنْ اسْلَمْتُ قَبْلَ ذَلِكَ الْيَوْمِ.

ته رجه مه

۱۰۲۱: ده گتیر نه وه له ئوسامه ی کوری زیدی کوری حارته ره زای خوا ی لی بی گوتی پیغه مبه ر (د) ئیمه ی نارد یۆ سه ر تیره ی (حرقه) له گه ل به یانی گه ی شتینه سه ریان قه وه که رایان کرد. من و پیاویکی نه نصاری گه ی شتینه پیاویکی یان وه کوو به سه ر سوپمای ی و بی هوشی فیه ماندا گوتی لا اله الا الله . پیاوه که ی نه نصاری وازی لی هینا منیش دامه بهر بهر دان هه تا کوشتم . وه کوو هاتینه وه نه م هه بهر هه ی شته پیغه مبه ر (د) ئنجا فهرمووی نه ی ئوسامه کوشت له پاش نه وه ی گوتی لا اله الا الله . منیش گوتم: بۆ خاتری نه وه ی وای گوت هه تا خوی له کوشتن ږزگار بکا . پاشان پیغه مبه ر (د) نه مه نده ی دووباره کردوه نه م فهرمووده یه هه تا له نه نجام گوتی کاشکی من هه تا ئیمرو موسولمان نه بوو مایه .

(ش): نه م قسه یه له لایه ن ئوسامه له سه ر هه قیقه ت نه بووه به لکی له بهر (زیده ږوی - مبالغه) . وای گوت .

(غزوة الفتح)

شهری کردندهوی مهککه

۱۰۲۲: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (ض) أَحْبَبْتُ أَبَاسْفِيَانَ عِنْدَ حَطْمِ الْخَيْلِ حَتَّى يَنْظُرَ إِلَى الْمُسْلِمِينَ. فَلَمَّا مَرَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. بِأَبِي سَفِيَانَ قَالَ أَلَمْ تَعْلَمْ مَا قَالَ سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ. قَالَ قَالَ كَذَا وَكَذَا. فَقَالَ كَذَبَ سَعْدُ وَلَكِنْ هَذَا يَوْمٌ يُعْظَمُ اللَّهُ فِيهِ الْكُفْبَةُ وَيَوْمٌ تُكْسَى فِيهِ الْكُفْبَةُ.

«لهبه ر نهوهی په یمانی حوده بیه له لایه ن کافره کانی مهککه جی به جی نه کرا مهککه له لایه ن موسولمانه کان (فتح) کرا له سالی هه شته می کوچی».

تهرجه مه

۱۰۲۲: ده گټیر نهوه له عبدالله کورې حه زره تی عبباس په زای خودایان لی بی. گوتی پیغه مبه ر (د) له دووی مانگی په مه زان. به ده هه زاره وه له مه دینه چوه ده ری بو فه تحی مهککه. پیغه مبه ر (د) به روژوویو موسولمانیش هه موو به روژوویوون. هه تا گه شته (ناویک) پی یده لیتن (که دیه) که ده که ویتته به ینی (عوسفان و قوده ید) پاش عه سربوو پیغه مبه ر (د) روژووی شکاند موسولمانیش روژوویان شکاند (ش) نه مه ناسخه بو هه موو (فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ) نه م نایه ته واده گری که نه گه ر مانگی په مه زان هات ده بی موسولمانان به روژووین به لام ته خصیص ده کا به غدیری سه فهر / واتا نه گه ر له سه فهر دا نه بن. به لام کاتی سه فهر دروسته بیشکیتن.

ده گټیر نهوه له عروهی کورې زویه ر په زای خودایان لی بی گوتی سالی فه تح وه کوو پیغه مبه ر (د) ته شریفی بو سه ر مهککه چو قوره یش خه به ریان زانی. نه بو سوفیان و حه کیمی کوری حه زرام وه بوده یلی کورې وه رقا بو زانی هوالی له شکرې نیسلام هاتنه ده ری. رویشتن هه تا گه شته (مر الظهران). جیگاییکې نزیکه له مهککه نیستا وادی فاطمه ی پی دهلین له ناکاو چاویان به ناگریکی زور کهوت. نه بو سوفیان گوتی. نه م هه موو ناگره زوره چی به ؟ گویا ناگری شهوی عه رده یه. بوده یل گوتی ناگری به نی عه مره یه عنی خوزاعده یه. نه بو سفیان گوتی ناگری به نی عه مر له مه که مته ر. هه ندی له حه ره سی پیغه مبه ر (د) چاویان پی یمان کهوت. قورتار نه بوون. گیران هه ر سی یمان هیان بو خدمه ت پیغه مبه ر (د) نه بو سوفیان موسولمان بوو په زای خودای لی بی نجا وه کوو رویشتن

فهرمانی به عه‌ب‌اسی مامی کرد که نه‌بو سوفیان له (حطم الخیل) رابگره. هه‌تا چاری به‌لشکری نیسلام بکه‌وی (چونکی حطم الخیل لووته کیتی‌که وه‌کوو دهره‌ند ر‌هت بوون به‌وینده‌ریدا ناچاری‌یه) عه‌باسیش بر‌دی له‌وئ رای گرت تیره‌کانی نیسلامیش ییتکه ییتکه هاتن به‌پیشیدا ر‌هت بوون تیپه سوار‌یکی به‌پیشدا ر‌هت بوو. گوتی نه‌ی عه‌باس نه‌م سوارانه کتن. گوتی عه‌شیره‌تی غفارن. نه‌بو سوفیان گوتی من له‌کوئ غفار له‌کوئ (یه‌عنی نیمه‌ی قوره‌یش له‌گه‌ل غفار نه‌به دوژمنایه‌تی نه‌به دوستانیه‌تی مونا‌سه‌به‌مان نی‌یه) پاشان تیره‌ی جوهه‌ینه ر‌هت بوو له‌وانیش پرس‌ی له‌عه‌باس وه‌کوو قسه‌ی پیشوو گوتی من له‌کوئ و جوهه‌ینه له‌کوئ پاشان له‌شکری سعدی کور‌ی هوژیم ر‌هت بوو له‌وبشی پرس‌ی و هر قسه‌ی پیشووشی کرد. له‌پاشان تیره‌ی سوله‌یم ر‌هت بوو له‌وبشی پرس‌ی و هه‌رواشی گوت هه‌تا تیپه عه‌سکه‌ر‌یکی زۆر گه‌وره هات نه‌بو سوفیان گوتی نه‌مانه چه تیره‌یه‌کن عه‌باس گوتی نه‌مانه نه‌نصارن له‌ژیر به‌یداغی سه‌عدی کور‌ی عوباده نه‌و سه‌روکی یانه سه‌عد گوتی نه‌ی نه‌بو سوفیان نیمرو ژوژی (مه‌لحه‌مه‌یه) یه‌عنی ر‌وژی کوشتن و کوشتاره. نیمرو استحلالی که‌عبه ده‌کرئ په‌رده‌ی هه‌ره‌مه‌یه‌تی ده‌درئ. نه‌بو سوفیان گوتی نه‌ی عه‌باس (حَبْذَا يَوْمَ الزَّامِ). یه‌عنی نیمرو که‌نیوه به‌فکری کوشتن و کوشتار بچنه سه‌ر مه‌که ر‌وژ‌یکی خو‌شه‌وسته بو‌خه‌لکی مه‌که که‌ چونکی هه‌ر که‌سیک به‌بیری کوشتار چوبسته سه‌ر مه‌که که‌ تۆله کردنه‌وه هه‌ر بو‌خه‌لکی مه‌که که‌ بووه. دوژمنی خه‌لکی مه‌که که‌ هه‌ر ژیر که‌ وتوو بووه. پاشان تیپ‌یکی تر هاتن له‌وانی پیشوو که‌متر بوو پیغه‌مبه‌ریان له‌گه‌ل دابوو. به‌یداغی پیغه‌مبه‌ر (د) به‌ده‌ست زوبه‌یری کور‌ی عه‌وام بوو وه‌کوو پیغه‌مبه‌ر (د) به‌لای نه‌بو سوفیان ر‌هت بوو پتی گوت نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا نه‌تزان‌ی سه‌عدی کور‌ی عوباده چی گوت. فهرموی چی گوت. گوتی سه‌عد گوتی نیمرو ژوژی مه‌لحه‌مه‌و کوشتاری گه‌وره‌یه. پیغه‌مبه‌ر (د) فهرموی سه‌عد در‌وژ کردوو. به‌لکی نیمرو ژوژ‌یکه که‌ خودا ته‌عظیمی که‌عبه‌ی لی ده‌کا وه‌ ر‌وژ‌یکه که‌عبه‌ی لی به‌رگ ده‌کرئ. به‌هۆی به‌دیار که‌وتنی نیسلام وه‌ بانگ دانی بلال له‌سه‌ر که‌عبه و‌لا‌بردنی بت و سه‌نم و وینه‌و صوره‌ت له‌نیو به‌یت و شتی تربش پیغه‌مبه‌ر (د) فهرمانی دا که‌ به‌یداغی خۆی له (ه‌جون) بچه‌قتی هه‌جون جی‌گا‌یی‌که له‌نزی‌ک قه‌برستانی مه‌که که‌. عه‌باس به‌زوبه‌یری گوت نه‌ی باوکی عبدالله لی‌ره پیغه‌مبه‌ر (د) نه‌مری به‌تۆ فهرمووه به‌یداغت بچه‌قتینی. پیغه‌مبه‌ر (د) نه‌و ر‌وژه فهرمانی به‌خالد کور‌ی وه‌لید کرد که‌ له‌ سه‌ره‌ودی مه‌که که‌ له‌که‌دا وه‌ بو مه‌که که‌ بئ. پیغه‌مبه‌رش (د) له (گُ‌دای) که‌ له‌ خوارووی مه‌که که‌یه. پاشان هه‌ندئ له‌قوره‌یش وه‌کوو سه‌وه‌یلی کور‌ی عه‌مر وه‌ سه‌فوانی کور‌ی نومیه له (خندمه) که

جیگاییتکه له خواره وهی مه ککه . بۆ کوشتار کۆبوونهوه خالد تووشیان هات کوشتاری کورت پرووی دا بهم تهرزه له ههوالانی خالد دووکهس کوژرا یهکیان خالدي کورپی سهعدی خوژاعی بوو که نازناوی (حویهش) بوو . دووهم کورزی کورپی جابری فهیری بوو . له کافرانیش دواژده یان سیزده کهس کوژرا .

(ش): ئەم قسهی کوشتاری خالد که له (خندمه) بوو . نهوه به راست دهسهلمینتی که لهچهند هه دیشتیکی راست هاتوه که خالد له خواره وهی مه ککه بووه . پیغه مبه ریش (د) . له سه ره وهی مه ککه بوه وه کوو چووینه ناو مه ککه .

١٠٢٣: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ (ض) جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يَعِيدُ.

تهرجه مه

١٠٢٣: ده گێڕنه وه له عبداللهی کورپی مه سعود رهزای خودای لی بی گوتی پیغه مبه ر (د) پوژی گرتهی مه ککه چوه ناو مه ککه له ده وردی بهیت سی سه دو شهست بوت هه بوو . داریکی باریکی به ده سه ته وه بوو یه که یه که داریکی ده گه یاندی و دهی فه رموو (جاء الحق...) واته راستی و حه ق هات... هتد . بوته کان سه رنگون ده بوون . مه عنای فه رموده که شی حه ق که نیسه لامه و قورنان هات . وه کفریش نه ما حه ق هات (باطلیش) که شتی پووچه له نه بووه مه عدوومه نه هیچ نیجاده کا له عه ده مه وه نه هیچ شتیکیش که نه بی له پاش وجود ده گێڕه ته وه بۆ وجود .

١٠٢٤: عَنْ عَمْرِو ابْنِ سَلَمَةَ (ض) صَلُّوا صَلَاةَ كَذَا فِي حِينَ كَذَا وَصَلُّوا كَذَا فِي حِينَ كَذَا. فَإِذَا حَضَرَتِ الصَّلَاةُ فَلْيُؤْذَنُ أَحَدُكُمْ. وَلْيُؤْمِكُمْ أَكْثَرُكُمْ قِرَاءًا.

تهرجه مه

١٠٢٤: ده گێڕنه وه له عه مری کورپی سلیمه کورپی قه یس . گوتی مالی نیمه له سه ر ناویک دابه زبسوین . شوینی هاتوچۆی خه لک بوو . پێسوار زۆر له لامان داده به زین . نیمه یش پرسیارمان لی ده گردن ئەم پیاوه چی یه پهیدا بووه ده یانگوت ئەم پیاوه ده لی خوا نهوی ناردوه وه وهی بۆ ده نیترئ . بۆ نیمه یشیان ده خوێنده وه منیش منال بووم له م پێسوارنه قورنانم زۆر له بهر کردبوو . عه ره بیش بۆ موسولمان بوونیان چاوه ریی فه تحی

سه ککه یان ده کرد. ددیان گوت وازی لی بینن له گهل قه و مه که ی خوی. چونکی نه گهر سه رکه و ت به سه ر خه لکی مه ککه دیاره پیغه مبه ریکی راسته. نینجا وه کوو مه ککه فته تح کرا. هه موو تیره و هوزیک تالوکه یان کرد بو موسولمان بوون. (سلیمه ی) باو کیشم له پیش هوز که مان په له ی کرد بو موسولمان بوون له پاش گه وره بوون به ثانی نیسلام هاته وه (واته موسولمان بوو) گوتی والله له خدمت پیغه مبه ر (د) هاتوومه وه لاتان. به راستی پیغه مبه ری خودایه. نه وایگا به خه لک نیشان ددها. ده فهرموئی فلان نوئیژ بکه ن له فلان کات. وه نوئیژیکی وابکه ن له وه قتیکی وا. وه کو کاتی نوئیژیش داهات با یه کیکتان بانگ بذا. کامه یشتان قورنان زور ده زانی به پیش بکه وی له نوئیژ (واتا بیته نیمام) بیریشیان کرده وه له من زیاتریان نه بوو به زانی قورنان چونکی له رتیاران فیره قورنان بیوم منیان کرده نیمامی خویان. که ته مه نیشم شه ش یا حه و ت سالیکی بوو. دوو گردیکم له به ریوو کورت بوو وه کوو سه جده م ده برد هه لده کشا ستم به دیار ده که و ت که عه وره ته. ژنیکیش له تیره که مان (قه بیله) گوتی بوچی لاسمتی نیمامه که تان دانا پوئن له نیمه. نینجا پارچه یه کی عومانیان بو کریم له به حرین بویان کردم به کراس. له حه یاتی خوم به هیچ شتیکی نه مننده که یف خوش نه بوومه نه مننده ی به م کراسه که یف خوش بووم.

(ش): شافعیه کان نه میان کرده ته به لگه (دهلیل) له سه ر دروست بوونی نیمامه تی (مندال میز - واته چاکه و خراپه لیک ده کاته وه که ته مه نی له حه و ت سال یا حه و ت سال زیاتره). له نوئیژی فهرز به لام نه یان کرده ته به لگه له سه ر دانه پوشینی عه وره ت. چونکه له وانه یه نه وکاته نه یان زانیوه داپوشینی عه وره ت واجبه.

(غزوة اوطاس)

غه زای نه و طاس

۱۰۲۵: عَنْ أَبِي مُوسَى (ض) اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِعُبَيْدِ أَبِي عَامِرٍ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَوْقَ كَثِيرٍ مِنْ خَلْقِكَ مِنَ النَّاسِ. فَقُلْتُ وَلِي فَاَسْتَغْفِرُ. فَقَالَ اللَّهُمَّ لِعُبَيْدِ اللَّهِ ابْنِ قَيْسٍ ذَنْبُهُ وَاَدْخِلْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مُدْخَلًا كَرِيمًا.

ته رجده مه

۱۰۲۵: ده گتړنه وه له نه بو موسای نه شعهری ره زای خودای لی بی گوتی پیغه مبه ر (د) وه کوو به سه رکه و تووی وه به تالانی زور له غه زای حونه یین بزوه له ژیر سه رکه ردايه تی نه بو

عامر عوبهیدی کوپی سلیم حصاری (مامی ابو موسی) له شکریتیکی ناردنه و طاس له دیاری ههوازن. بۆ به دواکهوتنی له شکر ههوازن که شکابوون له غهزای حونهین. ننج گه یشته سهریان دهوردی دان به دهستی ره بیعهی کوپی ره فیع یا به دهستی زوبهیری کوپی عهوام کوژرا. نهوانی تریش رایان کرد. نهبو موسی گوتی منیشی له گه له نهبو عامری مامه نارد. نجا پیاویتیکی به نی جوشمی تیریتیکی له نهژنوی نهبو عامردا له نیو چۆکی چهقی. گه یشته سهر نهبو عامر گوتم مامه کامه بوو له تزیدا. به نیشاره کردن گوتی نهوی هئ بوو. منیش که وقه شوینی رای کرد. تانم تیدا گوتم شهرم ناکهی راده که ی. راده ستا گه یشته کافره که. هه ریه که یه ک شیرمان وه شاند. من نهوم کوشت. پاشان به عامرم گوت مامه خود: دوزمنه که ی تۆی کوشت. گوتی نهوم تیرهم له نهژنۆ بینه ده ری. وه کوو درم هیتا نهختی ناو له جۆی تیره که هات. گوتی نهی برازام له منوه سه لام له پیغه مبه ر بکه. پئی بلی دوعاه بۆ بکا خودا لیم خوش بی منیشی دانا له جیاتی خۆی به سه رکردایه تی له شکره که ی پاشان زۆری پئی نه چوو وه فاتی کرد. نجا چوومه خدمهت پیغه مبه ر (د) له مالی خۆی له سه ر تهختیکی (مورمول) یه عنی چنراو به په تکه گوریس. بئ رایه خ. له شۆینه واری گوریسه کان پشت و ته نیشتی پیروزی شووی به ستبوو. حیکایه تی خۆمانم بۆ گپی رایه وه. خه به ری نهبو نامریشم پیتدا پئی گوتم استغفارم بۆ بکا - داوای ناوی کرد دهست نوژی شووشت. پاشان هه ردوو دهستی بلند کرد گوتی نهی خودایا. گوناھی عوبهیدی نهبو عامر داپۆشی. چاوم به سپیاتی بن ههنگلی که وت. پاشان گوتی. نهی خودایا رۆژی قیامهت بیگیری له سه ره وهی زۆر له مه خلوقی خۆت له نهوعی نینسان. منیش پیم گوت بۆ منیش استغفار بکه (واتا داوای لئ بوردنم بۆ بکه له خودا). گوتی نهی خودایا گوناھی عبداللهی کوپی قهیس داپۆشی و ببه یه شویتیکی به که رامهت و به شه ردف و بی به خشی رۆژی قیامهت.

(غزوة الطائف)

شه ری طائف له مانگی شه واول سالی هه شته می کۆچی پووی دا

۱۰۲۶: عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (ض) لَا يَنْخَلَنُ هَؤُلَاءِ عَلَيْنَا: قَالَهُ فِي مَخْنَثٍ.

ته رجه مه

۱۰۲۶: ده گپی نه وه له دایکی ئیمانداران - ئومی سه له مه ی هندی کچی ئومه یه ی مه خزومی رهزای خودای لئ بی گوتی پیغه مبه ر (د) ته شریفی هاته لام له کاتیک براه

عبداللہی کوری نومیم لابیو له گهل موخنه ټټکیش. نم موخنه ته که ناوی (هیت بو) به عبداللہی کوری سله مہی گوت: تو پټم بلن نه گهر سبه یننځي خودا طائفی بو فته تح کردن ته ماشای کچی غیلان بکه له قه له ویان له لای پټشه وه چوار لوجی له زگی دیاره. به لام له لای پشته وه هشت لوج له هردو ته نیشتی دیاره. پټغه مبه (د) به قسه یه کی توند به نومی سله مہی گوت نم موخنه ټانه - واته نه ژن و نه میړد- انه. با نینه لات. (ش): پاشان پټغه مبه نم نه ژن و نه میړدی نه فی کرد بو حیما پاشان له خلافتی عومر پیرو پرتشان بو بوو دهر وژی ده کرد. نیزن درا له هفتی یه یک جار دهاته وه مه دینه. نه ویش کولای عبداللہی کوری نومیم بوو.

١٠٢٧: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ عُمَرَ (ض) إِنَّا قَافِلُونَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ فَتَقُلَّ عَلَيْهِمُ الذَّهَابُ بَلَا فَتَحَ طَائِفٌ. وَقَالَ مَرَّةً ثَانِيَةً نَقُلْ فَقَالَ اغْدُوا عَلَى الْقِتَالِ فَعَدُوا فَاصَابَهُمْ جَرَأٌ. فَقَالَ إِنَّا قَافِلُونَ غَدًا إِنْ شَاءَ اللَّهُ فَأَعْجَبَهُمْ فَضَحِكُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

ته رجه مه

١٠٢٧: ده گټړنه وه له عبداللہی کوری حه زره تی عومر په زای خودای لی بی گوتی وه کوو پټغه مبه (د) طائفی نابلقه دا پاشان به سه ریاند زال بوو چونکی ته قیف کوشتاری (اوطاس) و (کورا) یان کرد هاتنه طائف به پټیو سستی یه کانی شهر بو ماوهی سالتیک خوځان له قه لات قایم کرد. دهر گایان کلیل دا (ابن سعد گوتی ماوهی نابلقه ی نه وان هه رده پوژ بو) ننجا پټغه مبه (د) فرموی به پراستی نیمه بار که رین نه گهر خودا حه زیکا. نه صاحب نم فرمووده یان پټی گران بوو. گوتیان نیمه به بی گرتنی قه لات چوځ پر وین جاری دووهم فرموی بارده که ین. پاشان فرموی سبه یننځي زوو بو کوشتار پوځ. نه صاحب دهره یان له قه لات دا بوو به شه ره تیر. چونکی نه وان له سه ر شوروی قه لات تیر یان ددها ویشته. باش کاری له نه صاحب ده کرد نه صاحب برینداریان زوځ بوو. تیری نه صاحبیش نه ده که یشته نه وان. نه وان بی باک بوون له زام و کوژران. ننجا پټغه مبه (د) فرموی نیمه بارده که ین سبه یننځي. نه صاحب پټی یان خوځبوو پټغه مبه به گرځینه وه پټی که نی به سه ر سورمانیکه وه له حالی نه صاحب که جاری پټشوو پټی یان ناخوځبوو بی گرتنی قه لات پوځ ددفعی پاشووش پټی یان خوځ بوو.

۱۲۰۸: عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (ض) قَالَ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَبْشِرْ فَقَالَ قَدْ أَكْثَرْتُ عَلَيَّ مِنْ أَبْشِيرٍ. فاقْبَلْ عَلَى أَبِي مُوسَى وَبِلَالِ كَهَيْئَةِ الْغَضَبَانِ فَقَالَ رَدَّ الْبَشْرَى فَأَقْبَلَا انْتَمَا. قَالَا قَبْلُنَا ثُمَّ دَعَا بِقَدَحٍ فِيهِ مَاءٌ فَغَسَلَ يَدَيْهِ وَوَجْهَهُ فِيهِ وَمَجَّ فِيهِ ثُمَّ قَالَ اشْرَبَا مِنْهُ وَافْرَا عَلَى وَجْهِكُمَا وَنَحْرُكُمَا وَأَبْشِرَا فَأَخَذَا الْقَدَحَ ففَعَلَا. فَنَادَتْ أُمُّ سَلَمَةَ مِنْ وَرَاءِ السُّتْرِ. أَنْ أَفْضِلَا لَامَكُمَا. فَأَفْضَلَا لَهَا مِنْهُ طَائِفَةً.

تهرجه مه

۱۰۲۸: دهگيرنهوه له نهبو موسی نه شعهری رهزای خودای لی بی گوتی پیغه مبه (د) له بهینی مه ککه و طائف له (جعرا نه) دابهزی بوو. منیش له خدمه تی بووم پیلالی بانگده ریشی له خدمه ت بوو. عه ره بیکی به دهوی هاته خدمه ت پیغه مبه (د) پیی گوت له و به لیتن و وه عدهی به منت داوه نه ری به جی ناگهینی پیغه مبه (د) فه رموی موژده ت لی بی (واتا به جی ده گه ینم). عه ره ب گوتی زو رجار به منت گوتووه موژده ت لی بی. (واتا: هیچیشمان له تنو نه دیت). پیغه مبه (د) پرووی پیروزی له نه بو موسی و بیلال کرد به شیوهی رق بوونه وه فه رموی نهم عه ره به موژده که ی منی رد کرده وه ننجاً ئیوهش قبولی بکه ن (واتا: رقتان نه بیته وه). گوتیان قبرولمان کرد نه ی پیغه مبه ری خودا پاشان داوای جامه ناویکی کرد. ده ست و دم و چاوی تیا شووشت ناوه که ی پرو کرده وه نیو جامه که. پاشان فه رموی له م ناوه بخو نه وه. نه ختیکش به دهم و چاوو سینگتان داکه ن. جامه که یان وهرگرت چلونی فه رموو وایان کرد نومی سه له مه دایکی ئیمانداران له پشت پهرده وه بانگی کرد فه رموی له پاش خو تان له م ناوه نه ختیکش یارمه تی دایکتان بده ن - یه عنی یارمه تی من بده ن. ننجاً هه ندیکیان له ناوه که بو هیشته وه پیشکه شیان کرد.

ننجا لی ره دا وهرگیر (مترجم) ده لی (جَلَّ اللهُ وَجَلُّ مَا خَصُّ أَكْرَمُ رَسُلُهُ بِهِ مِنَ الْحِلْمِ بِسُورَةِ الْمَنْشُورِ لَكَ صَدْرُكَ).

۱۰۲۹: عَنْ أَنَسٍ (ض) إِنَّ قُرَيْشًا حَدِيثُ عَهْدٍ بِجَاهِلِيَّةٍ وَمَصِيبَةٍ. وَإِنِّي أَرَدْتُ أَنْ أَخْبِرَهُمْ وَأَتَأَلَّفَهُمْ أَمَّا تَرْضَوْنَ أَنْ يَرْجِعَ النَّاسُ بِالْأَنْبِيَاءِ وَتَرْجِعُونَ بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى بَيْتِكُمْ قَالُوا بَلَى. قَالَ لَوْ سَلَكَ النَّاسُ وَادِيًا وَسَلَكَتِ الْأَنْصَارُ شِعْبًا. لَسَلَكَتُ وَادِي الْأَنْصَارِ وَشِعْبَ الْأَنْصَارِ.

تەرجەمە

۱۰۲۹: دەگىرنەۋە لەنەنەسى كۆرى مالک پەزاي خوداي لى بى. گوتى تالانى
 حونەنى ھەموو دا بەموھاجىران ھىچى بەنەنصار نەدا. نەنصار گوتيان خودا لەپىغەمبەرى
 خۆى خۆشى. مال بەموھاجىران دەبەخشى نىمەش بەجى دىلى. كەچى شىرى نىمەش تەكە
 دەكا لەخوتنى كافرانى حونەين. نىجا پىغەمبەر (د) چەند كەسانىكى كۆکردوۋە لەنەنصار.
 فەرموۋى قورەشى مەككە تازە موسولمان بوۋىنە لەمىژنى يە لەكافرى جودا بوۋىنەۋە. زۆر
 مەلاۋ موصىبەتلىيان توش بوۋە بەم تەرەزە خزم و كەسيان كۆزراۋە. نىشتامانيان گىراۋە
 نىش دەمەۋى تۆلەيان بۆ بەكەمەۋە. ئولفەتلىيان بەخەمە ناۋ دل لەگەل دىنى نىسلام
 پىيىن. ئەرى نىۋە پازى نابىن خەلكى بەمالى دونياۋە بگەرتتەۋە مالى خۆى نىۋەش بە
 پىغەمبەرى خوداۋە (د) بگەرتتەۋە نىشتامان و خانوۋەكانتان. نەنصار ھەموو بەيەكەۋە
 گوتيان رازىن پىغەمبەر (د) ئەو كاتە فەرموۋى كاغەزتان بۆ دەنوسم مالى بەحرىن كە
 نەھەموو مالىكى فتوحات زياترە. بەتايىبەتى بۆ نىۋەبى. گوتيان ھىچ پىتوستى بەكمان بە
 دونيا نىيە. پاشان فەرموۋى ئەگەر عالم ھەموۋى بەشىۋىتكدا بچى نەنصارىش
 بەشىۋىتكدا بچى من ئەو شىۋە ھەلدەبىژىم كە نەنصار پىيدا چوۋە.

۱۰۳۰: عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رض) اللَّهُمَّ إِنِّي أَبْرَأُ إِلَيْكَ مِمَّا صَنَعَ خَالِدٌ.

تەرجەمە

۱۰۳۰: دەگىرنەۋە لەعبداللەھى كۆرى ھەزرىتى عومەر پەزاي خودايان لى بى. گوتى
 نەپاش گرتنى مەككە لەمانگى شەۋال. لەپىش غەزاي حونەين. پىغەمبەر (د) بەسەدو
 پەنجا كەس لەموھاجىرو نەنصار خالدى ناردە سەر بەنى جۇذەيمەي كۆرى عامرى كۆرى
 عبدى مەنافى كۆرى كىنانە بۆ بانگەيشتى دىن. نەك بۆ كوشتار نىجا ۋەكوۋ بانگى
 كردن. راست و راست نەيان گوت نىمە موسولمان بوۋىن. بەلكى دەيانگوت (صبأنا
 صبأنا) اتا: نىمە دىنى خۆمان جى ھىشت چوۋىنە ناۋ نايىتىكى تر خالدىش بەۋە پازى
 نەبوۋ دلى دانەكەۋت بەۋ قسە ناراستەۋخۆيەي كە غەيرى ئايىنى نىسلامىش دەگىرتتەۋە
 دەستى كرد بەكوشتن و ئەسىر كردنيان. بەھەر يەكىكمان ئەسىرىكى پىن دايىن. ھەتا
 رۆژتىك خالد فەرمانى دا ھەر كەسە ئەسىرى خۆى بكوۋى. نىش گوتم واللە من ئەسىرى
 خۆم ناكورم. نابى ھاۋەلەكانىشم بيان كۆژن. ھەتا دەيانبەينە خەمەت پىغەمبەر (د) نىجا
 ۋەكوۋ بەخەمەت پىغەمبەر گەيشتىن قسەكەمان پىن گوت. ھەردو دەستى پىروۋى بلندكرد
 فەرموۋى ئەي خودايا من پەنا دەبەمە بەرتۆلەۋ كارى خالد كردى دووجار ۋاي فەرموۋ.

تووړه یی پیښه مېر (د) له بهر په له کړدنې خالدبوو بو کوشتنیان له پېش نه وهی بزای
مه به ستیان چی یه .

۱۰۳۱: عَنْ عَلِيٍّ (ض) لَوْ دَخَلُوهَا مَا خَرَجُوا مِنْهَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ. الطَّاعَةُ فِي
المَعْرُوفِ.

تهرجه مه

۱۰۳۱: ده گيړنه وه له حه زره ته علی په زای خودای لی بی گوتی پیښه مېر (د)
له شکر ټکی بچو وکی نارد له ژیر فرماندهی عبداللهی کوړی حوذاهی سه همی نه نصاری
فرمانی پی کردن له ژیر فرمانه کانی نه و درنه چن. له کاریک عبدالله رقی له له شکره که ی
بووه گوتی نه دی پیښه مېر (د) فرمانی به نیو نه کړد. گوی رایه لی من بکه ن. گوتی ن
(به لی) گوتی ده که وایه هه ندی دارو سوو ته مه نی کویکه نه وه بو من. بویان کوکرده و.
پاشان گوتی ناگری تی به رده ن ناگریان تی به ردا. پاشان گوتی هه مووتان بچونه نیو نه
ناگره. نه گهر چی له شکره که به چونه ناو ناگر غه مناک بوون. به لام ویستی شیان خویان
فره بده نه نیو ناگر پاشان هه ندیکیان هه ندیکیان ده گرت ده یانگوت نیحه له ترسی ناگر بو
خدمت پیښه مېر (د) هه لاتی ن. نیستاش له سر دنیا تووشی سووتان بین چلون ده بی.
نیتر له قسانه به رده وام بووین هه تا ناگره که کوژاوه عبدالله که سه روکیان بوو رقه که ی
نه ما. ننجا نه هه واله گه شته پیښه مېر (د) فرمووی نه گهر بچو بانایه نیو ناگره که به و
فکری که ناسووتین چونکه به قسه ی نه میرو سه رکرده ی خویان کردیه درنه ده چون له نیرو
ناگر هه مو دهمردن هه تا روژی قیامت. گوی رایه لی نه میرو سه رکرده له فرمان به چاکه و
فرمان کردن به نه کړدن خراپه وه له کاری مه شروع هیه. نه ک له وهی که خودا پی ی
ناخو شه و بی شرعی یه. حه دیته (ان الامر المطلق لا یعم جمیع الاحوال) واتا فرمان
هه موو حاله ټیک ناگرته وده. به لام نه صحابه کانی پیښه مېر واتی گه شتن. گوی رایه لی
سه رکرده له هه موو نه حوال ټیک لازم و پتو سته هه تا له کاتی تووړه پېش وه له کاتی کړدن
کاری خراپیش. ننجا پیښه مېر (د) بوی پون کړنه وه که گوی رایه لی فرمانی نه میرو
سه رکرده ته نیا له سر کاری باشه به لام کاریک که خراپ بی خودا پی ی خوش نه بی نابی
بیکه ی و فرمانه که ی نابی جی به جی بکه ی.

۱۰۳۲: عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (ض) يَسِّرْ وَلَا تُعَسِّرْ. وَبَشِّرْ وَلَا تَنْفِرْ.

تەرجەمە

۱۰۳۲: دەگىرنەۋە لەعبداللەي كۆپى قەيس ابو موسى ئەشعەرى پەزاي خوداي لى بى گوتى پىتغەمبەر (د) نەبو موسى و مەعاذى كۆپى جەبەلى نارد بۆ حوكم و فېرکردنى مەحكامى دىن و قورئان. يەمەنىش دووبەشە. مەعاذى لەلای سەرەۋە دانا ھەتتا ەدەن. نەبو موساشى لەلای خوارەۋە داناو تەعىنى كرد. پاشان فەرمانى بە ھەردوويان كرد بە ئان كۆردىن بىن لەكاروبار زەحمەت دان و تەنگە تاو كۆردىن مەنۆيەن واتا كاران بۆ خەلك سووك بىكەن بە مەژدە بەشارەت بىن لەگەل خەلك بەرپەواندەنەۋە مەبىن. بىزارىستان لى بىكەن.

۱۰۳۳: عَنْ أَبِي مُوسَى (ض) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعَثَهُ إِلَى الْيَمَنِ فَسَأَلَهُ عَنْ أَشْرِيَّةٍ تُصْنَعُ بِهَا فَقَالَ وَمَا هِيَ قَالَ الْبَيْعُ. وَالْمِزْنُ. فَقَالَ كُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ.

تەرجەمە

۱۰۳۳: دەگىرنەۋە لەنەبو موسا ئەشعەرى پەزاي خوداي لى بى گوتى ۋەكو پىتغەمبەر (د) ناردى بۆ يەمەن لەئەحكامى ئەوانە كە دەخوڤتەۋە. پرسىارى كرد لە پىتغەمبەر (د) فەرموۋى ئەۋدى كە دەخوڤتەۋە چىن؟. گوتى (بىتە) واتا نەبىزى ھەنگوڤنە. ۋە (مزرە) يەئنى نەبىزى (جۆيە) - ئاۋجۆ (كە ئىستاپى دەلەين (بىرە). پىتغەمبەر (د) فەرموۋى ھەرچى مەستى و سەرخۆشى بەدا ھەرامە. لەھەرچى دروست كرايى.

۱۰۳۴: عَنْ الْبَرَاءِ (ض) مَرُّ أَصْحَابِ خَالِدٍ مِنْ شَاءَ مِنْهُمْ أَنْ يُعَقَّبَ مَعَكَ فَلْيُعَقَّبْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُعَقَّبْ.

تەرجەمە

۱۰۳۴: دەگىرنەۋە لەبەرائى كۆپى عازب پەزاي خوداي لى بى گوتى پىتغەمبەر (د) لەگەل خالە ئىمەي نارد بۆ يەمەن (لەپاش گەرانەۋەيان لە طائف و بەشىك لە دەسكەوت (غەنانام) لەجوعرانە (كە لەبەينى مەككە و طائفە) پاشان ھەزرەتى ەلى ناردە جىگاي خالە. فەرمانىشى پى كرد بە ھەۋالەكانى خالە بلى ئەۋى ھەۋەسى لى يە با بچىستەۋە ئەۋى ھەۋەسىشى لى يە با بىينى لەبۆ شەپرو غەزا لەگەل كافران. ئىجا يەگىك لەوانە كە

به چو نه‌وه من بووم که بۆ ته‌عقیبی غه‌زا لای هه‌زه‌تی عه‌لی نه‌جوولام. پاشان چه‌نه
(اوقیه) پارهی زۆرم به‌تالان گرت.

۱۰۳۵: عَنْ أَبِي بُرَيْدَةَ (ض) يَا بُرَيْدَةُ اتَّبِعْهُ عَلِيًّا. قُلْتُ نَعَمْ. قَالَ لَا تَبْغِضْهُ فَإِنَّ لَهُ
فِي الْخُمْسِ أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ.

ته‌رجه‌مه

۱۰۳۵: ده‌گێڕنه‌وه له (بوره‌یده) ڕه‌زای خودای لێ بی کۆری خۆسه‌یی نه‌سه‌می گوتی
پیتغه‌مبه‌ر (د) هه‌زه‌تی عه‌لی نارد بۆ لای خاڵد بۆ وه‌گرته‌تی ۵/۱ پینج یه‌کی تالان.
منیش له‌ ده‌روونی خۆم ڕقم له‌عه‌لی بۆه‌ چونکی دیتم کچیکی که‌ نه‌سیر کرابوو له‌لایه‌ن
موسولمانان بۆخۆی هه‌لبێژارد. بۆ سه‌به‌ینه‌ش خۆی شووشت. منیش به‌خاڵدم گوت تو‌قه‌ت
ته‌ماشای هه‌زه‌تی عه‌لی ناکه‌ی چی ده‌کا. وه‌کوو چوینه‌وه‌ خدمه‌ت پیتغه‌مبه‌ر (د) نه‌وی
له‌ عه‌لیم دیت به‌ پیتغه‌مبه‌رم گوت فهرمووی نه‌ی (بوره‌یده) نه‌ری ڕقت له‌عه‌لی بووبه‌ته‌وه
گوتم (به‌لێ) فهرمووی ڕقت لێ نه‌بیته‌وه‌ چونکی له‌پینج یه‌ک له‌مه‌ زیاتر به‌به‌ر عه‌لی
ده‌که‌وی. ننجا وه‌کوو پیتغه‌مبه‌ر نه‌و هه‌واله‌ی به‌ (بوره‌یده) گوت. که‌ عه‌لی خیانه‌تی
نه‌کردوه‌ به‌لکی که‌ستری له‌حه‌قی خۆی بردوه‌ خوشه‌وستی یه‌کی زۆری ده‌بارهی هه‌زه‌تی
عه‌لی په‌یدا کرد.

۱۰۳۶: عَنْ أَبِي سَعِيدٍ (ض) الْإِيمَانُ آمِنٌ مَنْ فِي السَّمَاءِ يَأْتِينِي خَيْرُ
السَّمَاءِ صَبَاحًا وَمَسَاءً. فَقَامَ رَجُلٌ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِتَّقِ اللَّهَ. قَالَ وَتِلْكَ أَوَّلُ سِتِّ أَحَقُّ
أَهْلِ الْأَرْضِ أَنْ يَتَّقِيَ اللَّهَ. قَالَ خَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ. يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ أَضْرِبُ عُنُقَهُ. قَالَ لَا
لَعْلَهُ أَنْ يَكُونَ يُصَلِّيَ. فَقَالَ خَالِدٌ وَكَمْ مِنْ مُصَلٍّ يَقُولُ بِلِسَانِهِ مَا لَيْسَ فِي قَلْبِهِ. قَالَ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنِّي لَمْ أَوْمَرْ أَنْ أَنْقَبَ قُلُوبَ النَّاسِ وَلَا أَشْنُقُ
بَطُونَهُمْ. قَالَ ثُمَّ نَظَرَ إِلَيْهِ وَهُوَ مُقَفَّ. فَقَالَ إِنَّهُ يَخْرُجُ مِنْ ضَنْضِي هَذَا. قَوْمٌ يَتْلُونَ
كِتَابَ اللَّهِ رَطْبًا لَا يَجَاوِزُ حَنَاجِرَهُمْ يَمْرُقُونَ مِنَ الدِّينِ كَمَا يَمْرُقُ السُّهْمُ مِنَ الرَّمِيَةِ.
وَأَظَنُّهُ قَالَ لَنْ أَدْرِكَهُمْ لَا أَفْتَكُهُمْ قَتْلَ ثَمُودَ.

ته‌رجه‌مه

۱۰۳۶: ده‌گێڕنه‌وه له‌ئهبه‌سه‌عیدی خودی ڕه‌زای خودای لێ بی. گوتی هه‌زه‌تی
عه‌لی له‌یه‌مه‌نه‌وه‌ بارچه‌ زێڕتیکی له‌چه‌رمیکی ده‌باغ کراو به‌جه‌فتی نارد بۆ پیتغه‌مبه‌ر (د)

هیشتا زبږه که له خاکي مه عده نې خوۍ صاف و پوخته نه کرابو گوټی له نیتوان چوار که س دابه شی کرد بو وه رگرتنی دلیان یه کی یان (عوبه ینه ی کوری به در) دووم (نه قره عی کوری حابسی حه نظه لی) سنی هم (زید الخیل کوری موه لهه لی طائی) چواره م (یا عه لقه مه ی کوری عولاته ی عامری بوو یاخو (عامری کوری طوفه یلی) بوو یه کیک له نه صاحب گوټی نیمه موسته حه ق ترین لهم چوار که سه هم خه به ره به پیغه مبه ر که شت (د) فهرمووی نیوه من به نه مین نازانن من نه مینداری نه وانه م که له ناسمانن سبه ینه و نیواره خه به ری ناسمانن بو دی. گوټی پاشان پیاو یکی پوومه ت در په ریو و له پوو و چاو له قوردا وه ناوچه وان به رز پش بوړ. وه سر تراشاو له سر عاده تی نه وانه ی له دهره وه ی شار نیشته جین وه به پیچه وانه ی خلاقی عاده تی عه رب که پرچیان دهیشته وه وه گورج و دامنه ه لکراو. گوټی له خوا بترسه نه ی پیغه مبه ری خودا. پیغه مبه ر فهرمووی واوه یلا بو تو. نه دی لایق ترین نه هلی عارد که له خوا بترس من نیم؟ پاشان پیاو ده که پشی له پیغه مبه ر کرد. خالد گوټی نه ی پیغه مبه ری خودا نه ری له ملی نه ده م؟. فهرمووی نا به لکی نوږت ده کا. خالد گوټی زور نوږت که نه و شتی به زمان ده لی له نیتو دلی نی یه. پیغه مبه ر (د) فهرمووی من فهرمانن پې نه کراوه دلی خه لکی کون بکه م وه زکی خه لکیش بد پتنم پاشان ته ماشای پیاو ده که ی کرد پشی له پیغه مبه ر کرد بوو فهرمووی له نه وه ی هم پیاو ده قه ومیک په یدا دهب به زمانیکې ته ر قورنانه ده خوین له گه رووشیان ته جاوز ناکا بو نیتو دلیان له دین نیسلام دهرده چن وه کو دهرچوونی تیر له هه ردوولای جهسته ی نیچیر. وای بو ددچم فهرمووی نه گه ر تووشیان بیم له کاتی خوین ددیان کوژم وه دیان برتنمه وه به کوتایی وه کو قه ومی صالح پیغه مبه ر سه لامی خودای لی بی. وه رگپرو دانه ری هم په رتووه که له وه ی که پیغه مبه ر حوکی به کوژرانی نه و که سه نه کرد به نوږت کردن دهرده که وی که نوږت له پاش نیمان و باور هینان گه ووره ترین نه رکانه چونکی ته علیلی به به جی گه یاندنی هیچ روکی تر نه کرد غه یری نوږت. لای کوری سه عد هم پیاو نه نیوی (حه ر قوسی کوری هیر) بوو له نه وه ی هم پیاو ده که قورنانه ده خوین به ناوازی به رزو بې عیبه رت گرتن به واتاو نه حکامه کانی قورنانه هم جوړه که سانه زورن له سالی ۱۳۷۱ کوچی. که کاتی نووسینه وه ی هم په رتووه که یه.

(غُرُوَّةُ ذِي الْخَلَصَةِ)

غەزای (ذی الخَلَصَة) له شاری غیلان و له عاردی (ختغم)

۱۰۳۷: أَلَا تُرِخُنِي مَنْ ذِي الْخَلَصَةِ. وَقَالَ اللَّهُمَّ ثَبِّتْهُ وَاجْعَلْهُ هَادِيًا مَهْدِيًا. فَقَالَ

رَسُولُ جَرِيرٍ وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ مَا جِئْتُكَ حَتَّى تَرْكُهَا كَأَنَّهُا جَمَلٌ أَجْرَبُ. قَالَ فَبَارَكْ فِي خَيْلٍ أَحْمَسَ وَرِجَالَهَا حَمَسَ مَرَاتٍ.

تهرجه مه

۱۰۳۷: ده گیتی نه وه له جهریر په زای خودای لی بی همدیشی جریر له جهاد پهت بوو وه لهه گیتیړانه وهش بهم ته رزه پونی کردو ته وه گوتی پیغه مبهه (د) پیی گوتم نه ری تز حه سانه وه یهک به دلی من ناگهینی دهریاره ی (ذی الحله صه). چونکی ذی الحله صه خانویک بوو له شاری غیلان له عاردی خه ثعم و بوجه یله له وولاتی یه من پییان ده گوت (کعبه الیمانیة) چونکی له یه من بوو. به که عبه یشیان ده گوت (کعبه الشامیة) پیغه مبهه ریش (د) حالی و ابو هیچ شتیکی له خوا به یهک نه زانین (شرک) پی ناخوشر نه بوو له سهر دلی پیروزی له وه لاملی رساله ت په نا (پیغه مبهه) گوتم: به لی. سه دو په نج سوارم له تیره ی (نه حمه س) هه لبرارد چونکی خاوه ن وولاغ و سوار چاک بوون. منیش سوارتیکی باش نه بووم خوم په ده ده گرت له سهر وولاغ. تم قسم به پیغه مبهه ر گوت. ده ستیکی پیروزی له سهر سنگم دا چاوم به شوینه واری ده سستی که وت له سهر سینگم. فهرمووی: نه ی خودایا رای بگری. بیگری به شاره زاو پی نیشان دراو. نیتر بیری بیری (به قطعی) جارتیکی تر من له وولاغ نه که وتم. نجا وه کوو جهریر گه یشته یه من پیایو یک له وی هه بوو. فالی به باسکه تیری ده گرت وه پییان گوت ناردراوی پیغه مبهه لیره یه. نه گهر پیی بکری له ملت ددها. هه تا پوژتیک فالی ده گرت وه دیتی جهریر له سهری راوه ستاوه گوتی باسکه تیره کانت بشکینه وه شه هادهش بیته و بللی هیچ په رستراوی راست نی یه خودا نه بی نه گهرنا له ملت ددهم. تیره کانی شکاندو شه هاده ی هینا.

جهریر گوتی له یه من بووم، تووشی دوو پیوا هاتم: یه کی یان دوکلاعبو نه ویترو عه مر له پاشایانی یه من بوو. چند سوارتیکی یان له گهل دابوو. هه موومان پروو به مه دینه بووینه ره فیق و هاو پی. منیش له نه حوالاتی پیغه مبهه قسم بو ده گیتیړانه وه. ذو عه مر یان گوتی نه گهر تو خه بهری پیغه مبهه رمان پی دده ی. منیش خه به ریکی نه وت پی ددهم. نه مه سی پوژ پهت بوو له کات (أجل) ی نه و نجا پروو به مه دینه پوژشتین. تووشی کاروانیک بووین له مه دینه وه ده هات پرسیارمان لی کرد له م خه به ره ناخوشره گوتیان پیغه مبهه (د) کوچی دواپی کردووه بولای خودای خوی نه بویه کر له جیگای نه و دانیشووه.

(ش): زانینی ذی عه مر به وه فاتی پیغه مبهه (د) یا به بو هاتن (که هانه ت) بووه یا خو زانایه کی باشی حدیث بووه له هیماو رموزاتی همدیشانی وه رگرتووه. یا به ههر شیو ده کی دیکه بی. نجا جهریر وه کوو بو تخانه که ی شاری غیلانی وه کو تیکدا. نه بو نه رطانی کوپی

پنجیعی کوری عامری کوری نه زوهری بجلي بو موژده بردنی تیکدانی بوتخانهی بیت
نیسانی ناردده خدمت پیغمه مبر (د) گوتی سوتندیم بهوزاتهی که توی ناردووه به
پیغمه مبرایه تی به حق من له یه مه نه وه نه هاتوومه بو خدمت تو هتا بوتخانه کم وه کوو
روشتریکی گروو جی هیشتووه. پیغمه مبریش (د) دوعای خیرو بهر که تی بو سوارو
یده کانی (نه حمه س) کرد پتتج جار.

(غزوة سيف البحر)

شهری - سيف البحر -

(سيف البحر) به که سری سین یه عنی روخی ده ریا. له م غه زایه چووبونه سه ریگای
قافله ی قوره یشی یان تنجا هرچی قافله ییکی قرره یشی یان هات هموو گیرا -
سه رکرده شیان- نه بو عوبه یده ی عامری کوری جه راحی فهری قوره یشی بو.

۱۰۲۸: عَنْ جَابِرٍ (ض) كُلُوا رِزْقًا أَخْرَجَهُ اللَّهُ. اطْعِمُونَا إِنْ كَانَ مَعَكُمْ أَيُّ الْحَوْتُ.

قه جه مه

۱۰۳۸: ده گیتړ نه وه له جابر په زای خودای لی بی گوتی پیغمه مبر فهرمووی بخون
پزقیتک که خودا ده ری خست درخواردی نیمه ییش. بده نه گهر لاتان هدی. نه مه به لگه و
ده لیله که ماسی کوشتنه وه ی له سر نی یه.

(سه برده ی نه م ده دیشه)

ده گیتړ نه وه له جابری کوری عبدالله نه نصاری په زای خودای لی بی. گوتی پیغمه مبر (د)
له سالی هه شته می هیجری له شکریتیکی سی سه د که سی له ژیر سه کردایه تی نه بو عوبه یده ی
نارده لای روخی ده ریا. له پاش ماو یه که هیچ زادو زه خیره نه ما نه بو عوبه یده فهرمانی کرد
هر که سی مزو ده ی (هه نبانه) ی خو ی پیتی. به هم مو هنبانه کان دوو هه مبانه خورما
کوژووه. له پاشان هر روژه. نه بو عوبه یده به قه ناعه ت بو خاتری ژیان کم که مه
له خورما یه که ی پین دداین هه تا ته واو بوو. پاشان دوو باره هه مبانه کانی زه خیره ی
کوژده وه. له م کوژکرده وه ی دوو هم هه ریه کمان روژی یه که دانه قه سپمان پین ده ریا. له کاتی
قه گیتړانه وه ی جابر یه کیتک له مه جلیس گوتی یه که دنکه قه سپ. ژیان به پتو نه تابا ت.
جابر گوتی ناخر نه و دنکه قه سپه ییش نه ما. نه گهرچی به نه مانی زادو زه خیره و خورمان

موتنه ئه ئير بووين به لام هەر رۆشتين. ههتا گه يشتينه (به حرين) له ناکاو دیتـ. نه ههنگيتک لهو جیگایه که وتیوو. به قهه کیتوکی بچووک. ئەم لهشکره سێ سهه که سیـ ههژده شو لهو نههنگه مان خوارد هەر تهواو نهبوو.

(گه ورهیی ئەم نههنگه وابوو چه زردهتی ئەبو عوبهیده فهرمانی کرد. دوو هیتـکـ په راسوویان لیتک به ستن له عارد چه قاندیان گوتی سوار ووشتریک به بن دا پەت بوـ نه سواره که نه ووشره که به نزیک په راسو نه که وتن. له گێرانه ویه کی تریش له جابر رۆژـ خودای لێ بی. گوتی دهريا له نهوعی عه نهر- نههنگيتکی بۆ فره داین. نیومانگ له گۆشته که مان خوارد. به رۆژنه کهش خۆمان چه ورکرد. ههتا جهسته کاغان له لاوازی برسیهتی هه موو هاته وه سه ر حالهتی خۆی له خۆشی و صحت. پاشان وه کوو گه يشتينه. مه دینه حیکایه تی ئەم حووته مان به پیتغه مبه ر گوت ئەویش فره مووی بخۆن رزقیتک که خودا ده ری خست. ده ر خواردی ئیتمه ش بدن نه گه ر لاتان هه یه. ئنجا هه ندیکیان بۆ هه یه خواردی وه کوو له مه عنای چه دیت باس مان کرد.

(ش): لەم لهشکری چه زردهتی عومهری کورێ خه طاب له گه لدا بوو. ئەم لهشکره ناویر به لهشکری (خَبَط) چونکی له برسان په لکه کانی داری سه له میان ده وه راند که داری مازوو به پرووه یه عنی چلوویان ده وه راند ده یان خوارد - خه به ط - به واتای چلوه.

وه کوو زۆر برسی بوونیان تووش بوو. قه یسی کوری سه عدی کورێ عه باده. بانگی کرد گوتی کێ خورما م لێ ده کړی به ووشر. به مه رجیتک خورما ی له مه دینه پێ بده م. یه ووشری حازر. چه زردهتی عومهر فره مووی ئەی ته عجبوب لەم مناله هیچ مالتی نی یه به قه رزشر دینێ بۆ غه یری خۆی. ئنجا پینج ووشتری کړی به پینج وسق خورما. له سێ جیگ ووشره کانی کوشته وه به سێ رۆژ. رۆژی چواره م ئەبو عوبه یده نه ی هیتشت چی تر ووشر بکړی. گوتی تۆ مالت نی یه فکرت وایه خۆت وه عه ده ی به خلاف بده ی - به رامبه ر خه لکی. ئنجا قه یس وه کوو گه يشته وه مه دینه چۆه لای سه عدی باوکی. به قه یسی گوت تۆ له کاتی برسیه تی قه وم چیت کرد. گوتی ووشرم بۆ کوشته وه باوکی گوتی چاکت کرد. گوتی پاشان چی گوتی ووشرم بۆ کوشته وه. سه عد گوتی چاکت کرد. گوتی پاشان چی گوتی ووشرم کوشته وه. سه عد گوتی له رۆژی چواره م چیت کرد. قه یس گوتی له کوشته وه قه ده غه کرام. باوکی گوتی کێ نه یی لێ کردی واته قه ده غه ی کردی گوتی ئەبوو عوبه یده ی سه رۆکم. سه عد گوتی بۆچی. قه یس گوتی ئەبو عوبه یده پێ ی گوتم تۆ پێ مالتی هه رچی هه یه مالتی باوکه ته سه عد گوتی. نه و چوار باغم له خورما پێ دای. له هه مویان که متر باغی - فه خذه - حاصلاتی هه ر ساله ی په نجا وسقه.

ئەم نههنگه ی خواردیشیان بۆین له نهوعی عه نهره چونکی عه نهره گیایه کی پێن خۆشه له بن ده ریا شین ده بی ئەم ته رزه ماسیه یش عاشقی پیتکه یه تی نه چی ئەی خوا

که چی زه هیرشه بو نو. وه کوو خواردی نهی کوژی ده ریاش فری ددها. گوشته کهیشی
بیتی خوشه.

(حدیث ثمامه ووفد ابی حنیفه) حه دیتی ثومامه و وفد ناردراوانی به نی حه نیفه

۱۰۳۹: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) مَا عِنْدَكَ يَا ثُمَامَةُ فَقَالَ عِنْدِي خَيْرٌ يَا مُحَمَّدُ إِنْ تَقْتُلْنِي تَقْتُلْ ذَا دِمٍّ وَإِنْ تُنْعِمَ تُنْعِمَ عَلَيَّ شَاكِرٌ وَإِنْ كُنْتُ تَرِيدُ الْمَالَ فَسَلْ مِنْهُ مَا شِئْتُ. فَتَرَكَ حَتَّى كَانَ الْغَدُ. ثُمَّ قَالَ لَهُ مَا عِنْدَكَ يَا ثُمَامَةُ. فَقَالَ مَا قُلْتُ لَكَ إِنْ تُنْعِمَ تُنْعِمَ عَلَيَّ شَاكِرٌ. فَتَرَكَهُ حَتَّى كَانَ بَعْدَ الْغَدِ فَقَالَ مَا عِنْدَكَ يَا ثُمَامَةُ. قَالَ عِنْدِي مَا قُلْتُ لَكَ. فَقَالَ اطْلُقُوا ثُمَامَةَ. فَقَالَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ.

ته ره مه

۱۰۳۹: ده گپ نه وه له نه بو هو په ره ره زای خودای لی بی گوتی پیغه مبه (د) تپیه
سواریکی بو لای نه جد نارد پاشان پیاوړیکیان له به نی حه نیفه هینا (له نه ولادی نه جیم
کوړی جعبی کوړی علی کوړی بکری کوړی وائلن). تیره کی ناسراون له یه مامه داده به زن
له نیوان مه که و مه دینه. نیوی (ثومامه کوړی نه طالب بو) له نه ستوونه کانی مزگهوت
له نه ستوونه یتکیان به ستوه پاشان پیغه مبه (د) له حوږه پیروزی فهرموه درئی بو لای
نه. فهرمووی چیت لایه نهی ثومامه (واتا موسولمان ده بی نابی یا خو واته که ی نه وه یه
بیرت چلونه درحق به من که چیت لی ده که م). گوتی بیري چاکه م هیه ده رحق به تو.
چونکی تو هر چاکهت لایه نهی محمد. نه گهر بمکوړی خوتنداریک ده کوژی به استحقاقی
خومه بو تو ستم نی یه. وه نه گهر چاکه شم له گهل بکه ی. چاکه له گهل یه کییک ده که ی
سویاست ده کا. وه نه گهر مالیشت دوی بخوازه نه وی مه یلت ده نی له مال. پیغه مبه
وازی لی هینا نه و روژه بو سبهینه هاته وه لای. فهرمووی چیت لایه نهی ثومامه گوتی
به تو م نه گوت. نه گهر چاکه ده که ی چاکه له گهل که سییک ده که ی سویاست ده کا نه م جارهش
وازی لی هینا. هه تا بو سبهینه هاته وه لای فهرمووی چیت لایه نهی ثومامه. گوتی لای
من هر نه مه نده هیه که پیم گوتی. فهرمووی ثومامه به رده ن اوړیک له مزگهوت نریک
بوو ثومامه خو ی شوشت هاته ناو مزگهوت گوتی اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان
محمد رسول الله. نهی محمد والله نه بوو له سهر رووی عارد یه کییک هه ندهی تو رقم
لی بیته وه نیستاش نی یه یه کییک هه ندهی تو خوشم بو. والله دینی تو م له هه موو دینان

زیاتر رق لئی دهبووه نیستاش دینی تۆم لههه موو دینان خوشتر دهوئ. سواره کانی تۆش منیان گرت منیش دهم و بست بچمه عومره. ئنجا فەرمانت له سهر چی یه پیغه مبهه (د) موژدهی پێدا که بههوی نهوهی هاتی به ناو نایینی ئیسلام خیرتکی گه ورهت پئی گه یی له دین و له دنیا وه ئهم هه موو گونا هانهی که کردووته هیچی نه ما. فەرمانیشی پئی کرد عومره بکا ئنجا وه کوو چووه مه کهکه یه کتیک پئی گوت (صَبَوْتُ) یه عنی ده رچووی له دینی خۆت بۆ دینتکی تر ئومامه گوتی نا والله به لکی موسولمان بووم له گه ل محمد که نیردراوی خودایه (د). والله دانه گه نیکیشتان له یه مامه بۆ نایه هه تا پیغه مبهه نیزن نه دا. ئنجا (ئومامه) که سه روکی (یه مامه) بوو وه کوو چووه خه لکی یه مامه ی قه دهغه کرد له وهی که هیچ شتیک په وانهی مه کهکه بکه ن. هه تا خه لکی مه کهکه کاغه زیان بۆ پیغه مبهه (د) نووسی تۆ خۆت فەرمان ده که ی به خزمایه تی پاراستن. ئیمهش په ریشانین ئنجا پیغه مبهه (د) کاغه زی بۆ ئومامه نووسی که شت قه دهغه نه کا بۆ مه کهکه:

دانه ری نه م په رتو کهش ده لئی (سبحان الله له بهر گه وره یی خداو گه وره یی و به زه یی هاته وهی پیغه مبهه در حه ق به دوژمنانیشی).

١٠٤٠: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (ض) لَوْ سَأَلْتَنِي هَذِهِ الْقِطْعَةَ مَا عَطَيْتُكَهَا وَلَكِنْ نَقَدُوا أَمْرَ اللَّهِ فِيكَ وَلَنْ أُدْبِرْتَ لِيَعْقِرَنَّكَ اللَّهُ وَإِنِّي لَأُرَاكَ الَّذِي أُؤَيِّتُ فِيهِ مَا رَأَيْتُ. وَهَذَا ثَابِتٌ يُجِيبُكَ عَنِّي. بَيْنَا أَنَا نَائِمٌ رَأَيْتُ فِي يَدَيَّ سِوَارَيْنِ مِنْ ذَهَبٍ فَأَهَمَّتَنِي شَانُهُمَا، فَأَوْحَيْتُ لِي فِي الْمَنَامِ أَنْ أَنْفَخَهُمَا فَنَفَخْتَهُمَا فَطَارَا. فَأَوَّلُتُهُمَا كَذَابَيْنِ يَخْرُجَانِ بَعْدِي. أَحَدُهُمَا الْعِنْسِيُّ وَالْآخَرُ مَسِيلَمَةُ.

تەرجەمە

١٠٤٠: ده گێڕنه وه له عبد اللهی کوری عه باس په زای خودای لئی بی گوتی له سالی دهبه می کۆچی موسه یله مه ی کوری ئومامه ی کوری که بیرێ کوری جه بیی کوری حارث له به نی حه نیفه له زه مانێ پیغه مبهه هاته مه دینه به زۆر که سی گوت له هۆزی خۆی پیغه مبهه (د) ته شریفی بۆلای چوو ثابتی کوری قه یسی کوری شماسی له گه لدا بوو دو انده رو خه طیبی نه نصار بوو. پیاویتی قسه په وان بوو ده یگوت موسه یله مه نه گه ر محمد له کاروباری پیغه مبهه رایه تی له پاش وه فاتی من بکا به جێ نشین و خه لیفه ی خۆی باوه ری پئی ده ینم، ئهمه له مه جلیسه که وای گوت. پیغه مبه ریش (د) پارچه شوو پتکی دارخورمای به ده سته پیروزی یه وه بوو چوو له سهر سه ری موسه یله مه و ره فیقه کانی راوه سته فەرمووی

نه گهر ئهم پارچه دارم لى بخوازی ناتدهمى له حوکمی خودایش دهرحق به خوت تهجاوزت
 بى ناکرئ. وه نه گهر روو له گوی رایه لى و طاعه تی من وه ریگپیری بى شک خودا
 به هیلاکت ددها. وه من تو ده بینم به وکسه ی که پیم نیشاندره. لهو خهوی که دیتم
 نه عنی چیت به سهرهات) نه گهر در ژهیش بدهیه قسه کردن (من هیچی تر جوابت
 نادهمه وه). ئهمه ثابت وهلامت ددهاته وه. پاشان پیغه مبه ر وازی لى هیتا رویشته. ئنجا
 کوری عه باس گوتی له خه و نه که ی پیغه مبه ر (د) نه گه ی شستم. که فهرمووی تو ده بینم
 به وکسه ی که پیم نیشاندره له خه و نه ی که دیتم. نه بو هورهیره خه بهری پیم دام. گوتی
 پیغه مبه ر (د) فهرمووی کاتیک من خه و تبووم دیتم دوو بازنی زیر له دهسته کانه منیش زور
 پیم غه مناک بووم. چونکی خسلتی ژنان زه عیفی و زه بوونی ده گه یه نی. لهو خه وه دا وه حیم
 بو هات. فووه یکیان لى بکه منیش فوئیکم لى کردن. هه ردوو بازنه کان فرین به یه ک فوو
 نه بهر حه قارهت و پیم نرخی خویان ئنجا ته عبیرم والی داوه له پاش من دوو دروژنی گه و ره
 به ده رده که ون. به به دیار که و تنی ئیدعای پیغه مبه رایه تی. یه کی یان نه سوهدی عه نس یه له
 به نی عه نس له (صه نعا) دووه م (موسه یله مه یه) له به نی حه نیفه له یه مامه. ئنجا
 مو عجیزه ی پیغه مبه ر به م ته رزه پیغه مبه ر (د) کار به ده ستیکی له صه نعا دانا ناوی (باذان)
 بوو وه فاتی کرد. عه نس یه و دوو خه بهری وه فاتی پیم گه یشت به خوی و هوزه که ی هات
 (صه نعا ی) داگیر کرد ژنی فهرمانده ره که ش له خوی ماره کرد. پاشان پیوا ییک ناوی
 (فه یروز) بوو. به شه و چوه سه ر نه سوهدی عه نس یه کوشتی ژنه که وه هه ر مالیکی گرتبووی
 هه موی دهر هیتا. خه بهری بو مه دینه ره وانه کرد به یه ک شه و روژ له پیش وه فاتی پیغه مبه ر
 (د) خه بهر گه یشته مه دینه. به لام پیشتر پیغه مبه ر (د) به ریگای وه چی. خه بهری به یاران
 و نه صاحب دابوو. موسه یلمه ش له خه لیفایه تی نه بو به کری صدیق به هیرشی عه سکه ری
 نیسلام. قه وم و قوه ته که ی تیکچوو موسه یلمه ش به ده ستی (وه حشی) که صه حابه بوو
 پروو حی پیسی بو ناگر ره وانه کرا.

(قصة أهل نجران)

چیرۆکی خه لکی نه جران

١٠٤١: عَنْ حُذَيْفَةَ (ض) لَابَعَثَنُ مَعَكُمْ رَجُلًا أَمِينًا حَقُّ أَمِينٍ. قُمْ يَا أبا عُبَيْدَةَ ابْنَ
 الْجَرَّاحِ فَلَمَّا قَامَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. هَذَا أَمِينٌ هَذَا الْأَمَةُ
 وَفِي رِوَايَةٍ عَنْ أَنَسٍ (ض) لِكُلِّ أُمَّةٍ زَمِينٌ وَأَمِينٌ هَذَا الْأَمَةُ أَبُو عُبَيْدَةَ ابْنُ الْجَرَّاحِ.

باسی نهجران

۱۰۴۱: نهجران شارتيکی گه وره به يینی له گه ل مه که که جهوت قوناغه نی دوو که بر بو. ۱- به هم: پتی ده گوترا سید. ۲- نیوی (عبدالمسیح) بو پتی ده گوترا (عاقب). ده گیتړ نه وه. له حوده یفه ی کوری یه مان ره زای خودای لی بی گوتی عاقب و سید. هاته خدمت پیغه مبه ر (د) حارثی کوری عه لقه مه شیان له گه لدا بو که سه روکی زانایانی نهجران بو پیغه مبه ر داوای لی کردن بو نایینی نیسلام و قورنانی بو خوتندن. نه بو نه نیسلام و نینکاریان کرد. پیغه مبه ریش (د) فرموی نه گه ر نینکاری قسه ی من ده که ن وهرن من و نیوه (مولاعنه) ده که ین به م ترزه هه ردو ولامان له خودا ده پار ی نه وه له عنه ت له و که سه بی ناحقه. نه وانیش ویستی یان مولاعنه بکه ن. پاشان سه پیدیان به عاقبی گوت نیمه مولاعنه ناکه ین. چونکی نه گه ر پیغه مبه ر بی و مولاعنه نش بکه ین نه جاتان نابی نیمه و جاغیشمان و نه وه کانیشمان به هیلاک ده چین و ده فو تین. به هه ر چند مال حوکم ده که ی پیت ده ده ین ننجا پیغه مبه ر (د) له گه لیان پیک هات. له سه ر نه مه که هه زار خیلعت له مانگی ره جه ب وه هه زار خیلعتیش له مانگی سه فه ر بدن. له گه ل هه ر خیلعت یتیکش یه ک وه قیه زتری هه ی. گوتیان ده ده ین نه مه نده ی به وئ به لام پیاو یتکی نه مین مان له گه ل بنیره. نه مین نه بی له گه لمان نه نیری. پیغه مبه ر (د) فرموی پیاو یتکی نه مینتان له گه ل ده نیترم به راستی نه مین بی پاشان فرموی هه لسته نه ی نه بو عوبه یده ی کوری جه راح. وه کوو هه لستا پیغه مبه ر (د) فرموی. نه مه نه مینی نه م نومه ته یه. له نه نه س ده گیتړ نه وه پیغه مبه ر فرموی بو هه ر نومه یتیک نه مینیتیک هه یه نه مینی نه نومه ته یش نه بو عوبه یده ی کوری جه راح.

(قدوم الأشعریین)

هاتنی نه شعریه کان

۱۰۴۲: عَنْ أَبِي مُوسَى (ض) أَجَلٌ وَلَكِنْ لَا أَحْلَفُ عَلَى يَمِينٍ فَأَرَى غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا إِلَّا أَتَيْتُ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ مِنْهَا وَفِي رَوَايَةٍ وَتَحَلَّلْتُهَا.

تهرجه مه

۱۰۴۲: ده گیتړ نه وه له نه بو موسی نه شعری ره زای خودای لی بی له سالی نومه ی

کزچی له گهل چەند كه سيك له نه شعەريان هاتينه خدمەت پيغه مبهەر (د) ووشرمان لى داواکرد گرانبارى و نه شيای خويمانى لى باركهين بو غەزای تەبووک داواكه مانى قبول نه کرد. دووباره داوامان لى کرد نه مجاره سوتىدى خوارد نه شياتان بارناكه م. پاشان زوى بى نه چوو پينج ووشرى بو ناردىن هەندىکيش دەليى شەش. له و ووشرانهى كه به تالان هاتن له نيۆ كافران وه کوو ووشره کافان وه رگرت نيتمه له نيۆ خويمان گوتان بوينه هوى - غەفله تى - پيغه مبهەر له سوتىده كهى نيتمه به هيلاک دهچين. من خووم چووم بو خدمەت پيغه مبهەر (د). پيم گوت تو سوتىدت خوارد. نيتمه و نه شيای نيتمه هەلنه گرى. كه چى نه وا نيست هەلت گرت. فەرموى (به لى) وايه. به لام من سوتىد له سەر شتيكى وا ناخووم كه باشتريک له و شته هەبى نيلا مه گەر نه و شته باشتريک ده كه م. له ريوايه تيکيش فەرموى كه فارهى سوتىدم دا.

(قدوم اهل اليمَن)

هاتنى خەلکى يەمەن

١٠٤٣: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) أَتَاكُمْ أَهْلُ الْيَمَنِ هُمْ أَرْقُ أَفْنِدَةً وَاللَّيْنُ قُلُوبًا الْإِيمَانُ يَمَانٌ وَالْحِكْمَةُ يَمَانِيَّةٌ وَالْفَخْرُ وَالْخِيَلَاءُ فِي أَصْحَابِ الْأَيْلِ وَالسَّكِينَةُ وَالْوِقَارُ فِي أَهْلِ الْغَنَمِ.

تەرجەمه

١٠٤٣: ده گيڕينه وه له نه بو هورهيره رهزای خودای لى بى گوتى له سالى وفود كه سالى نۆيه مى هيچرى بو وه فدى حيميه ر له يه مەنە وه هاتن بو خدمەت پيغه مبهەر (د) پروى قسه كردنى له نه تىحاب کرد چەند كه سانيکيش له نه نصار له وى بوون. فەرموى خەلکى يەمەن هاتنه لاتان. نه وان کيسهى دليان تەنک تره. زووتر قسهى راست ده چيسته ناودليان. وه دليشيان نه مرتره زووتر قسهى راست له ناو دليان ده چەقى. نيماى ده دريسته پال خەلکى يەمەن. زانينى نه حکامى شەرى و قسه يەک كه له گهل راستى و حق ريک بکەوى يەمەنى يه دليان کانگاو مه عدهنى حیکمهت و نيماى له هەموو زەمانتيک چونکى هەديشى راست و صەحيحى تريشيان ده رحق هاتوه له خوڤايى بوون و خەلکى تر به کم زانينيش له نيۆ خاوهن ووشره. هيمنى و به پيزى و خو به کم زانين له نيۆ خاوهن مه ره.

(حجة الوداع)

حججى مال ناوايى

١٠٤٤: عَنْ أَبِي بَكْرَةَ الزَّمَانُ قَدْ اسْتَدَارَ كَهَيْئَةَ يَوْمٍ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ السَّنَةَ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا. مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ثَلَاثَةٌ مَتَوَالِيَاتٌ. ذُو الْقَعْدَةِ وَذُو الْحِجَّةِ وَالْمَحَرَّةُ وَرَجَبُ مُضَرَ الَّذِي بَيْنَ جَمَادِي وَشَعْبَانَ. أَيُّ شَهْرٍ هَذَا. أَلَيْسَ ذَا الْحِجَّةِ. قُلْنَا بَلَى قَالَ وَآيُّ بَلَدٍ هَذَا أَلَيْسَ الْبَلَدُ. قُلْنَا بَلَى قَالَ فَآيُّ يَوْمٍ هَذَا. أَلَيْسَ يَوْمَ النُّحْرِ. قُلْنَا بَلَى قَالَ فَإِنَّ دِمَائَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ وَأَعْرَاضَكُمْ عَلَيْكُمْ حَرَامٌ كَحَرَمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا فِي بَلَدِكُمْ هَذَا فِي شَهْرِكُمْ هَذَا. وَتَسْتَلْقُونَ رَبَّكُمْ. فَيَسْئَلُكُمْ عَنْ أَعْمَالِكُمْ إِنْ أَفْلَا تَرْجِعُونَ بَعْدِي ضَلَالًا يَضْرِبُ بَعْضُكُمْ رِقَابَ بَعْضٍ. إِنْ لِيُبْلَغَ الشَّاهِدُ الْغَائِبَ فَلَعَلَّ بَعْضٌ مَن يُبْلَغُهُ أَنْ يَكُونَ أَوْعَى لَهُ مِنْ بَعْضٍ مَن سَمِعَهُ ثُمَّ قَالَ أَلَا هَلْ بَلَغْتُ مَرَّتَيْنِ.

تهرجه مه

١٠٤٤: ده گيتړنه وه له نه بو به كره نه فيعى كورى حارث په زای خودای لى بى گوتى پيغه مبه ر (د) روژى جه ژنى قوربان كه پى دهلين روژى (نهر) له حجه الوداع له (مينا) كه حجه يه كه مى پاش كوچ كردنى بو بو شارى مه دينه. وه ناخرى هه موو حجه كاني مه كه شى بوو. چونكى له پيش كوچ كردنى بو مه دينه هيچ سالتيك حجه ي تهر ك نه ده كرد - واته هه موو سالتى حجه ي ده كرد. فهرمووى زه مانه گه راوه سر شتووى خوځى له و روژه كه خودا ناسمانه كان و عاردى دروست كرد. بهم تهرزه سال دوازه مانگه چوار مانگيان به قه درو به ريزن لهم چوارانه سى يان له دوو يه كترين.

ذو القعدة و الحجة و محرم. وه مانگى په جبهيشه كه (مضر) له هه موو عه رديت ك زياتر ريزى گرتووه. كه كه وتو ته به ينى دوو جمادو مانگى شهعبان. پاشان فهرمووى نه مانگه چى مانگي كه. ئيمهش گوتان خوداو پيغه مبه رى خودا ده زانى. پاشان قسه ي نه كرد. هه تا واتى گه يشتين به غه يري ناوى خوځى نيوى ده با. فهرمووى نه دى ذا الحجة نى يه؟. گوتان به لى ذى الحجة يه.

پاشان فهرمووى نه م شاره چى شارتيكه گوتان خوداو پيغه مبه رى خودا ده زانى. پاشان قسه ي نه كرد. هه تا واتى گه يشتين نيويكى ترى لى دهنى. پاشان فهرمووى نه دى نه م شاره نه و شاره نى يه كه پتيوسته ريزى بگيرى كه شارى مه كه يه. گوتان (به لى هه وه). پاشان فهرمووى نيمرو چى روژتيكه. گوتان خودا پيغه مبه رى خودا ده زانى پاشان قسه ي نه كرد.

ههتا واتن گه‌یشتین ناویکی تریلی ده‌نن پاشان فهرموی نه‌دی ئیسرو (یوم النحر) واتا پوژی کوشته‌وه نی‌یه که‌روژی یه‌که‌می جه‌ژنی قوریانه: گوتمان به‌لن. پاشان فهرموی به‌پراستی خوینتان و مالتان و عه‌رزو ناموس و نه‌خلاقتان له‌سه‌ر ئیوه‌ پت‌زگیراوه و ده‌کرو پت‌زگرتنی ئیسروتان که‌ یوم النحره. له‌م مانگه‌تان که‌ (ذی الحجه‌یه) له‌م شاره‌تان که‌ مه‌که‌یه. به‌خزمت خودای خزیستان ده‌گه‌ن روژی قیامت. له‌هموو کرده‌وه‌تان ده‌پرسی ناگادارین له‌پاش من خوتان نه‌گیتن به‌زالم و سته‌مکار هه‌ندیکتان له‌ملی هه‌ندیکتان بده‌ن له‌به‌ر به‌ریه‌ره‌کانی و هه‌سوودی به‌یه‌کتر بردن له‌سه‌ر دنیا (واتا: خوینی یه‌کتریتان مه‌پژن. په‌رده‌ی عه‌رزو ناموس و نه‌خلاقی یه‌کتریتان مه‌دپژن. مالی یه‌کتریتان به‌حلال مه‌زانن بی‌ ئیزن). ناگادارین با نه‌وانه‌ی لیتره‌ حازرن نه‌م قسانه‌ی من به‌وانه‌ بلتین که‌ لیتره‌ نین. چونکه‌ دروسته‌ هه‌ندی له‌وانه‌ی پین‌یان ده‌گوتری وه‌ گوئی‌یان له‌ پیغه‌مبه‌ر بووه‌ (د) نه‌م قسانه‌ی من له‌بیر ناکه‌ن باشتریان له‌بیره‌ له‌وانه‌ی که‌ به‌خه‌لکی راده‌گه‌پژن. پاشان فهرموی، ناگادارین من نه‌ری قسه‌ی خۆم راگه‌یانده‌ ته‌بلیغی خۆم کرد (دووچار وای فهرمو) یه‌عنی من فهرمانی خۆم به‌جی گه‌یانده‌ که‌ راگه‌یانده‌وه‌ هیچیش له‌سه‌ر نیردراو نی‌یه‌ راگه‌یانده‌ن نه‌بی. خودایش که‌یفی خویتی نه‌گه‌ر به‌قسه‌م بکه‌ن پاداشستان هه‌یه‌ به‌قسه‌شم نه‌که‌ن جه‌زاتان ده‌بین.

(غزوة تبوك) وهي غزوة العسرة

شه‌ری ته‌بووک که‌ شه‌ری ته‌نگانه‌یه

١٠٤٥: عَنْ أَبِي مُوسَى (رض) وَاللَّهِ لَا أَحْمِلُكُمْ عَلَى شَيْءٍ. خُذْ هَذَيْنِ الْقَرِينَيْنِ. وَهَذَيْنِ الْقَرِينَيْنِ. فَاَنْطَلِقْ بِهِنِ إِلَى أَصْحَابِكَ. فَقَالَ إِنَّ اللَّهَ. أَوْ قَالَ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. يَحْمِلُكُمْ عَلَى هَؤُلَاءِ فَارْكَبوهُنَّ خَرَجَ إِلَى تَبُوكَ.

ته‌رجه‌مه

١٠٤٥: ده‌گیت‌نه‌وه‌ له‌ نه‌بو موسی نه‌شعه‌ری په‌زای خودای لن بی گوتی په‌فیه‌که‌کانم منیان نارد بو‌ خدمت پیغه‌مبه‌ر (د) بو‌چهند ووشت‌ریک بو‌ نه‌شیا هه‌لگرتن و سواریمان بو‌ غه‌زای ته‌بووک که‌ به‌ینی له‌گه‌ل شام به‌ کاروان یازده‌ قوت‌ناغه‌. منیش پیم گوت نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا. هه‌واله‌کانم منیان بو‌ خدمت تو‌ نارد‌وه‌وه‌. که‌ هه‌لیان بگری فهرموی والله‌ هه‌لتان ناگرم له‌سه‌ر هیچ شتی‌ک وه‌ من بی ناگا له‌کاتی تو‌په‌بوون چوومه‌لای. نه‌شم

(ش): لیتره واتنی دهگهین که سوئیند شکاندن له کاروباری مه شروع و بهجی وه فدیة دان باشتره له ددهوام کردن له سهر سوئیند. نهم حه دیش له گهل حه دیشی هاتنی نه شعریان که پرت بوو له پیش نیره به دوو حه دیش باشتره. نه گهرچی ههردوویان یهک حه دیش به لام لهوئ که پینج ووشتربوو. وه لیتره ش شهش بوو له وانه یه له پاش پینج ووشتربه کیکی تریشی پی دابی بژی لیتره بوو به شهش. گتیرانهوئ جوړبه جوړیش دروسته. (نهمه له عینی باس دهکا).

17.

تهرجه مه

١٠٤٦: دهگێڕنهوه لهسه عدى كۆپى نه بى وه قاص وهزای خودای لى بى گوتى پێغه مبه ر
 ١) بۆ ته بووك ته شريفى ده رچوو- ئىمامى عه لى له جىگای خۆى دانا له شارى مه دینه
 حه زه رته ى عه لى ش فه رمووى تۆ من ده كه یه جى نشىنى خۆت له نى تۆ ئافه رت و مندالان.
 پێغه مبه ر (د) فه رمووى ئه رى تۆ رازى نابى ده رحه ق به من له مه قامى هارون بى ده رحه ق
 به موسى. ئه مه نده فه رقه هه یه هىچ پێغه مبه ر له پاش من نابى.

(ش): رافزیه كان (روافض) هه موو چینه كانى شىعه ئه م حه دىشه یان كرده ته به لگه و
 ده لىل كه خه لافه ت له پێشدا حه قى عه لى بووه. ئه وان ئه صحابه كانى پێغه مبه ر به كا فر
 داده نین چونكى له خه لافه ت خه لكى ترىان پێش خستوه له سه ر عه لى. به لكى هه ندىكیان
 عه لى) خویشى به كا فر داده نین چونكى داواى حه قى خۆى نه كرده وه. كه به لگه و
 حوچه تىكیشیان به ده سه توه نى به له م حه دىشه. چونكى پێغه مبه ر (د) موه قه تن هه تا
 نه ته بووك دێته وه فه رمووى له مه دینه دانیشه. وه كوو دانىشتى هارون له جىگه ی موسى
 هه تا له كى توى طور دێته وه. نه ك بلى له پاش وه فاتى منىش جى نشىنى من به. به ده لىلى
 مو شه به هو به ی كه هارونه نه بووه خه لىفه له پاش موسى چونكى هارون چل سال له پێش
 موسى مرده به م قسه یه ش (أَلَا أَنَا نَبِيٌّ بَعْدِي) په یوه ندى عه لى به پێغه مبه ر
 پێغه مبه رابه تى نه بووه. ده مینىته وه په یوه ندى له جه هت خه لىفایه تى. خه لىفایه تىش یا
 نه پێش مرده یا له پاش مرده. به مرده نى هارونىش له پێش موسى خه لىفایه تى پاش مرده
 له به رچووه ده رى چونكى مادام مو شه به هو به ی كه خه لافه تى هاروونه خه لافه تى بىش
 وه فات بى مو شه به هىش كه خه لافه تى عه لى به خه لافه تى پێش وه فات هه تا له ته بووك
 ده گه رىته وه به س.

قسه ی كه عى كۆپى مالك

وهزای خواى لى بى و فه رمووده ی خودا
 (وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَوْا)

١٠٤٧: عَنْ كَعْبِ ابْنِ مَالِكٍ (ض) مَا فَعَلَ كَعْبٌ. ثُمَّ قَالَ لِي تَعَالَ مَا خَلَفَكَ أَلَمْ تَكُنْ
 قَدْ اتَّبَعْتَ ظَهْرَكَ. فَقُلْتُ بَلَى إِنِّي لَأَرْجُو فِيهِ عَفْوَ اللَّهِ. لَا وَاللَّهِ مَا كَانَ لِي مِنْ عَذْرٍ. فَقَالَ
 النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. مَا هَذَا فَقَدْ صَدَقَ فَقُمْ حَتَّى تَقْضِيَ اللَّهُ فَيْكَ.
 أَبَشِّرْ بِخَبَرٍ يَوْمَ صُرَ عَلَيْكَ مِنْهُ وَلَدُنْكَ أَمْكٌ. قُلْتُ أَمِنْ عِنْدِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَمْ مِنْ عِنْدِ

اللَّهُ. قَالَ لَا بَلْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ. قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ مِنْ تَوْبَتِي أَنْ أَخْلَعَ مِنْ مَالِي صَدَقَةً إِلَى اللَّهِ وَالْي رَسُولِ اللَّهِ قَالَ أَمْسِكْ عَلَيْكَ بَعْضَ مَالِكَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكَ. وَانْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى. لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ إِلَى قَوْلِهِ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ

تهرجه مه

۱۰۴۷: ده گیتړ نه وه له که عبی کوری مالکی نه نصاری په زای خودای لی بی. گوتی له هیچ غه زاییک من له پیغه مبر (د) پاش نه که وتبوم. له غه زای ته بووک نه بی له غه زای به دریش. نه که رچی پاش که وتم. به لام هیچ که سینک گله بی لی نه کردم چونکی پیغه مبر (د) به نیراده دی کاروانی قوردهش چوبوه ده ری به نیه تی کوشتار نه چوبوه ده ری. له پاشار خودای که وره به بی میعاد له گه ل دوژمن تووشی یه کتری هینان وه من له پیتش هیجرت و کزچ کردن له مه دینه وه له کاتی حه چ کردن بو مه که چوم له (منا) شوی عه قه به حازربوه وه کوو وده ده مان به پیغه مبر دا له سر نایینی نیسلام و حه واندنه و یو یارمه تی دانی بز سر که وتم به سر دوژمنان وه نه و په یانی نه و شوی به ستمان به غه زای به در ناگوتړ نه وه. و نه که رچی غه زای به دریش لای خه لکی به ناوو دنگ تره چونکی شوی - عه قه به - بووه بناغه ی نایینی نیسلام نجا بابی ینه سر یاسی هزیه کانی و نه سباب پاش که وتم له غه زای ته بووک چی بوو. به راستی پاش که وتم له غه زای ته بووک بی - عوزربو - چونکی نه و توانا و نیقتداری نه و کاته هه مبرو له سر غه زاو پاشیش که و نه له هیچ کاتیک نه م بوو. والل له هیچ غه زاییک دوو ووشتری سواریم نه بووه له غه زای ته بووک دوو ووشتری سواریم هه بوو. دریغی و قصورتیکی تریشم نه مبرو. له هیچ غه زایه که راست و راست پیغه مبر (د) نه ی فهرموو بو فلان غه زه ده چم به لکی هیتماو ته وریه ی ده کرد بهم ته رزه غه زایه کی تری له زه یی خه لکی ده خست. غه زای ته بووک نه بی زوو راست و راست خه بهری دا بو غه زای ته بووک ده چین چونکی سه فهرتیکی دووربوو زویش گه رمابوو برینی چول و بیابان خو حازر کردنیک و نه سبابی ده و هتا عالم خوی ناماده بکا بو غه زه له شکری نیسلامیش له خدمه ت پیغه مبر نه م نه ده زوړبو به هیچ ده فته رنیک نه ده مره را. لای حاکم گوتیتی زیاتربو له (۳۰) سی هه زار. خه یالم کرد له نه یزدیحام و قه له بالغی زوړ. نه کهر پیایونیک دیار نه بی بزاتری که خوی شار دوو ته وه به وده چی

نه بڼې وه نهم غه زايه ي پټغه مبه ريش (د) له کاتي ميټوه خوړما پټ گه يشتن بوو. نه هاو نيتيکي نزيک به پايزو بهرسيتهر خوش بوو منيش وه کوو نه صحابه کاني تر به نيه تي خوړ پټک خستن غه زاي سبه پنان زوو له مالي خوړمان دهاته دهرې هيوارانش دهاته وه هيچيشم رټک نه ده خست. له نيو دلي خوړم ده مگوت خوړ پټک خستن هنده گرنه ني يه هرکاتيتک مه يل بکه م و بمه وي ده توانم خوړم ناماده بکه م: نيتر نهم سستي و په خواهه کړدنه م درټوي پټ دام هه تا کاتيتک هه موو خه لکي به له شکري نيسلامه وه له مه دينه چووه دهرې که منيش هيچ خوړم ناماده ده که م. پاشان له دلي خوړم گوتم. قه ي ناکا سبه ي بڼي دوو سبه ي منيش خوړم ناماده ده که م. پاشان ده يانگه مټي. له پاش جودابو نه وه ي له شکري نيسلام گه پامه وه خوړم ناماده بکه م ديسان هيچم نه کړد. نيتر نهم حالته له سهر من دهوامي کړد هه تا له شکر چند قوئاغيان بري. ويستم باري که م وه پټ يان بکه م. نه ي کاشکي نه مه م بکړد ايه به کورتي بوم ته قدير نه کړابو نهم غه زايه م به نصيب بڼي. نه چووم له مه دينه مامه وه ننجا له پاش روشتني له شکري پټغه مبه ر وه کوو له خانووي خوړم دهاته دهرې به من بوايه - غه يري منافق و بڼي ده ستلات و بڼي هتزه کان نه بڼي که سم نه ديتبوايه. پټغه مبه ريش (د) هه تا ته بووک مني ياد نه فهرموو. پاشان له نيو نه صحاب دانيسشبوو. (فه رموي که عب چي کړد). پياوټکيش له به ني سه له مه گوتي نه ي پټغه مبه ري خودا - له خوږايي بوون و خو به گه وره زانيني نه و نه وي قه ده غه کړد له هاتن. مه عاذي کوري جه به ل گوتي قسه يه کي خراپت کړد. والله نه ي پټغه مبه ري خودا چاکه نه بڼي هيچي ترمان له که عب نه ديوه. پټغه مبه ر (د) هيچ قسه ي نه کړد که عب گوتي وه کوو خه بهرمان پټ گه يشت که گه رانه وه بوم مه دينه. خه يالم کړد هه ندي دروړ پټک بيخم. بيرم کړد وه به چي قسه يه ک له توره يي پټغه مبه ر (د) خوړم نه جات ده م. له م باره وه پرس و پام به نه هلي خانووي خوړم ده کړد پاشان وه کوو گوترا نزيکه ته شريفي بگاته جي پټک خستني دروم له دلدا نه ما. گوتم من به هيچ شتيک که دروي تيايي قورتار نابم له ده ست پټغه مبه ر (د) به ته واري عه زمم کړد هيچ دروړ نه که م چلون راسته وا بلټيم.

ننجا وه کوو ته شريفي گه يشته وه مه دينه. عاده تيشي و ابو له هر سه فهرتيک ته شريفي بها تا يه وه. پيشدان ده چووه مزگهوت دوو رکعت نوټري ده کړد ننجا بوم خه لکي داده نisht وه کوو سه لامې نوټري دايه وه دانيسشت. دواکه و توه کاني نه نصاري له غه زا. که دوو پرووي

و سستی نیمان له غه زای ته بوکی پاشی خستبوون. ههشتاو نه مه نده که سبوون له گه پاش که وتوه کانی عه ره بی بدهوی له غیفارو غهیری نه وان که ههشتاو دوو کهس بوون و له گه نه وانیه له گه عبداللهی کوری نویه که زۆریوون. بۆ پۆزش خواسته وهی (اعتذار) هاتنه خدمهت پیغه مبه (د) پۆزشیان ده خواسته وه. پیغه مبه ریش له سه ره وهی که عوزریان ده خواسته وه له بهر به زهیی و پین هاتنه وه و میهره بانی له گه لیان بوو. وه دوعای لی بوردنی بۆ کردن. وه له سه ره نه و نیه تهی ههشیان بوو له دروونی خویان له م پاش که وتنه حه والهی خودای کردن. که عب گوتی له پاش چوونی دوو روو منافقه کانی که له غه زای پاش که وتبوون. منیش بۆ خدمهتی چووم. وه کوو سه لامم لی کرد به توو رهیی هه نده که گرزی یه وه (پاشان فهرمووی) وه ره منیش وورده وورده پۆشتم هه تا چووم له پیش دهستی دانیشتم. پیغه مبه (د) پرووی لی وه رگتیرام. که عب گوتی نهی پیغه مبه ری خودا بۆچی پروم لی وهرده گیری. والل له بهر دوو پرووی پاش نه که وتووم. وه هیچ گومانم نه بووه له دین و وهر نه که پام. فهرمووی بۆچی له غه زای پاش که وتی نه دی ووشتری سواریت نه کری بوو. پته گوت به لی نهی پیغه مبه ری خودا کری سوم، به لام والل نهی پیغه مبه ری خودا نه گه ر دابنیشتبوومایه لای غهیری تۆ له نه هلی دونیا. به راستی منت ده دیت به قسه ره وانی خۆه و هیزی گفتوگۆی خۆم نه جاتی خۆم بدهم له هه ر خرابهییکی که پیغه مبه له کاندرا بی. به لام والل ده زانم. با نیمرۆ من درۆیتکیشت لا بکه م و تۆش به گوتیهی نه وهی که دیاره لیم خوش بی. به لام نزیکه خودا رقی تۆم لی بکاته وه درۆیه کهی منت پین بلی. وه نه گه ر جلونیتکیش راسته قسه کانت. وای پین بلیتم. با رقیشت بیته وه به لام به راستی رچای عه فووی لی بوردنی خودام هیه. نا به حه قی خودا هیچ پاکانه و عوزرم نه بوو له پاش که وتتم. نا والل له هیچ کاتیک به هیزترو ناماده تر نه بوومه له و کاتهی که له تۆ پاش که وتم پیغه مبه (د) فهرمووی. نه ما نه مه ت به راستی گوت فهرمووی نینجا هه لستا. چه ند که سانیک له به نی سه له مه. لیم بلندبوون که وتنه شو بنم گوتیان والل تانیستا نیمه نه مان زانیوه تۆ تووشی گونا هیک هاتی. به راستیش هیچ دهسته لاتت نه بوو تۆش پاکانه یه کت بکر دایه له خدمهت پیغه مبه (د) وه کوو پاش که وتوه کانی تر. بۆ گونا هی تۆش پارانه وهی پیغه مبه بهس بوو. والل نه مه نده یان سه رکۆنه و لۆمه کردم. ویستم بۆ به درۆ خسته وهی خۆم بچه وه لای پیغه مبه (د) پاشان پیم گوتن نه دی هیچ که سیکتی تر وه کوو من تووشی نه م

گوناوه هاتووه. گوتیان به لئی دوو پیاوی تریش پاش که وتوون و دکو تویش هیچ پاکانه یان
 نه کرد و هکوکو تویش به وانی گوت هه لستێ لیره چاوه پێی فه رمانی خودا بکه ن دهرحه ق
 به خوتان. لیم پرسین. نه مانه کتین. گوتیان یه کی یان موزاده ی کوری په بیعی عه مریه.
 نه ویتریان هیلالی کوری نومیه ی واقفیه. نه م دوو پیاوه باشه یان پێ گوتم که ناماده ی
 غه زای به در بوون. وه خه لکی به گوئی نه وانه یان ده کرد له شتی چاکه. منیش رویشتم
 وه کوکو قسه ی نه م دوانه یان بو کردم پیغه مبه ریش (د) فه رمانی دابوو هیچ که س قسه
 له گه ل نه م سق که سه نه کا زیاد له هه مو نه وانه ی پاش که وتیوون. عالمه خوتیان له مه دوور
 ده خستنه وه رقی یان لیمان بووه. هه تا دهرحه ق به عارد به غه له ت چوو بووم ده مگوت نه م
 عارده نه و عارده نی یه که پیشان له سه ربووم ده وایمان کرد له م غه م و ته نگاوه یه به نجا شه و.
 نه ما هه واته کانم موزاده و هیلال. له خانووی خوتیان دانیشتن نه جوولان بو هیچ لاییک.
 کارو پیشه یان هه ر گریان بوو وه نه ما من خوم ده ها تمه ده ری وه بو نویش ناماده ده بووم
 له گه ل موسولمانان. وه له کووچه و کولان و بازار ده گه رام هیچ که سیش قسه ی له گه ل
 نه ده کردم وه ده شهاته خدمه ت پیغه مبه ر (د) سه لام لئی ده کرد وه کوکو له پاش نویش
 له نه نجومه نی خوی داده نیشت. له نیو دلی خوم خه یال م ده کرد. عه جه به ده بی لیتی پیروزی
 جوولابیه ته به وه لام دانه وای سه لامی من یان نه جوولابیه ته وه. له پاشان له نزیک پیغه مبه ر
 (د) نویشتم ده کرد. به دزی ته ماشام ده کرد ده م دیت وه کو من خه ریکی نویشتم ده بووم ته ماشای
 ده کردم وه کو من ناویم له نه و ده داوه رووی له من وه ده گیترا. هه تا له به ر ریژه ی بیتزاری
 خه لک له خوم. رویشتم هه تا به سه ر شوو ره ی باغی نه بی قه تاده ی خه رشی کوری په بیعی
 نه نصاری ناموزای خوم که وتم چونکی نه و خوشه ویست ترین خه لکان بولای من. سه لام
 لئی کرد وه لامی سه لامی نه دامه وه منیش پیتم گوت نه ی نه بو قه تاده توو خودا نایا تو ده زانی
 که من خوداو پیغه مبه ری خودام خوش ده وئ هیچ قسه ی نه کرد. دووباره نه م قسه م لئی
 دووباره کرد وه گوتی خوداو پیغه مبه ری خودا زاناترن. هه ردوو چاوم له فرمیسک هه لرژان.
 به ری خوم لئی وه گرتراو به ری تگای خومدا ها تمه وه. هه تا له شوو ره ی باغ ناوایووم. کاتیک من
 له بازار ی مه دینه ده رویشتم فه لاحتیک له فه لاحتیکانی شام له وانه ی خواردنیان بو فروشتن
 ده هینا مه دینه گوتی کئی که عیبی کوری مالکم نیشان ده دا. خه لکیش به نیشاره منیا
 نیشاندا. هه ته لام کاغه زیکی پاشای غه سانی نیشاندام له پارچه خامه کتیک نوو سربوو

بيستوومه صاحبى تو توى جه فاو نه زيهت داوه. خودايش توى وا ئيجاد نه كرده وه
 له جيتگاي به زيللهت و مل كه چى دانيشى. يا خو ماف و حقوقت بفه و تيتنى. (واتا له تز
 ناره شيتته وه لهم تهرزه جيتگايه دانيشى) ئنجا وه ره لاي ئيمه تو ده لاوتينه وه. پاريزگارى
 مافى تو ده كه ين. وه كوو كاغه زه كه م خوتنده وه. گوتم نه وه ش به لايتكى تره به سهره م هات.
 «دانه رى نه م پهرتووكه ده لى: چونكى له بهر ده وامى چاوه رى كردنى حوكمى خودا ده رحه ق
 به خوى به بى نه نجام بوو نزيك بوو به كاغه زه كه دلى بگورى. بوى لاي ابن نه بى ش بيه
 گوتيتى (قد طمع في اهل الكفر). پاشان بولاي ته ندووريتك چووم كاغه زه كه م فرده ا نيو
 ناگر. چل شه و له م په نجا شه وه روى. ديتم ناردراويتك كه ناوى (خوزه يمه كورى ثابت)
 بوو. له لايه ن پيغه مبه ره وه هاته لام گوتى پيغه مبه ر (د) فهرمانى دا. خوى له رنى خوى
 دوورixa. كه عب گوتى طه لاقى بده م نيدراره كه گوتى (نا) نزيكى مبه به. عه ينى نه
 نه سپاره ددى بو دوو هاوه له كه ي تريشى ناردبوو.

منيش به نافره ته كه ي خوم گوت. بچووه مالى باوكت هه تا خودا له م خصوصه حوكميتك
 ده فهرموى. كه عب گوتى پاشان خيترانى هيلالى كورى نومه يه كه خه وله ي كچى عاص بوو
 هاته خدمه ت پيغه مبه ر (د). دياره نه ي پيغه مبه رى خودا. به راستى هيلالى كورى نومه يه
 ئيختياريتكى بى تا قه ت و فه و تا وه. هيچ خزمه تكاريشى نى يه تو بيت ناخوشه من
 خدمه تى بكم. فهرمووى (نا) به لام. نزيكت نه بى. خه وله گوتى ناو الله هيتى
 جوو لانه وه ي شتى واى نه ماوه به تا ييه تى له وكاته وه تووشى نه م كاره سعاتى پاش كه وتن
 بووه له جهاد. شه وو روژ كارو پيشه ي هه ر گريانه. پاشان كه عب گوتى مالى خوشمان
 به منيان گوت نه گه ر تو ش ئيزن بخواستبايه وه له پيغه مبه ر (د) خيترانى تووشى ئيزن
 بدايه خزمه ت بكا هه روه كوو خيترانى هيلالى كورى نومه يه ي ئيزندا گوتم والله نه م ئيزن
 خواسته وه يه ناكم. چونكى نازانم نه گه ر ئيزنى لى بخوازمه وه. پيغه مبه ر (د) چه
 وه لاميتكم ده داته وه. چونكى من وه كوو هيلال پيرنيم. نه هيتزو تا قه تم. ئنجا له پاش
 نه مه ش. ده شه وى تريش خوم راگرت هه تا بوو به په نجا شه و له وكاته وه كه پيغه مبه ر (د)
 فهرمانى دابو كه كه س قسه مان له گه ل نه كا. پاشان نو تى سبه ينه ي كه شه وى په نجا ي لى
 ته واو بو له سه ريانى خانويك له خانه كا نماندا دانيشت بووم به دلتيكى زور ته نگ هه روه كوو
 خودا ده فهرموى (حتى اذا ضاقت عليهم الارض بما رحبت) گويم له دهنكى حه زره تى

حیو به کر بوو له سهر کیتوی (سهلح) به دهنګتکی بهرز بانګی ده کرد نهی که عیبی کوی
 -نک موژدهت لی بی خودا تویهی قبول کردی. منیش بۆ سویاس و شوکر سهرم له سهر
 -رد دانا سهجدهی شوکر برد. زانیم که خودا غمی نه هیشت. پیغه مبه ریش (د) خه بهری
 -عالمدا که خودا تویهی که عب و هیلال و مورادهی قبول کرد وه کوو نوژی سبهینهی کرد
 -تر خه لکی موژدهی قبولی تویهیان به نیمه ددها وه چند موژده دهریکیش بۆلای
 ده وه له کانم چون زوبهیری کوی عه و امیش به سواری به غار بۆ موژده دهاته لام. حه مزه ی
 کوی عه مری نه سله میشیان ناردده سهر کیتو بۆ بانګ راهیشتن. موژدهی دهنګه کم له
 موژدهی سواره که زووتر پی گه یشت. پاشان حه مزه ی کوی عه مری نه سله می هاته لام که
 به دهنګی خوئی موژدهی پی دابووم جلکی خۆم له بهر خۆم داینی پیم دا. والله لم دوو
 جلکesh زیاتر هیچ جلکه کی دیکم نه بوو نه و پژده. دوو جلکم به نه ماندهت خواسته وه.
 پژشتم بۆلای پیغه مبه ر (د) خه لکی پۆل پۆل بۆ پیروزایی تویه دهاته نه لام پییان
 ده گوت پیروزایی و تهریکت ده که من که خودا تویهی لی قبول کردی. که عب گوتی نیر
 هر بدم تهرزه پژشتم هه تا چومه ناو مزگهوت. دیم پیغه مبه ر (د) ته شریفی دانیشتبوو
 خه لکیش له ده وه ری بوون طه لحه ی کوری عبیدالله که یه کتیک بوو له عه شری مو به شره
 به پیرمه وه هات دهستی له ملی کردم و پیروزایی لی کردم. والله پیاویتی تر له موهاجیر
 هه لنه ستا نینجا نه م چاکه ی طه لحه قت له بیرناکم. نینجا که عب گوتی وه کوو سه لامم کرد
 له پیغه مبه ر (د) فهرمووی بهر ویک که له بهر که یف خوشی بریقه ی ددها موژدهت لی بی
 به باشرینی هر پژتیکت که له سهرت رت بووه له و پژده وه که دایکت توی بووه. که عب
 گوتی به بهر پژیم گوت نه م مژده یه نه ی پیغه مبه ری خودا له لایه ن خۆته وه یه یا له لایه ن خودا.
 فهرمووی له لای خودا وه یه. نینجا نه حوالی پیغه مبه ر (د) و ابوو وه کوو که یف خوش بیوایه
 پرویی پیروزی گویا پارچه یه که له مانگ به وه ده مانزانی که یف خوشه. وه کوو له پیش
 هه ردوو دهستی دانیشتم پیم گوت نه ی پیغه مبه ری خودا تویهی من نه وه یه دهرچوونم
 له هه موو مالی خۆم به خیر و صه ده قه بۆ خودا و پیغه مبه زی خودا. (واتا له بهر امبه ر نه م
 نیعمه ته گوره یه که خودا تویهی له من قبول کرد حه زده کم مالی من هه مووی صه ده قه
 بی). فهرمووی ناگات له هه ندی مالی خۆت هه بی باشتره بۆ تو. پیم گوت نه وی تری که
 له تالانی خه یبه رم پی براوه بۆخۆم ناگام لی ده بی. پیم گوت نه ی پیغه مبه ری خودا به راستی

خودای گه‌وره به‌هوی درو نه‌کردنم و قسه‌ی راست نه‌بی هیچ قسه‌یه‌ک نه‌که‌م هه‌تا حیات ماوه. ننجا سویتند به‌خودا له‌و پرژوهه که قسه‌ی راستم بۆ پیغه‌مبه‌ر کردووه. پئی نازان یه‌کیک له‌موسولمانان که له‌قسه‌ی راست خودا نیعمه‌تی پئی دابئی باشتین له‌و نیعمه‌تی که به‌منی داوه. وه به‌نه‌نقسه‌ست من درۆم نه‌کردووه له‌و پرژوهه نه‌م قسه‌ی راستم بۆ پیغه‌مبه‌ر کردووه (د). هه‌تا نیمرو و له‌مه‌ پاشیش رچاو تکام وایه که خودا له‌درو بۆ پاریزی هه‌تا له‌دونیا ماوم. وه خودای گه‌وره‌ش. نه‌م نایه‌ته‌ی ناره‌ خوارئ بۆ پیغه‌مبه‌ر (د). دهرحقی به‌قبولی توپی نیعمه‌ و هاورئ‌یه‌تی خیر خوازان و نه‌وانه‌ی سه‌ده‌قان ده‌کن. (لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ. وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّى إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا. إِنْ اللَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ). یه‌عنی له‌هاودلیه‌تی و صوجه‌تی نه‌وان که‌سانه‌بن که راستن له‌نیمان و باوه‌ری خو‌بان له‌هاودلیه‌تی دوو روو منافقان مه‌به‌ن سویتندم به‌خودا له‌پاش نیعمه‌تی هیدایه‌ت که موسولمان بووم هیچ نیعمه‌تیکم پئی گه‌وره‌تر نی‌یه له‌نیعمه‌ت و خو‌شی راست گوتم له‌خدمه‌ت پیغه‌مبه‌ر (د) به‌م ته‌رزه هیچ درو‌یتکم له‌خدمه‌ت نه‌کرد بیسته‌هوی به‌هیلاک چوونم وه‌کوو نه‌وانه‌ی به‌سه‌به‌ب سویتندی به‌درو له‌وکاته‌ی که پاکانه‌یان ده‌کرد له‌پاش که‌وتنیان له‌جیهاد به‌هیلاک چوون به‌م تدرزه نایه‌تی‌یان دهرحقی هاته‌ خوارئ به‌فه‌رمووده‌ی خو‌ی (سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لَنُعَرِّضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رَجَسٌ وَمَا هُمْ بِجَزَاءٍ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ. يَحْلِفُونَ لَكُمْ لَنُيْرِضُوا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُرْضَى عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ). که هاته‌ خواره‌ودی نه‌م نایه‌ته‌ش بۆ نه‌و منافق و دوو روانه‌ی که دهرحقی نه‌وانه له‌گه‌وره‌ترینی کاره‌سات و موصبیه‌تانه. ننجا که‌عبی کو‌ری مالک به‌قسه‌کردن له‌گه‌ل خو‌بو هاوه‌له‌کانی به‌راووردی له‌نیوان دواکه‌وتنی خو‌بو دواکه‌وتنی منافقان ده‌کا له‌جیهاد که دهرحقی به‌وانیش نایه‌ت دهرباره‌ی پاش که‌وتن له‌جیهاد هاته‌ته‌ خوارئ. که نایه‌ته‌که ده‌فه‌رموئ (فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ). حاصلی فه‌رقه‌که‌ی له‌ته‌فسیری پاش که‌وتنی هه‌ردوو چین و

فیرقه. گوتیتی مه به ست له پاش که وتنی منافقان که دده فرموی (فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ) .. هتد. پاش که وتنه له غه زای ته بووک بۆ حه سانه وه و خوشی خویان له مه دینه. مه به ستیش له پاش که وتنی نیتمه هر سیمان که دده فرموی (وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا... الخ) پاش که وتنمان بوو له پاکانه ی به دروی منافقان. پیغه مبه ریش (د) نیتمه ی هیشتسه وه فره مروی چاودرئی حوکی خودا بکه ن دهر حه ق به خوتان له ته فسیری نهم نایه تانه بییری وا رویشته وه.

۱۰۴۸: عَنْ أَبِي بَكْرَةَ (ض) لَنْ يُفْلَحَ قَوْمٌ وَلَوْ أَمْرُهُمْ إِمْرَأَةً.

ته ره مه

۱۰۴۸: ده گیسر نه وه له نه بی به کره ره زای خودای لی بی گوتی به راستی خودا که له کی به من گه یاند به کلمه یتیک که بیستم له پیغه مبه ر (د) له کوشاری (جمل) که له به دینی حه زرده تی عه لی و حه زرده تی عانشه رووی دا که نزیکیش بوو بیه لای حه زرده تی عانشه. گوتی وه کوو خه به ر گه یشته پیغه مبه ر (د) که خه لکی وولاتی فارس کچی کیسرایان کردووته پاشا له جی ی باوکی چونکی کوری نه بوو فره مروی نه جاتی نابۆ قه ومیک که بو کاروباری به یتیه بردنی حکومه ت و مه مله که تیان ژنیتک دابننن به شازن یا (مه لیکه).

مَرَضَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَوَفَاتَهُ

نه ساغی پیغه مبه رو وه فاتی دروودی خوای له سه ربی

۱۰۴۹: عَنْ عَائِشَةَ (ض) قَالَتْ كُنْتُ أَسْمَعُ أَنَّهُ لَا يَمُوتُ نَبِيٌّ حَتَّى يُخَيَّرَ بَيْنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَسَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ فِي مَرَضِهِ الَّذِي مَاتَ فِيهِ وَأَخَذَتْهُ بُحَّةٌ يَقُولُ: مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْآيَةُ قُلْتُ أَنَّهُ خَيْرٌ.

ته ره مه

۱۰۴۹: ده گیسر نه وه له حه زرده تی عانشه (خ. ل) گوتی هه رجاره گویم لی ده بوو له پیغه مبه ر (د) دهی فره مروو هیچ پیغه مبه ریتک نامری هه تا سه ریشک ده کرئ له به دینی مانه وه ی له دونیا و بارکردن بۆ ناخیره ت - که مردنه - پاشان گویم لی بوو له پیغه مبه ر (د) دهی فره مروو له و ناساغی یت وه فاتی کرد ده نگیشی که رخ بوو بوو (مع الذين انعم الله

عليهم... و انا له گهل نهو که سانهی که خودا چاکهی له گهل کردوونه.. هتد) زانییه که پیغه مبه ریش (د) سه ریشک کرا له بهینی مانه وه له دونیاو کوچ کردن بو ناخیرهت.

۱۰۵۰: عَنْ عَائِشَةَ (ض) أَنَّهُ لَمْ يَقْبِضْ نَبِيٌّ قَطُّ حَتَّى يَرَى مَقْعَدَهُ مِنَ الْجَنَّةِ ثُمَّ يُحْيَا أَوْ يُخَيِّرُ ثُمَّ قَالَ اللَّهُمَّ فِي الرَّفِيقِ الْأَعْلَى.

تهرجه مه

۱۰۵۰: ده گیتینه وه له چه زه تهی عائشه (خ.ل) گوتی پیغه مبه ر (د) هه رجاره له حالهی صحتیهی خوی دهی فهرموو وه رنا گیرێ روو حی هیچ پیغه مبه ریک به هیچ جوریک هه - جیگای خوی له به هه شت ده بینی. پاشان کاری خوی ته سلیم به خوی ده کړی. یاخو فهرموویتی له سه ر گیترا نه وه یه کی تر. پاشان سه ریشک ده کړی و اختیار ده کړی نجا و ده کو پیغه مبه ریش ناسا غیه که ی زور گران بوو هاته سه ر وه فات. سه ری پیروزی له سه ر رانی نه بوو که وه ته بیتخودی. پاشان وه کوو به هوش هاته وه ته ماشای ساپیته ی (سقف) ی خانووی کرد فهرمووی (اللهم في الرفيق الأعلى) یه عنی یارده ی هاو ده لیته ی و ده فیه قایه تی پیغه مبه ران و جبریل و میکائیل و اسرافیل پت بیه خشی له ده فیه قی اعلی و انا نه بالاترینی جیگایان. به م فهرموو ده یه تی گه ی شتم ئیمه هه ل نابزیری. وه ئیسه جیرانه تی مان ناکا. وه نه م ده دیشه ییش که هه رجاره به ساغی دهی فهرموو ناسیمه وه که ده دیشی خویه تی.

۱۰۵۱: عَنْ عَائِشَةَ (ض) اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَالْحَقْنِي بِالرَّفِيقِ.

تهرجه مه

۱۰۵۱: ده گیتینه وه له چه زه تهی عائشه (خ.ل) گوتی له پیتش وفات پیغه مبه ر (د) پالی به پستی پیروزی خوی دابوو گویم داین دهی فهرموو (اللهم اغفر لي) و انا خوایه لیه خوشبه ره حمم پت بکه. به گه نه بالاترینی جیگایان له گهل پیغه مبه ران و نهو مه لانکانه ی که له تو نزیکن.

۱۰۵۲: عَنْ عَائِشَةَ (ض) لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ. إِنْ لِلْمَوْتِ سَكْرَاتٍ ثُمَّ نَصَبَ يَدَهُ فَجَفَلَ يَقُولُ فِي الرَّفِيقِ الْأَعْلَى حَتَّى قُبِضَ وَمَالَتْ يَدُهُ.

تهرجه مه

۱۰۵۲: ده گێرنه وه لهحه زرده تی عائشه (خ.ل) گوتی به پراستی له نیعمه تانی خودایه
 ده رحه ق به من که پیغه مبه ر (د) وه فاتی فهرموو له خانووی من. وه له پوژی نۆه تی من. وه
 له به ینی (سه حری من و نه حری من) واتا سه ری پیروژی وه کوو وه فاتی کرد له به ینی
 سیپه لکو گه رده نی من بوو وه له گێرانه وه یه کی تر گوتیتی (بَيْنَ حَاقِنَتِي وَذَاقِنَتِي) یه عنی
 له به ینی قوژتی هه وکم و چه نه گه م بوو وه به پراستی خودای گه وه ناوی ده می من و ناوی
 ده می نه و له یه ک سیواک کوکرده وه. به م شیوه یه عبدا الرحمن ی برام کوپی نه بوو به کر
 هاته لام سیواکی به ده سه ته وه بوو پیغه مبه ریش پالی به من دابوو دیتم ته ماشای سیواکه که
 ده کا زانیم مه یلی له گه ل سیواک هه یه. پیم گوت سیواکه که ت بو و ده رگرم به نیشاره
 فهرمووی (نا). منیش سیواکم له عبدا الرحمن وه رگرت و دامی. به مونا سه به ی سه ختی
 ناسا غیه که ی سیواکه که ی پتی توند بوو منیش پیم گوت بو ت نه رم بکه مه وه. به نیشاره ی
 سه ر فهرمووی (نا) منیش سیواکه که م له نیتو ده می خو مناو جویم هه تا نه رم بوو. تنجا
 به سه ر ددانی پیروژی پیغه مبه رم داهینا. دیمکه ناو یکیش له پیش دهستی بوو هه ر جاره
 دهستی له نیتو ناوه که ده نا پرووی پیروژی خو ی پتی ده ستی یه وه. ده ی فهرموو لا اله الا
 الله به پراستی بو مردن چه ند شیده تو سه ختی هه یه. پاشان دهستی پیروژی به ره و ناسمان
 چه قاند. نیتر له سه ر یه کتری هه ر فهرمووی (اللهم في الرفیق الاعلی) هه تا روو حی
 پیروژی ته سلیم فهرموو ده سه کانی شی مه یلی عه ردیان کرد. به نیشانه ی له سه ر بار کردنی
 بو لای خودای خو ی له به رزترینی پله کانی به رزی (اعلی علیین).

۱۰۵۳: عَنْ عَائِشَةَ (ض) أَلَمْ أَنهَكُم أَنْ تَلْدُونِي. لَا يَبْقَى أَحَدٌ فِي الْبَيْتِ إِلَّا لَدُّوا انا
 انظرُ إِلَّا الْعَبَّاسَ فَإِنَّهُ لَمْ يَشْهَدْكُمْ.

تهرجه مه

۱۰۵۳: ده گێرنه وه لهحه زرده تی عائشه (خ.ل) گوتی نه ختی زهیت و عودی هندی
 به ده رمان له لایه کی ده می پیروژی پیغه مبه ری دانا (د) چونکی واتتی گه یشتین
 نه خو شیه که ی (ذات الجنب) ه. نه وهش له کاتی بی ناگایی خزی بوو.
 پیتشتریش نه هی فهرموو بوو له ده رمان گوتبووی له ناسا غی ده رمان به من مه ددن.

نیمه‌ش گوتان نهم نه‌هیه‌ی بۆیی فەرمووه چونکی دائما نه‌ساغ دەرمانی ریک لی دهبته. پاشان وه‌کوو به‌هۆش هاته‌وه فەرمووی نه‌دی من به‌ئێوه‌م نه‌گوت بوو دەرمان به‌من مه‌دد. نیمه‌یش پیمان گوت مه‌به‌ست و مه‌قصه‌دت نه‌وه‌یه دەرمانت پێ ناخۆشه. هه‌روه‌کوو هه‌ نه‌ساغیک. فەرمووی مادام ئێوه له‌ئاماده‌بوونی من و ته‌ماشاده‌که‌م دەرمانتان به‌من د جه‌زاتان نه‌مه‌یه جگه له‌عه‌باس هه‌مووتان بجۆنه‌ ده‌ری له‌خانوو چونکی نه‌وه‌ی که راسته‌وخۆ دەرمانی پێداوم له‌به‌ر نهم کاره ده‌بی بڕوا. نه‌وی دەرمانیشی پێ نه‌دام له‌به‌ر ته‌رکی نه‌هی له‌و شتی که‌من نه‌هیم لی کردووه. به‌لام عه‌باس لی‌ره نه‌بووه که دەرمان به‌من دراوه.

١٠٥٤: عَنْ أَنَسٍ (ض) قَالَ لَمَّا ثَقُلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَعَلَ يَتَغَشَّاهُ. فَقَالَتْ فَاطِمَةُ وَابْنُ أَبِي هُرَيْرَةَ أَوْ يَكْرَبُ أَبَاهُ. فَقَالَ لَهَا لَيْسَ عَلَيَّ ابْنُكَ كَرَبٌ بَعْدَ الْيَوْمِ.

ته‌رجه‌مه

١٠٥٤: ده‌گێڕنه‌وه له‌نه‌نه‌س (خ.ل) گوتی پێغه‌مبه‌ر (د) نه‌ساغیه‌که‌ی گران بوو نازار دای پۆشی. چه‌زهره‌تی فاطمه گوتی ئای بۆ ئیش و نازاری خۆم. یاخۆگوتی بۆ ئیش و نازاری باوکی خۆم پێغه‌مبه‌ر (د) پێی گوت له‌پاش ئیمرو هیچ ئیش و نازار نه‌ما له‌سه‌ر باوکت. چه‌زهره‌تی فاطمه‌یش شه‌ش مانگ له‌پاش وه‌فاتی باوکی ژیا له‌و ماوه‌یه‌شدا پێ نه‌که‌نی. چه‌زهره‌تی عاتشه فەرمووی پێغه‌مبه‌ر (د) له‌ته‌مه‌نی شه‌ستو سێ سالی وه‌فاتی کرد. وه‌کوو پێغه‌مبه‌ر (د) شرایه‌وه. چه‌زهره‌تی فاطمه فەرمووی نه‌ی نه‌نه‌س دلتان چه‌سایه‌وه پێغه‌مبه‌ری خوداتان خسته ژێر خاک و خۆل خاکی به‌سه‌ردا ده‌که‌ن به‌شعیری فەرمووی:

إِغْبَرُوا أَفَاقُ السَّمَاءِ وَكُوْرَتِ * شَمْسُ النَّهَارِ وَاطْلَمَ الْعَصْرَانِ^(١)
وَالْأَرْضُ بَعْدَ النَّبِيِّ كَنْيَبَةٌ * اسْفَأْ عَلَيْهِ كَثِيرَةُ الرُّجَفَانِ
فَلَنْيَكِبَهُ شَرْقُ الْبِلَادِ وَغَرْبُهَا * وَلَتَبْكِبَهُ مُضَرٌّ وَكُلُّ يَمَانٍ.

(١) العصران/ زه‌مانی شه‌وو رۆژ.

تهرجه مه

نه ورژه هه ركه سى بهاتايه مه دينه له دوورى شار له هه موو خانوتيك و كوچه و كو لانيك
نه مه دينه گوئى له هاوارو گريان و دادو رۆ رۆ ده بوو وه كوو هاوار هاوارى جه جاج له ده وره
به يت جه قيشيان بووه ئه وانيش و عاله مى پاش ئه وانيش هه تا قيامه ت.

كتاب تفسير القرآن سورة الفاتحة

باسى ته فسيري قورنان سوره تى فاتحه

بسم الله الرحمن الرحيم
به ناوى خوداي به خشنده ي ميهره بان

١٠٥٥: عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْمَعْلَى (ض) أَلَمْ يَقُلِ اللَّهُ اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا
دَعَاكُمْ. ثُمَّ قَالَ لَاَعْلَمَنَّكَ سُورَةُ هِيَ اعْظَمُ السُّورَةِ فِي الْقُرْآنِ قَبْلَ أَنْ تَخْرُجَ مِنَ الْمَسْجِدِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ هِيَ السَّبْعُ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنُ الْعَظِيمُ الَّذِي أُوتِيَتْهُ.

تهرجه مه

١٠٥٥: ده گيتر نه وه له رافع نه بو سه عيد كورى موعه لا (خ.ل) گوئى نو تيرم ده كرد له
مزگه وت پيغه مبه ر (د) بانگى كردم وه لاهم نه داوه. پاشان پيتم گوت كاتى بانگت كردم
نو تيرم ده كرد بو ئي وه لاهم نه دايه وه. فه رموى نه دى خودا نه ي فه رموه. استجيبوا لله
وللرسول اذا دعاكم وانا: وه لاهمى خودا و پيغه مبه رى خودا. بده نه وه نه گه ر بانگى يان كردن.
پاشان پيى گوتم به ته نكيد سوره تيك ت فتر ده كه م گه وره ترينى سوره ته كانى قورنان بين.
له پيش ده رچوونت له مزگه وت. پاشان ده ستى گرتم نزيك بوو ته شريفى له مزگه وت
ده رپچى. به به ر پيزيم گوت نه دى نه ت فه رموو سووره تيك ت پي ده ليم له گه وره ترينى
سووره ته كانى قورنان؟. فه رموى الحمد لله رب العالمين نه وه سبع الماثانيه. (يه عنى
حه وت نايه ته و مه ثانيه چونكى دانما ته ثنيه و دووباره ده كر تيه وه شه وو رۆژ له هه موو
نو تيزان له هه موو ركعه تان). نه و قورنانه گه وره يه يش كه به من كه ردم كراوه و به خشراوه.
(ش): نه م هه ديشه كراوه ته به لگه و ده ليل كه ولامدانه ودى پيغه مبه ر (د) واجبه با

له نوێژیش بێ. کۆمه‌لێکیش له‌ئه‌صحابی شافعی و ئه‌وانی تریش و وتوویانه نوێژیش به‌تالّ نایێ به‌ و لا‌مدانه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ر (د) چونکی وه‌کوو ئه‌م قسه‌یه‌ که‌ له‌نوێژ له‌گه‌لی ده‌کری ده‌گوتری (السلام علیک ایها النبی ورحمة‌ الله) هه‌ندیکیش له‌شافعیه‌کان گوتویانه جوا‌بدانه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ر (د) واجبه‌ با نوێژه‌که‌ یشت به‌تالّ بێ به‌لام قسه‌ی پێشوو به‌هێزتره‌.

سورة البقرة

سوره‌تی به‌قه‌ره

١٠٥٦: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ مَسْعُودٍ (ض) أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدَاءً وَهُوَ خَلَقَكَ. وَأَنْ تَقْتُلَ وَلَدَكَ تَخَافُ أَنْ يَطْعَمَ مَعَكَ وَإِنْ تَزَانِيَ حَلِيلَةَ جَارِكَ.

ته‌رجه‌مه

١٠٥٦: فەرمووده‌ی خودا (فلا تجعلوا لله أنداداً وأنتم تعلمون) ده‌گێڕنه‌وه‌ له‌عبدالله کوری مه‌سعود (خ.ل) گوتی پرسیم له‌ پێغه‌مبه‌ر (د) لای خودا کامه‌ گونا‌هێک له‌هم‌موو گونا‌هان گه‌وره‌تره‌ فەرمووی گه‌وره‌ترینی گونا‌هان نه‌مه‌یه‌. که‌ وێنه‌و نه‌ظیریکی بۆ خودا په‌یدا‌بکه‌ی ئه‌و خودایه‌ی که‌ تۆی په‌یدا‌کردووه‌. به‌به‌رێزیم گوت له‌پاش نه‌مه‌ چی گه‌وره‌یه‌ فەرمووی منالی خۆت بکوژی له‌وه‌ بترسی‌ی که‌ خواردنت له‌گه‌ل بخوا. به‌به‌رێزیم گوت پاشان چی گه‌وره‌یه‌. فەرمووی (زنا) له‌گه‌ل ژنی جیرانت بکه‌ی. له‌م هه‌دیشه‌ وا ده‌زاندری بۆ گونا‌هی گه‌وره‌ مه‌راتب هه‌یه‌ که‌وا‌یه‌ بۆ گونا‌هی بچوو‌کیش هه‌یه‌.

١٠٥٧: عَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ (ض) الْكَمَاءُ مِنَ الْمَنِّ وَمَاوَاهَا شِفَاءٌ لِلْعَيْنِ. فەرمووده‌ی خودا: (وَوَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَأَنزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوى).

ته‌رجه‌مه

١٠٥٧: ده‌گێڕنه‌وه‌ له‌سه‌عه‌یدی کوری زه‌ید که‌ له‌و ده‌ که‌سانه‌یه‌ موژده‌ی به‌هه‌شتیان بێ دراوه‌ (العشرة‌ المبشّرة) (خ.ل) گوتی پێغه‌مبه‌ر (د) فەرمووی دو‌مه‌لان له‌م باره‌وه‌ که‌ به‌بێ چاندن و سه‌ره‌خۆر بێ ماندوو‌بوون له‌ژێر عا‌رد ده‌رووی و په‌یدا‌ده‌بی. له‌گه‌زو‌یه‌ به‌م

ته‌رزه ئه‌ویش بێ ماندوو بون ئه‌که‌وێته سه‌ر په‌لکی داری مازوو شتی تریش. وه ئاوه‌که‌یشی ده‌رمانه‌ بۆ چاو. به‌لام به‌م ته‌رزه‌ کلو تووتیای پێ په‌روه‌رده‌ بکه‌ی نه‌که‌ به‌ته‌نیا. چونکه‌ به‌ته‌نیا چاو نه‌زیه‌ت ده‌دا.

فه‌رمووده‌ی خودا (وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ)

١٠٥٨: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) قِيلَ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا. وَقُولُوا حِطَّةٌ فَدَخَلُوا يَزْحَفُونَ عَلَى إِسْتِأْذِنِهِمْ فَبَدَلُوا وَقَالُوا حِطَّةٌ حَبَّةٌ فِي شَعْرَةٍ.

ته‌رجه‌مه

١٠٥٨: ده‌گێڕنه‌وه له نه‌بو هوره‌یره (خ.ل) گوتی پێغه‌مبه‌ر. (د) فه‌رمووی وه‌کوو به‌نی ئیسرائیل له‌پێ بزرکردنی بیابان (تیه) ده‌رچوون له‌پاش چل سال له‌گه‌ڵ یوشه‌عی کورپی نوێ سه‌لامی خوای لی بی وه‌ بیت المقدسیشی بۆ فه‌تح کردن هێواره‌ی هه‌ینی وه‌ که‌میکیش روژی بۆ راگرتن هه‌تا بتوانن قودس بگرن فه‌رمانیان پێ کرا بچنه‌ ناو ده‌رگه‌ی شار به‌میل که‌چی و سه‌جده‌ی سوپاس و شوکر بۆ خودا له‌سه‌ر چاکه‌ی گرتنی قودس که‌بوو مه‌مله‌که‌تی خۆیان وه‌ نه‌جاتیان له‌ پێ بزرکردنی بیابان. و داوای لی بو‌ردن بکه‌ن له‌خودا بۆ گونا‌هه‌کانتان. ئه‌وانیش چوونه‌ ناو شار له‌سه‌ر لاقونیان ده‌خشین سه‌جده‌یان گۆریه‌وه به‌خشین له‌سه‌ر عا‌رد وه‌ له‌فظی (حِطَّةٌ) یشیان وه‌رگێرا سه‌ر زمانی نه‌ببط که‌ به‌مه‌عنا (حنطه) یه‌ واتای (گه‌نم). گوتیان مه‌به‌ست له‌ (حِطَّةٌ) گه‌فی (حومه‌یرایه) به‌گالته‌ پێ کردن.

(ش): له‌به‌ر تۆله‌ی نه‌م گالته‌یان خودا ده‌رحه‌ق به‌وان نه‌م نایه‌ته‌ی ناردە خواری (فَانزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رَجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ). مه‌به‌ست له‌ (رجز) طاعونه. گوتراوه له‌ماوه‌ی یه‌ک سه‌عات بیست و چوار هه‌زار که‌سیان مردن.

(فهرمووده‌ی خودا)

(ما ننسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا)

۱۰۵۹: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (ض) قَالَ قَالَ عُمَرُ (ض) أَقْرَأْنَا أَبِي وَأَقْضَانَا عَلِيٌّ وَإِنَّا لَنَدْعُ مِنْ قَوْلِ أَبِي. وَذَلِكَ أَنَّ أُبَيًّا يَقُولُ لَا ادْعُ شَيْئاً سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَقَدْ قَالَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ مَا نَنْسَخُ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا.

تهرجه مه

۱۰۵۹: فه قهره‌ی دووهم جه دیشی مه رفوعه له نه نه س بهم عبارده ته (أَقْضَى أَمْتِي عَلِيٌّ ابْنِ ابِي طَالِبٍ) (خ.ل) ده گیترنه وه له عبدالله‌ی کوری عه باس (خ.ل) گوتی جه زرده تی عومهر گوتی خوتنده وارترمان بۆ قورئان نویه‌ی کوری که عبه. زاناترینیشمان به حوکم کردن له بهینی خه لکی علی کوری نه بی طالیه. به لام ئیمه واز دینین له قسه‌ی نویه‌ی که ده لئی تهرک ناکه م هیچ شتیکی بیستیم له پیغه مبه‌ر (د) که چی خودا خوی فهرموویتی (ما ننسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا). که ده لالت ده کا له سر هه بوونی نه سخ له قورئان به پیچه وانه‌ی فکری نویه‌ی که ده لئی نه سخ له قورئان نی‌یه.

فهرمووده‌ی خودای گه ووره

(وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ)

۱۰۶۰: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (ض) قَالَ اللَّهُ كَذَّبَنِي ابْنُ آدَمَ. وَلَمْ يَكُنْ لَهُ ذَلِكَ. وَشَتَمَنِي وَلَمْ يَكُنْ لَهُ ذَلِكَ. فَأَمَّا تَكْذِيبُهُ إِيَّايَ فَرَعَمَ أَنِّي لَا أَقْدِرُ أَنْ أَعِيدَهُ كَمَا كَانَ. وَأَمَّا شَتْمُهُ إِيَّايَ فَقَوْلُهُ لِي وَلَدٌ فَسُبْحَانِي أَنْ اتَّخَذَ صَاحِبَةً أَوْ وَلَدًا.

تهرجه مه

۱۰۶۰: ده گیترنه وه له عبدالله کوری عه باس (خ.ل) گوتی پیغه مبه‌ر (د). به نه قل له خودای گه ووره که فهرموویتی هه ندی کوره کانی ناده م نسبه تی درو یان وه بال من دا که

لایق به ویش نه بووه نه من به درو بخاته وه. وه جنیویشی به من دا که بو نه ویش نه هاتروه جنیو به من بدا. نه ما به درو خستنه وه که ی نه مه یه واتا (ته کذیبه که ی) واتی ده گا من ناتوانم جارتیکی تر دروستی بکه مه وه له پاش مردن. که نیجادو په یداکردنی پیشوو پاشووش لای من وه کوو یه که. نه گهرچی به گوته ی عهبد په یداکردنی پاشوو ناسانتره چونکی شوینه وار یکی هیه وه کوو په یداکردنی پیشوو نی یه له هیچه وه بی. نه ما جنیودانه که شی به من نه مه یه نسبه تی مندالم وه بال ده دا که منیش پاکم له هه لیژاردنی ژن یان منال بوخوم. (چونکی خودای گه وره هه بوونه که ی له بهر زاتی خو ی واجبه و قه دیمه له پیش هه موو شتی که غه یری خو ی له نه بوونه وه په یداکردووه نجا ژن و مندال له نه زه لدا له کو ی هه بوو هه تا نسبه تی نه م که می یه و جنیوه ی وه بال بدری.

(فه رمووده ی خودای گه وره) (قولوا آمنا بالله وما أنزل إلینا)

۱۰۶۱: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) لَا تُصَدِّقُوا أَهْلَ الْكِتَابِ وَلَا تَكْذِبُوهُمْ وَقُولُوا (أَمْنَا بِاللَّهِ وَمَا أَنْزَلَ إِلَيْنَا).

ته رجهمه

۱۰۶۱: ده گپی نه وه له نه بو هوره یره (خ. ل) گوتی جوله که ته وراتیان به زمانی (عبرانی) ده خو تنده وه و به زمانی عه ره بیش مه عنایان لی ده دا وه بو موسولمانان پاشان پیغه مبه ر (د) فه رمووی نه هلی ته ورات نه به راستیان بزائن نه به درو یان بخه نه وه چونکی نه و خه بهری که به نیوه ده دن نه گهر احتمالی راستی هه بی به درو شیان بخه نه وه (ته کذیبیان) بکه ن یا خو درو بی به راستی بزائن و ته صدیقیشیان بکه ن. نیوه به هیلاک ده چن. وه بلین باوه ریمان هیه به خوداو به قورنانش که نار دراوه ته خواری بو نیمه.

(ته‌فسیر)

فه‌رموده‌ی خودا (و‌ک‌ذ‌ل‌ک ج‌ع‌ل‌ن‌ا‌ک‌م اُ‌م‌ةً و‌س‌طاً لِت‌ک‌و‌ن‌و‌ا ش‌ه‌د‌اء ع‌ل‌ی الن‌اس).

۱۰۶۲: عَنْ أَبِي سَعِيدٍ (ض) يُدْعَى نُوحٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فيقولُ لِبُيِّكَ وَسَعْدَيْكَ يَا رَبِّ فيقولُ هَلْ بَلَغْتَ فيقولُ نَعَمْ. فيُقالُ لَأُمِّهِ هَلْ بَلَغَكُمْ فيقولونَ ما آتانا مِنْ نَذِيرٍ. فيقولُ مَنْ يَشْهَدُ ذَلكَ. فيقولُ مُحَمَّدٌ وَأُمُّهُ فيشْهَدونَ أَنَّهُ قَدْ بَلَغَ. ويَكُونُ الرُّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيداً. فَذَلكَ قَوْلُهُ تَعَالَى عَزَّوَجَلَّ. وَكَذَلكَ جَعَلْناكُمْ أُمَّةً وَسَطاً لِيَكُونوا شَهِداءَ عَلى النّاسِ وَيَكُونِ الرُّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيداً.

والوسطُ: العَدْلُ

ته‌رجه‌مه

۱۰۶۲: ده‌گیت‌رنه‌وه له نه‌بو سه‌عیدی خودری. سه‌عدی کوری مالکی سه‌نان (خ.ل). پیغه‌مبه‌ر (د) فه‌رموی رۆژی قیامت. بانگی نوح ده‌کری سه‌لامی خوی لی بی له‌لایه‌ن خودای گه‌وره‌وه. نوح سه‌لامی خوی لی بی ده‌لی: لیبیک و سعدیک (یه‌عنی له‌چاوه‌ری به‌جی گه‌یاندنی فه‌رمانت راوه‌ستاوم) نه‌ی په‌یدا که‌رو به‌ختی که‌ری خۆم. خودا ده‌فه‌رموی نه‌حکامه‌کانی منت به‌قه‌ومی خۆت راگه‌یاند: ده‌لی به‌لی: پاشان به‌ ئومه‌ته‌که‌یشی ده‌گوت‌ری نه‌ری نه‌حکامی شه‌رعیه‌ی خودای به‌ئیوه‌ گه‌یاند. ئومه‌ته‌که‌ی ده‌لین: هیچ پیغه‌مبه‌رمان بۆ نه‌هاتوه‌وه. پاشان خودای گه‌وره‌ه راسته‌وخۆ به‌نوح ده‌لی: کئی شاهیدیت بۆ دده‌ا که‌ ته‌بلیغت کردوه‌وه. نوح ده‌لی محم‌دو ئومه‌ت یه‌عنی ئیوه‌ شاهیدی له‌سه‌ر ئومه‌تان دده‌دن. پیغه‌مبه‌ریش شاهیدی له‌سه‌ر ئیوه‌ دده‌ا. هه‌روه‌که‌و خودا ده‌فه‌رموی (و‌ک‌ذ‌ل‌ک ج‌ع‌ل‌ن‌ا‌ک‌م... الخ). یه‌عنی به‌م ته‌رزه‌ ئیوه‌م گیت‌راوه‌ به‌ ئومه‌ت‌یک‌ی عا‌دله‌ له‌بو شه‌ها‌ده‌ت له‌سه‌ر به‌یانی نه‌حوالی ئومه‌تانی پیتشوو. وه پیغه‌مبه‌ریش له‌سه‌ر ئیوه‌ شاهید بی.

فهرمووده‌ی خودای گه‌وره

(وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً) (الایة).

۱۰۶۳: عَنْ أَنَسٍ: اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ.

ته‌رجه‌مه

۱۰۶۳: ده‌گیترنه‌وه له نه‌نه‌س (خ.د). گوتی پی‌غه‌مبهر (د) هه‌رجاره به‌م نایه‌ته ده‌پارایه‌وه ده‌یگوت (اللَّهُمَّ رَبَّنَا... الخ) یه‌عنێ نه‌ی خودایا له‌دونیا چاکه‌ییکی وام پی بده‌ی که رازی بوونی خۆتو چوونه ناو به‌هه‌شت بگریته‌وه به‌پی ترسی گه‌وره له‌مه‌وقیف و عه‌ره‌صات. (واته شرتنی راوه‌ستانی خه‌لک له‌بو حساب کردن له‌گه‌لیان). وه بشم پاریزی له‌عه‌زابی ناگر. به‌ناسان کردنی نه‌سبایی سه‌رکه‌وتنم له‌سه‌ر طاعه‌تی خۆت. له‌دونیا و لادان له‌گوناهان.

(ته‌فسیر)

فهرمووده‌ی خودای گه‌وره

(لَا يَسْتَلُونَ النَّاسَ الْحَافًا).

۱۰۶۴: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) لَيْسَ الْمُسْكِينُ الَّذِي تَرُدُّهُ التَّمْرَةُ وَالتَّمْرَتَانِ وَلَا اللَّقْمَةُ وَلَا اللَّقْمَتَانِ إِنَّمَا الْمُسْكِينُ الَّذِي يَتَعَفَّفُ وَاقْرَؤَا إِنَّ شَيْئَكُمْ (يعني: قوله تعالى لَا يَسْتَلُونَ النَّاسَ الْحَافًا).

ته‌رجه‌مه

۱۰۶۴: ده‌گیترنه‌وه له‌ئه‌بو هوره‌یره (خ.ل) گوتی پی‌غه‌مبهر (د) فهرمووی هه‌ژار (مسکین) نه‌وه‌سه‌نێ به‌که دانه خورما‌ییک یا دوو دانه خورما یا پارێک له‌خواردن یا دوو پاروو نه‌وی بگریته‌وه له‌ده‌روژه لای خه‌لکی چونکی ته‌وانایه له‌سه‌ر په‌یدا کردنی

خواردنی خوی به سه به ب دهرۆزه سوال کردن. به پاستی مسکین و هه ژار نه و که سه یه پی ئی شهرم بی دهرۆزه بکا پاک بی له وه خوی به که م بزانی که دهرۆزه بکا بیشخویننه وه نه گهر حه زده که ن نایه تی (لَا يَسْتَلُونَ النَّاسَ... الخ). به عنی موسته حق به سه دهقه و خیر نه و که سه یه له بهر شهرم کردن الحاح ناکا له دهرۆزه. (به عنی دهرۆزه نا که ن له شهرمی خودا).

سوره تی ال عمران فه رمووده ی خودا (مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ).

۱۰۶۵: عَنْ عَائِشَةَ (ض) فَاذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ سَمَى اللَّهُ فَاحْذَرُوهُمْ.

ته رجهمه

۱۰۶۵: ددگتیره وه له حه زه تی عائشه (خ.ل) گوئی پیغه مبه ر (د) نه م نایه ته ی (هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ... هه تا... وَمَا يَذْكَرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ) خوینده وه. پاشان فه رموی نه ی عائشه وه کوو دیتت نه وانیه که نه که ونه شوین ته نویل و مه عنا لی دانه وه ی نایه ته کانی (متشابه) بۆ جی به جی کردن و نه دای مه به سه خراپه کانی خو یان وه کوو احتجای دیانه کان به نایه تی (رُوحُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ). نایه تی (إِنَّ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ). ته رک دده کن. نه مانه خودا ناوی هیناون له قورئان له مه قام و شوینی (دهم). تنجا له مانه خوتان بیارین. (ش): نایاتی موحه که مه نه مانه مه معنا و مه به سه له وان ناشکرای. له نه گه رو احتمالاتی اشتباه مه محفوظ و پاریزراوی. و مه حکه م کرابی. (نص و ظاهریش) داخلی موحه که من.

موته شابه هیش نه مه یه ته ره دودو احتمالاتی تیا هه بی موجه ل و مؤه لیش داخلی موتا شابه هن. پاشان موته شابه ه دوو به شه (متشابه الالفاظ) هه یه وه کوو پیت و حروفه کانی پچراوی سه ری سوره تان (متشابه المعانی) هه یه وه کوو (ید) له (ید الله فوق ایدیهم). یان وه کوو (الرحمن على العرش استوی) له حه دیشیش متشابه هه یه وه کوو له فظی (ینزل) له (ینزل ربنا الى سماء الدنيا).

۱۰۶۶: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (ض) لَوْ يُعْطَى النَّاسُ بِدَعْوَاهُمْ لَذَهَبَ رِمَاءُ قَوْمٍ وَأَمْوَالُهُمْ. الْيَمِينُ عَلَى الْمُدْعَى عَلَيْهِ.

تەرجەمە

۱۰۶۶: دەگێڕنەوه له عبداللهی کوری عبّاس (خ.ل) گوتی بیستم له پیتغه مبه‌ر (د) فەرمووی نەگەر تەنیا داواکردن و بێ شاهی‌د (مدعی به) و اتا نه‌وه‌ی داوا ده‌کړی بدریته هەر که‌ستیک له‌داواکه‌ران (موده‌عیان) چەند خوین و مالی خە‌لک و نه‌توه به‌خوێایی ده‌روا نەگەر شاهی‌د نه‌بوو. سویند له‌سه‌ر نه‌وکه‌سه‌یه داوا‌ی لی ده‌کړی. تنجا کوری عبّاس فەرمانی کردوه به‌ فکر هیناوه‌ و ترساندن (مدعی علیه) و اتا نه‌وه‌ی داوا‌ی لی ده‌کړی به‌ نایه‌تی (إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ).

یه‌عنی نه‌وانه‌ی سویند به‌درۆ ده‌خوێن بۆ مالی دونیا نه‌وان بێ نه‌صیب و بێ به‌شن له‌ خوێشی‌یه‌کان رۆژی دوا‌یی (ناخه‌رت). نه‌گەر تۆیه‌ نه‌که‌ن. خودایش قسه‌یه‌کی وایان له‌گه‌ڵ نا‌کا. دلیان پێ خوش بی وه‌ ته‌ماشاشیان نا‌کا. یه‌عنی له‌رقان مو‌بالاتیان پێ نا‌کا وه‌ بۆ نه‌وانیش هه‌یه‌ عه‌زاییکی به‌نا‌زار.

فەرمووده‌ی خودا (حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ)

۱۰۶۷: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ: قَالَ اِبْرَاهِيمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ هَذِهِ الْآيَةُ حِينَ الْقِيَامَةِ فِي النَّارِ. وَقَالَهَا مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ قَالُوا إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ.

تەرجەمە

۱۰۶۷: دەگێڕنەوه له عبداللهی کوری عبّاس (خ.ل) گوتی پیتغه مبه‌ر (د) فەرمووی نهم نایه‌ته‌ی (حسبنا الله ونعم الوكيل). ابراهیم پیتغه مبه‌ر (سه‌لامی خوا‌ی لی بی) خویندی وه‌کوو فەرهدرا ناو نا‌گر. خودای گه‌وره‌ نا‌گره‌که‌ی بۆ گێڕا به‌ گولزار وه‌ محم‌دیش

خویندی وهکو عوروهی کوری مهسعودی تهقهفی له غهزای بهدر بو ترساندن به پیغه مبهري گوت. بهراستی نهبو سوفیان بهلهشکر یکی زور بۆتان کوپوینه وه. نجا لیان بترستین. نه قسهی عوروهش باوهپی و نیمانی له نه صاحب زیاد کرد. موبالاتیان به قسهی نه کرد. گوتیان به سه به یاریده دهرو مو عین بۆ نیمه خودای گه وره وه کیلی باشه بۆ نیمه نجا له حوسنی نیه تی اسلام به خورتندن وهی نه نایه ته پیروژه. به ده ره جه پیک موفه ق و سه رکه وتووون هه تا حه یاتی دنیا کافره کان چاو یان شکاو سه رنگون بوون (ش): له مه تی ده گین که نیمان و باوه پی زیادو کم ده بی.

١٠٦٨: عَنْ أُسَامَةَ (ض) يَا سَعْدُ أَلَمْ تَسْمَعْ مَا قَالَ أَبُو حُبَابٍ. يُرِيدُ عَبْدُ اللَّهِ ابْنَ أَبِي قَالَ كَذَا وَكَذَا. قَالَ سَعْدُ ابْنُ عِبَادَةَ يَا رَسُولَ اللَّهِ اعْفُ عَنْهُ فَعَفَا عَنْهُ.

فه رمووده ی خودای گه وره

(وَلْتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ آتَوْا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا).

ته ره جه مه

١٠٦٨: ده گپ نه وه له نوسامه ی کوری زهیدی کوری حارته (خ.ل) گوتی پیغه مبهري (د) منی له پشته خوی سواری گوئی درپژیککی جل کراو به قه دیفه ی فه ده کیسه کرد و اتا به کردار پیکی به پیشوه که له فه ده ک دروستی ده کن. فه ده ک جیگایه که به بنی له گهل مه دینه دوو قوناغه بو سه ر لیدانی سه عدی کوری عوباده له گه ره کی به بنی حارشی کوری خه زره ج ته شریفی ده فه رموو له پیش غه زای به در به مه جلیسه ی کدا رته بوو جوو له کهو موسولمان و بوت په رستی تیا بوو عبدالله کوری نویه ی سه لولی تیا بوو له پیش به دیار خستنی نیسلامه تی خوی به نیفاق وه کوو توزی وولا خه که ی پیغه مبهري به سه ر مه جلیسه که دا چوو. عبدالله کوری نویه ی لووتی خوی له بهر توز داپۆشی ته شریفی ده فه رموو بوو گه ره کی به بنی حارشی کوری خه زره ج چونکی سه عدیش خه زره جی بوو مالیشی له وی بوو (نه م رووداو وه له پیش غه زای به در بوو) نجا که به مه جلیسه که دا رته بوو وه کوو

گوتان. هەر لەم مەجلیسەدا عبداللە کورێ پەرواحی کورێ. ئەعلەبە ی کورێ امرئ القیسى خەزەرەجی تیابوو لەئیسلاام. پاشان عبداللە ی کورێ نوێی گوتی تۆزمان بەسەر بلاو مەکە. پیتەغمبەریش (د) سەلامی کرد بەم تەرزە فەرمووی (السلام علی من اتبع الهدی). پاشان نەختی بەسواری پراوەستا پاشان دابەزی داوای لێ کردن بێنە سەر ناینی نیسلاام وە قورنانی بۆ خۆبێندنەو. پاشان عبداللە کورێ نوێی کورێ سەلول گوتی ئە ی پیاو هیچ شتیەک باشتەر نی یە لەمە ی کە تۆ دەلێ ی ئەگەر حق بێ. ئنجا ئیمە پێ ئەزبەت مەدە لە مەجلیسەکە ی خۆمان. بۆ خۆت بچۆو قوتاغی خۆت. هەرکەسی هاتەلات قسە ی بۆ بکە. عبداللە کورێ پەرواحە گوتی نا ئە ی پیتەغمبەری خودا گوێ مەدە قسە ی عبداللە ی کورێ نوێی. هەرکاتیەک تەشریف بفرموو مەجلیسمان وەعظ و نامۆژگاریمان بکە ئیسە نامۆژگاری تۆمان پێ خوشە. پاشان بوت پەرست و جوولەکە لەگەڵ اسلامەکان جێنێوان بەیەکتری دا هەتا نزیک بوو لەیەکتری بلند بن بەلام پیتەغمبەر (د) هەر هێمنی دەکردنەو هەتا سکوتیان کرد وازیان لەقسەکردن هینا. پاشان سواری گوێ درێژەکە ی خۆی بۆو رۆی. هەتا گەیشتە لای سەعدی کورێ عوبادە. فەرمووی ئە ی سەعد تۆ گوتیت لەقسە ی ئەبو حیباب نەبوو (مەبەستی عبداللە ی کورێ نوێی بوو) وواو وها دەلێ. سەعد گوتی ئە ی پیتەغمبەری خودا عەفووی بفرموو چاوی لێ بپۆشە. سویندم بەو زاتە ی کە کتابی بۆتۆ ناردە خواری. خودا هات بەحەقیکی کە هەناردی بە خواری بۆ سەرتۆ سەبەبی انکاری عبداللە ی کورێ نوێیش ئەمە یە. خەلکی مەدینە رێک کە وتبون تاجیکی لەسەر بنێن و عەمامە یەکی شاھانەشی لەسەر ببەستن وە بیکەن بە سەرۆکی خۆیان پاشان وەکوو خودای گەورە ئەمە ی لێ مەنع کرد بەسەبەب حەقیقەت کە بەتۆی کەرەم کردو بەخشی. دلی رەق و تەنگ بوو. ئنجا پیتەغمبەر (د) عەفووی فەرموو چاوپۆشی لێ کرد. چونکی حالی وابوو لەگەڵ ئەصحابی خۆی چاوپۆشین و عەفوویان زۆر بوو لەبەر امبەر ئەزبەت و عەزایی بوت پەرست و جوولەکە و دیان لەپیش هاتنەخوارەو ی ئیزن بەجیهاد. ئنجا پیتەغمبەر (د) وەکوو غەزای بەدری کرد. زۆر لەگەورەکانی کافری قورەیش کۆژان عبداللە کورێ نوێی بەبوت پەرستەکانی گوت. ئەم نیشە ی محمد لەسەرە ئەوا بەدیارکەوت ئنجا بەیعدەتی پێ بکەن لەسەر نایینی نیسلاام. موسولمان بوون.

بەرگی هەشتم تەواو بوو،

چاوەڕێی بەرگی نۆیەم بن لەم پەرتووکی بەهیوای یەزدانی پاک بەم زووانە چاپی دەکەین و ددی خەینە بەر دەستی خوێنەرانی خوشەویست.